

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΟΚΡΙΤΙΚΗ

ΣΥΝΤΕΘΕΪΣΑ ΜΕΝ ἙΛΛΗΝΙΣΤΙ

ὑπότινος Φιλογενῆς Ἑλληνοσ

Ἐπεξεργασθεῖσα δὲ εἰς τὴν κοινὴν διάλεκτον
τῶν Ἑλλήνων, μετότινων σημειωμάτων

ὑπό

ἈΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Ἱερέως καὶ Οἰκονομοῦ
τῶν Ἀμπελακίων, τῶν ἐπὶ τῶν Θεσσαλι-
κῶν Τεμπῶν κειμένων παρ' εἰ καὶ ἰδίᾳ
δαπάνῃ ἐξεδόθη χάριν τῶν ὁμογενῶν.

Δι' ἐπιστάσις

Σπυρίδωνος Πρεβέτη Ζακυνθίου.

ΑΡ Β

ΜΑΡΚΟΣ Κ. ΒΗΧΑΣ
ΕΒΔΟΜΕΙΣΤΗΤΗΣ

ἘΝ ΤΡΕΣΤΙΩ,

Ἐν τῇ Τυπογραφίᾳ Γάσπαρος Βαίης.

1814.

„Εἰ δὲ θέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' εἴ
ἴδῃς.

Ἡ μετέρην γενεῶν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν.

Ὅμι: Ἰλ. Ζ'. σ'. 150.

Τῆ

Ἐντιμοιάτῃ Χρῆσιμοιάτῃ καὶ φιλογενεσάτῃ

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΙ

τῆς

ἐν Τριεσίῳ Ἐκκλησίας τῆς Ἁγίας ΝΙΚΟΛΑΪΟΥ

τῶν ἈΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ὉΡΘΟΔΟΞΩΝ

ἙΛΛΗΝΩΝ,

τὴν ὀφειλομένην ἀπονέμω πρόσρησιν.

Τὸ χρέος τὸ ὁποῖον ἔχω πρὸς τὴν ἐντιμοιάτῃ
καὶ φιλογενεῖ Ἀδελφότητι καὶ ἡμετέρας γενεάς, διὰ τὴν
ἀγάπην καὶ φιλοφροσύνην ἣν πρὸς ἐμὲ ἔδειξε ἐν τῷ
πενταετῇ χρόνῳ τῆς ἐφημερίας μου, μὲ ἐπαρακίνησε
νὰ τῇ προσφέρω κατὰ τὸ μικρόν μου φιλοπόνημα, ὡς
σημεῖον τῆς πρὸς αὐτὴν ἀγαπαιότητος καὶ εὐελπίου
εἰμι, ὅτι θέλει τὸ δεχθῆναι φιλοφρόνως, καὶ προ-

σατάριον

σατρίση τῆτο γενναίως· ἀποβλέπασα ἐχί εἰς ἄλλο,
 ἄλλ' εἰς τὴν δὲ χάριτον διάθεσιν τῆ προσφέροντος· διό-
 τι εἰς ποῖον ἄλλον ἔπρεπε νὰ κάμω τὴν τῆ ἀφίε-
 ρωσιν; ἐχί βέβαια εἰς ἄλλον παρά εἰς τὴν ἔντιμον
 φιλόκαλον, καὶ βεργετικωτάτῳ ἀδελφότητι τῶν
 ὁμογενῶν με, ὡς φιλογενῆ καὶ φιλόμυσον.

Τὸ παρὸν βιβλίον, ὃ εἴτιμος ἀδελφότης, μὲ
 ὅλον οπε ἀποβλέπει πρὸς δικαίαν ἀπολογία κα-
 τὰ τῶν συκοφαντιῶν, τῶν δύο ἀλλογενῶν συκο-
 φαντῶν τῆ γενεῆς ἡμῶν, Κομπαγνῶν καὶ Βερθόλδου·
 ἀλλ' ὁ κύριος σκοπὸς ἀφορᾷ πρὸς ὠφέλειαν μᾶλλον
 τῆ γενεῆς· καὶ ἕκαστος ὅστις τὸ ἀναγνώσῃ, θέλει εὖρη
 καρπὸν ὠφελείας εἰς αὐτὸ· πῶσον δεχάτι μαρτυρεῖ τὰ
 ὀνόματα τῶν παλαιῶν καὶ νέων σοφῶν τῆ γενεῆς ἡμῶν,
 καὶ τὰ συγγράμματα αὐτῶν ἅπερ κατέλιπον, ὅσον
 καὶ διατὶ τὸ βιβλίον ἀναπεμπάζει εἰς τὴν μνήμην
 ὅλα τὰ διδασκαλικὰ μαθήματα, καὶ κάμνει τὸν
 ἀναγνώστῳ νὰ γίνετα εἰδήμων πολλῶν πραγμάτων.

Τίτῃ χάριτι καὶ ἐγὼ ὡς φιλογενῆς, ἐκίνησα κά-
 θελίθον κατὰ τὴν παροιμίαν, δεχά νὰ εὖρη δεχά τῆ
 τύπε εἰς φῶς, πρὸς ὠφέλειαν τῶν ὁμογενῶν. Δέ-
 ξε ποίνω, ὃ εἴτιμος ἀδελφότης, τῶν ἀνατολικῶν
 ὀρθοδόξων ἐλλήνων, πετὶ τὸ μικρὸν με φιλοπόνημα,

τὸ ὁποῖον κατ' ὀφειλόμεν τῇ προσφέρῳ, καὶ μὴ ἀπο-
βλέψης εἰς τὸ μικρὸν τῆ προσφωνήματος, ἀλλ' εἰς
τινὲν προθυμίαν καὶ ἀγάπην τῆ προσφέροντος· ὅστις
κηρύττει ἑαυτὸν ὄχι βίβυπόχρεων, πρὸς τινὲν ὑμε-
τέρων φιλογυνῆ καλοκαγαθίαν, καὶ ὑποτιμειῖται
ὅλος ὅλος διάπυρος πρὸς Θεὸν Διχέτης.

Ο' τῆς ὑμετέρας ἐκκλησίας ἐφημέριος.

ἌΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ἹΕΡΕΥ'Σ Οἰκονόμος ὁ
ἐξ Ἀμπελακίων Θετταλίας.

ΤΟΙΣ ἘΝΤΕΤΕΘΟΜΕΝΟΙΣ ΧΑΙΡΕΙΝ!

Καὶ ἄλλοι τινὲς (ὧ φιλαναγνώστῃ) ἔλαβον ζῆλον ἡρωϊκὸν καὶ εὐσεβεῖον, πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ἡμετέρας γένους, καὶ πρὸς δικαίαν ἀπολογίαν, διὰ συγγραμμάτων αὐτῶν ἀπολογέμενοι, κατὰ τῶν ἐχθρῶδῶς μακρότων ἐναντίον τῆς γένους ἡμῶν, καὶ ποσαῦτα πρὸς κατηγορίαν προσαφάντων, εἰπόντες αὐτὸ ἐτιδανόν, ἁμαρτῆς πάντη, καὶ ἀπόβλητον ὡς τὸ τῶν ἑβραίων γένος, ἀνδρτικὸς προφάσεως, καὶ χωρὶς ναὶ ἴδωσι καμμίαν βλάβην ἢ ζημίαν ἐξ αὐτῆ· ἀλλὰ φθόνῳ μόνῳ κινέμενοι, εἶπον ἐν τῆς περιστάσεως τῆς καρδίας αὐτῶν, ἅπερ εἶπον.

Ζήλω ἐνδύμενος τοίνυν κινήσεις καὶ ὁ συγγραφεὺς τῆς παρῆσης βίβλου, ἅτε ὢν εἰς ἄκρον φιλογοῦντος, ἔλαβε τὴν προθυμίαν ναὶ συγγράψῃ τὴν παρῆσαν ἀπολογίαν, ἀπολογέμενος πρὸς τὰς φληνάφους αὐτῶν ῥήσεις· προβάλλωντας τὰ δίκαια τῆς γένους ἡμῶν, καὶ Παρισίων τὰς διεργασίας, ἅς πρὸς τὰ ἄλλα γένη ἐποίησε τὸ διεργητικὸν ἡμῶν γένος. παντοίοις τρόποις πρὸς τὴν τῆς σοφίας καὶ μαθήσεως ὁδὸν καθοδηγήσαν ταῦτα.

Ἰδὼν ἐγὼ τὸ παρὸν βιβλίον συυτελεῖν, εἰ μόνον ὑπεράσπισιν τῆς γένους ἡμῶν καὶ δικαίαν ἀπολογίαν,

γίαν, ἀλλὰ μᾶλλον πρὸς ὠφέλειαν ἀποβλέπον, καὶ
 ὀχλαίησιν τῶν ὁμογενῶν διὰ τὰ πολλά παραδεί-
 γματα, ἅπερ προβάλλει, καὶ διὰ τὰς σωτόμους
 ἰσορίας ἃς προσάπτει, ἀναφέρον ὡς τὸ τῆς Διογένης
 Λαερτίου τὰ τῶν φιλοσόφων τῶν παλαιῶν τε καὶ νέων,
 ὀνόματα, καὶ τὰς αἰῶνας εἰς ἑς ὑπῆρξαν, καὶ τὰ συγ-
 γράμματα, ἅπερ κατέλιπον ἔλαβον τὴν κλίσην γὰρ
 τὸ ἐκδῶτω εἰς τύπον φέροντας τῆτο πρότερον εἰς τὴν
 ἀπλῆσέραν καθομιλεσθῆναι ἡμῶν διάλεκτον, πρὸς
 ὀχλερῆσέραν κατὰληψιν, καὶ ὀχλαίησιν τῶν ὁμο-
 γενῶν.

Τοῖστων ὃν τὸ βιβλίον (ὡς νομίζω) περιέργον
 ἄμα καὶ ὠφέλιμον, εἶμαι βέβαιος ὅτι κάθε ὁμογε-
 νῆς, θέλει λάβη ἐπιθυμίαν γὰρ τὸ ἀναγνώσῃ· ὀ-
 ελπισ δὲ εἶμι, ὅτι θέλει ὀρη καρπὸν ὠφελείας εἰς
 αὐτὸ, καὶ ὀχλαίησιν μέλλει τὸν συγγραφεῖα διὰ
 τὸν κόπον, ὃν ἐπὶ τῆτο κατέβαλλε.

Τὸ παρὸν βιβλίον, διαιρεῖται εἰς μέρη ἑπτὰ·
 εἰς ἕνα σύντομον πρόλογον, εἰς ἀπολογίαν, εἰς τέσ-
 σαρα τμήματα, καὶ τελευταῖον εἰς ἕνα ἐπίλογον
 σῶτομον.

Τὰ τέσσαρα τμήματα, περιέχουσιν ὡς ἐν παρα-
 δείγματι τὸ πρῶτον, περὶ ἑλλήνων σοφία, παιδεία
 καὶ ἀρετῆ ἀμυασάντων ἐν τοῖς χρόνοις τῆς Δεσποτείας
 τῶν Ἀσυρῆων Μήδων Περσῶν καὶ Μακεδόνων ἐν
 πορθεύτων.

Τὸ δεύτερον περὶ ἑλλήνων σοφία· παιδεία καὶ
 ἀρετῆ λαμψάντων ἐπὶ τοῖς χρόνοις τῶν αὐτοκρατό-
 ρων Ἑθνικῶν Ῥωμαίων τῆ α. αἰ. αἰῶνος ἀπὸ Χρῆστῆ γε-
 νήσεως.

Τὸ τρίτον περὶ Ῥωμαίων ἐξ ἑλλήνων, σοφία,
 παιδεία τε καὶ ἀρετῆ διαλαμψάντων ἐπὶ τοῖς χρό-
 νοις

νοις τῶν σεβαστῶν ῥωμαίων αυτοκρατόρων, βασιλευ-
σάτων ἐν Βυζαντίῳ, μέχρι τῆς 13.^{ης} καὶ 14.^{ης} αἰῶνος.

Τὸ τέταρτον ἀναλαμβάνει, περὶ ἑλληνῶν ἄδου-
μισαύτων ἐν Πάσῃ παιδείᾳ, καὶ ἐπισήμαις, ἐπὶ
τῇ νῦν Δεσποτείᾳ τῶν Ὁθωμανῶν, ἄχρι τῆς πα-
ρόντος αἰῶνος.

Τὸ αὐτὸ βιβλίον θέλει τυπωθῆ μετὰ ταῦτα καὶ
εἰς τὴν Ἰταλικὴν διάλεκτον ὑπὸ τὸ ὄνομα Σπυρί-
δωτος Πρεβέτη Ζακυνθίου· καὶ ὅσοι γνωρίζουσι τὴν
ἰταλικὴν διάλεκτον, θέλωσι λάβῃ τὴν προθυμίαν
να τὸ ἀποκτήσωσι, ἢ να τὸ ἀναγιώσκωσι καὶ Ἰτα-
λικά.

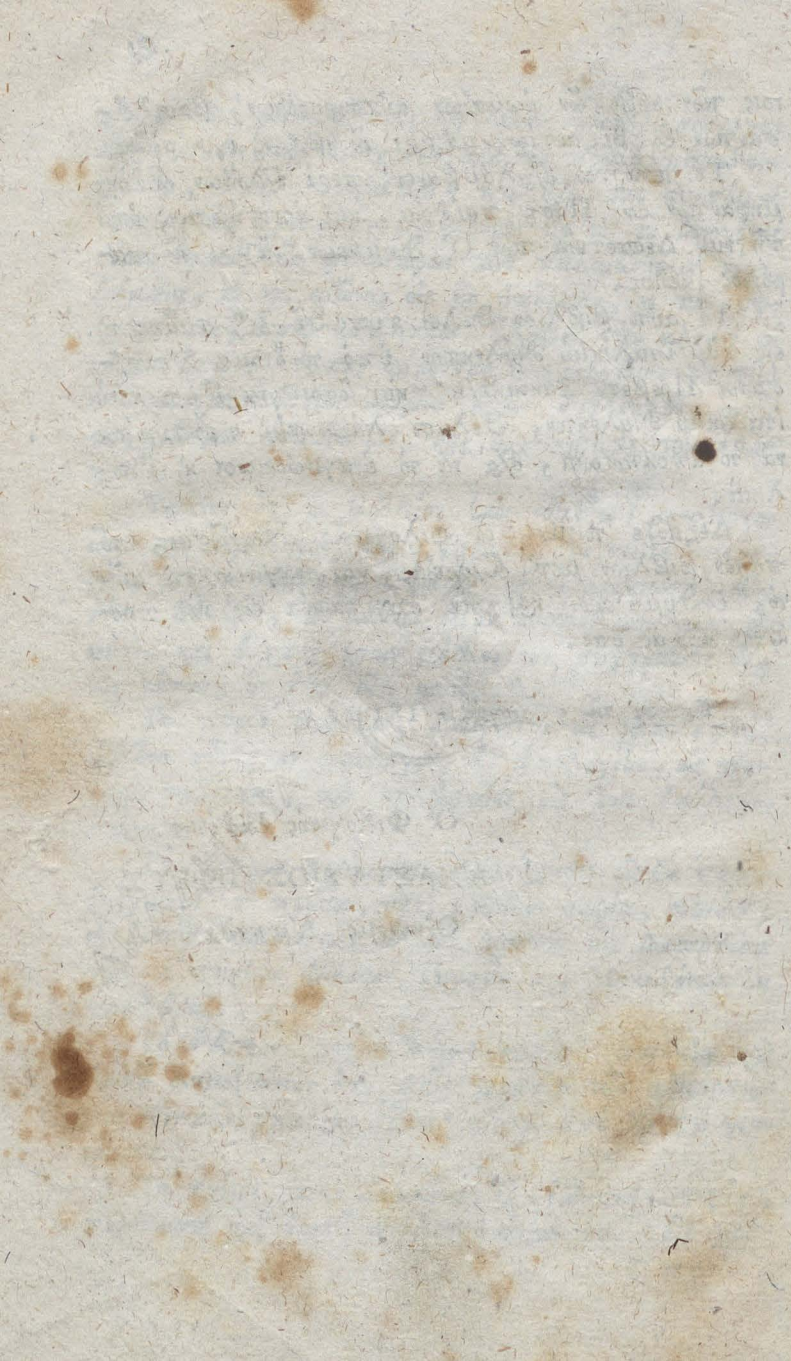
Δέξαθε πόινω, ὧ φιλογενεῖς ἀναγνῶσαι, τὸ
παρὸν βιβλίον μετ' ἀμφείας, καὶ ἀναγιώσκετε αὐ-
τὸ, ἐνθυμέμενοι καὶ τὸν συγγραφέα εἰς τὰς πρὸς
θεῖον ἀχάσας.

Τελείη τῆς 5 αὐγούστου 1814

Ὁ Φιλογενὴς ἐκδότης.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ἹΕΡΕΥΣ

Οἰκονόμος Ἀμπελακίων.

Στίχοι Γαμβικοί εἰς τὴν ἀναγνώσας.

Βίβλον ταύτῃ χειρὶ κρατῶν ὄτοι γνώτω,
 Πᾶστις ζηλωτῆς, κέρμων κλεινῆ γένεσ,
 Δόξαν, φήμι, ἀνδρείαν, σοφίαν, ἀσπιδίον
 Ζῆλον πατρῶων δογμάτων, ἐδάων μάλλον,
 Γησιῶν γόνων, τῆς θαυμαστῆς ἐλλάδος.
 Τὴς δὲ κατ' αὐτῆς, εἰπόντας τολμητείας,
 Ἐξω χορείας, τῶν σοφῶν ἐξελάσῃ.
 Οὐδεὶς γὰρ ἦττον, ἔχου ἦτορ τῆ φθόνου,
 Φίλος σοφῶν ὑπάρχων καὶ τῆς σοφίας.
 Ἄλλ' ἐν ἀγνώσοις καὶ ἀπαιδέτοις κῆπο,
 Οἰκῆον μάλλον, φαίνεται τοῖς ἀνθρώποις.
 Φθοιῶν μὲν γάρ τις, τυφλεῖται ἐξαίσιως.
 Παντοίαν πάχων ὀφθαλμῶν ποικίλας
 Οὐ γὰρ γινώσκει, εἰ νοεῖ τι τὴν δίδειαν,
 Τρέχει δὲ μάλλον, ἐν τοῖς μυχοῖς τῆ ἄδου.
 Ὡς χείρισε φθόνου, φθόνου κακῶν ῥίζα,
 Τάχιστα κρύφθητι, βαράθροις τοῖς ἄδου,
 Σὺ τῷ σὺ πατεῖ, σατῶν τῷ ἀποστάτη.

Καὶ μηδ' ὅλως φανῆς, ἐν τῇδε τῇ σφαῖρα,
 Τῆς γῆς ταύτης, ἧς νῦν ἡμεῖς παροικῶμεν.

Τῶ Ἐκδότῃ Ἀν: Ἱερ: οἰκ: πατρῶ Νικολάω
 Ἀμπελακιώτῃ.

Ἄλλοι Στίχοι Ἰαμβικοὶ εἰς τὸν ἐκδότῃ
 τῆς βίβλου.

Ὅσῳ χάριν πάντες γνώσονται ἄχαιοι,
 Τῷ τὴν βίβλον ταύτην ἐς φῶς ἀγαγόντι,
 Μεγίστῳ δὴπερ γνωρίσασιν διδύμως.
 Ἐπαῖνοις Διφύμοις, κρότοις τε ποιήλοισι,
 Στέφοντες κάραν πυκινόφρονα τέτῃ,
 Ὡς προαπιστὴν τῆ γενέας ἐγνωκότες.
 Δῶν δ' αὐτῷ θεῖος θεὸς ὑψιμέδων,
 Ὅπως καὶ ἄλλοις, πλείοσι βίβλοισι καὶ χίλις
 Κοσμήσῃ τῶν κλεινὸν γένος ἑλλήνων.

Γεωργίῃ τῆ καὶ Ἀρισείδῃ Κωνσταντιάδῃ
 παπιολάκῃ τῆ Κρητῆς.

Ἄλλοι Ἰαμβικοὶ εἰς τὴν βίβλον.

Μεγίστῳ πᾶστις ὠφέλειαν λαμβάνει,
 Τὴν βίβλον ταύτην, αἰεὶ ἀναγινώσκων.

9
Αὕτη γὰρ ὄντως, ποιῆ αὐτὸν μανθάνειν,
Σοφὸς ἑλλήνων, παλαιότες ἢ νέες·
Ἐς ἄκρον δὴπε παιδείας ἐφθασίας.
Καὶ ὡς φωστῆρας ἀειλαμπεῖς ὀφθαλμίας,
Λόγοις ἢ ἔργοις φωτίσαντας πᾶς πάντας.
Βίβλος περικληῖς σοφῶν ἐπαινήτης·

Τῆ αὐτῆ Αρσιείδης Κωνσταντιάδης
παπιολάκη τῆ Κριτὸς.

Ἄλλοι Γαμβικοί εἰς τὸν φιλοῖσσορα.

Εἰ βέλει γνῶναι πᾶς σοφὸς ἀναγνώσα,
Τῆς πῶν ἑλλήνων, ἀκμάσαντας πρὸ χρόνων,
Καὶ πᾶς ἐν τῷδε τῷ αἰῶνι τελῶντας,
Τὴν βίβλον ταύτην, ἀνάγνωθι συχναίως.
Καὶ γνῶς πᾶς πάντας, ἀπειβῶς, ἐν παιδείᾳ,
Μεγίστην φήμην, τυχόντας ἐν ἀνθρώποις·
Τὸν τὴν βίβλον δὲ, ταύτην συγγεγραφότα,
Ὡς κῦδος ἑλλάδος, γνῶς πᾶτον συντέμω.
Καὶ πᾶς ἔργον, ἀφείως ἐπαινήσης.

Νικολάε Γερόπαιδος Οἰκονόμου Ἀμπελακιώτη·

Ὁμιλία κατὰ τῆ ἑλληνοκατηγόρου Ἀββᾶ.

Κάποιος Ἀββᾶς (ἰταλισὶ ἀμπάτε) ἐπονομαζόμε-
 νος Κομπανώνης εἰς ἓνα βιβλίον π, συνδεμένον ἀπὸ
 ὑβριστικᾶς λέξεως, ἀτιμάζει ἐχθροπαδῶς τὸ γένος
 τῶν ἑλλήνων, ἀγωνιζόμενος νὰ τὸ παραστήσῃ πάντων
 τῶν ἐθνῶν, κατώτερον ὁμῶ καὶ ἀχρεῖον.

Ὁ ἐμβρόντητος ἕτος φθονερός Ἀββᾶς ἐφθασε
 γαυγίζων κατὰ τῆ ἑλληνικῆ γένους, ὡς ἄλλος τις
 Κέρβερος, νὰ λέγῃ ὅτι ὁ λαὸς τῶν ἑλλήνων, εἶναι
 πῆν σήμερον ἀπόβλητος, καθὼς ὁ ἑβραϊκός, ὃν ὁ
 κύριος διεισκόρπισεν εἰς πάντα ἄνεμον. λέξις αὐτὴ
 κατὰ ἀλήθειαν, ὅπῃ περιέχει ὅλον τὸ μῖσος ἐναν-
 τιωτάκ ἐχθρῶ.

Ἀναγινώσκοντας τοιαύτας ἐχθροπαθολογίας, δὲν
 μῶ ἐφάνη ἔυλογον νὰ ἀποκριθῶ κατ' ἐυδεῖαν εἰς
 τὰ ἄρθρα τῶν μαρολογιῶν π, πρὸς ἀναίρεσιν τῶν
 προτάσεών π. ὄντας ἀνάξιος, ὁ τοιοῦτος ἄνθρωπος,
 νὰ συναριθμῆται μετὰ τῶν πεπαιδευμένων ἀνδρῶν,
 ὅπῃ καὶ πῆν φήμην π ἑλληνικῆ γένους, καὶ πῆν
 ἀναγκαίαν αὐτῶ ὑπαρξίν γινώσκουσι σαφῶς.

Τί μῶ εἶναι χρεια λοιπὸν, νὰ ἐυδέσω ἀπάντη-
 σιν ἐπίπονον εἰς τὰ δύσφημα ἐπιχειρήματά π;
 χάνωντας καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ τὸν κόπον κατὰ πῆν
 παροιμίαν; ὅταν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἐκ τῶν λατίνων,
 ἄνδρες διαβεβημένοι εἰς πᾶσαν ἐπιστήμην, ραπίζουσι
 πῆς σαγόνας π, με πῆς ἐπαινετῆς λόγους πρὸς το
 τῶν

τῶν ἑλλήνων γένος; εἰς τὸ ὅποιον προσφέρεις σέβας ἀρκετὸν, καὶ ὁμολογεῖς ἀνυποκρίτως, ὅλην τὴν προκοπὴν τῶν φρονήσεων καὶ τῶν ἐπισημῶντων, ἀφ' ἑαυτῶν;

Μὲ ἐξαρκεῖ λοιπὸν, ἡ ἐκφώνησις τῆ παρόντος λόγου, πρὸς συνηγορίαν ὑφανθέντος. τῆ ἀρχαίας καὶ μεταγενεσέρας ἑλληνικῆς γένεος, διὰ τὰ συντειφθῶσι τὰ πλεονεκτικὰ ἐπιχειρήματα τῆ Ἀββᾶ, καὶ τὰ καταπάλαβη ἐν ταύτῳ ὁ ἑλληνοκατήγορος εἰς ποῖον χάος τεταραγμένων γνωμῶν, καὶ ἐσφαλμένων ἰδεῶν βορβορφυλύεται· ἀφ' ἧς σπριζόμενος εἰς ἀθεμελίωτα σπλιτεύματα, καὶ πάντῃ ἀνίσχυρα, φανερώει τὸν ἑαυτῶν ἄμωσον καὶ ἀπαίδευτον πρὸς τὰ τῆς Ἰσοείας.

A. Σ. Μ.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ

ΊΣΤΟΡΙΚΟΚΡΙΤΙΚΗ

κατά τῶν ἑλληνοκατηγόρων Κομπανίων

καὶ βερτόλδω.

Ποῖος δίδεσκεται εἰς τὸν ἀειθρὸν τῶν πεπαιδευμένων ἀνδρῶν, θελῶ νὰ μάθω, ὁ ὁποῖος ἀγνοεῖ τὴν φήμην καὶ ἀξιότητα τῆς ἑλληνικῆς γένεως; ποῖος εἶναι ὁ εὐγλωττος ἐκείνος ῥήτωρ, ὅστις δύναται νὰ φιλοτιμηθῆ, εἰς τὸ νὰ συμπλέξῃ ἀρκετὰς ἐπαίνας εἰς τὴν ἑλλάδα, μέλαμπράς λέξεις; ποῖος εἶναι ὁ συγγραφεὺς, ὁ ὁποῖος εἰς ὅλην τὴν διήγησιν, περιλαμβάνει τὴν ἀρετὴν καὶ εὐκλειαν, τὴν ὁποίαν ἡ ἑλὰς ἀπολαμβάνει παρὰ τῶν πεπολιτευμένων γενῶν;

Ἄς ἀποκριθῆ ὁ πολυμαθὴς ἀνδρῶπος· ἂν ὅμως τὸ ἀπαίδρωπον πάθος, δὲν τὸν ἐμποδίζῃ νὰ ἐκφωνήσῃ τὴν ἀλήθειαν· πόσοι λαμπροὶ σοφοὶ γεγυμνασμένοι εἰς παῦν εἶδος παιδείας, ἐκ τῶν ἀκτίων τῶν ὁποίων θεωρεῖνται σήμερον πεφωτισμένα καὶ ἔθνη, καὶ ὁποῖα δίδουσαν εἰς τὸ σκότος τῆς ἀμαθίας· δὲν ἐφάνησαν ἐπι ἐκ τῆς ἑλλάδος; δὲν ἐφέλ-

καιο τὴν γέννησίντων ἀπὸ τὸ δῦτυχές κληῖμα τῆς Ἀνατολῆς; πόσοι ἄνδρες φιλάρετοι καὶ ἐπισήμονες, τῶν ὁποίων ὁ αἵθμος εἶναι ὑπέρμετρος, ἀράγε δὲν ἐδήλασαν τὸ γάλα τῆς ἀττικῆς περὶχώρη;

Οἱ μεταξὺ τῶν πολλῶν φημιθέτες ἐν πάσῃ μαθήσει ὁ Ἀριστοτέλης τὸ θαῦμα τῆς σοφίας, Ζήνων ὁ Στωϊκός Πλάτων ὁ θεῖος (α) τῶν ὁποίων τὰ δόγματα ἀπαύζονται ἀπὸ τὴν ἐμήγυριν τῶν πεπαιδωμένων, ὡπερθεῖοι χρῆσιμοί δὲν εἶναι αὐτοὶ θρέμματα, καὶ γεννήματα τῆς ἐλλάδος;

Ποῖον ἄλλογένος εἰ μὴ τὸ ἐλληνικὸν ἐξέδωκεν ἕνα Ὀμηρον, ὁ ὁποῖος ἂν καὶ ἀόμματος καὶ δυσυχῆς, ἦτον ὁ δεξιὸς ὀφθαλμὸς, καὶ τῶν μεσῶν ἠλάμψις; (β)

ποῖον

(α) ὁ Κιέρων γράφει περὶ τῆς Πλάτωνος ἐν τῷ κς.^ω τῆς θεότητος, καὶ λέγει θαρρῆτᾶ, ὅτι ἀγαπᾷ νὰ σφάλλῃ μὲ τὸν πλάτωνα καὶ ἐδέποτε νὰ ἀληθεύῃ μὲ τῆς θεός. ὡ βέλτιόν μοι ἐστὶ ψάλλεσθαι σὺν τῷ πλάτωνα, ἢ τοῖς θεοῖς ταλιθεῖ λέγει.

(β) Διδέρωτος εἰς τῶν φιλαληθῶν συγγραφεῶν ὁμολογεῖ ἐν τῇ σελίδι πέ. τῆ β' τόμῃ ὅτι τὸσον εἶναι τὸ κῦρος τῆς Ὀμήρου πρὸς τῆς συνιέντας, καὶ ποσούτης διδ' ὀφημίας, ὥστε ὁ Βιργίλλιος μόνος ἐστὶν Ἰανὸς νὰ ἀντισχεδιάσῃ τῆς θαυμαστῆς σχηματισμῆς πρὸς μεγάλωποιτῆ. λέγει συχνάκις εἰς τὰ ποιήματά τῆς ἐποῆς ὡ εἶναι εἰς τὰ ποιήματα τῆς Ὀμήρου ἀριθμὸς τις Ἱερογλυφικῶν ἐκπιασμῶν (ἦτοι πλεσίων ἰδεῶν) ὥστε νὰ δὴγάλη τινὰς εἶνα μόνον ἀπὸ τῆς πολλῆς, τὸ ἴδιον εἶναι καὶ νὰ δὴγάλη ὁ τοῖετος εἶνα ἀπὸ τὰ κερφία τῆς ῥοπάλας τῆς Ἡρακλέους.

Ἐπιτᾶ

Ποῖον γένος εὐγαλεν ἕνα Πίνδαρον, ἐκ τῆς ὁποίας
 τὰ χεῖλῆόσα ποιήματα ἀνέβλυζον τόσα ἄνθη ἐπιπτον
 ἀπὸ τὴν γλῶσσάν τε. διὰ τὰ θελάζωσιν αἱ μέλισσαι
 τὸ γλυκὺ τῶν ἠρωϊκῶν ἐπῶν τῆς Βυλλεσσάτης ποιητῆς,
 ὅσιν καὶ κορυφαῖος τῶν λυρικῶν ἀνομάσθη (γ)

Ποῖον ἔθνος εἶναι εἰκείνο, τὸ ὁποῖον μᾶς παρρησιάζει
 ἕναν Ὀρφέα θαυμάσιον ποιητὴν λυρικόν· τὸν ὁποῖον
 ὅτε ἤκετι νὰ μέλπη καὶ ψάλλῃ ἀκῶν τὴν ὑψηλὴν
 λαλιάν τε, εἰ μόνον ἔμενον ἐκστατικὸς αὐτὸς ὁ ἴδιος
 ἄνθρωπος, ἀλλ' ἀκόμι καὶ τὰ πετεινὰ χίζοντα τὸν ἄ
 ἔρα, ἔμενον ἀκίνητα ἀκῶντα τῶν ἀσμάτων τε.

Καὶ

Ἐπὶ πόλεις φιλονεικῶσι περὶ τῆς πατρίδος τῆς
 Ὀμήρου, καὶ ἢ κάθε μία ζητεῖ τὴν δόξαν αὐτὴν·
 ὅθεν καὶ λόγος ἄδεται.

- » Σμύρνη, Ῥόδος, Κολοφῶν,
- » Σαλαμίς, Χῖος, Ἄργος, Ἀθῆναι,
- πᾶσα περὶ πατρίδος μάχεται

Ὀμηρικῆς.

Ὁ Ὀμηρος ἔζη τετακοσίους χρόνους μετὰ τὴν
 ἄλωσιν τῆς Τρωάδος· ἑπτακόσια ἔτη πρὸ χριστοῦ
 γεννήσεως, κατὰ τὴν τῶν πολλῶν γνώμην· ἄλλοιδέ
 θέλουν ὅτι ἑκατὸν μόνον·

(γ) Ὁ Κορυφαῖος τῶν λυρικῶν, ἐγεννήθη εἰς
 Θήβαν τῆς βοιωτίας, κατὰ τὸ φ. ἔτος πρὸ χριστοῦ
 Μύρτιος καὶ ἑρμείας ἔτυχον διδάσκαλοι αὐτῆ· ἦν
 θισεν ἐπὶ τῆς βασιλείας δαρείου τῆς γ' πατρὸς Ξέρξε,
 ὅσιν ἠκολέθησε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς ἐλλάδος μετὰ
 τὸν θάνατον τῆς πατρίδος μετὰ μεγάλην συμφορὰν τῆς
 ἐπικρατείας τε·

- » Τῷ Πίνδαρος δὲν ἔχομεν ἄλλο παρά τας ᾠδὰς·

Καὶ ὁμῶς μὲ πέντε πρὸς ἐπισήμους ἀνδρας δὲν
κατεσάθη ἀθάνατος ἢ ὁμήγουρις τῶν τραγικῶν; ὁ
Ἀριστοφάνης, ὁ Εὐριπίδης, ὁ Ἰσίδωρος, ἢ Κορίνη
ἢ ἢ Μύρτος, μὲ ἄλλως καθηγητὰς περιφήμους πρὸς
ἰσορμιῶν καὶ μιμητῶν ποιήματος, πρὸς ὁποῖους διὰ τὴν
περιπέφθη ὁ παρνασὸς τὸ μεγαλεῖον τῆς φήμης,
προσῆκεν εἰς τὸν Ἀπόλλωνα νὰ ἀφαιρέσῃ τὰς ἀπείρας
δάφνας πρὸ ἐλικῶνος ὄρους, διὰ τὴν περιπλέξῃ πρὸς
σεφάνεστων.

Καὶ τί θέλει νὰ εἰπῶμεν περὶ τῆς Δημοδένους (δ)
ὡς πρὸς τὸν Δημηγορεῖν, καὶ τὴν ἰχὺν πρὸς λέγειν;
δὲν εἶναι αὐτὸς ὁ κορυφαῖος, ὁ τύπος καὶ τὸ ἐγκαλ-
λώπισμα τῶν ρητόρων, ὅσοι μετ' αὐτὸν ἐφάνησαν;

Καὶ ὁ Αἰχὺνις (ε) ἐντῆς δημηγορίας, δὲν ἔχει
τὸ

(δ) Ὁ προρρηθεὶς Διδέρωτος γράφει ἐν τῷ β' τόμῳ
τῆς οἰσελ, ὅτι δεικνύεται εἶναι νὰ ἀτενίζῃ τινὰς
πρὸς ὀφθαλμὸς διὰ τὴν θεωρῆ τὰς ἀσραπὰς καὶ τὰς
λάμψεις πρὸς ἔραν, παρὰ νὰ κινηθῆ εἰς ἀόριστον ἐπὶ
τὰ βίαια πάθη; ὅπως ὑπερπερισσῶσιν εἰς τὰς λόγους
τῆς Δημοδένους.

(ε) Ὁ Αἰχὺνις ἐγεννήθη εἰς τὰς Ἀθήνας, ἐσάθη
ἀντίτεχνος πρὸς Δημοδένους, ἐπρόκοψεν εἰς τὴν δὲ γλω-
ττίαν, ὥστε οἱ Ἀθηναῖοι ἠθέλησαν νὰ ὀνομάσωσι πρὸς
τρῆς λόγους αὐτῆς χάριτας, καὶ τὰς ἐπιστολάς πρὸς
ὀνόμασαν μέσας. Ἐχρημάτισαν καὶ ἄλλοι
πρὸς ἰδίᾳ ὀνόματος, καθὼς γράφει ὁ Λαέρτιος ὁ ἕνας
φιλόσοφος μαθητὴς πρὸς Σωκράτους· δύο ρήτορες καὶ
αὐτοὶ, δύο ἰσοριογράφοι ὁ ἕκτος ἀκαδημαϊκὸς φιλό-
σοφος, ὁ ἕβδομος συγγραφεὺς, καὶ ὁ ὄγδοος ἀγαλ-
ματοποιός.

τὸ κτύχημα εἰς τὸ νὰ κρατῆ ἐντελῶς τὴν σφοδρότητα, καὶ ὅλην τὴν ἐνέργειαν τῆ ρητορικῆς χήματος; ἀρκεῖ νὰ εἴπῃ μόνον τινὰς, ὅτι οἱ ἴδιοι λατῖνοι συγγραφῆς ἐξήρειξαν εἰς αὐτὸν τὸ ὄνομα, ἡμᾶς ἰξ τῶν ρητόρων τοιαύτην δόδοκίμησιν εἶχεν εἰς τὴν ρητορικὴν ἔτος ὁ μέγας ἀνὴρ.

Τέτοιοι ἔτι ἐσάθησαν Σπύρσιππος, Ὀρθαγόρας, Ἰποκράτης ὁ μελίρρυτος, Ἀρίσιππος, Ἀθηναγόρας, Ἀνόβιος, Διβέριος, καὶ πόσοι ἄλλοι περίφημοι ρήτορες κεκοσμημένοι πάσης μαθήσεως, δὲν μετεχημάτιζον μὲ τὰς θαυμασίας δημηγορίας τῶν, καὶ παρανέσεις, τὰς ψυχὰς τῶν ἀκροατῶν; αὐ καὶ Ἀθηναῖοι ἔποι, αὐ καὶ διδάσκαλοι καὶ πολυμαθεῖς, ἐλκύνοντες αὐτὰς εἰς τὴν οἰκίαν γνώμιν αὐτῶν, ὡσαύτῃ εἰς αὐτὰς τὰς ρήτορας καὶ νομοδιδασκάλους, ἤθελσαν εἶναι ὑπερφυσικὴ τις δύναμις ὅτε ἤκεν αὐτὰς τινὰς νὰ δημηγορῶσι.

Καὶ ὁ λόγος εἰς τὰς μαθηματικάς, ἐπισημασ ποῖον ἄλλον ὁμοίοντα ἔχει ὁ Εὐκλείδης; αὐτὸς συνέπλεξεν εἰς τὸν ἑαυτὸν τὰς σφάνεις δαφνῶν ὅσας ἀποδείξεις βεβαίας μᾶς ἄφισεν εἰς τὰ συγγράμματά τε. Ὑψώσεν εἰς τὴν ἀθανασίαν τῆ ὀνόματος τε τὴν πύραμίδας, ὅσα πιθανὰ πολύγωνα καὶ κύβους ἐφεύρεν ὁ βαδύς οὗτος νῆς· καὶ ἐκτὸς τῶν ἔγραψεν ἐξαίρετας κανόνας μωσιῆς, οἱ ὁποῖοι σώζονται ἕως τὴν σήμερον.

Τὸ ἴδιον κτύχημα ἀπολαμβάνει ἡ οὐμήγεις τῶν πολυμαθῶν πανηγυρίζουσα τὴν μεγάλην μάθησιν καὶ τὸν ὑψηλὸν νῆν τῆ Ἀρχιμίδους τῆ περιβοήτης, ὅπως ἔξω ἀπὸ ἑτῆτον ὁ κόσμος δὲν εἶδε δόδερόντα· ἔτος ὁ μέγας ἀνὴρ ἦτον ἀπὸ τὰς Συρακούσας, ἐσάθη μέγας μαθηματικός, ἐφορητῆς τῆς ὑδροστατικῆς, καὶ

πάσης μηχανικῆς τέχνης, καὶ ἀστρονόμος (ζ) πολλὰ ἐπιζήμιος ἔγεινεν εἰς τὰς ρωμάνους, ὅτε ἐπολυόρουν τὰς

(ζ) Ὁ Κικέρων γράφει ἐν τῷ περὶ φυσ. θεῶν, ὅτι ὁ Ἀρχιμήδης, ὡσανθεὸς ἐπίγειος εἶχε κάμη μίαν ὑαλίνην σφαῖραν εἰς τὴν ὁποῖαντὰ ἄστρα ἐκινῶντο τακτικῶς, καθὼς κινῶνται εἰς τὸν ἔρανον, ἔργον περισσότερον θεῶν (ὅλα γὰρ εἰπῶ ἔτζι) ἢ ἀνθρωπίνως διατεταγμένον.

Πρὸς τούτοις εἰς τὸν Ἰέρωνα τὸν βασιλέα τῶν Συρακουσῶν πολλὰ πειράματα ἔκαμε καὶ ἔσειρεν ἔξω ἀπὸ τὸν λιμένα ἓνα κάτεργον φορτωμένον ἀνθρώπων καὶ τροφῆς, καθήμενος αὐτὸς καὶ σαλδούκας μὲ ἓνα χέρι τὸ ἄκρον μίᾳς μηχανῆς· αὐτὸς ἐζήτει πάτημα ἔξω τῆς γῆς, ὅλα γὰρ σήση τὰ μηχανικὰ καὶ ὄργανα πρὸς θεῶν καὶ μοχλῶ, εἰς τρόπον ὅπερ τὸ διάστημα τῆς δυνάμεως καὶ μοχλῶ, καὶ τῆς ἀντιστάσεως τῆς γῆς, γὰρ ἀρεθῶσι παλίνδρομα ἀντιστρόφως πρὸς ἑκατέρων τὰς κινήσεις. Καὶ ἡ δύναμις καὶ μοχλῶ ὑπερβαίνουσα τὴν ἀτίσασιν τῆς γῆς, ἡ γῆ ἔμελλε γὰρ σπικωθῆ ἑλαφρὰ δίχως ζημίαν, ἔτε καὶ ὑπερμέτρῃ αὐτῆς βάρει, ἔτε καὶ μηχανικῶν κινητικῶν ὀργάνων.

Ἡ αὐτὸς δοξάζεται ἀπὸ τῶν καυσικῶν κατόπτρων ἐξαγώνων καὶ τετραγώνων ὀμαλῶν, μὲ τὰ ὁποῖα ἔκαμε δοκιμῆς μεγάλας· ἀλλὰ καὶ βιβλίον συνέγραψε περὶ ἐσόπτρων, τὸ ὁποῖον σήμερον τρέχει ὑπὸ τὸ ὄνομα Γωγάβε μεταφραστῶ τῶν ποιημάτων κα.

Ἡ αὐτὸς ἤυρε τὴν ἀναλογίαν τῆς σφαίρας, γεγραμμένην εἰς τὸν κύλινδρον, καὶ ἀπέδειξαν ὅτι ἡ σφαιρῶν

τὰς συρακίσας, ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς Μαριέλλε καὶ ἤνυρε τὸν τρόπον διὰ τῶν καυσικῶν κατόπτρων, πολλαῖς φοραῖς καὶ τῆς καύση τὰ καράβια καὶ πὰς ἀρμάδας· τέλος πάντων ἐθανατώθη· ἕνας Θεός (λέγω ἔτ(ι)) μετὰξὺ τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ μίαν σιληραὺν ῥομφαῖαν πολλαὶ ὀλεθρία εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, ὅποταν ἐκστατικός δεικνέτο βεβουδισμῶς εἰς τὴν μέλην τῶν μαθηματικῶν θεωριῶν εἰς τὸ μέσον τῆς πλατείας τῶν Συρακυσῶν κυριαρχειῶν ὅλα τῆς προσβολῆς ῥωμαϊκῶν στρατομάτων, ἐκεῖ ἐτελείωσε τὴν ζωὴν ὁ μέγας ἔπος ἀνὴρ, ὁμῶς μὲ τῆς λοιπῆς πολιορισμένους.

Ἄς ἄγῃ καὶ ἄς παρήσιασθῆ φορῶν τὸ πλινκτικὸν εἶδωμα ἐμπροσθεν εἰς τῆς συνεκῆς, μὲ τὸ κακόγλωσσόν τε ἕφος, ὁ φιλαλαζὼν καὶ πολυμαθὴς Κομπανιώνης, καὶ ἄς ἀποκριθῆ. πόθεν ἐξῆλθον αἰπολυθρήνηται μῦσαι, θυγατέρες τῆς Διός; Καλλιῶπη; Κλειῶ, Ἐρατώ, Φάλαια, Μελπωμένη, Τερψιχώρη,

σερεότης τῆς σφαίρας, εἶναι δύο πρὸς τρία, τῆς σερεότητος τῆς κυλίνδρου καὶ ὅτι ἡ ἐπιφάνεια τῆς κυλίνδρου ἔχει τὴν ἀναλογίαν· τέλος πάντων ἀπὸ τῆς ἐπιτηρήσεως τῆς ὕδατος, ἐκτὸς πολλῶν ἀποδείξεων ἐξερχομένη ἀπὸ τῆς λειτρῆς, ὅταν εἰσέρχεται τινὰς ὅλα ἄλλοθῆ, προσέλαβε τὴν μέθοδον καὶ φανερώσῃ ἕνα χρυσοχόον κλέπτην τῆς βασιλικῆς θησαυρῆ.

Ἐπολλοὶ ἔγραψαν καὶ μὲν πολλῶν ἐπαίνων περὶ τῆς Ἀρχιμήδους, ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν εὐλαβέστερος Δαβίδ ὁ ῥίβαλδος ἐτύπωσε μὲν ἐγκωμίων πρεπόντων τῶν σοφῶν ἀνδρῶν τὸν βίον καὶ τὰ συγγράμματά τε εἰς τὸ Παρίσιον.

Εὐτέρπεια,

Εὐτέρπεια, Πολύμνια καὶ Οὐρανία. εἰς ποῖον ἔδαφος ποτὲ ἐκλέξαντο τὴν τερπνὴν διατειβήντων, καὶ αἰσάφρονες νύμφαι εἰς ποῖα διαφανῆ καὶ λαμπρὰ νερά δ'φραίνοντο λυόμεναι; καὶ ὅπως ἡ δημιουργοῦσα φύσις δ'κάρπων ὄντων, ἥτις διαττάττει κάθε διακόσμησιν, ἐκεῖ ἐθεμελίωσε πρὸς ἑλικῶνας, πρὸς Πίνδου, πρὸς Ὀλύμπου; πρὸς Ὀσας, πρὸς Παρνασσου, ὅρη ἔκλαμπρα, δὲν δ'ρίσκονται αὐτὰ ἐν τῇ ἑλλάδι; δὲν ὑψῆνται αὐτὰ ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἐκεῖ ὅπως οἱ πεπλασμένοι θεοὶ ἦυρον τὴν κατοικίαν τῆς δόξηςτων καὶ λατρείας πληροφοροφθέντες ἐκ τῆς ψαλμωδίας ἐκείνων τῶν ὕμνων τῆς ὑψηλῆς προσωδίας, τὴν ὁποῖαν δὲν ἐδύνατο ποτὲ νὰ ἐλπίσωσιν ἐξ ἄλλου ἔθνους, εἰ μὴ ἐκ τῆς ἑλληνικῆς; τὸ ὁποῖον γένος δοξάζεται πατὴρ τῶν φώτων καὶ τῶν ἐκδηλώσεων.

Πόθεν ἀπολαθῶ νὰ λέγω, ἔχουσι τὴν γενεσίντων καὶ κωχῶνται τῆς τύχης, Ἀπελλῆς (α) ὁ Ἀθηναῖος, ὁ Ζεῦξις ὁ Ἀμβροδιάτης, ὁ Ἀθήναιος, καὶ ἄλλοι ἄλλοι ζωγράφοι καὶ ἐφάμιλλοι αὐτεραςαὶ ἀνερασοὶ τῶν ἔργων τῆς φύσεως, δὲν εἶναι Ἕλληνες; δὲν ἐγεννήθησαν ἐν τῇ ἑλλάδι; δὲν ἔμαθον εἰς τὰ αὐ-

(α) Ὁ Ἀπελλῆς ὑπερέβη εἰς τὴν ζωγραφίαν ὅλας τὰς πρὸ αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτὸν γράφει Πλίνιος ἐν τῷ κεφ. ι' τῆς γ' βιβ. φιλ. κας ὅτι οἰφυσικοὶ ἵπποι βλέποντες πρὸς συνομοίεστων ζωγραφισμένους ἐχλημήτριζον· καὶ τὰ πετεινὰ πρὸς ἔρανε πολλαῖς ἵπατωντο εἰς τὴν ὄρασιν καρπῶν διαφόρων, καὶ τζαμπίων σαφυλῶν, καὶ ἐτζίμπαν αὐτὰ ὁ μέγας Ἀλέξανδρος ἀπὸ ἄλλου δὲν ἠθέλησε νὰ ζωγραφισθῆ εἰ μὴ ἐκ τῆς Κῆς Ἀπελλῆ.

δεικὰ λυκεῖα τῆς Ἀττικῆς, τὰ ὅσα περί ζωγραφικῆς ἄξια δάμβως παρέδωκαν εἰς τὸν κόσμον;

Καὶ περὶ τῆς γλυπτικῆς ἐξόχως τῆ ἀμίμητε αὐτὸς Φειδῖα τῆ ἀγαλματοποιῶ, ποῖς ἐγκωμίων λόγος ἤθελεν εἰπῆ τινὰς ἐπαινῶντας τὸ ἀμίμητον τῆς τέχνης τῆ, ἀφίπωντας λέγω ἐδῶ καὶ πολλὰς ἄλλας τῶν ἐμπείρων περὶ τὴν πλαστικὴν καὶ χωνδρικὴν τέχνην, Πραξιτέλιν διπλαδὴ, Ἡφαισον, Ἀλχμενίδην, Ἀγελάδην, καὶ τὰς λοιπὰς· ἐδύνατο ποτὲ ἄλλος νὰ διαρεσῆσῃ τὴν λατρείαν τῶν εἰδῶλων μετὰ τέχνην ἐντελεσέραν, μετὰ παρασάσεις ὑψηλοτέρας, μετὰ πράξεις νοητικωτέρας, καὶ ἐπιδεξιωτέρας καθὼς ἐπαράσῃσεν εἰς τὸ πλῆθος ὁ Φειδείας τὸν Ὀλύμπιον Δία; ἐνδαμβος ἔμενεν ὁ εἰδωλολατρισμὸς παρατηρῶν τὰ πλάτη ἐκείνης τῆς ὕλης, τὸ μεγαλεῖον τῆς ἐπιχειρήσεως, τὴν ὁμορφίαν τῶ ἔργου, καὶ τὴν ἀτυχή προσάρμοσιν τῶν μελῶν, τὰ ὅποια ἐχρημάτιζον τὸ ἄγαλμα τῆ Διὸς θαυμασιώτατον εἰς τὰς ἐθνικὰς.

Εἰς τὸν ῥηθέντα ἀνδριάντα ἐθεωρεῖτο ἡ τῶν εἰδῶλων πολυθεῖα γνωρίζομένη, μετὰ ὅλον τὸ ἐκλαμπρον τῆς δυνάμεώς της, μετὰ ὅλον τὸ βάθος τῆς σοφίας της, μετὰ ὅλην τὴν γλυκύτητα τῆς ἀγαθωσύνης της, ὡς ὅτῃ ὁ Κριντιλιανὸς γράφων ἐν τῷ βιβλ. ια. τῶν ἔργων τέτῃ τῆ μεγάλῃ ἀγαλματοποιῶ, εἶπεν ὅτι ὁ Φειδείας ἐργαζόμενος ἐν ἐλεφάντῳ (τετῆσι δολφόντας μετὰ τὰς ὀδόντας τῆ ἐλέφαντος) ὅμοιος μετὰ αὐτὸν δὲν ἐσάθη ἄλλος, καὶ ἐπιτηδέστερος νὰ φέρῃ εἰς ἐντέλειαν τὰ ἄγάλματα τῶν θεῶν, παρέξ τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ αὐτὸς ἀγαλματοποιὸς Φειδείας, ἀφ' οὗ ἐδῶλθε τὸ Κολοσσαῖον ἄγαλμα τῆ Ἀρτέμιδος εἰς τὰ Ἀθήνας δεκαεὶς πύχεων ὕψους, ἐπέτυχεν νὰ χατ

ράξη καὶ εἰς τὴν ἀσπίδα τῆς γλυπτῶς τὴν ὀλόκληρον
μάχην τῶν Ἀμαζόνων, καὶ τῶν Γιγάντων· καὶ εἰς
τὰ ὑποδήματα τῆς θεᾶς, ὁ ἄριστος τεχνίτης ἔλαβε
τὴν προκοπὴν, νὰ παραστήσῃ μὲ τὴν λεπτομεροῦτητα
τὴν μάχην τῶν κενταύρων καὶ τῶν λαπίδων ὀλό-
κληρον.

Καὶ ὅλα νὰ ὁμιλήσωμεν ἀπαθῶς ὁμῶς μὲ ὅλην
τὴν σειρὰν τῶν πεπαιδευμένων ἀνδρῶν, ὅπως ἀγα-
πῶσι τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὴν προκοπὴν τῶν κατ' ἑνός,
καὶ ὄχι φθορεῶς μὲ τὸν Ἀββᾶ Κεμπανιώτη, ἕτε
μέντο Βερτόλδον τὸν ἀκόλαστον τῆς γνώμης. ὁ Φει-
δίας κατέστησεν εἰς τὰς ὀφθαλμοὺς τῶν θεῶν
αἰδοῦντὸν μὲ τὴν ἀσύγκριτον τέχνην, ἐκεῖνο ὅπως
ὁ παγανισμὸς ἐλάτρωεν, δίχως ξεχωριστὸν χαρακ-
τῆρα εἰς τὴν ποτὲ νομιζομένην θεότητα· καὶ ὅλα τὸ
ἕξοχον τῆς τεχνουργίας, τὸ ὁποῖον ἐφεῦρεν ὁ Φειδίας
τῶν Ὀλυμπίῳ Δίῳ θέλει εἶδαι ὅλα παντὸς τύπος
καὶ παράδειγμα εἰς τὰς τέχνας, θέλοντες αὐτοὶ νὰ
παρρησιάσωσιν ὁρατὴν εἰς τὸ πλῆθος τὴν μεγαλοπρέ-
πειαν τῶν δημιουργῶν.

Ἀπὸ ἐδῶ θέλοντες νὰ ἐκτείνωμεν τὸν λόγον μας
καὶ περὶ τῶν λοιπῶν μεγαλωνύμων καὶ ἐπισήμων ἀν-
δρῶν ὅπως ἐγεννήθησαν εἰς τὰς πόλεις τῆς ἐλλάδος,
δίχως ἀΐξουσιν λόγων καὶ δίχως σωμαλίαν· τί
πρέπει νὰ εἰπῶμεν περὶ τῆς Ἰατρικῆς ἐπιστήμης
τῶν τριῶν Ἰσοθέων ἀνδρῶν (ἐξαίρετες καθεὶς ἄλλον
τῆς τέχνης καθηγητὴν) Ἀσκληπιῶν (β) λέγω Ἴππο-
κράτην

(β) Γράφει ὁ Κικέρων ἐν τῷ γ. τῶν Τισκολ.
ὅτι ὁ Ἀσκληπιός, καὶ μὲν πῶτον ὁ Ἴπποκράτης συ-
νιειδμή

κράτην καὶ Γαλιανόν· ἔπει οἱ μεγάλοι ἄνδρες δίχως
 νὰ πάρωσι φωτίαν ἀπὸ τὴν σφᾶραν τῆς Ἡλίας ὡς
 ἄλλοι προμηθεῖς, δεῖ νὰ δώσωσι ζωὴν εἰς τὰς θνη-
 τὰς, δίχως νὰ μεταχειρῶσι τὸ τῆς Ἑλένης ποτήριον
 δεδεδωμένον δεῖ τὸ ἴδιον ἀποτέλεσμα, μὲ ἐνεργη-
 τικὰ Ἰατρικὰ, καὶ μὲ ἐτοιμὰς βοηθείας ἔδιδαν εἰς
 τὰς νοσῶντας ζωὴν ὑγιᾶ καὶ μακρόβιον·

Καὶ αὖ ἡ Ἰατρικὴ τέχνη φαίνεται κατὰ τὸ πα-
 ρὸν νὰ φθάνῃ εἰς ἐκείνην τὴν τελειότητα μὲ τὰς συ-
 χνάς πείρας ὅπῃ ἡ ἀδελφὴ ἀνθρωπότης συχνάκις
 μετέρχεται· ὅμως πάντοτε θέλει ἀπαυτῆ τὴν γέν-
 νησίτης, καὶ τὰς βοηθείας, ἀπὸ μόνου τὴν μάθησιν
 καὶ ἐμπειρικὴν πράξιν, πῶς τῶν μεγάλων καθη-
 γητῶν τῆς τέχνης, ἀπὸ τῶν ὁποίων τὰς ἀφορισμὰς,
 ἦτοι προσδιορισμὰς, δὲν παρασαλλῶσι, ἀλλὰ τὰς
 ἔχει ὡς θεῖας χρηματισμὰς.

Τὰς ἰδίους ἐπαίνας πρέπει νὰ ἀποδώσωμεν εἰς
 τὴν Ἑλλάδα, θέλοντες νὰ ὀμιλήσωμεν περὶ τῆς
 στρατιωτικῆς τακτικῆς καὶ ἀνδρείας τῶν ἀρχιστρατή-
 γων Ἑλλήνων, περὶ τῶν ὁποίων διηγεῖται ἡ τῶν
 ἀρχαίων Ἱστορία, καὶ τῶν μεταγενεστέρων, ὅτι ἐχρη-
 μάτισαν ὑπὸ τῆς Αὐτοκρατορίας τῶν βασιλευσάντων

νηειθμήθησαν τοῖς θεοῖς, διότι ἤπλωσαν τὴν
 στρατιωτικὴν τέχνην μὲ δόξης καὶ ὠφελείας πολλῆς·
 ἠνίμασαν καὶ ἄλλοι τῆς ὀνόματος Ἀσκληπιῶ· ὁ ἓνας
 ἀπὸ τὰς ὁποίας ἦτον Κύπριος τῶ γενεῖ, καὶ ἠνίμασαν
 ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ Πυγματίωνος, ὁ ἄλλος ἦτον φιλό-
 σοφος ἀόμματος· ὁ ἄλλος Ἰατροσοφιστὴς ἐκ τῆς Πρέ-
 σης μέγας εἰς τὴν Εὐγλωττίαν, φίλος ἄκρος τῆ
 Λυκίου κατὰ τὴν Κικέρωνα ἐν τῶ περὶ ῥητόρων

ἐν Βυζαντίῳ, καὶ ὑποκάτω εἰς πολλὰς ἄλλας βασι-
λεύσας τῷ κόσμῳ, οἱ ὅποιοι ἔδειξαν τῶν ἀνδρεί-
ωντων εἰς πολλὰς μάχας, καὶ ἐδοξάσθησαν ὡς νικηταὶ
κατὰ πρόσωπον πολυαρρίθμων στρατομάτων τῶν
μαγελητέρων βασιλέων τῷ κόσμῳ.

Ὅμῃ μὲ ὅλης ὅπῃ διέλαμψαν εἰς τὰ πολε-
μικὰ ἔργα καὶ ἀνδρικά κατορθώματα ἐπαριθμῶν-
ται Θεμιστοκλῆς, Ἐπαμινῶνδας, Πανσανίας, Λεωνί-
δας, Εὐπομπος, Πελοπονίδας, Ἀλκιβιάδης,
Ἀγαμέμνων, Φωκίων, Κίμων, Ἀρξείδης καὶ ἄλλοι.

Καὶ εἰς τῆς ἀπολέθης καιρῆς ἠνέσθησαν παντῶν
οἱ θείαμβοι τῶν ἀνδρειωτάτης Βελοισαεῖς πορφευτῶ
(ἢ τοὶ ἀφανιστῶ) τῶν τυράννων τῆς Δύσεως Ἡρακ-
λεῖς τῶν Περσῶν, Μανειεῖς τῶν Βελγάρων Σλά-
βων, Ἀροῖτες τῶν Βισγόδων, καὶ ἄλλων πολλῶν
ἠρώων, οἵτινες ἐσόλισαν τὸν ἑαυτόντης μὲ θριαμ-
βολτικῆς σεφάνης, καὶ τῶν τύχων τῶν πολέμων καὶ
καὶ τῶν ἀνδρείων ὅπῃ ἔδειξαν εἰς σκληρότατα συνα-
παντήματα, καὶ καὶ τῆς ἐπιτηδειοτάτης ἐφοδρέσεις
τῶν στρατηγημάτων, θέλουν εἶθε πάντατε ἀξιωμα-
μόνδοτοι εἰς τῆς φιλομαθεῖς, καὶ εἰς παράδειγμα
ἐκείνων ὅπῃ θέλουν νὰ μεταχειρίζονται τὰ ἔργα τῶν
πολέμων.

Καὶ ποῖος θέλει εἶναι ἐκεῖνος ὁ ἔξοχος ῥήτωρ,
ὅστις ἐμπιστεύεται εἰς τῶν ἰδίαν σοφίαν καὶ ἀγλωτ-
τίαν, ὅτι δύναται νὰ μεγαλύνῃ μὲ ἱκανὰς λέξεις
τῆς μεγαλοπρεπεῖς θριαμβῆς τῶν μόνων Μανεδόνος
Ἀλεξάνδρου; ὡσαύτως καὶ τῶν ἀνδρείων τῶν στρατη-
γῶν, καὶ ὅλης ἐκείνης τῆς κεραυνιστοῦ στρατιᾶς τῶν
ἀργυρασπίδων; τελείως κατωτέρας εἰς τῆς αἱματώ-
δεις μάχας διαφημιζομένης ἀπὸ ὅσων Ἡρώων λαμ-
πρύνει ἢ ἀρχαιοσύνης;

Τῇ ἀληθείᾳ ὅταν ὁ Ἀλέξανδρος ἔσυρνε τὸ πω-
 δίον ἀπὸ τῆς Θήμης, ὄχι σίδηρον θανάτου, ἐδὲ
 μάχαιραν ἐξολοθρεύσεως, ἀλλὰ πρὸς κεραιὸν πρὸς ἀφα-
 νισμόν τῶν ἐχθρῶν τῆς βασιλείας τε καὶ τῶν ἀντι-
 μαχομένων αὐτῷ· οἱ ὅποιοι ἀπενεκρῶνοντο εἰς τὴν
 λάμψιν τῶν ἀρμάτων αὐτῆ· αἱ δὲ πατεῖαι τῶν
 ἐθνῶν καὶ αὐτὴ ἡ ὑψηλοφρονῆσα ἑλλάς ἦτις κατετρό-
 πωσε πολλὰς πρὸς ἐναντιομένους εἰς τὴν ἐλευθέρην
 αὐτῆς διοίκησιν μέλαμπρά τροπαια, ἐδόξαζον τὸν
 Μακεδόνα ὡς υἱὸν τοῦ Διός.

Συγχρότως δὲ μετὰ ταῦτα τὰ μεγάλα ὑποκεί-
 μενα, τὰ ὅποια ἐξῆλθον ἐκ τῆς ἑλλάδος, διέλαμ-
 ψε σχεδὸν εἰς κάθε ἐποχῆν, ὁ μέγας ἀριθμὸς
 ἰσοζυγῶν, καὶ συγγραφῶν παλαιῶν ἀρχαιοτήτων·
 οἱ δὲ πρῶτον ἐπισημότεροι ἐχρημάτησαν, Θεκυδίδης,
 Ξενοφῶν, Πλάταρχος, Ἡρόδοτος, Ξενογόρας, Εὐει-
 πίδης, Αἰλιανός, Ἀσκληπιάδης, Αἰεῖων, Σχο-
 λιαστὴς, Σκοπᾶς, Διονύσιος, Σικελίας, Ἀλικαρνα-
 σσός, Ἀπολλόδωρος, καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἰσοζυγογράφοι
 λίαν γνωστοὶ εἰς τὸ βασίλειον τῆς παιδείας, ὅλα
 τὰς ἀρχαίας ἐπιγνώσεις, καὶ τὴν σερεότητα εἰς
 τὰς ἐπιστήμας, ὅλα τὰς ὁποίας ἔφθασαν εἰς τοῦτον
 βαθμὸν φήμης, ὥστε ἀφ' ἧς διεκόσμησαν τὰ λαμ-
 πρότατα ὀνόματάτων, ἐφημίσθησαν καὶ ὡς ἡμίθεοι
 παρὰ τῶν μεταγενεστέρων ἐθνικῶν ὅλα τὸ βάθος τῆς
 ὅλης ἐποχῆς εἶδε νὰ ἀνθίσῃ ἐπὶ πλεονάσας αἰῶνας
 εἰς τὰς περὶχώρας τῆς Ἀττικῆς, Ἰωνίας τε καὶ
 Αἰωλίδης, μετὰ ἀντιζηλίαν ἀνεκδιήγητον τὸν μέγαν
 ἀριθμὸν τῶν φιλοσόφων. Πυθαγόραν, Ἀναξαγόραν,
 Ἀνάξαρχον, Ἀναξίμανδρον, Ἀναξίμενίδα, Ἀντιπά-
 πορα, Ἀριστέλῳ, Ἀριστότελλον, Ἀριστοππον, Ἀρ-
 χοντον, Ἀρκεσίλαον, Ἀρίστων, Ἀριστοφάνῳ, Ἀρι-
 στότελλον,

ζόξενον, Ἀνικερέα, Ἄρπονιν, Ἀρχύταν, Λεισείδω, Ἀντικέρωνα κτ.

Τὰς Περιφίμους ἀκαδημίας τῆ Πλάτωνος, τῆς περιπάτου τῆ Ἀριστοτέλους, τὰς σοὰς τῆ Ζήνωνος, τὰ Μσοεῖα τῆς Ἀττικῆς, καὶ μεταξύ τῶν ἄλλων τῆ Ἀρειοπάγου τῶν Ἀθηνῶν, πεφημισμένον ὄχα τὴν σοφίαν καὶ ὀρθότητα εἰς τὸ ὁποῖον κειμήριον, ἔτε νόμοι ποτὲ διετάχθησαν, ἔτε δέωσιμα ἐξεδάθη ἀπ' ἀρχῆς τῆς Σεμελιώσεως διχως τὴν ἐν τελεῇ ὄχαιρησιν, καὶ τὴν κοινὴν βεβαίωσιν πάντων.

Ἀπὸ ἐδῶ ἤκμασαν οἱ Λυκῆργοι, οἱ Σόλωνες (ε) οἱ Πιττακοὶ μὲ τῆς ἄλλης Ἑλλήνας νομοθέτας· ἐπαύω εἰς τὸ εὐρύχωρον τῆς σοφίας αὐτῶν, καὶ εἰς τὴν

(ε) Θέλουσι πολλοὶ ὅτι ὁ Σόλων νὰ ἐσάθη Σεμελιωτῆς τῆ Ἀρεῖς πάγου, καὶ αὐτὴ εἶναι σταθερὰ γνάμη τῆ Κικέρωτος, τῆ Πλαστάρχε καὶ τῆ Λακιανῆ, ἀλλ' ὁ Ἀββᾶς δὲ Κανάϊε ἀποδείχνει ὅτι ὁ Σόλων ὑπῆρχε τῆ ρηδέντος δικαστικῆς αὐξήτης· διότι παρέδωκε τοῖς ἀρειοπαγίταις συλλεγμένω συνοπτικῶς ὄλω τὴν διοίκησιν τῆς Ἀρειοκρατίας, ἣτις εὐρίσκετο κατ' ἀρχὰς διηρημένη εἰς πολλὰ δικαστήρια, ἀναρμόσως διοικῆντα.

Ὁ Σόλων ἔδωκε τῆς νόμους εἰς τῆς Ἀθηναίης· ὁ Θαλῆς Μιλίσιος, Περιανδρος Βασιλῆς Κορίνθου, Πιττακός, Βασιλῆς Μιτηλίνης, Βίων Περίνης, Χίλων Σπάρτης, Κλεόβελος Λινδίας πάντες αὐτοὶ ἐδίδαξαν τὴν ἠθικὴν, καὶ τὴν νόμον τῆς φύσεως· ἡ ἰσοεῖα τῶν ἐπτά σοφῶν τῆς Ἑλλάδος, γεγραμμένη ὑπὸ τῆ Κυρεῖα Δέλερρη εἶναι σύγγραμμα ἔξοχον, ὅπῃ παρανεῖ καὶ διφραίνει.

Φαρμασίαν

Θαυμασίαν ἠθικὴν τῶν ἑπτὰ σοφῶν τῆς Ἑλλάδος, Σόλωνος Σαλαμίνιος· Θαλῆ ἑξαμίς Μιλισίς· Βίαντος Ταυτάμις Πριηνέως, Κλεοβύλης Λινδίας Χίλωνος· Δαμαγίτης Λακεδαιμονίος· Πιπτακῆ ὑρράδις Μυτηλιαίος, καὶ Περικλῆς Κυψέλης Κορινθίος, ὑποσηεῖζοντες τὸν ὑπογραμμὸν τῆς ζῆν, λαοί, γλῶσσαι καὶ ἔθνη τῆς οἰκουμενικῆς ἐπαγγελόμενοι τὸ σέρεόν τῆς πολιτικῆς των, καὶ ἀφημίζουσι τὴν ἀδαμονίαντων ὡσαύτῃ ἠδελὴ κατέρη ἀπὸ ἐκείνου τὴν ζῶσαν πηγὴν τῆς συνέσεως καὶ σαφροσύνης, ἢ ὅποια ἄλλη δὲν εἶναι, ἔτε ἠμπορεῖ νὰ ἦναι εἰς τὸ νὰ διατάξῃ τὸν ἄνθρωπον, εἰμὴ μόνον ἡ σοφία τῶν ἀδαφημισμένων ἑλλήνων.

Πῶς ὅμως ὁ κύριος Ἀββᾶς Κομπανιάνος, ὁμῶς μετὰ τὸν κύριον Βερτόλδον, ἔλαβον τὴν τέλμη νὰ κατασηδῶσι κερταί, ἐπιμάρτυρες καὶ κατήγοροι ἐν σοφία καὶ ἀξιοῖντι ὑπὸ πάντων τῶν ἔθνων τῆς γῆς; Διὰ ἑναγένος ἐξακολουθῶ νὰ λέγω, ὅτι τῆς ὁποίας ὡσαύτως περὶ τῆς ἀλαλέντε αὐτῆς, ἐκ τῆς ὁποίας προμεμηθευμένα εἶναι τὰ ἱερά βιβλία, καὶ ταύτην μῦχειρίζονται οἱ ἴδιοι ἐκκλησιαστικοὶ τῆς καθολικῆς σώματος, ὅτι νὰ διδάξωσι τὸν λόγον τῆς θεῆς, καὶ νὰ τὸναυξήσωσιν εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς κόσμου· ὁ Εὐνους ἐν ἀληθείᾳ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πληροφορηθῇ· καὶ πόσον ἀληθῆς εἶναι ὁ λόγος, ὥστε οἱ ἴδιοι λαοὶ τῆς λατινίδος περὶχώρος, δὲν νὰ φέρωσιν αὐτὸ εἰς τὸ μέσον ἔθνη τότε ἀπαίδετα καὶ ἄγροικα τῆς ἀρετῆς ἀεισκόμμενα εἰς τὸ χάος τῆς ἀμαθίας, καὶ μάλιστα ἐκ τῶν καιρῶν τῆς εἰσβολῆς τῶν Βανδάλων.

Ἄν δὲν ἠδελὸν λάβῃ βοήθειαν παρὰ τῶν ἑλλήνων διδασκάλων, ὅτι τῆς μεταφράσεως τῶν ἐπισημονικῶν βιβλίων, εἰς τὴν φυσικὴν αὐτῶν γλῶσσαν

παρὰ

παρὰ τῶν πέντε ἑλληνικῶν διαλέκτων ἤθελον μεί-
νει εἰς τὸ ἴδιον σκότος, εἰς τὸ ὁποῖον εὐείσικοντο τότε
ἄλλὰ δικαίων, πολιτικῶν τε καὶ κανονικῶν (λ).

Αῦ

(λ) Αῖφίω ἐδὼ νὰ λέγω ἄλλὰ τὰς παλαιὰς
ἐποχὰς, ὅταν μετὰ τετρακοσίαις χρόναις ἀπὸ κτίσεως
ῤώμης (εἰς τὰς ὁποίας ἐμεταχειρίζοντο οἱ ῤωμαῖοι
τὰς νόμους τῆ Νεμῶ Πομπιυλίας καὶ ἄλλων βασιλείων)
τὸ διοικητικὸν ἀπέσειλεν εἰς τὴν ἑλλάδα πέντε
πρέσβεις ἄλλὰ νὰ περὶλάβωσι τὰς νόμους τῆ γένους
ἐκείνης, καὶ κυρίως τῶν Ἀθηναίων· καὶ συναΐξαντες
ἀπὸ αὐτῶν τὰς ὑψώσαν εἰς τόπον δημόσιον γεγραμ-
μένους εἰς δέκα πλάνας, ἄλλὰ νὰ φυλάξωσιν ἀκρι-
βῶς τὰς νόμους αὐτῶν, ἀπεκύρωσαν τὰς ὑπάτους, καὶ
ἔδωκαν τὴν ἀρχὴν εἰς χεῖρας δέκα ἐξουσιασῶν, τὰς
ὁποίας ὠνόμασαν δεκάρχους.

Αῖφίω καθὼς εἶπον νὰ ὁμιλῶ καὶ περὶ πολλῶν
ἄλλων πραγμάτων ἀνηκόντων εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτῆν,
καὶ ἀρχίζω νὰ λέγω ἐκ σώματος αὐτῶν τῶν λατί-
νων συγγραφέων, ὅτι πρὶν τῆς ἀλώσεως τῆ Βυζαντίας,
οἱ ῤωμαῖοι ἐμβάντες εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἄλλὰ νὰ στρε-
πίσωσι τὰς κατοίικους αὐτῆς ἀπὸ πολλὰς μαθήσεις,
ἀγνώσεως εἰς τὰς ἰταλικὰς ἀπὸ πολλῆς ἐφερομαζίτων
ἀμέτρητα βιβλία, ὁμῶς καὶ χειρόγραφα διαφόρων
ὑποθέσεων καὶ μεταφράσαντες αὐτὰ εἰς ἰδίωμα Ἀ-
ληπτικὸν παρὰ λατίνοις, ἔστησαν εἰς κἀκεῖ μέρους ἄλλὰ
τὴν ἐπίδοσιν τῶν ἐπιστημῶν ἀκαδημίας· καθὼς
διδασκάλου ἀπὸ ὅλας τὰς ἄλλας ἢ θεμελιωθεῖσα
ἐν ῤώμῃ ἐν ἔτει α υ μ, ἐπικεῖα καὶ δαπάνη τῆ
ἐκλογιμωτῆς Καρδινάλιος Βησσαρίωνος· ἢ ὁποῖα ἀκα-
δημία

Αἱ καὶ αἱ ἐπισήμαι καὶ αἱ τέχαι δὲν ἤθελον λάβη ὑπεράσισιν εἰς τὴν Δράπλιν παρὰ τῶν μεγαλοδώρων βασιλέων, ἤθελον σαματήσῃ ἕως ὅπῃ ἤφεραν αὐτὰς οἱ ἔλλονες· τί περισσότερο δρίσκειται εἰς τὴν τῶν ῥωμαίων φιλοσοφίαν; εἰ μὴ πμόνον ἀντίγραφον τῆς τῶν ἑλλήνων φιλοσοφίας· ἀπὸ τῆς συχνῆς παρατηρήσεως καὶ αὐξήσεως ὅπῃ γίνονται ἀπὸ τῆς πεπαιδευμένους ἀνδρας εἰς τὰ συγγραμμάτων, καθὼς καὶ ὁ Πολυμαθὴς Ἀρχιεπίσκοπος Εὐγένιος ὁ Βελγάρης ἐποίησεν ἐν τῇ μεταφράσει ἐκ τῆς λατινικῆς εἰς τὴν ἑλληνικὴν διάλεκτον εἰς τὰ τῷ Βιργιλίῳ συγγράμματα.

Ο' κύρ

δημῖα ἐχρημάτισε μὲν ταῦτα παράδειγμα τῶν ἄλλων ἀκαδημιῶν, αἱ ὁποῖαι μεγαλοπρεπέστατα ἀνωκοδομήθησαν ἀπὸ μερικῆς φυάδας ῥωμαίους, οἱ ὁποῖοι ἀναχωρήσαντες ἀπὸ τῆς τόπης τῆς Ἀνατολῆς ἔλα τὴν ὁρμὴν τῶν σαρακηνῶν, κατήθησαν εἰς τὰ μέρη τῆς Εὐρώπης, φέροντες ὁμῶς μὲ τὸν ἑαυτὸν πρὸς καὶ πλῆτον καὶ σοφίαν, ἕτως γράφει ὁ Κύριος Μπετινέλης ἐν τῷ α.ῳ πονήματι αὐτῷ. (σελ: σκζ.)

Αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἔλληνες εἶναι ἐκεῖνοι τέλος πάντων ὅπῃ ἐπλέτισαν τὴν Ἰταλίαν, ἀπὸ πολυτελεῆς βιβλιοθήκας, ἕξω ἀπὸ τὴν βιβλιοθήκην τῆς προρρηθέντος Βιουαρίωνος, τὴν πλήρη ἀπὸ ἐνεακούσια σώματα καὶ περίπτε, ἑλληνικὰ καὶ λατινικὰ συνδεμένα, τὴν ὁποῖαν ὁ περίφημος Κοנדιλάν, ἐφιλοδώρησεν εἰς τὴν τότε Ἀριστοκρατίαν τῶν ἐνετῶν, ἣτις ἐξετιμήθη τεταίοντα χιλιάδας φλωρία, ἔλα τὰ εὐρωσιν οἱ ἔλληνες, ἀφ' ἧς φθάσαν εἰς Βενετίαν, μίαν

Ο κύριος Κονδυλάκης ὅστις ἦτον ἕνας ἀπόκλις πολυμαθῆς καὶ πολύνοος συγγραφεὺς καὶ παρελθόντος αἰῶνος, ἀφ' ἧς κατὰ βάθος ἐσοχάσθη ὅλῳ τῷ ἰσορρίαν τῶν ἐθνῶν λέγει; ὅτι οἱ λατῖνοι ἔμαθον πάντα μὲν παρὰ τῶν ἐλλήνων, ἀφ' ἑαυτῶν δὲ ἐδίδαξαν ἐξεῦρον καὶ ὄχι μόνον δὲν ἐδυσήθησαν μόνοι νὰ εὑρεθῶν τίποτε, ἀλλ' ἔτε ἔγιναν ἐπιτήδειοι νὰ ἀνακαλύψωσι (νὰ φανερώσωσι δηλαδή) μίαν ἀλήθειαν, ἀλλ' ἔτε καὶ νὰ πλάσῃσι νέον φιλοσοφικὸν ἔργον ἵκανοὶ νὰ κατασηδιάσωσι.

Τὰ

μίαν ἄλλην Κωνσταντινέπολιν, ὡς γράφει ὁ Βασίλειος αὐτὸς εἰς τὰ συγγράμματά τε, διὰ τὸ ἔμφυτον τῆς φιλομαθίας τῶν. (καίμα ὅμως ὅπως διεφθάρησαν οἱ ἀπόγονοι, αὐτῶν, μὲ τὸν καιρὸν, καὶ ἔχασαν καὶ τὴν διάλεκτόν τε, καὶ τὸ ὀρθὸν δόγμα τῶν, καὶ ἔτε τὴν γλῶσσάν τε ἰξόρασαν μὲ τὸν καιρὸν νὰ λαλῶσι, ἔτε τὸ δόγμα τῶν ποῖον νὰ τὸ φυλάξωσι) ἀλλὰ καὶ ἕως τῆς σήμερον μερικοὶ ἰταλοὶ ἐνθυμῶνται τὰ ὀνόματα τῶν προγόνων τῶν ὅτι ἦσαν Ἕλληνες καὶ μετώκησαν εἰς τὴν Ἰταλίαν.

Οὗτος Περιβόητος Ἀλγερότης, εἰς τὸν ὁποῖον χρεώσῃ ἡ Ἰταλία μέρος τῆς λαμπρότητός τε, γράφει ἐν τῆσσι: σμέ. (ἐδ. γ.) τῶν ὀδηποιῶν τε, ὅτι οἱ Ἕλληνες διὰ τὸν ἀέρα ὅπως ἀναπνέουσι, διὰ τὰ φαγητὰ μὲ τὰ ὁποῖα θρέφοντα, καὶ δι' ἄλλας ὅποια εἰπῆς αἰτίας. ἐπειδὴ ἐκ φύσεως εἶναι πεπλασμένοι ἀπὸ ἕνας πολλατρυφερᾶς μεγάλης αἰσθήσεως καὶ διοίας ἀσυγκρίτου πρὸς κάθε ἄλλον, ἐναχολῶνται ἐπιπόνηως εἰς ἐπιστήμας καὶ εἰς τέχνας τὰς πλέον ὑψηλάς,

ὡς τε

Τὰ φιλοσοφικά καὶ ἀρχέτυπα παλαιὰ τῶν ἑλλή-
των συγγράμματα, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν εἰδη-
μόνων, καὶ πεπαιδωμένων παντὸς γένους, εἶναι ἀδύ-
νατον νὰ πὰ φθάσωσιν ἄλλα συγγράμματα νὰ κορυφω-
θῶσιν ἐπὶ τὸν ὅρον ἐκεῖνον, εἰς τὸν ὁποῖον ὑψώσαν τὴν
ἑαυτῶν σοφίαν.

Διὰ τῆτο ἐκεῖνοι ὅπῃ ἀλαζονδύονται, καὶ κἀμνεσι
τὸν ἑαυτῶν παρόμοιον μὲ ἐκεῖνος, ἀπατῶσιν αὐτοὶ
οἱ ἴδιοι τὸν ἑαυτῶν, καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι φαντάζον-

ὡσεὶ ὅπῃ εἰς αὐτὴς σήμερον εἶναι εὐκόλον, νὰ φθά-
σωσι καὶ κατὰ τὴν μάθησιν ὡς ἄλλοτε, καὶ κατὰ τὴν
ἀρετὴν, τὸν Ἀγασίλαον, Δημοσθένην, Εὐριπίδην
καὶ νὰ φανῇ καὶ τὴν σήμερον ἀπὸ αὐτῶν τινὰς νέος
Λυκῆργος, ἢ Σόλων.

Καὶ αὖ ἢ θελον εἶδαι ἐμφυχωμένοι ὑπὸ τῆς
ἐλαδθερίας καὶ οἱ τρωενοὶ ἑλληνες, χωρὶς κἀμμίαν
δειλίαν, μαρτυρεῖ ὁ φιλαλήθεις συγγραφεὺς, ὅτι
ἔμμελλον νὰ ὑπερέβωσιν εἰς κἀθε εἶδος ἐπιστήμης
καὶ δεξιότητος, καὶ εἰς κἀθε μάθησιν καὶ τέχνην τὰ
πλεον κηκοσμημένα ἔθνη, καὶ ἐλαδθερῶς τρυφῶντα
εἰς τὰς πωδὰς καὶ μαθήσεις ὅταν μὲ ἕνα παραμι-
κρὸν ἐμπόριον ὑπὸ τὸ ὁποῖον περιγράφονται κατὰ
τὸ παρὸν, ἀφίνωσιν ὀπίσω τῆς ἰδίης βρετανῆς ἐπει-
δὴ ἢ ἀγχίνοια, ἢ σύνεσις, καὶ ὅ, τι ἄλλο ἔκαμε τῆς
Δημοσθένεις καὶ Εὐριπίδας, σήμερον χιματίζει ὁπί-
τια ἐμπορεῖα μεγάλης ἐμπιστοσύνης καὶ εἰλικρινείας
καὶ ἐχίμονον εἰς τὰ τῶ ἐμπορίας εἶναι ἐπιτήδευσι,
ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς μαθήσεις καὶ ἐπιστήμας ἔχεν με-
γάλην ἀγχίνοιαν καὶ προκοπὴν, καὶ μανθάνοντες καὶ
ἕνας διαλέκτες τὰς ὁμιλῶν ὡς τὴν μητρικῆν.
ται,

ται ὅτι ἐμόνον πρὸς ἔφθασαν, ἀλλ' ἀκόμι καὶ πρὸς ὑπερέβησαν δὲν γνωρίζουσιν ὅτι παρασαίνουσιν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι τὸν ἑαυτὸν πρὸς εἰς τὸ θεάτρον τῆς κόσμου, ὅτι εἶναι μιμηταὶ ἐκείνων, καὶ ὅχι ἐφάρεταί τῶν ἐπιστημῶν ὅπῃ πρὸ πολλῶν ἐσαφηνίδησαν.

Ἄς ἀπέχωσι λοιπὸν ἀπὸ μίαν φροντίδα, ἡ ὁποία πρόπολλῶς ἐγνωρίσθη, ἀπὸ πρὸς Ομήρους, ἀπὸ πρὸς Ἡσίοδος, ἀπὸ πρὸς Θεοκρίτους, Πινδαράς, Ἀνακρέοντας, Δημοσθένους, Πλάτωνος, Ἀρχιμήδους, Ἀριστοτέλους, Θεκυδίδου, Ξενοφῶντος, Φειδίας, Ἀπελλῆς, καὶ ἄλλων μυρίων περιφήμων συγγραφέων Ἑλλήνων, εἰς κάθε ἐπιστήμῳ ἀποδεικνύοντας τὸ ὕψος πρὸς νοῦς, καὶ τὴν δὲ γενεῖαν τῆς τῶν ἄλλων ψυχῆς ὅτι τὰ συγγράμματα καὶ ἐργόχειρα αὐτῶν ἔφθασαν εἰς τὸσημεῖον ἐκεῖ ὅπῃ ἡ φύσις ἐσαμάτησε.

Μία δὲ ἄτερα γέννησις ὑπάρχουσα ἔξω τῆς αὐτῆς φύσεως, ἡ γεγεννημένη ἐξ ἄλλης φύσεως, ἐδύνατο τάχα νὰ καλλωπίσῃ μὲν νέα ἐφάρεματα τὸ συναδροισμα τῶν πολυμαθῶν; ἡ τοιαύτη βεβαίωσις, ἐπειδὴ ἀποδεικνύεται εἰς σημεῖον ἀληθείας, ἄς μὴ βαρύνεται ὁ δὲ μαθὴς νὰ τὴν δεχθῆ, ἀπὸ τὰ ἀκόλαστα παράγραφα ἐκτεταμένως, δεῖ νὰ ἐπισύρῃ τὴν συνέπειαν ἀφ' ἑαυτῆς τῶν πολυτρόπων ἀποδείξεων. ἔξω.

Ἄν εἰς τὸν Νότον ἀποδίδεται ὑπὸ τῆς σειρᾶς τῶν νῦν φιλοσοφῶντων ὡς κύριον σύστημα αὐτῆς ἡ ἔλξις τῆς γῆς δεῖ τὰ ἐκπεπτωκότα σώματα, καὶ ὡς ἡ δύναμις πρὸς καθόλου βάρους τῆς εἰς τὸ κέντρον φερόμενης ἡ κεντρόφυξ καὶ κεντρόμολος δύναμις, τὸ νὰ τρέχῃ διηλαδῆ πρὸς τὸ κέντρον, καὶ νὰ φεῖγῃ ἀπὸ τὸ κέντρον ὁ Ἀναξαγόρας, καὶ ὁ Πλάταρχος ἔγραψαν πρὸς πρότερον, καὶ ἐδηλοποίησαν, ὅτι ἡ γῆ ἐλκύει τὴν πίπτουσαν πέτραν, καὶ αὐτὴ προ-

σελκύει.

σελκύνει εἰς ἑαυτὴν ἔτι τὴν γῆν· καὶ ὁ Τιμαῖος λο-
κρὸς λέγει πρὸς αὐτὸν, ὅτι ἡ φύσις διαρθρῆσα τὴν
ψυχὴν τῷ κόσμῳ προσέμιξε δύο δυνάμεις αἱ ὁ-
ποῖαι εἶναι ἀρχαὶ τῶν κινήσεων. Πλ.: ἐν Τιμ.:
σελ.: 95.

Ἄν εἰς αὐτὸν τὸν ἴδιον Ἀγγλον φιλόσοφον ἀπο-
δίδονται αἱ διαφοραὶ τῶν χρωμάτων ὅπῃ γεννῶνται
ἀπὸ τὸ φῶς ὁ αὐτὸς Πλάταρχος βοηθούμενος ὑπὸ
τῆ μεγάλης Πλάτωνος γνωστοποιεῖ εἰς αὐτὸν, ὅτι τὰ
χρώματα δὲν εἶναι ἄλλο εἰμὴ μορφή ἀκτινώδης των
φωτεινῶν σωμάτων, καὶ ἡ διαφορά αὐτῶν συνίστα-
ται εἰς τὴν πολύτροπον μίξιν τῶν φωτεινῶν στοι-
χείων.

Μὲ τῆτο ὁ Πλάτων διδασκαλεύει τὸν ἄγγλον,
ὥσε ὁ Νότων λαμβάνει τὴν διαίρεσιν τὰ ἀπολαύ-
ση εἰς τὸ σωμαδροισμα τῶν πεπαιδευμένων τῶν
πλέον λαμπρὸς ἐπαίνος:

Διεδόθη φήμη εἰς τὰς ἀκαδημίας τῆς Εὐρώπης
ὅτι αἱ ιδεαὶ τῆ λωκίς, ὅμῃ μὲ τὸ σύστημα τῶν
αἰδημάτων, τὰ ἦναι πρωτογενεῖς, ἐκ τῶν ὁποίων
διαρθρῆνται αἱ ἔννοιαι τῆς ψυχῆς· αὐτὴ δὲ ἡ δι-
δασκαλία ἐστάθη κοινὴ εἰς τὰς ἀρχαῖς τε καὶ μετα-
γενεσέρας Ἑλλήνας, καὶ ποτὲ ἀνήκτος, ὅποταν
ἦτον πάντοτε κοινὴ καὶ ἀποδεδειγμένη εἰς τὰς Ἑλλη-
νας, μάλιστα οἱ σωῖκοι τὴν ἐδίδασκον δημοσίως
εἰς τὰς σοὰς· ὁ Πλάταρχος περὶ τῶν ἀρεσκί: τοῖς
φιλοσ: βιβ: δ'. κεφ. 11 γράφει ἐκτεταμένος τὸ σύ-
στημα.

Ὡσαύτως Διογένης ὁ Λαέρτιος μᾶς τὸ ἐφανέ-
ρωσεν εἰς τὸ βιβλ: 1. Διαίρεσις 12 εἰς ἓνα μόνον
εἶχον, καὶ λέγει πᾶς γὰρ λόγος ἀπὸ αἰδησεων
ἤρρηται.

Ὁ Ὠρειγένης τὸ τέρας τῆς Ἀρυίας ἔλεξε κατὰ τῆς Κέλτης βιβλ: ἢ Διαρ: 13 ὅτι *ἔα* τῶν αἰδήσεων καταλαμβάνονται ὅλα· αἰδήσεις γὰρ καταλαμβάνονται τὰ καταλαμβανόμενα.

Τὸ σύστημα τῶν αἰδητῶν ποιότητων δὲν ἦτον ποτὲ ἔτε τῆς Μαλεμβραχίς, ἔτε τῆς Δεσκάρτης, ἀλλὰ τῆς Δημοκρίτης, καθὼς ἀναγινώσκεται ἐν τοῖς βιβλίοις τῆς Σέξτης ἐμπειρικῆς ἐν τῇ σελ: 399.

Τὸ σύστημα τῆς ἀνυπαρξίας τῶν σωμάτων, τὸ ὁποῖον ἐξέπληξε τὴν Εὐρώπην εἶναι τῆς πρωταγόρας, κατὰ τὸ λέγειν τῆς ἰδίας Σέξτης ἐμπειρικῆς περὶ ὑποτ: βιβλ: β'; Διαρ: 316, καὶ δὲν εἶναι τῆς Βερνιλεῦς, καθὼς τότε ἐνομιόθη.

Καὶ ἐκεῖνο τῆς Βερνιλεῦς περὶ τῆς καθόλου ὕλης τῆς γενέσεως, καὶ τῆς θρέψεως εἶναι ὡσαύτως τῆς μεγάλης Ἀναξαγόρας, τῆς Ἐμπειρικῆς, καθὼς μαρτυρεῖ Λακρέτιος μεταφρ: μαρκετ: ἄσμα α' σίχ: 330 ὅπως ἀρχίζει ἔπος nunc et Anaxagora, καὶ ὁ Πλάτωνος ἐκθέττει σαφές γε τὴν αὐτῆς διδασκαλίαν ἐν τῇ πραγματ: τοῖς ἀρεσκ φ'λοσοφ: βιβλ: α' κεφ: 3.

Τὸ μέγα σύστημα τῆς Νεπάδμου, ὅτι τὰ ζῶα ὡσαύτως τὰ φυτὰ κτ: δίδει ἐλκόμενον δρόμον εἰς τὰς ἀπαθεῖς πεπαιδευμένους νὰ πλησιάσωσιν εἰς τὰς πρώτας πηγὰς, καὶ νὰ θέσωσι τὴν ἐλλάδα εἰς τὸν θρόνον τῆς δόξης διότι οἱ ὄπαδοί τῆς Ἐπικύρου, ὡσαύτως ὁ Ἀναξαγόρας καὶ Εὐειπίδης ἐχρημάτισαν οἱ ἐφάρεταί.

Καὶ ὡς πρὸς τὸ γόνιμον σπέρμα τῶν ζῴων, ὁ Βερνιλεῦς ἠκολούθησε τὴν διδασκαλίαν τῶν περι-

Φήμων Ἴπποκράτης, Ἀριστοτέλης καὶ Δημοκρίτου. (α)
μαθῶν.

Ἐκ μὲν τῶ Ἴπποκράτους
Ἐν τῷ περὶ γονιμότητος·
Ἐκ δὲ τῶ Ἀριστοτέλους
Ἐν τῷ περὶ γενέσεως ζώων ἀ. ιδ'.

Καὶ ἐκ τῶ Δημοκρίτου
Περὶ ἀνατομίας· καὶ ἐκ τῶ Γαλίνου
Περὶ ἰσορ. φιλοσ. σπέρματος ζωῆς.

Ἡ ταχύτης τῆς κινήσεως διαλεχθεῖσα μὲ τὸν
ζέον παρὰ τῶν φυσικῶν τῶ καιρῶμας, ἐξῆλθε λαμ-
πρὰ ἀπὸ τῆς λυκῆς τῆς ἀττικῆς, διότι ἐπίσκοπον
γεγραμμένον ἐν τῇ πραγματείᾳ περὶ ἐρανῶ βιβλ: ἀ.
κεφ: 8 Ἀριστοτέλης, ὅτι πᾶσα μεταβολὴ ἔχει
βαθμῶς πεπερασμένους, καθὼς ἐκείνη τῶ ἀνθρωπίνου
σώματος, τὸ ὁποῖον ἐκ τῆς γάσεως τῆς νοσηματώδους
διαβαίνει εἰς ἐκείνην τῶ ἀναρραϊσμῶ καὶ τῆς ὑγείας·
καὶ εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν κινεῖται βαθμυδὸν ὅπῃ μα-
κρύνεται ἐκ μιᾶς τοποθεσίας ἀνεχώρησε, εἶναι γνώμη
τῶ φιλοσόφου ἀποδεικνυμένη εἰς τὸ ζήτημα μηχανικῆς
διαρ: 20 ὅπῃ τὸ ὄνομάζει προδύκην βάρους ταχύ-
τερον φερομένης· ἔτι γράφει Ἀλέξανδρος ἀφροδι-
σῶς εἰς τὸ ζήτημα περὶ φυσ: σωμ. ἢ μεγάλη ἀλή-

(α) Ἀρισ: περὶ γεν: ζώων, βιβλ: ἀ. κεφ: 19
γαλ: ἰσορ. φιλ: περὶ σπέρμα ζωῆς. Ἴπποκρ: περὶ
γονιῆς.

Θεῖα ὅτι τὰ πίπτοντα σώματα διατρέχουσι με' ὁμοίους βαθμούς ταχύτητος, ὅπερ δὲν ἀπαντᾷσι ἐν μέσῳ αὐτίσασιν, εἶναι διδασκαλία τῆς μεγάλης Δημοκρίτου, καὶ τῆς Ἐπικύρου, ὡσαύτως ἡ ποικιλία τῆς αὐτίσάσεως εἰς τὰ βαρέα πίπτοντα κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν περιεχόντων εἰς τὰ ὁποῖα πίπτουσιν· ἀνάγνωθι τὸν Λευκίτιον ἐν βιβλ. β'. εἰς τὰς στίχ. 232. καὶ 228, καὶ θέλεις πληροφορηθῆς τοιούτων λεχθέντων.

Πλάταρχος ἐμπειρότατος εἰς τὴν ἀστρονομίαν μᾶς ἄφησε γεγραμμένον ἐν τῇ πραγματείᾳ περὶ προσώπων σελ: 924 ὡσαύτως μίαν λαμπρὰν ἀλήθειαν, ὅτι ἡ γῆ προσελκύει εἰς ἑαυτὴν τὰ βαρέα, ἔχι ὡς τὸ κέντρον τῆς παντός, ἀλλὰ μᾶλλον ὡς ἐν πᾶν σωματικῶν ἐν δυνάμει τείνοντος κέντρον· δηλαδὴ ἐκεῖνα τὰ βαρέα σώματα ὅπερ εἴουσιν ἐν κύκλῳ τῆς ἐνεργείας· διὸ τὰ πίπτοντα σώματα ἀναπηδῶσι εἰς τὴν αὐτὴν γῆν, ἔχι δι' αἰτίαν τῆς προσελκύνοντος κέντρον, ἀλλὰ διὰ τὴν κοινωσίαν ὅπερ αὐτὰ τὰ σώματα ἔχουσι με' τὴν γῆν.

Καὶ ἐν τῇ πραγματείᾳ περὶ προσώπων ἐν κύκλῳ σελήνης, σελ: 923 ἀποδεικνύει ὁ Πλάταρχος, ὅτι ἡ σελήνη δεῖ νὰ μὴν ἔχη νὰ πίπτῃ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, ἢ ἴδια κίνησις τὴν κρατῆ ἐκκερμη· ὡσαύτως καὶ ὁ αὐτῆς ἄξων, περὶ τὸν ὁποῖον κυκλοφορεῖται, ὁν τρόπον ἐνός σώματος πεφειμένε εἰς σφαιδόνῳ γυρίζουσαν, δὲν κρεμνίζεται κατὰ γῆς, ἀλλὰ ἀποσηρίζεται ὑπὸ τῆς δυνάμεως, ἡ ὁποία τὸ διασῶζει ἐν κινήσει περιδινήσεως· ἐπάνω εἰς τῆτο ὁ Ἀγγλος φιλόσοφος ὑποσηρίζων τὰ σύσημάτῃ, με' τὴν αὐτὴν σύγκρισιν, ἐξήγησε τὰ ἀποτελέσματα τῆς καθόλου ἔλξεως, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Πλάταρχος, ἐξεκείδηρσε τὸν σαφερόν δρόμον τῆς σελήνης (ἦτοι τῆς φεγγαρείας.)

Περὶ τῶν τετραγώνων τῶν ὀξευμένων (διδασκαλία πολλὰ γνωστὴ εἰς τὰς ἑλλήνας) οἱ ἀγαπῶντες νὰ ἠξιώσῃσι τὴν αἰτίαν, πρέπει νὰ προσρέξωσιν εἰς τὰς πηγὰς ἐκ τῶν ὁποίων ἀνέβλυσαν ἀξιώματα ὅσον ὑψηλὰ τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται ἀπὸ τοῦ Πλιν: βιβλ: β. κεφ: 22 ἀπὸ τοῦ Μακροβ: ἐν ὄνειρ: ἀπὸ στυπίων βιβλ: β' κεφ: 1, καὶ βιβλ: α' κεφ: 19, ἀπὸ τοῦ Κινσωείου ἐν ἡμέρα γενεθλίας κεφ: 10, 11 καὶ 12.

Συμπλίκιος δὲ περὶ ζωῆς Πυθαγόρου καὶ Πλάτωνα περὶ γεν: ψυχῆς ὀξευόμενοι εἰς τὸν ἀνάπαλιν λόγον περὶ τετραγώνων κατηγοριῶν, ὡς πρὸς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀποβλέπει τὰ αὐτῶν ὀξεύματα λέγουσιν ὀριστικῶς οἱ αὐτοὶ Πυθαγόρας καὶ Πλάταρχος· ἔνιοι ὑπάγουσιν ἀναζητῶντες τὰς ἀνω εἰρημένας ἀναλογίας εἰς τὴν ταχύτητα τῶν πλανητῶν, ἔνιοι ἦτοι μερικοὶ εἰς τὰ διασέματα, ἄλλοι δὲ ἐν τοῖς μεγέθεσι τῶν ὄγκων αὐτῶν, καὶ ἐκεῖνοι ὅπερ εἶναι ἐπιμελεῖς παρατηρηταί, ὑπάγουσιν νὰ ἀνιχνύωσιν ἐν ταῖς διαμέτροις τῶν ἐπικυκλίων. (β)

Ὁ Γαλιλαῖος τέλος πάντων, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ ἑλλὰς ἀποδίδει πρὸς μεγαλιτέρους ἐπαίνας ἀξιοπρεπῶς διὰ τὴν σοφίαν, καὶ εὐλιπέειαν τοῦ γράφειν κάμνωντας μίαν διεξοδικὴν ὁμιλίαν, ποιεῖ τοῦ Πλάτωνος ἐν ταῖς μαθηματικαῖς ἀποδείξεσι, σελ: 254

(β) Τινὲς μὲν ἐπὶ τῇ ταχύτητι τῶν πλανομένων, τινὲς δὲ μᾶλλον ἐν τοῖς ἀποσήμασι, ἔνιοι δὲ ἐν τοῖς μεγέθεσι τῶν ἀστέρων, οἱ δὲ ἄγαν ἀπειθεῖν δοκῶντες ἐν ταῖς τῶν ἐπικυκλίων διαμέτροις, ζητοῦσι πρὸς εἰρημένας ἀναλογίας.

ἐκεῖ ὅπως διαλέγεται περὶ τῶν κινητῶν σωμάτων, τὰ ὅποια ἐκ τῆς ἀκινήσιας διαβαίνουσιν εἰς ὤρισμένους βαθμούς κινήσεως καὶ ταχύτητος· πρόδεται ὅτι ἔτος ὁ Θεὸς Πλάτων ὅταν ἀπέδειξε τὴν δόξαν τῆς ταχυδρομίας τῶν πλατητῶν, μετὰ τὸ βάθος τῆς σοφίας, ἔφρασεν ἔτι νὰ εἰπῆ καὶ ταῦτα· ὅτι ὁ Θεὸς ἀφ' ἧς ἔκτισε τὰ ἔρᾶνια κινητὰ σώματα ἐδιώρισεν εἰς αὐτὰ ἐκείνας τὰς ταχύτητας, εἰς τὰς ὁποίας ἔπρεπον μετὰ κίνησιν κυκλικὴν, νὰ καμῆ αἰθῆρον τὸ Θεῖον καὶ Σέλημα· μετέβαλλε τὴν δὲ Θεῖαν ἐκείνων κίνησιν εἰς κυκλικὴν, ἢ ὁποία μόνη εἶναι ἐπιτηδεῖα νὰ σώζηται ἴση.

Μερικοὶ πεπαιδευμένοι καὶ δεκάκις ἐβδόμῃ αἰῶνος ἐκαυχήθησαν εὐρεταὶ καὶ πολυκοσμικῆς συστήματος, δίχως νὰ σκεφθῶσι, ὅτι ἤθελον ἠδαι πεπαιδευμένα ὑποκείμενα νὰ καὶ οὐκ ἐπίστωσι τὴν ἐπιχείρησιν, διότι ἡ παρομοία διδασκαλία, ἄλλοι δὲν ἤμπορῶν νὰ διήχουρίζωνται ὅτι εἶναι οἰκεία αὐτῶν, εἰμὴ ἡ πεφωτισμένη ἑλλάς.

Ὁ Ἀναξιμενίδης ἀποδίδων φωτίαν εἰς τὴν φύσιν τῶν ἄσρων, βεβαιώνει ὅτι αὐτὰ ἔχουσι πρὸς ἑαυτὰ ἐγγυιᾶτας σφαῖρας γεώδεις, αἱ ὁποῖαι συμπεριφέρονται περὶ αὐτῶν· Σποβαῖος ἐκλογῆς φυσικῆς βιβλ. 1· σελ. 53.

Ὁ Ἡρακλείδης καὶ οἱ Πυθαγόρειοι ἐδίδασκον, ὅτι ἕνασον τῶν ἄσρων εἶναι ἕνας κόσμος, μάλιστα ὡς βέβαιον φέλουσι, ὅτι ἡ τοιαύτη διδασκαλία παράγεται ὑπὸ καὶ Ὁρφέως, διότι οἱ ὀπαδοὶ καὶ ὑπολαμβάνουσι κάθε ἄσρον ὡς ἕνα κόσμον. ὁ Ἐπίκουρος συμφωνεῖ εἰς τὸ πλῆθος τῶν κόσμων ὡς πράγματα δυνατὰ· κατὰ ἀναφέρει Πλάταρχος περὶ ἀρεσῆς βιβλ. β' κεφ. 13 καὶ 30. . . .

Ἐπίκουρος

Ἐπίπικρος εἰδέν ἀπογινώσκει τῶν ἐχόμενος πᾶ
ἐνδεχομένους. (γ)

Ὁ Δημόκριτος ἐδέχετο ἀπείρας κόσμους καὶ εἰς
μέγεθος διαφόρους . . . ἀπείρας δὲ εἶναι κόσμους
καὶ εἰς μέγεθος διαφέροντας φρονεῖ Δημόκριτος γρα-
φει ὁ Ὠρειγένης ἐν φιλοσοφημένοις κεφ: 13.

Ἐκεῖνον τὸν ἔπαινον ὅπως ὁ Μάρκος Θωμαῆς κάμ-
νει εἰς τὸν Δεσκάρτεν εἰς τὴν ἐκθεσιν τῆ συστήματος
τῶν πῶσιν περιφήμων διωῶν, καὶ τὴν βάλλει χερδὸν
εἰς σύγκρισιν τῆ παγκοσμίου κτίσεως, μετὰ τὸ νὰ εἰ-
πεν ὁ Δεσκάρτες, διατὰ νὰ χηματίση κόσμους δὲν
ἐξήτει ἀπὸ τὴν φύσιν ἄλλο, εἰμὴ μόνον τὴν ὕλην
πόσιν μεγαλιτέραν ὑπόληψιν ἤθελε λάβη ἔτος ὁ
συγγραφεὺς μετὰ τῶν πεπαιδευμένων, ἀνὴρ ἤθε-
λεν ἐνθυμηθῆν νὰ ἀποδώσῃ τὴν δόξαν αὐτῷ εἰς
τὸν Λάκιππον τὸν ἀληθινὸν ἀρετῶν τῆ συστήματος
καὶ ὅχι εἰς τὸν Δεσκάρτες, ἔτε εἰς τὸν Κερτέσιον,
οἱ ὅποιοι ἀντέγραφον τὸν τύπον τῆ Λάκιππος,
καθὼς βεβαιώνει ὁ Ἡσύχιος διὰ τὸν Λάκιππον.
παρομοίως καὶ ὁ Βαῦλας εἰς τὸ ἄρθρον Λάκιππος.
οἱ ὅποιοι εἰς τὰς πραγματείας των, ἦτοι εἰς τὰ βι-
βλία των, ἔβαλαν τῆς ἰδίας λόγους τῆ τῆ φιλο-
σόφου, ὅστις ἀρχίζει ἔτσι. γίνεσθαι δὲ τῆς κόσμους
ἔτω, φέρεσθαι κατ' ἀποτομὴν κτ:

(γ) Πρόχες ὁ ἀναγινώσκων ταῦτα, ὅτι δὲν εἶναι
ἀληθῶς ἔπως ἀποδεδειγμένα ἀλλὰ ταῦτα λέγονται,
δόξαι ἢ φρονήματα τῶν παλαιῶν, καὶ τρωικῶν φιλοσό-
φων, ἐξ εἰκασίας, ἦτοι ἐκ συμπεράσματος· ὁ δὲ
λόγος ἡμῶν εἶναι ὅτι εἶναι δόξαι τῶν ἑλλήνων φιλο-
σόφων ταῦτα, καὶ ἔχι μερικῶν τρωικῶν ἐφορέσεως·

Καὶ

Καὶ θέλοντες ἡμεῖς πάλιν τὰ χαλεχθῶμεν
 περὶ τῆς δημολαλήτε θεωρίας τῶν χρωμάτων, ἢ
 ὅποια ἀνοβρῦει ἀπὸ τὰ φεγγάδι σώματα λαμβά-
 νομεν τὴν ἄδειαν τὰ παρακαλέσωμεν τὴς ἐκλάμ-
 πρης Ἀγγλῆς ἀκαδημαϊκῆς τὰ συγχωρήσωσιν εἰς
 τὴν ἐλλάδα, ὡς πρᾶγμα πάρα πολὺ ζήλοτοποιῶν
 ἀπὸ κάθε ἄλλο ἐφῶρεμα ἐν τῇ φυσικῇ, ὡς τὰ
 καυχῶνται ἐλθετέρως αἱ διδασκαλῖαι τῶν μαθη-
 τῶν τῆς λέγω ἐνὸς Πυθαγόρου, ὅστις ἐδογματίζεν
 ὅτι τὰ ἀντικείμενα δὲν διακρίνονται ποτὲ ἀπὸ ἡ-
 μᾶς δίχως τὴν ἄμεσον βοήθειαν τῶν ἀκτίνων, αἱ
 ὅποια ἀκτίνες ἐν δυνάμει ἀντανακλάσεως διαδύνουσι
 διὰ τὰ ὄργανα τῆς ὄψεως ὡς ὑποσφραγῶν τῶν ἀκ-
 τίνων πρὸς τὴν ὄψιν. Οὐατ: περὶ ἀρεσκομ: βιβλ:
 δ' κεφ: 13.

Ἀείσαρχος δὲ ἀποδεικνύει κατὰ τὸ λεχθεῖ τῆ
 Στοβαίου ἐκλογ. φυσ: σελ: 35. ὅτι τὸ χρῶμα δὲν
 εἶναι φῶς πίπτον ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων; καὶ μίξις
 φαινῶν σοιχείων. δηλαδὴ φῶς τὸ ὁποῖον πίπτει
 ἐπάνω εἰς τὰ ὑποκείμενα καὶ ἔνωσις λαμπρῶν σοι-
 χείων.

Ὁ Πλάτων τέλος πάντων δογματίζει, ὅτι τὰ
 χρώματα εἶναι φωτῖα, ἢ ὅποια ἀναπνῶσα μὲ τα-
 χύτητα ἀπὸ τὰ ἀνήκοντα σώματα λαμβάνει σύμμε-
 τρα μέρη ἐπιτήδεια εἰς τὸ τὰ παρακινήσει τὴν αἴ-
 δεσιν τῆς ὄψεως.

Φλόξ καλεῖται τῶν σωμάτων ἐνάσων ἀπορρέουσα,
 Ὄψις σύμμετρα μόρια ἔχουσα πρὸς αἴδεσιν,
 Πλατ: ἐν Τιμαίῳ 1. 3.

Τὸ χρωματικὸν φῶς λέγει ὁ Πλάτων, ἐν αὐτῷ
 τῷ Τιμαίῳ, τὸ ὁποῖον διαδύνει ἔνδον τῆς ὀφθαλμοῦ
 καὶ

καὶ ἀναμίγνυται μὲ τὰ ὑγρά τῆ ὀμματος γλυκαίνε-
ται, διότι τὸ ὀπτικὸν νεῦρον νὰ μὴν μαρᾶνθῇ ὑπὸ
τῆ καυσικῆ κεντήματος τῆ σοιχείας, καὶ τῆτο χη-
ματίζει τὴν ποικιλότητα τῶν χρωμάτων· τὰ ὑγρά
ὅμως, ἀκολουθεῖ νὰ δογματίζῃ ὁ ἴδιος Πλάτων
χρεάζονται ὡς τόσοι φακοὶ (ἔσοπτρα ὑαλώδη τῆ
ὀφθαλμῆ) Πλέον ἢ ἵτον ὑγροὶ εἰς τὸ ὀπτικὸν νεῦ-
ρον ὅλα νὰ σβύη τὴν ἀκτινώδη φωτίαν, ἡ ὁποία
ὡς ἀσραπὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν προσωπικὴν αἴδῃσιν.

Μὲ τῆτο ἡ φύσις προσνόησεν εἰς τὴν διατήρησιν
τῆ νδρῆ· ὅθεν ἐκ τῆς γίνεται ἡ ποικιλότης τῶν
ἀντανάκλασεων, (ζ) ὅποταν ἡ φωτία τῶν φεγ-
γῶν σωμάτων συναπαντᾶται μὲ τὴν ἐξερχομένην φωτίαν
τῆ ὀμματος, ἡ μὲν μία ἐλκύσα τὸ χρωματικὸν
φῶς μὲ ἰχύν διὰ νὰ τὴν ἐμβάσῃ εἰς τὴν ὑπόσασιν
τῆ νδρῆ, ἡ δὲ ἄλλη ἐλκύσα τὸ ἡλεκτρικὸν τῆ
νδρῆ ὅλα νὰ τὸ ὀχασῶσι ὑγιῆς, καὶ ἐπιτήδειον εἰς
τὸ ὀπτικὸν ἔργον.

Ποία ἄλλη εἶναι ἡ θεωρία εἰς τῆτο τὸ εἶδος, ἅς
μᾶς δηλοποιήσωσιν οἱ διάφοροι φιλόσοφοι τὴν διδα-
σκαλίαν τῆς Εὐρώπης· ὁ Πλάτων μᾶς καταπλήτ-
τει, πῶς αὐτὸς ἐν δυνάμει Διουίνας, διέδου δηλαδὴ
ἐμβῆκεν εἰς τῆς πλέον βαθεῖς κρυπτῆς τόπας τῆς
φύσεως, καὶ ἄφησεν εἰς τῆς ἔλληνας ὅλα κληρονομίαν,

(ζ) Ἀντανάκλασις εἶναι, ὅταν αἱ ἀκτῖνες τῆ
ἡλίου κτυπῶσιν εἰς ἑνακαθρέπτῳ, ἢ εἰς μίαν λε-
καίνην ὕδατος, βλέπει, καὶ τὸ φῶς ἐπιστρέφει εἰς
τὸ ἀντικρὸν μέρος ἢ βλέπει τότε ἐκεῖ τὰς ἀκτῖνας
τὸ φῶς νὰ κτυπῶσιν ἀπὸ τὸ μέρος τῆ καθρέπτῆς,
ἢ τῆ ὕδατος.

διδασκαλίας ἕως ὑψηλᾶς, ὥστε νὰ νοηθῶσι μόνον, καὶ ἔχι' νὰ γνωστοποιηθῶσι· ἐδυσκολώθη λοιπὸν νὰ τὰς νοήσῃ, κατὰ γωνίαν δὲ τῶν καθημερινῶν δοκιμασιῶν.

Δὲν ἀρκεῖ εἰς τῆτο, ἀλλ' ὁ Πλάτων διαβαίνων μὲ τὸ λογικὸν εἰς τὸ νὰ ὀνομάσῃ ἔτι τὴν μίξιν τῶν χρωμάτων τὰ ὁποῖα ἐπροξενήθησαν ἀπὸ τὸ φῶς, κατὰ τὰ ἥδη διάφορα δηλαδὴ ἐρυθρὸν (ἦτοι κόκκινον) χρυσοειδές (ὡσάν τὸ χρυσάφι) ἄχρὸν (ἦτοι κίτρινον) Πράσινον· κυανέον (ἦτοι γαλάζιον ὡς τὸ χρῶμα τῆ ἑραυῆ) πορφυρεῖν (ἦτοι κρεμεζιον) Ἰώδες (ἦτοι ὡσάν τῆ χρῶμα τῆ ἴε, ἦτοι ἰτζίε) ἐν τῷ: γ'. τῆ ἰδίᾳ Τιμ: σελ: 63 ἀποδεικνύει ὅτι ὑπόμασεν εἰς τὸν ἑκλαμπρον Ἀγυλον τῆς τίτλης τῆς πλέον ἐπιφθόνος, μὲ τῆς ὁποίας κατενομήθη ὁ Νόστων, καὶ κάθε ἄλλος τῆ συστήματος τε.

Μάλιστα ἡ Ἰδέα τῆ Καρτεσίς, ὅτι αἱ ἀπτινές τῆ φωτὸς εἰσερχόμεναι εἰς τὸ ὄμμα ἐνεργῶσιν ἐμ πῆτω ὡς μία ῥάβδος, ἦτον ὅλη τῆ Χρυσίππε, κατὰ μᾶς δηλοποιεῖ Διογένης ὁ Λαέρτιος ἐν βιβλ. 5: διαίρ: 15. καὶ μᾶς τὸ βεβαυῖ / ὁ Πλάταρχος περὶ τῶν ἀρεσῶν: βιβλ. 4: κεφ: 15 λέγων.

» Ὡς δὲ βακτηρίας τῆ ἐνθέντος ἀέρος τὸ βλέπόμενον ἀναγγέλεται.

Ὡς σαύτως, ὁ Ἀριστοτέλης ἦτον τῆς ἰδίας γνώμης κατὰ τὸ λέγειν τῆ συμπλεκίς Σχολιαστῆς τε, ἐκεῖ ὅπῃ γράφει περὶ ψυχῆς βιβλ: β' κεφ: 74: σελ: 37, ὅτι ὁ ἥλιος θλίβων τὸ φῶς, αὐτὸ ἐνεργεῖ εἰς τὸ ὀμμάτι ὡς τεθλιμμένη (ἦτοι τζακισμένη) ῥάβδος.

Τὸ σύστημα τῆ Κοπερνίκου δὲν ἔπρεπε νὰ ἦναι νέον πρὸς τῆς εἰδήμονας σημεωνῆς, διότι ἡ γνώμη, ὅτι

ὅτι ἡ γῆ κυκλικὸν κινεῖται περὶ τὸν ἥλιον παρεσ-
 φιγμένη εἰς τὸν ἄξονά της (α), ἦτον κοινὴ ματιξὺ τῶν
 ἑλλήνων, καὶ ἡ ἑλλάς εἶναι πάντοτε ὑπόχρεως εἰς
 ὑποκείμενα ἄξιοπρεπῆ τὰ ὁποῖα τῆς τὸ ἀποδίδωσι.
 τέτοιον ἦτον τῶν Πυθαγορείων κατὰ τὸ λεχθεὲν τῷ
 Πλατάρχῃ περὶ τῶν ἀρεσκῶν βιβλ. γ' κεφ. 13 καὶ
 ἐν Νέμα.

Τέτοιον ἦτον τὸ τῷ Ἀναξιμανδρῷ, καθὼς ἀναφέ-
 ρει ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ πραγμ. περὶ ἐρανῶ βιβλ.
 β'. τέτοιον ἦτον τὸ τῷ Φιλολάῳ, γράφει Διογένης,
 Λαέρτιος ἐν βιβλ. 8' διαρ. 83· μάλιστα ἔφθασε
 νὰ εἰπῇ αὐτὸς ὁ φιλόσοφος, ὅτι ἡ γῆ περιφέρεται
 περὶ τὸ πῦρ κατὰ κύκλου λοξῶ, μὲ κίνησιν ἐλλειπ-
 τικὴν· τί ἐδύνατο περισσότερον νὰ εἰπῇ.

Διὰ αὐτὴν τὴν κίνησιν τῆς γῆς ὀλόγυρα εἰς τὸν
 ἥλιον καταπεισθῆς ὁ Τιμαῖος εἶπεν· ἡ γῆ μὲν τὸ
 νὰ ἦναι προσηλωμένη εἰς τὸν ἄξονα τῆς παγκοσμίας
 σφαίρας, δὲν ἠμπορεῖ νὰ μένη ἀκίνητος, ὡς κέντρον
 τῆς παντός, ἀλλὰ νὰ περιφέρηται εἰς τὸν ἄξονά της,
 δεῖ νὰ διαφυλλάττῃ τὴν ἰδίαν ὀταξίαν, μὲ τὴν
 ὁποῖαν ἀπ' ἀρχῆς ἐκτίσθη.

Τὸ ὁποῖον ἔπειτα ἀπεδείχθη ὑπὸ τῶν φιλοσό-
 φων Ἀριστάρχῃ καὶ Σελδύκῃ, εἰς τὰς αὐτῶν Πραγ-
 ματείας, καθὼς γράφει ὁ Πλάτων, ἐν τῷ μω ἀ-
 σιλ. 1006 εἰπὼν, εἰς ὕψερὸν Ἀριστάρχῃ καὶ Σέλ-
 δύκῃ ἀπεδείκνυσαν.

(α) Ἀξωνλέγεται τὸ μεσαίτατον σιδῆρον τῷ τρο-
 χῷ, τὸ ὁποῖον λέγεται κοινῶς ἀδράχη, ὀλόγυρα
 εἰς τὸ ὁποῖον κινεῖται ὁ τροχός.

Καὶ ὁ Ἀρχιμήδης γράφων περὶ τῆς Ἀεισάρχου εἰς τὸν Ψαμνίτην, καθὼς Φειδερίκος ὁ Κομανδίνος ἐρμηνεύτης τῆς ἀναφέρει εἰς τὴν σελ: 120 λέγει ὅτι αὐτὸς ἦτον πληροφορημένος, πῶς ἡ γῆ περιφέρεται περὶ τὸν ἥλιον διερχομένη τὴν αὐτῆς περιφέρειαν, καὶ ὅτι ὁ ἥλιος καὶ τὰ ἄστρα σέκωνται ἀκίνητα.

Ἔτι τὰ δὲ τῶν ἄστων καὶ τὸν ἥλιον μένει ἀκίνητοι,

Τὸ αξίωμα τῆς Ἀρχιμήδους, ὅτι διαλαμβάνει τὸ σύστημα τῆς Ἀεισάρχου ἀναφέρεται ὑπὸ Σέξτε τῆς ἐμπειρικῆς ἐν τῇ Διαρ: 134 τῆς συγγραμμάτων τῆς, καὶ παρὰ Πλάτωνα περὶ προσώπων ἐν κύκλῳ σελήνης.

Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός διΐχουεῖτο τὸ αὐτὸ γράφει ὁ Πρόκλος ἐν Τιμαίῳ σελ: 281.

Ταύτην δὲ Ἡρακλείδης εἶχετο τὴν δόξαν, κινῶν κύκλῳ τὴν γῆν.

Πεπληροφορημένος ὁ Κολόμβος ἐπαύω εἰς αὐτὴν τὴν μεγαλόχον ιδέαν, ὅτι εἶναι οἱ ἀντίποδες ἐπὶ τῆς σφαίρας, ἀποφασίζεις νὰ εἰσέλθῃ πρὸς τὸ ἄγνωστον ἡμισφαίριον, καὶ ἡ τόλμη βδοκιμῆ κατὰ τὸ ἐπιχειρήματ. εἶπον ἐπαύω εἰς τὴν μεγαλόχον ιδέαν τῶν Ἑλλήνων. διότι ὁ Πυθαγόρας, καὶ ὕστερον ὁ Πλάτων ἦσαν τῆς τοιαύτης γνώμης καθὼς μαρτυρεῖ Διογένης Λαέρτιος ἐν βιβλ: γ' κεφ: 24. ὡσαύτως ὁ Πλάτωνος περὶ ἠρωδ: και: τ: 2.

Ἄν καὶ οἱ Ῥωμαῖοι ἐμμηχανώθησαν νὰ ἀναίρεσωσι τῆς τὸ σύστημα· παρακινέμενοι παρὰ τῆς Λακλειτίου βιβλ: 1. σιχ' 1062 καὶ παρὰ τῆς Πλινίου βιβ: β. σιχ' 25 οἱ ὁποῖοι τὸ ἀναίρεσαν· ὅθεν ἡ διδασκαλία τῶν ἀντιπόδων ἀρεθεῖσα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων εἰς ἐκείνας τὰς καιρὰς.

Ἡ Ὀλαν-

Ἡ Ὀλλανδία καὶ ἡ Ἰταλία καυχᾶται διὰ τὴν ἐφοδύρεσιν τῶν τηλεσκοπίων· εἰς τὰς Ἀμαθεῖς ὅμως δὲν πρέπει νὰ ἦναι ἀγνώριζον, ὅτι ἤδη κατέϊχον οἱ Ἕλληνες τὴν τοιαύτην τέχνην πρὶν τῆς Ἀρχιμήδους, ὅστις μὲν φήμιν τὰ ἐκονολόγησε.

Ὁ Γάμβλιχος γράφει ἐν τῷ βίῳ τῆς Πυθαγόρου, ὅτι ἔπος ὁ μέγας φιλόσοφος ἐδοκίμαζε νὰ ἐφοδύρῃ μὲ τὴν δύναμιν τῶν μαθηματικῶν βοηθειῶν πρὸς αὐξήσιν τῆς ἀκοῆς ὅμοια τῶν βοηθημάτων τῆς ὁράσεως, καὶ ὤμνυεν ὅτι ἐκράτει τηλεσιόπια.

» Ἡ νῆ Δία διόπτρας ἔχει. »

Ὁ Στράβων καλῶς ἐπενόησεν ὡς ἀριστοτέχνης περὶ τὴν ἐργασίαν καὶ μεταχώρισιν τῶν τηλεσκοπίων καὶ ἄλλων τῆς αὐτῆς ποιότητος καθὼς αὐτὸς ὁ ἴδιος μαρτυρεῖ ἐν βιβλ. γ'. κεφ. 139 ὅπως ὁμιλεῖ περὶ τῆς φαινομένης μεγέθους τῆς ἡλίου, κατὰ τὰς βαθμύς τῆς ὑψώσεώς τε, ἢ τῆς καταδύσεώς τε.

Ὁ Πλέταρχος εἰς τὸν βίον τῆς Μάρικς Μαρμέλλικς πολυοριεῖ τῶν συραϊκῶν, γράφει διὰ τὸν Ἀρχιμήδην ὅτι ἐτοιμάζετο πρὶν τῆς συμφορᾶς τῆς νὰ φέρῃ φιλοτίμως εἰς τὸν Ἀρχισράτηγον τῶν Ῥωμαίων ὄργανα μηχανικὰ καὶ μάλιστα ἐκεῖνα ὅπερ ἐπλησίαζαν εἰς τὴν ὄρασιν τῆς μεγέθους τῆς ἡλίου.

» Καὶ μάλιστα τὰ ἐναρμόζοντα πρὸς τὴν ὄψιν τῆς ἡλίου μεγέθους.

Ἐὰν τὴν σήμερον ἡ μαθηματικὴ καὶ ἀστρονομία μᾶς δίδωσι μαθήματα σχεδὸν ἀποδεικτικά διὰ τὴν κεντρικὴν μῆβολὴν τῶν πλανητῶν, αὐτὴν τὴν διδασκαλίαν πρὶν κάθε ἄλλης ἐμπείρου σημερινῆς ἐν ταῖς ἐπισήμαις τὴν παρέδωκεν ὁ Πλάτων εἰς τὰς μεταγενεστέρας, ἀποδεικνύωντας μὲ πληροφορητικὸν λόγον, ὅτι τὸ σφαιροειδὲς τῶν ἄνω ἕραμίων
σωμάτων

σωμάτων ἀναγκάζεται νὰ σφαιρευθῆται σφαιρικῶς ἐπ' αὐτῷ τῷ ἰδίῳ ἄξονι.

» Σφαιρικοὶ γὰρ ὄντες, εἰκότως σφαιρικῆν κίνησιν ἐκαστος κινεῖται περιδονόμενος. »

Εὐσεβ: ἔτοιμ: δ' αὐγ: βιβ: δ'. κεφ: ε'.

Πλωτῖνος προσθέτει ἐν βιβ: β'. κεφ: β'.

Ἐκεῖνα δὲ ὅπερ γράφει ὁ Πλωτῖνος ὅτι τὴν διδασκαλίαν τῆς Πλάτωνος περὶ τῶν ἀσέρων διεύσεις ἐν τῷ β'. βιβλίῳ αὐτῷ εἰς τὸ ὁποῖον λέγει ὅτι ὁ Πλάτων ὄχι μόνον δίδει εἰς κάθε ἄστρον μερικὴν περίοδον ὁμῶς μὲ τὸ πᾶν, ἀλλὰ εἰς πᾶσαν μίαν τῶν σφαιρῶν δίδει μίαν ἰδίαν περίοδον, ὀνομαζομένην κυρίως κεντρικῆν.

» Καὶ Πλάτων τοῖς ἄστροις, εἰ μόνον τὴν μὲν
 » τῆς ὅλης σφαιρικῆς κίνησιν δίδωσι, ἀλλὰ
 » καὶ ἐκάστῳ τὴν περὶ τὸ κέντρον αὐτῶν. »

Τοιαύτης λογῆς ὁ Πλάτων ἐφανέρωσε τὴν φύσιν τῶν ὄντων συμμα εἰς τὰ ἄλλα ὑψηλὰ ὑποκείμενά τῆς ὑπερτάτης μαθήσεως.

Πρὸς τούτοις ἡ ἐπίγνωσις τῶν κομητῶν δὲν ἦτον ἄγνωστος εἰς τὰς ἑλλήνας. Ἀριστοτέλης ἐν βιβ: α'. τῆς μετ: εἰς τὸ κεφ: β'. γράφει ὅτι ὁ Ἀναξαγόρας καὶ ὁ Δημόκριτος διίσχυρίζοντο ὅτι οἱ κομηταὶ εἶναι μία συνένωσις ἀσέρων ἀναμεταξύτων οἱ ὁποῖοι εἰς τὸ φαινόμενον φαίνεται νὰ ἀππωνται ἀλλήλων, δηλαδὴ νὰ πιαίνονται ἕνας τῶν ἄλλων.

Οἱ Πυθαγόρειοι δὲ κατὰ τὸ λεχθὲν τῆς σοβαίης ἐν βιβλ: α'. τῆς ἐκλογῆς φυσικῆς ἀπέδειχνον τὸν κομητικὸν

κομήτιν ἐν ἄστρον ὅπῃ δὲν φαίνεται πάντοτε, ἀλλὰ κατὰ καιρὸν εἰς καιρὸν, ἐξερχόμενον ὡς ἐκ τῆς ἀνατολῆς αὐτῆ μετὰ μίαν Πολυχρόνιον περίοδον, καὶ φαίνεται εἰς τὴν παγόσμιον θεωρίαν πλησιάζον εἰς τὴν γῆν.

Πρὸς τέτοις οἱ μαθηταὶ τῆ Πυθαγόρου ἀπέδιδον εἰς τὸ σῶμα τῆ Κομήτις ἓνα μικρότατον ἐγκυρτερικὸν ὄζον τῆ ὁποῖα δὲν φαίνεται συχνάκις, καθὼς συμβαίνει εἰς καθε ἄλλον πλανήτην· συγκρινόμενον μὲ τὸ ὁποῖον ὄζον τὴν βραδυτάτην αὐτῆ ὁδοιπορίαν ὑπερεῖται ἐκείνων τῶν λάμπσεων, ὄζον τῶν ὁποίων ἤδελου εἶναι εἰς ἡμᾶς συχνότερα ὁρατός.

Τῆς ἰδίας γνώμης ἦσαν οἱ ὁπαδοὶ τῆ Γυποκράτης, καὶ οἱ τῆ Αἰσχύλου μαθητῆς ἐπέειπε, καθὼς μαρτυρεῖ ὁ Αἰριστέλης εἰς τὴν ἄνω λεχθεῖσαν μετεωρολογίαν.

» Παραπλησίως δὲ τέτοις καὶ οἱ περὶ τὸν Γυποκράτην τὸν χῆον, καὶ τὸν μαθητὴν αὐτῆ Αἰσχύλον ἀπεφώνησαν. »

Ὡς πρὸς τὴν λαμπρότητα τῆς σελήνης ὁ Ἐμπεδοκλῆς ἐδίδασκε, ὅτι δὲν ἔμπορεῖ νὰ τῆς εἶναι ἐσωτερικὴ ἀλλὰ προξενεῖται ἀπὸ τῆς ἀτανάπλασιν, ἢτοι ἀντίλαμπιν τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων· ὅθεν ἐκ τῆς συμβαίνει, ὅτι τὸ φῶς τῆς σελήνης δὲν φθάνει εἰς ἡμᾶς μῆτε λαμπρὸν, καθὼς μᾶς φθάνει ἀπὸ τὸ ἡλιακὸν σῶμα, ἢ μεγάλη κίνησις πυρός καὶ φλογός· Πλάτωνος περὶ προσώπων ἐν κύβω σελήνης.

Ἀναξίμανδρος ὀνομάζει τὴν σελήνην ἐπίπλασον Φωσῆρα, ὁ ὁποῖος χρειάζεται ὄζον νὰ διακείδη ἀπὸ καθε ἄλλον τὴν λάμπιν τῆ ἡλίου· ἔτιωσ γράφει

Διογ.

Διογ: Λαέρτιος ἐν βιβ: β'. ὅπερ λέγει περὶ τῆς
 Ἀναξιμανδρου.

» Ψυλλοφανῆ καλεῖ τὴν σελήνην Ἀναξιμανδρος,
 καὶ ἀπὸ τῆς ἡλίου φωτιζομένην. »

Ὅτι ἡ σελήνη εἶναι κατωκημένη (α) ἀπὸ καλῆ-
 τερα ζῶα· πάρεξ ἡ ἡμετέρα γῆ, καὶ καλλωπισμένη
 με' ὄρη, πόλεις ὁπίτια, καὶ φυτὰ ὠραιότερα, αὐτὴ
 ἦτον πρότερον ἰδέα τῆς Ὀρφείως, ὅσιν ἀνόμασε σε-
 λήνην καλεμένην παρὰ τῶν Θεῶν, καθὼς αὐτὸς ἐ-
 μελπε· πρόκλος βιβ: δ'. τῆς Ὀρφείως.

Λέγουσι περιπλέον οἱ Πυθαγόρειοι κατὰ τὴν
 μαρτυρίαν τῆς Πλετάρχου ἐν βιβλ: β'. καὶ 30 περὶ
 ἀρεσκί: ὅτι ἕτος ὁ Πλατῆτης εἶναι γεώδης, καὶ τὰ
 αὐτῆς ζῶα ἀνωτέρας δυνάμεως δεκαπέντε φορᾶς τό-
 σον ἀπὸ τῆς ἐδικάμας.

Εἶναι γὰρ πέντε καὶ δεκαπλασίονα τὰ ἐπ' αὐτῆς
 ζῶα τῆς δυνάμεως.

Ὁ Ἀναξαγόρας δὲ ἔφθασε νὰ εἰπῆ δεικνύονται
 κατοικίαι καὶ βεναί, λόφοι, καὶ κοιλάδες, καὶ οἱ ἀπί-
 λοι αὐτῆς καὶ εἰς ἡμᾶς φαινόμενοι εἶναι ἴσνια τῶν
 ὑψηλῶν μερῶν τῆς· ἔπος γράφει ὁ σοβαῖος ἐν βιβ: α'.
 ἐκλ: φρς.

Πλετάρχου τελειοτάτων περὶ προσώπων ἐκ κύ-
 κλω σελήνης φέλει τὸ φαινόμενον πρόσωπον τῆς

(α) Αὕτη ἡ δόξα τὸ νὰ κατοικῆται ἡ σελήνη· εἰς
 ἡμᾶς τῆς χριστιανῆς φαίνεται ἐσφαλμένη, καὶ ταῦτα
 εἶναι δόξαι καὶ ὑπολήψεις τῶν σοφῶν ἐξ εἰκασίας,
 ἢτοι συμπεράσματος, ὅτι ἡμπορεῖ νὰ ἦναι ἔπος,
 ἢ ἄλλως.

σελήνης να ἦναι μία ἀληθινή θάλασσα· ὅλον ἐκεῖνο τὸ θαυμάσιον λοιπὸν ὁμῶς οἱ σημερινοὶ φιλόσοφοι μᾶς λέγουσιν ὅτι παρατήρησαν εἰς αὐτὸν τὸν πλανήτην, καὶ βιάζονται ἀμοιβαίως νὰ τὸ ἀποδείξωσι, οἱ ἔλληνες ὑπὲρ πολὺ ἐλάλησαν, καὶ ὁ Πλάτωνος δίδει μίαν πλατεῖαν θεωρίαν εἰς τὰ διάφορα συγγράμματάς.

Τὸ βάρος καὶ τὸ ἐλικυστικὸν τῆς ἀέρος ὡς καὶ περὶ τῆς αἰθέρος ὕλης, τῆς ὀρεομακίας καὶ ἐξηγήσεις τῆς βροντῆς, τῶν σεισμῶν, τῆς μαγνητικῆς δυνάμεως περὶ τῆς εἰσορῆς καὶ ἐκροῆς, ἢτοι ἀναρροίας καὶ παλιρροίας τῆς θαλάσσης; καὶ περὶ ἀρχῆς τῶν πηγῶν, ὅλα εἶναι δρέσεις ἐλλήνων; δίχως κάμμίαν ἀμβολίαν, φθάνει νὰ ἀναγνώσῃ τινὰς συγγραφεῖς αὐτῆς γένους, οἱ ὁποῖοι συνέγραψαν ὀλιγοχυμένως ἐπὶ τοιαύτης ὕλης ὅλα νὰ γνωστοποιηθῶσι μίᾳς ἀναντιρρήτου ἀληθείας.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐπροχώρησε πλέον μακρύτερα ὁ Ἀριστοτέλης ἐν βιβλ. α'. περὶ μετεωρ. καὶ κόσμου, εἰς τὸ κεφ. 3. Πλάτ. ἐν φαίδ. στοβ. ἐν τῇ ἐκλ. φυσ. ὠρνυ. ἐν Ἀναξ. Κλήμης Ἀλεξανδρεὺς ἐν βιγλ. ε'. καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἔξοχοι συγγραφεῖς, οἱ ὁποῖοι ἠγωνίσθησαν νὰ μᾶς ἀφήσωσιν ἐντελῆ ἐπίγνωσιν εἰς ὅποιανδήποτε φυσικῶ ἐπιστήμῳ.

Περὶ δὲ τῆς φαινομένης τῶν κυμάτων, καὶ μακίας τῆς θαλάσσης, πῶς παύει ὅταν χυθῆ λάδι εἰς αὐτῷ τῷ θαλάσσαν (ο) τρόπος τῶν συνεσημένων
παρὰ

(ο) Ὁ φιλόσοφος Ἡρακλείδης γράφει πρὸς τὸν Ἀντιθέτῳ ἕκως εἰς μίαν τῶν ἐπιστολῶν τῆς εἰδεμῆ καὶ

παρὰ τῆ περιφύμῃ φραγνύει, ὡς ἕκαστος ὀλιγο-
μαθὴς δύναται νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι τὸ εὔρημα εἶναι
ἕλον ἑλληνικόν· τῷ ὄντι ὁ Ἀριστοτέλης διηλοποιῶν
τὸ αἷτιον κατὰ τὸν Πλάταρχον λέγει ὁ ἀνεμος γλυ-
φρῶντας ἐπάνω εἰς τὴν ῥαντισμένην θάλασσαν μὲ
ἔλαιον δὲν ἢμπορεῖ νὰ διαδύνηται διὰ τὸ πορῶδες
τῆ ὕδατος ἢδη ἀποπεφραγμένον ὑπὸ τῆ ἐλαίῃ, καὶ
τὸ ὕδωρ ἰσάμενον γαλήνιον δὴν ἢμπορεῖ ἕτως νὰ
ὑψωθῇ εἰς κύμα.

Μάλιστα ἀπὸ τὸν παλαιὸν καιρὸν μία τοιαύτη
μέθοδος ἦτον εἰς χρῆσιν μεταξὺ τῶν θαλασσοπο-
ρέντων ἑλλήνων, ἐκ τῶν ὁπίων ἐφέρθη εἰς τὰ θα-
λάσσια ἄλλα ἔθνη, δίχως νὰ βιάζεται ὁ κύρ Φρα-
γκιλῖνος νὰ τὸ ἰδιοποιήσῃ πολυτρόπως, καὶ νὰ τὸ
καυχᾶται ὡς ἐφεύρημα ἐδικόν τε· καὶ ἡ διαύγεια ἢτοι
ἡ καθαρότης ὅπως παρατηρεῖται ἀπὸ ἕνα τοῖστων ἀπο-
τέλεσμα μέχει τῆ βάθος τῶν ὑδάτων τῆς θαλάσ-
σης προξενεῖται διδάσκει ὁ φιλόσοφος, ἀπὸ μίαν
μεγάλην ποσότητα ἀνακλωσμένῃς φωτὸς, τὸ ὁποῖον
διερχόμενον τὰ πορῶδη ὕδατα τῆς θαλάσσης, κάμ-
νει τὸ ἔργον περὶ τῶν φαιῶν διοπτρικών, ἐκ τῶν
ὁποίων τὸ ἔλαιον διαίρεται· ὅθεν τὸ ὕδωρ ἐπιφορ-
τιζόμενον ἀπὸ μεγαλῆτερον φῶς, καὶ πολλῶν γαι-
νῶν παρόδῃ, πρέπει ἀναγκάως νὰ φανῶσι καθαρῶς
μεγαλῆτερος μεγέθους ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα δεικ-
νεται εἰς τὸ βάθος τῆς θαλάσσης· ὁ Ἰπποκρίτης

καὶ θαλάσσης ἀπηνέστερος ἔση· καθιδνάξει γάρ ἐκεί-
νη τὸ ἄγειον, καὶ παρέχεται τοῖς πλωτῆρσιν ὄψιν
φιλαΐθρων, ὁπνίκα τῷ ἐλαίῳ φιλοφρονεῖται
ἄγαν τοῖς κύμασι χαλεπαίνουσα.

γράφει

γράφει ἐν τῇ πραγματείᾳ περὶ τούτου ἐν ἀνθρώπῳ
 Διαρ: 9. ὡσαύτως εἰς ἐκείνῳ περὶ τῶν φλεβῶν
 καὶ περὶ θροφῆς Διαρ: 7 ὅτι αἱ φλέβες κοινώνε-
 μεναι ἐν ἑαυταῖς ρόματα διαρρέοντα εἰς ὅλας τὰς
 κλάδους τῶν, ἐκτείνονται διὰ τὸ σῶματος, βοηθῆ-
 μεναι ἀπὸ τῆς κίνησιν καὶ τὸν ἀέρα· δὲν εἶναι δι-
 καιὸν ὁ Ἄρβειος νὰ Ἰδιοποιῆται ἐν εὐρεμα, πολλῶ
 πρότερον διδασκόμενον, παρὰ τῆς ἑλληνικῆς φυσικῆς
 Ἰατρικῆς ἀναδημίας· ἔτε ὁ κύριος Κραυφόρδος νὰ
 ὑπαγορεύῃ ἐκ καθέδρας ὡς αὐτῶ σύστημα, ὅτι ἡ
 καρδία εἶναι τὸ κέντρον τῶν ἀρτηριῶν, διὰ τῶν ὁποίων
 τὸ αἷμα διαρρέον εἰς ὅλα τὰ μέρη τῶν σῶματος δι-
 δεῖ εἰς αὐτῶ θερμότητα καὶ ζωὴν διὰ τῆς κινήσεως·
 ἄς ἀνεῖση αὐτὸς ἀπὸ τὸ ἴδιον σῶμα τῶ παλαιῶ Ἰατρ-
 ρῶ ὅτι αὐταὶ αἱ ἀρτηρίαι εἶναι κυρίως αἱ πηγαὶ τῆς
 φύσεως τῶ ἀνθρώπου, συνηνομένηαι μὲ τούτους πο-
 ταμῶς, ἀπὸ τῶν ὁποίων ποτίζεται ἡ γῆ· ὡ αὐταὶ
 γὰρ πηγαὶ φύσις ἀνθρώπου, καὶ ποταμοὶ ἐνταῦθα
 ἀνα τὸ σῶμα τῶσιν ἀρδεταὶ τὸ σῆνος· ἔτσι δὲ καὶ
 ζωὴν φέρουσι τῶ ἀνθρώπῳ· ὡ ἔτι περὶ καρδίας
 Διαρ: 5. παραδειγματίζων ὁ Ἰπποκράτης τῶ πο-
 ταμῶς διὰ νὰ μᾶς κἀμη νὰ καταλάβωμεν καλλίτερα
 τῶ κυκλοφοσίαν τῶ αἵματος· οἱ ὁποῖοι ποταμοὶ
 πότε μὲν ὀπισθοφοροῦσι, πότε δὲ πλαγίως διαρ-
 ρέουσι ἐμπληροῦσιν ἐντελῶς τῶ περιόδον μέχει τῶ
 σημεῖον διωρισμένον εἰς αὐτῶ ἀπὸ τῶ φύσιν.

ὡ Ποταμοὶ δὲ οἱ κατὰ τρόπον γενόμενοι αἵμα-
 τος περιόδον σημαίνουσι. ὡ

Ἔτι περὶ ὕπνων Διαρ: 13. δὲν ἀρκεῖ ἔγω, ὁ
 ἀνὴρ μῖας πεπαλαιωμένης πείρας, λέγω ὁ Ἰππο-
 κράτης, ὅχι μόνον ἐγνώρισε τῶ περιόδικήν κυκλο-
 φοσίαν

φορίαν τῆς αἵματος, καθ' ὅσον ἔγραψε ἐν βιβλίῳ περὶ τῆς αὐστηρᾶς διαίτης 1. 15. ἀλλὰ ἀπέδειξεν ἐν βιβλίῳ περὶ τροφῶν ὡσαύτως εἰς ἐκεῖνα περὶ νόσων, περὶ ἐπιδημῶν: περὶ τόπων ἐν αὐθράπῳ, καὶ φύσεως παιδός, ὅτι ἡ περίοδος τῆς αἵματος εἶναι ἀμοιβαία μεταξὺ μητρὸς καὶ τῆς ἐμβρύου διαβαῖνον ἀπὸ αὐτῆς εἰς ἐκεῖνόν, καὶ ἔτι αὐτισρόφως.

Ὁ Πλάτων πρὸς τέτοις ὁμολογεῖ μὲν περισσοτέραν ἀκρίβειαν περὶ τῆς περιόδου τῆς αἵματος, ὀνομάζων τὴν καρδίαν ρίζαν τῶν ἀγγείων, καὶ πηγὴν ὅλας τῆς ροῆς ὅπως περιφέρεται εἰς ὅλον τὸ σῶμα, καὶ ἂν αὐτὸ ἀλλοιῆται, ἀκολουθεῖ νὰ λέγῃ ὁ Πλάτων, γίνεται ὀλιγώτερον ἐπιτήδειον εἰς τὴν περίοδον, καὶ μὲν δυσκολίαν πάλιν ἐπιστρέφει διὰ ἐκείνων τῶν ἰδίων ὁδῶν, ἀπὸ τῆς ὁποίας διέτρεξε (ἐν τιμαίῳ) διὸ ὀνομάζει τὴν καρδίαν πηγὴν τῆς περιφερομένου αἵματος μὲν κίνησιν ταχυτάτην.

Τελειότατον ὁ Ἀριστοτέλης ἐμπειρότατος εἰς τὴν τέχνῃ τῆς Ἰατρικῆς, διότι ἦτον Ἰατρός ἀπὸ γενεᾶς καὶ ἐπαγγέλματος, γράφων περὶ τῆς ἀγγειολογίας ἐν βιβλίῳ περὶ μερῶν ζώων, 3. 4. λέγει ὁ κλάδος τῶν μικροτάτων φλεβῶν προξενεῖται ἀπὸ τῆς κλάδος τῆς μεγάλης ἀρτηρίας· αἱ μικραὶ ἀρτηρίαι καὶ αὐταὶ συζυγνύονται ὁμοῦ δι' ἀνασομώσεως.

ἢ Αἱ δὲ φλέβες συνάπτονται σὺν ταῖς ἀρτηρίαις. ἢ

Ἀφίνω ὅμως ἐδῶ τῆς ἀπείρου λόγου τῆς Γαληνῆς οἱ ὁποῖοι ἀποβλέπουν ἐπάνω εἰς ἓνα καὶ τὸ αὐτὸ ὑποκείμενον διὰ νὰ μὴ ἐπιθλίψωμεν περισσότερο τὸν κύριον Ἀρβέου καὶ Σαντόρειον, οἱ ὁποῖοι ἔλαβον τὴν τὸλμην νὰ καυχῶσιν ὡς ἐφάρταται τῆς ἀναδείξεως διαπνοῆς, ἐν ᾧ ὁ Ἱπποκράτης δημοσίως ἐδίδασκεν

δασικῶν ἐν Κῶ, καὶ συνέγραψε τὸν ἀφορισμὸν ἐν βιβλίῳ τῆς ἐπιδημίας 6. 36. ὅπερ λέγει ἔκπνοον καὶ εἰσπνοον ἐστὶ πᾶν τὸ σῶμα.

Ἄς ἐξέλωσι προσέτι αὐτοὶ οἱ συγγραφεῖς βεβαίως, ὅτι ἡ πεπαλαιωμένη πρακτικὴ τῆς Ἰπποκράτους ὑποσηρίζετο ἐπάνω εἰς μίαν τοιαύτῃ ἀρχῇ. Δὲν θέλω νὰ προχωρέσω διὰ βραχυλογίαν εἰς τὸ νὰ ἐξετάξω τὴν ἀλήθειαν τὴν πόσον ὠφέλιμον ὡσάν καὶ λαμπρὰν τῆς χειρουργίας, ἀνατομίας, καὶ χυμικῆς τῶν παλαιῶν συγγραφέων ἑλλήνων, οἱ ὅποιοι ἐπέπληθησαν τὴν θεωρίαν καὶ τὴν πράξιν τέτων τῶν ἐπιστημῶν μετὰ φῶτα θαυμάσια. Διὰ νὰ μὴ παραξύνω περισσότερο τὰς καρδίας τινῶν ἀχαείρων ἀνδρῶπων εἰς τὰς ἀεργεσίας τῶν διδασκάλων αὐτῶν.

Διηγῶμαι μόνον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ὁ Θεόφραστος καὶ ὁ Ἀριστοτέλης μᾶς ἄφησαν γεγραμμένον περὶ τῶν φυτῶν, διὰ νὰ μὴ καυχῶνται ὁ Ζαβερικίνκος, καὶ ὁ Λίναιος ὅτι αὐτοὶ ἐξάφησαν οἱ πρῶτοι παρατηρηταί.

Διάφορα εἶναι τὰ φυτὰ, λέγει ὁ Θεόφραστος εἰς τὴν ἰσορίαν τῶν φυτῶν 5. καὶ 9. καὶ διαφορὰ εἶδος θεύλων ὅμως ὁ βοτανικὸς ἐσωτερικῶς νὰ γνωρίσῃ τὴν φύσιν καὶ τὰ ἀποτελέσματα, πρέπει νὰ γνωρίσῃ τὸ γένος τῶν, ἢ γὰρ τὸ θηλυκὸν καὶ ἀρσενικὸν τῶν φυτῶν.

Ἡ μὲν κοινὴ, ἢ διακρίσει τὸ θηλυκὸν καὶ τὸ ἀρσενικόν. ὃ

Ἰς: φυτ: βιβλ: γ' κεφ. 9.

Ἐκεῖνο μάλιστα τὸ ὁποῖον εἶναι πλέον ἀξιολογημῆτον προφέρει ὁ Ἀριστοτέλης περὶ φυτῶν 1. καὶ 2.
χρεως ἔμην

χρεως ἔμεινεν ἡ τὸ ζητήσωμεν ἀπὸ τὸν Ἐμπεδοκλέα, ὅστις δοξάζει, ὅτι ἐκτὸς τῶν διατεταγμένων γένους εἰς τὰ φυτὰ δεικνύονται ἀπὸ ἐκεῖνα ὅπῃ μετέχουσι τῶν ἑνὸς καὶ τῶν ἄλλων γένους, κοινῶς λεγόμενα ἔρμαφρόδιτα· τόσον εἶναι ἀληθινὸν ὥστε τὸ ἀρσενικὸν ἐξαπολυθεῖν ἡ λέγει ὁ μέγας φιλόσοφος ἔτι: I. I. εἶναι σιληρότερον καὶ τραχύτερον, καὶ τὸ θηλυκὸν ἀδυνέστερον, ἐκεῖνο δίδει εἰς αὐτὰ τὴν καρποφόρον γονιμότητα, διότι ἀδυνέστερον καὶ καρποφόρον ἐστὶ ἀπὸ τῆς πολλῆς πείρας ὅπῃ ἔκαμεν ὁ Θεόφραστος εἰς τὴν γονιμότητα τῶν φυτῶν μάλιστα τῶν φοίνικος διακρίνεται, ὅτι τὸ ἀρσενικὸν συμβουθεῖ τὸ θηλυκὸν ἵνα ἀφθόως καρποφορήσῃ.

Φαίνεται δὲ ἀμφοῖν ἀπὸ τῶν ἄρρενος τοῖς θήλεσι βοῦθειαν γίνεσθαι πρὸς τὸ καρποφορεῖν, ἔτι II. 938. ἃς ἐκτείνωμεν τὴν διήγησιν εἰς βεβαίωσιν καὶ ἄλλων.

Ἀντὶ τὸ δημολόγητον εὔρεμα τῆς θειώδους κόνεως, ἦγαν τῶν μπαρβατίων, μετὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς ἀποδίδεται ὁλοκλήρως εἰς ἕνα ἐκ τῆς Κολωνίας Γερμανοῦ μοναχὸν ὀνομαζόμενον Βερτόλδιον σιμβάρτιον (ζ), ἐν ἔτει 1382· γίνεται μέγα ἄδικον εἰς τὸν Σαλμωνέα Ἕλληνα ἐμπειρώτατον εἰς ἕνα τοῖστων εἶδος πυρός, τὸ ὅποιον ἀπὸ τῆς Ὀμαθεῖς. Πρέπον εἶναι ἡ παρατηρηθῆναι καλῶτατα, ὅτι αὐτὸς ἀταπεινόμενος εἰς τὰς βροντὰς καὶ κεραυνὰς τῶν ἔραυθ μετεχειρίζετο πεποιημένους ὄζα ἡ ἀντιβροντὰ καὶ ἡ ἀντιστράπτῃ εἰς τὸν Δία.

(ζ) Ἐτε ἀποχειρῆσθαι πρὸς βασιλεύοντος ἐν Γερμανία καρόλας, ἐπονομαζόμενος ὁ σοφός.

Οὗτος

Οὗτος ὁ σαλμονεύς ἦτον κατὰ τὸ λέγειν τῆς Δια-
 γαθίας ἐν ὄδυσ: 234 σελ: 1682 μέγας μηχανι-
 κὸς καὶ κατεσκευάσατο μίαν βρόντειον μηχανὴν τὴν
 ὁποίαν διὰ μέσων σφαιρῶν ὅπως συνεδαίνοντο εἰς τὸν
 αἴρα, ἔκαμνε νὰ γδινᾶται μία μικρὰ καὶ διακεχυ-
 μένη βροντὴ αὐτὸς ἀνέτρεψεν (ἦτοι ἀναποδογύεισεν)
 ὁπίτια διὰ σεισμῶν μηχανικῶν, καὶ πολλὰς τῆς πα-
 τείδος ἐχθρῶς κατετρόπωσε μὲ ἀσραπιβόλους φω-
 τίας. (α)

» Κατῆσραφέγε αὐτῶ καὶ κατεβρόντησε τὸ δωματίον. »

Διάτε ἀσραπιβόλων αὐτίνων κατεφλόγη ἐχ-
 θρῶς ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶναι θαυμασιώτερον,
 εἶναι τὸ δεισιόμοιον ἀνένδοτον σύγγραμμα (β) Μάρ-
 κης Ἑλληνος τῆς ὁποίας σώζεται ἐν αὐτίγραφον εἰς τὴν
 βασιλικὴν βιβλιοθήκην Παρισίων, καὶ ἐν δέυτερον
 ἐν Λόνδρα παρὰ τῷ σοφῷ Ἰατρῷ Μεάδω, ὀνομα-
 ζόμενον βιβλίον φωτιῶν εἰς τῆς τὸ σύγγραμμα ὁ
 αὐτὸς γὰρ δηλοποιῶν τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἀρέσεώς τε
 προσθέτει ἀναμέσων τῶν ἄλλων μέσων, νὰ ἀνακα-

(α) Ἀγαθίαςκυρηνᾶος περὶ πραγμ: κινήματων
 Ἰεριστιανῶ βιβλ: ε' σελ: 151 αὐτὸς γράφει περὶ
 ἐνὸς ἐτέρου ὁμοίου εἰς τὸν Σαλμωνέα ἐν τῇ πυροτεχ-
 νία, ὀνομαζόμενος Ἄνθιμος ἐκ Τράλλεων.

(β) Αὐτὸ τὸ χειρόγραφον ἴσως δὲν ἐτυπώθη
 τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπειδὴ δὲν εἶχεν ἀνομι: φανερω-
 θῆ ὁ τύπος, παρὰ εἰς τῆς αὐμ'. εἰς τὴν Μαγνητίαν
 (ἦτοι Μαγόντζαν) παρὰ Ἰωάννη τῶ ἐκ τῆς Γεγεμ-
 βέργης.

τώση τις μίαν λίτραν θειαφίς ζῶντος, δύο λίτρας κάρβενον ἰτέας, καὶ ἕξ λίτρας ἀλινίτρες (κοινῶς κίβερτζελέ) καὶ νὰ τὰ φέρη ὅλα ὁμῶς εἰς μίαν λεπτοπάτῃ σκόνιν, εἰς ἓνα μορτάρι ἦτοι γὰρ μαρμαρένιον, καὶ ἀπὸ ταύτῃ τῷ σκόνιν γερμίζει ἓνα σωλῆνα μακρὺν, σενόν, καὶ καλὰ σίβασμένον τὸ κάμνει νὰ πεύξῃ εἰς τὸν ἀέρα· τὸ ἐνείλημα δὲ, ὅτε τῶ ὁποῖα θέλει τις νὰ μιμηθῇ τῷ βροντῷ, χρεώσῃ νὰ ἦναι κοντόν καὶ χοντρόν ἕως εἰς τῷ μέσῳ, καὶ σφικτὰ δεμένον μὲ ἓνα νῆμα, (ἐν τῷ ῥηθῆντι βιβλίῳ σελ: 9) ἐπὶ διδάσκει αὐτὸς ὁ ἐπίσημος καθηγητὴς περὶ τῶν ἀπειργασμένων, ἦτοι τεχνικῶν φωτιῶν, ἀσραπῶν, βροντῶν, καὶ τῶν ἰδίῶν σεισμῶν.

Ὁ καλλιτισμὸς μυσικὸν γέννημα τοῦ, ἀποδιδόμενον εἰς τὸν Λεϊβνίτιον, παρὰ τινῶν πολυμαθῶν φιλολόγων τῶ νῦν καιρῶ, οἵτινες ἔγνωσκον καλῶς τὰ βιβλία τῶν ἑλλήνων συγγραφέων, εἰς τὰ ὁποῖα ἐνέδειξαν σοφίαν εἰς πᾶσαν τέχνῃ καὶ ἐπιστήμῃ· καὶ περὶ τῆς μεταξὺ τῶν ἄλλων περὶφημοὶ ἐχρημάτισαν Πλάτων, Τιμαῖος, καὶ Ἰπποκράτης· ὁ Τιμαῖος λοιπὸς βεβαίῳ, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ἡ ἀρχὴ τῶν καλλίστων πραγμάτων, καὶ εἶναι ὁ δημιουργὸς τῶ καλλιτέρων πάντων ἀπ' ὅσα ἐκτίσθη.

» Ἀρχὴ τῶν ἀρίστων ὁ Θεός, δημιουργός τε τῶ
βελτίονος. » Πλάτων ἐν Τιμαίῳ. (γ)
Προσέτων

(γ) Ὁ Ἀββᾶς Μπετενέλλης, ἓνας ἀπὸ τῶν
συγγραφῆς ὁπῶς, ἐσόλισαν τῷ Ἰταλίῳ γράφει ἐν
τῷ

Προδέτων ἀκόμι, ὅτι ἔχτο τὸ ὄν ὑπέριστατον ἐκά-
 ρα ἑτέρω ὄντος, πλάταν τὸν κόσμον, ἔκτισεν ἕνα
 ἀπὸ τὰ πλέον κάλλιστα δυνατὰ, διότι τὸν ἐδημιέ-
 ρησεν ἔχι κατὰ τὸ χειροποίητον παράδειγμα ἀλλὰ
 τῇ μόνῃ δημιεργικῇ ἰδέᾳ, καὶ μὲ ἐσίας τελείας με-
 ταφυσικῆς, διό ὁ κόσμος εἶναι κάλλιστος καὶ ὠραῖος
 ἐν ἑαυτῷ, διότι εἶναι γέννημα μιᾶς αἰτίας ὑπερβα-
 νύσης ἐν ἀγαθότητι καὶ τελειότητι πᾶσαν ἄλλην
 αἰτίαν.

» Κράτισον γὰρ τὸ γέννημα ἐπεὶ ὑπὸ τῷ κρα-
 τίσῳ αἰτίῳ ἐγένετο ὁ αὐτὸς αὐτόθι. »

Τέλος πάντων ὁ Ἰπποκράτης, ὅστις εἰς κάθε
 ὑπόθεσιν μᾶς ἄφησε γεγραμμείας θαυμασίας γνώ-
 μασ, ἐκφωνεῖ περὶ τροφῆς λογικῆς βιβλῆ: α'. διαρ:
 δ'. ἔπως.

» Ὁ Θεὸς ἀπειργάσατο ἐντελῶς τὸ πᾶν μὲ
 » μίαν θαυμασίαν ποικιλότητα πραγμάτων, καὶ ὅ, τι
 » αὐτὸς ἔκτισεν ἐν φύσει θέλει ἐξακολουθήσῃ νᾶ

τῷ ε'. κεφ: τῆ συγγράμματός τε ὅτι ὁ Πετράρχης
 ἐσάθη θεμελιωτῆς τῆς Πλατωνικῆς φιλοσοφίας εἰς
 τὴν Ἰταλίαν, ὅθεν τῆς ὁποίας ὁ μεγαλόνοσ ἐξέδωκε
 νέαν καὶ μόνην ποίησιν χερδὸν εἰς αὐτὴν, καὶ κατέ-
 ρησε τὸ ποίημά τε ἀμώμητον περισσότερον ἀπὸ κά-
 θε ἄλλο.

• Ὁ Βοηάκιος δὲ βεβαιεῖ ὅτι ἀνέγνωσε τὸν Πλά-
 τωνα πρὸς Διεργείαν τῆς Πετράρχης, λέγων μὲ
 φάρρος ἔπωσι, ὅτι ὁ φιλῶν εἰδέναι τὰ περὶ ἐπιση-
 μῶν καὶ τεχνῶν χρεωςεῖ νᾶ ἐξετάζη νύκτα καὶ ἡμέ-
 ραν, τὰ ἀρχέτυπα τῶν συγγραφέων ἐλλήνων.

33 ἵνα δὲ πᾶντὸς κάλλιστον, ὑπερβαῖνον πᾶν ἔργον,
 33 πᾶν σύστημα καὶ νόμον ὑπαγορεύον εἰς ἑαυτὸς
 33 παρὰ τῶν ἀνθρώπων. 33

Φύσιν δὲ πᾶντὸς θεοὶ διεκόσμησαν· ὅποσα δὲ θεοὶ ἔθεσαν αἰὲς ὀρθῶς ἔχει.

Ἀπὸ ὅσα ἄχει τῆ νῦν ἐδιηγῆθημεν δὲ πρὸς
 καθηγητὰς ἑλληνίας συγγραφῆς τῆς πρώτης ἐποχῆς,
 αὐ ἔτι ἀκολοθῆσωμεν τὴν διήγησιν μας καὶ δὲ τὰς
 τέχνας καὶ δὲ τὰ ἀναρρίθμητα σχεδὸν ἐπαγγέλματα,
 τὰ ὅποια ἐφθρέθησαν καὶ αὐξήθησαν εἰς τὴν ἐλλά-
 δα, καὶ εἰς τὰ μεσοῖα αὐτῆς, θελομεν δώσῃ ἀφορ-
 μὴν εἰς τὴς πολυμαθεῖς καὶ περιέργους τὰ εὐρωπην
 ἐκεῖ ἀναβρύνοντα ὡς ἀπὸ πλεσίας πηγῆς ἔργα θαυ-
 μάσια ναυπηλίας πλωτῶν θαυμασίων, ἥτοι κατα-
 βίων καϊκίων τοῖς ὑπερμέτρον μεγέθεσ, ὅσπε πα-
 ρατηρῆντες τὴν κατασκευὴν καὶ τὸν τρόπον τῆς μετα-
 χειρήσεως αὐτῶν, ἤθελεν εἶναι τὸ ἴδιον ὡσαύτὰ
 περιεκυκλώνοντο εἰς ἓνα πέλαγος ἐφθρέσθων δίχως
 τέλος.

Διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν περιεχόμεθα τὰ φανε-
 ρώσωμεν μᾶλλον τὴν ἔκθεσιν τῆς φυσικῆς ἢ ὅποια
 ἐξηγεῖται μὲ κάθε πρόσλημα τῆ νεωτερισμοῦ, ἀπὸ
 πολλῆς σημερινῆς φυσιολόγος· αὐ καὶ ἡμεῖς γνωρί-
 ζομεν τὰς ἀρχὰς καὶ τὴν ἐπίδοσιν ἀπ' ἐκείνης τῆς
 θαυμασίας ἀνδρας ἐφθρετῆς τῶν ἐπισημῶν καὶ τεχ-
 νῶν, οἱ ὅποιοι εἰς ἡμᾶς τὰς ἐπαράδωσαν μὲ ὄλιον
 τὴν ἀκρίβειαν.

Οἱ πλέον ἔγκριτοι ὑπερβόρειοι παρατηρηταί,
 ὁ Κιρβάνος, ὁ Πειεσλάης, ὁ Βεργμᾶνος, ὁ Σχῆ-
 λος, ὁ Ἀχαρῆος, καὶ ἄλλοι ἄλλων μερῶν, διίσχυ-
 ρίζονται ὅτι ὁ αἶρας εἶναι τὸ φαητὸν τῆς φωτίας,
 καὶ ἡ φωτία, δὲν εἶναι, πᾶρεξ αἶρας, μάλισα λέ-

γῆσι ὅτι τὰ σύνεφυ γεμάτα ἀπὸ φωτίαν εἶναι τῶν ἀ-
τραπῶν, καὶ βροντῶν.

Καὶ ὁ περὶ φημος βόρειος· φυσικὸς κύριος πάλ-
λας ἐν τῇ πραγματείᾳ, ὅπῃ φυσιολογῆ περὶ
τῆς κατασιδῆς τῶν ὀρέων, ἐκδέτει ὡς πρᾶγμα
παρ' ἐκείνῃ μόνον παρατηρητέον, ὅτι ἡ γῆ δὲν
εἶναι ἄλλο πάρεξ ἴδωρ ἀπεξηραμέιον· διδασκαλία
αὐταὶ αὖ καὶ θαυμάσια ἐθαυμάσῃ ὅμως ἴσαι εἰς τὰς
εἰδήμονας καὶ πεπαιδωμένους· διότι ἀεγνώθησαν
πολλάνις αὐταὶ εἰς τὰ θαυμάσια συγγράμματα τῆ
Πλάτωνος, καὶ μάλις ἐν τῷ αὐτῷ Τιμαίῳ εἰς τὴν
σελ: 4. 84. ἐκ δ: τῆς Βασιλείας παρὰ τῷ Ἰωάννῃ
Βαλδερσμύῳ ἔτι 1538 μετὰ τοιαύτῳ ἀκρίβειαν, καὶ
ἐπιβεβαίωσιν, ὡς ὁ ἀερατῆς ἐκπλήττεται ἀκρῶν-
τας περὶ τῶν μετὰ λόγον ἀποδείξεις.

Ἐκεῖνο ὅπῃ ἴδωρ ἀνομάζωμεν, λέγει ὁ Πλά-
των, ὅτε, κατ' ὅσον φαίνεται, ἀπέβη αὐτὸ τρα-
χὺ καὶ ξηρὸν, βλέπομεν ὅτι μεταμορφῆται, εἰς
λίθους καὶ εἰς γῆν· ἐκτετακὸς δὲ καὶ διαλελι-
μῆον τῆς αὐτῆς γλιχρότητας ἐν δυνάμει τῆς θερ-
μότητος μεταμορφῆται εἰς ἀερά ἐλαστικὸν καὶ ἀνε-
μάδη· ὁ δὲ ἀὴρ κεκαυμένος γίνεται πῦρ, καὶ τῆτο
τὸ πῦρ σφεδρὸν ὑπὸ μιᾶς αἰτίας διαφορετικῆς
ἥτις τὸ περιελείει ἀναεῖται εἰς ἰδέαν ἀέρος.

Πρῶτον ὁ δὴ ἴδωρ ἀνομάζωμεν, αἰς δουῆμεν
λίθους γῆν γιγνόμενον ὀρώμεν· τικόμενον δ' αὖ καὶ
ξηραίνόμενον καὶ τ: τοιαῦτα πολλά ἀναγκασίωμεν ἐν
Τιμαίῳ ὅλα γεγραμμένα ἑλληνισί, αὖ καὶ τὴν σή-
μερον φαίνονται νὰ ἦναι ἰδέαι τῶν πλέων ἐξόχων
φυσικῶν τῆ παρόντος καιρῆ.

Α' Μ'

Ἄλλ' ἀρκετὰ εἶναι νομίζω, ὅσα ἕως αὐδὲ ἀνεδεί-
 χθησαν ὅλα τὰς παλαιὰς σοφὰς τῶν Ἑλλήνων, καὶ
 ὅλα τὰς μαθήσεις καὶ φρονήματα ἐκείνων· ἐπειδὴ τὸ
 νὰ ἐκτανθῶμεν περισσότερον ὅλα τὰς πιαυτάς δοξα-
 σίας, καὶ ἄλλας ὁμοίους ὑποθέσεις θέλει μετα-
 βληθῆ τὸ βιβλίον ὡς ἀνδρῶν, αὐτὸ λεπτομερῶς γρά-
 ψαμεν εἴτι ἐξέδωκεν εἰς κάθε καιρὸν τὸ γένος τῶν
 Ἑλλήνων εἰς ἀφέλειαν τῶν ἀνθρώπων, μάλιστα ἐκεῖ-
 νων τῶν ἐθνῶν τῆς διύσεως, τῶν ὁποίων τὸ πλή-
 ρωμα τῶν φωτισμῶν μεγαλύνομεν καὶ τὴν ἀκρίβη
 παρατήρησιν εἰς ὅλας τὰς μαθήσεις, ἐξόχως τὸν
 καλλωπισμὸν τῆς ἐμπειρικῆς καὶ φυσικῆς ἱστορίας
 πολλὰ ἀφρανόμεθα θαυμάζοντες τὰς μαθηταὶ τῶν
 Ἑλλήνων· διὸ παρατρέχω νὰ διηγήμαι, εἴτε ὅλα τὴν
 μουσικὴν, εἴτε ὅλα τὰς θεατρικὰς παραστάσεις κω-
 μωδιῶν τε καὶ τραγωδιῶν ὡσαύτως ὅλα τὴν τέχνην
 τῶν πολέμων, ὅλα τὴν ἵππικὴν, καὶ εἴτι ἄλλο ἐξαί-
 σιον ὅλα τὸ ὅποιον οἱ Ἕλληνες διετηρήθησαν εἰς κάθε
 τὰς κατόρθωμα καὶ ἀφίνοντας πιαυτά καὶ ἄλλα παρό-
 μοια εἰς τὴν ἀδελφίαν κρίσιν, καὶ εἰς τὰς ἀπαδείξ ἀποφά-
 σεις τῶν πεπαιδωμένων σώματος σρέφω τὸν λόγον με εἰς
 τὴν φρόνιμον ἀναγνώσιν, παρακαλῶν αὐτὸν νὰ δώσει
 ἀκρόασιν· εἰς ὃ, τι πρὸς τέλος ἐπιλέγω δι' ἀγάπην
 δικαιοσύνης πρὸς δικαιολογίαν ἐνὸς γένους, τὸ ὅποιον
 κάθε ρήτωρ δύναται νὰ διεκδικήσῃ τὴν ἀξιοσητῆ κα.
 καὶ πρὸς ἀχρευσέραν ἀπόδειξιν ἀρκεῖ εἰς αὐτὸν νὰ
 γνωρίσῃ, ὅτι αἱ μεῖσαι καθὰς πρότερον ἐπομῆς,
 δὲν ἐκλεξαν ἄλλο κλίμα ἀρμόδιον εἰς τὴν ἡσυχίαν
 τῶν πνεύματός των, εἰ μὴ τὸ μόνον κλίμα τῆς Ἑλλα-
 δος, ὅλα νὰ ἐκδηλώσωσιν ἐκείνο τὸ θαυμάσιον, τὸ
 ὅποιον διέπεμψαν εἰς τὰς μεταγενεστέρας καὶ τὸ σῶ-
 μα τῶν πολυμαθῶν εἶναι εἰς χρέος νὰ ὁμολογήσῃ,
 ὅτι

ὅτι ἡ Ἑλλάς ἔχῃ μόνον ἐφώτισε πρὸς χρόνος τῆς μετὰ τὸ πλῆθος τῶν φιλοπονημάτων τῆς, ἔχῃ μόνον ἐπροχάρησε μὲ τὴν ἐπιδεξιότητά τῆς καὶ ἀγχινοίαν εἰς τὴν χρυσοῦθειαν καὶ πολιτικῶν διακόσμησιν τῶν ἐθνῶν, ἀλλὰ θέλει παιδῶσει ἴσως μὲ ἀρετῶν καὶ σοφίαν καὶ τὰς μελλέσας ἡμέρας.

Λοιπὸν ποῖοι ἐντιμότεροι τίτλοι δὲν χρεωσῶσι νὰ τιμῶσιν τὸ ὄνομά τῆς; ποῖος κλάδος ἀνδρῆς καὶ ἀειθαλεῖς δὲν χρεωσῶσι ἡ ἑυλαμπρος εἰσαίρεία τῶν φιλομαθῶν νὰ συνάξῃ ἄρα νὰ ἀνδρῶσεφραύσῃ μὲ λαμπρὸν διάδημα ἕνα γένος ποσάυτης ἀξιοῦτες; καὶ ποῖος ὀνειδισμὸς ἐν ταύτῳ δὲν θέλει εἶπῃ κατὰ τῶν συκοφαντῶν, καὶ δὲν θέλει καταστήσῃ ἀφῶντος πρὸς ἀνδράπῃς ἐκείνης, οἵτινες ἀποσατήσαντες ἀπὸ τὸν κόλπον τῆς, παρεδόθησαν εἰς τὸ ψεῦδος καὶ ἀμάθειαν θέλοντες νὰ βεβαιώσωσιν ἀναχύντως, ὅτι ἡ φήμη τῶν ἐναρέτων ἑλλήνων ἔπαυσε ἀφ' ἧς τὸ φῶς τῆς Εὐαγγελίης διεσκορπίσε τὸ σκοτός τῆς δυσεβείας, καὶ τὸ μεγαλοπρεπὲς ἑλληνικὸν ὄνομα ἐξαλείφθη; ὅτε τὸ γένος ἔχασε τὴν βασιλείαν καὶ τὸ διάδημα; ἐδῶ ὁ κύρ Ἀβραῆς μὲ τὸν πολυμήχανον καὶ σωτήρονον, πρὶν νὰ ἐρδύξωσι τοῖστον λόγον ἔπρεπε νὰ ἀφαιρέσωσι τὸ μανιῶδες σκοτός ἀπὸ τὰ ὄμματα τὸ ὁποῖον σφικτὰ πρὸς τὰ σκεπάσει (καθὼς ἐσωηίδιζε νὰ λέγῃ ὁ Ἑρμῆς εἰς τὸν χάρωνα, θέλων ἔπος νὰ ὀμιλήσῃ περὶ ἐπισημῶν) ἄρα νὰ ἰδῆ κατὰ ποῖον τρόπον οἱ Ἕλληνες διεφημίδησαν εἰς τὰς ἐποχὰς τῆς χειρισισμῶν, καὶ μάλιστα εἰς τὰς ὑστέρους χρόνους τῆς βαρβάρου δυναστείας, κατέναντι μεγάλων ἐμποδῶν, καὶ ὁποῖα ἐφέροντο εἰς τὸ μέσον διὰ νὰ ἐμποδίσωσι τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἀγχινοίας τῶν, καὶ

καὶ τὸ ἀριχώρον τῶν συγγραμμάτων πεποιημένων
 μετὰ τὴν ὀξείαν μεγαλόνοιαν τῶν προγόνων των. (α)

Ὁ ὑβρίζων τὸ ἐπάξιον γένος, δείχνει ὅτι δὲν
 ἐγνώρισε τελείως τὰ λαμπρὰ κατορθώματα τῶν ἐλ-
 λήνων, καὶ τὰς θαυμασὰς ἐπιδόσεις εἰς τὰς μαθη-
 σεις, ὅσον τῶν παλαιῶν αἰώνων τῆς πολυθείας,
 ὅσον καὶ τῶν μεταγενεσέρων αἰώνων τῆς ἀληθινῆς λα-
 τρείας καὶ χριστιανισμοῦ.

Δείχνει λέγω μάλλιν ἀμάθειαν εἰς τὴν ἰσο-
 ρικῶς ἐπίγνωσιν τῆς χρονολογίας, καὶ ὅτι εἶναι ὀλο-
 τελῶς γυμνὸς τῆς πολυμαθείας ἐκείνης, ἢ ὁποῖα
 ἦτον εἰς αὐτὸν πολλὰ ἀναγκᾶ, εἰς τὴν σιῶθεισιν
 ἐνὸς ζήλοτοποιῶ ἐγχειριδίου· τὸ ὁποῖον ἦτον ἐπικίν-
 δυνον

(α) Τέτοια εἶναι τὰ Πινδαρικά ποιήματα γεγραμ-
 μένα εἰς τὴν ῥωσικὴν καὶ Ἑλληνικὴν διάλεκτον, παρὰ
 τῆς κυρίας Βαλδάνη Πελοποννησίως.

Τέτοιον εἶναι τὸ περιφημὸν σύγγραμμα τὸ ὁποῖον
 ἐξῆλθεν ἀπὸ τῆς τυπογραφείας τῆς Πετραπόλεως
 καὶ μεγάλης μαθηματικῆς Καρβέρης, ὅστις ἦτον γέννη-
 μα τῶν νήσων τῆς Ἰωνίας, τὸ ὁποῖον ἐξέπληξε πρὸς
 καθηγητὰς τῆς τέχνης· ἔτος μὲν πρὶν ἐμφύτων ἀφύ-
 γαν τῆς νοοῦν ὑπερέβη τὴν ἄμετρον παράτειψιν καὶ
 μεγαλωπύει, ἐκείνη λίθος, ὅστις ἐδειλίαζε τὴν
 μηχανικὴν καὶ ἐπιλογισμὸν· τὸ ὁποῖον μετέφερεν
 εἰς τὴν Πετραπολιν· ὅπως ἡ γλυπτικὴ προσέμενε
 μὲν ἀδαιμονίαν διὰ τὴν ἀπαθανάτισιν πρὸς ἐξωτερικὰς
 σχεδιασμοὺς καὶ Ἡρώος τῶν χιόνων καὶ πάγων, καθὼς
 ἢ πολυμαθεῖα ἀθανάτιζει καὶ θέλει ἀθανάτισιν τὰς
 ἐσωτερικὰς σκιαγραφίας τῆς γενναίας ψυχῆς καὶ

Τοῖς τοῖς

δυνον να ὑποπέσῃ εἰς τὴν ἀναλυτικὴν κρίσιν τῶν πεπαιδευμένων ἀνδρῶν περὶ τὰ νόμιμα καὶ δίκαια καὶ καθ' ἑνός.

Καθ' ὅσον ἡμεῖς σοχαζόμεθα, κἀνένας ἀνδρα-
πος δὲν εἶναι ἀπὸ ὅσας σολίζουσι τὸ ἔδαφος τῆς
γῆς, ὅσας δὲν ἐξέρει, ἢ διὰ παραδόσεως, ἢ δι'
ἀναγνώσεως, πόσον οἱ Ἕλληνες συνεβοήθησαν εἰς κά-
θε καιρὸν μὲ τὴν σοφίαν των, καὶ μὲ τὸν ἄσκον
ἀγῶνα διὰ τὴν αὐξήσιν τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν,
καὶ μάλιστα εἰς τὴν αἰῶνα καὶ μανιώδεις θυμῷ κατὰ
τῆς θεότητος καὶ λόγου καὶ Θεῶν, κατὰ τῆς διδασκαλίας
τῆς αὐτῆς νύμφης ἐκκλησίας, καὶ κατὰ τῆς ὀρθοδο-
ξίας, εἰς βοήθειαν ἀπολυτρωμένων λαῶν, οἵτινες
ἐξ αἰτίας τῶν διεσπαρμένων ψευδοδιδασκάλων παν-
ταχῶς, καὶ τῆς αὐτῶν γοητικῆς καταιπεθοσύνης
ἀρνέμενοι τὴν μεμαθητὸν ἀλήθειαν παρὰ τῶν
θεοδόχων τῶν μαθητῶν καὶ χειρῶν, παρεδίδοντο εἰς
τὸ ψεῦδος καὶ δυσέβειαν· καθὼς θέλει ἀποδειχθῆ
κάτω ἐπὶ παραδείγματος.

Ἔστω

Τοιοῦτος ἐφαίνετο καὶ ὁ ἀδελφός καὶ ὅσας ἐκλέχθη τότε
Γατροὺς τῆς Βασιλείας τῶν Γαλιῶν· τοιοῦτος ὅπερ
ῥόπος Φραντζῆτος Ἰγναξὸς ἐν τῇ Εὐρώπῃ καθηγητῆς
τῆς Γατεμῆς εἰς τὰ βασίλεια τῆς Λασιτανίας.

Τοιαῦτα εἶναι τὰ πολύγλωσσα συγγράμματα τῶν
Ἕλλήνων συγγραφέων, τετυπωμένα εἰς διάφορα μέρη
τῆς Εὐρώπης, τῶν ὁποίων ὁ κατάλογος εἶναι
μεγάλος, γεγραμμένα λέγω μὲ πόσῃ ἀκρίβειαν,
μὲ πόσῃ ἀγχινοίαν καὶ ἔμφασιν, ὥστε αὐτὸς κἀνείς κατ'
λά τὰ σοχαθῆ, γνωρίζει εἰς αὐτὰ τὸ ὕφος καὶ τὸν
συντακτικὸν τρόπον Θεουδίδης, καὶ καὶ Πλάτωνος.

Εἰς

Ἔσω τῆς σφεαῖς με ταύτης βεβαιώτεως πισὸς ἐπιμάρτυς τὸ ὀλόκληρον καθολικὸν σῶμα, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ μᾶς φανερώσῃ ἐλθεύτως τὸν ἀριθμὸν τῶν πατέρων καὶ Ἱερῶν διδασκαλῶν ἐξελεθόντων ἐκ τῆς Ἑλλάδος, οἵτινες μὲ τὸν ἔντιμον αὐτῶν ἰδρωτᾶ, μὲ ἀγῶνας καὶ κινδύνους τῆς ἰδίας ζωῆς ἠγωνίσθησαν εἰς κάθε καιρὸν νὰ αὐξήσωσι τὴν πίσιν, καὶ νὰ καλλωπίσωσι τὸν ναόν της.

Αὕτη ἡ ἀγία κοινωνία εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία δὲν ἠμπορεῖ νὰ κρύψῃ τὴν ποσότητα τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἑλλήνων, οἱ ὁποῖοι μὲ τὸ καθαρὸν γάλα τῆς ὑγιανέσης διδασκαλίας ἔδρεψαν Βασιλείας καὶ λαοὺς ἀγρυπνεῖντες αἰετοπε εἰς τὸ νὰ κρατῶσι μακρὰν ἀπὸ τοῦ Ἱερῶν ποιμνίου τὰς ἀρπαγὰς λύκους ὅπως κατὰ καιρὸν τὸ ἐφοβέρισαν καθὼς σπείδουσι καὶ τὴν σήμερον νὰ τὸ καταφάγωσι.

Τῆτο

Εἰς αὐτὰ τὰ συγγράμματα γεγραμμένα ἐν διαφόροις διαλέκτοις μὲ ἀφραδίαν καὶ ἐνάργειαν, ὁ ἀναγινώσκων δὲν ἠμπορεῖ νὰ δὴκεῖν, αὐτοὶ οἱ συγγραφοντες εἶναι ἑλληνες, ἢ ἀλλογενεῖς διὰ τὸ ἐντελὲς ὕφος καὶ γλαφυρότητα μὲ τὰ ὁποῖα συνεγράφησαν. Περὶ δὲ τῆς πολυμαθεῖς ὕψους θέλει τὰ νομίσῃ ἀξία τῆ ἀρχαίας αὐτῶν σοφίας.

Ἡ Ἰταλία εἶδεν εἰς τὸν παρελθόντα αἰῶνα νὰ ἐκδίδωνται ἀπὸ τῆς τυπογραφίας της διάφορα συγγράμματα γεγραμμένα μὲ δύναμει καὶ ἐνεργείας παρὰ τῶν πεπαιδευμένων καλῶν τῶν δύο Ζελατῶν Πατρὸς καὶ υἱοῦ, ἐκ τῆς ἰήσεως Κεφαλληνίας ἀναστροφόμενα περὶ πολλὰς κλάδους τῆς φυσικῆς ἐπιστήμης.

Τὸ

Τὸ το συνάθροισμα τῶν πιστῶν δὲν δυσκο-
 λεύεται νὰ μᾶς δώσῃ τὸν κατάλογον τῶν ἐμπείρων
 ναυπηγῶν οἵτινες ἐξῆλθον ἀπὸ τὰ πλέσια ναυπη-
 γεῖα τῆς Ἑλλάδος, ὅρα νὰ κυβερνήσωσιν εἰς τὴν
 ζάλλω καὶ παραχλῆ τῆς ἠγριωμένης θαλάσσης τῶν
 αἰρέσεων τῶν πλέον μανικῶν, τὸ ὀχρατεταράχμενον
 πλοῖον τῆς Θεοσεβείας, μεταξύ φοβερῶν διαγωγῶν
 σκληροτέρων ὑπὲρ τῆς κεραυνῆς, ἠκονίζομενων μαχαι-
 ρῶν, καὶ ἀπειλῶν τυράννων, οἵτινες ἐφοβέειζαν ὀρα-
 πυρὸς καὶ φλογὸς τὸν χριστιανισμόν.

Τὸτο

Τὸ ἐγχειρίδιον τυπωμένον εἰς Βενετίαν παρὰ τῆ
 περιφήμου Ποιητῆ Μαρίνου Πινιατόρου κηφαλληνιαῖς
 ἐπιγραφόμενον, ὡς παιδιαὶ μερακιάδεις ποιητικαὶ ὡς
 μέσα εἰς τὸ ὁποῖον θεωρεῖται ὀρα τὴν ἀκριβῆ ἀπα-
 λόγησιν καὶ παρατήρησιν ἢ πλέον ἐπαφροδίτου φύσεως,
 ὡς νὰ ἔζη αἰόμι ὁ Ἀνακρέων, καὶ νὰ ὀρατεῖβῃ ἐν
 τῇ Ἑλλάδι.

Ὁ κύριος Γάβριος Σπανὺ καὶ Γεώργιος Βέλερος
 διάσημοι περιηγητὰ ὑπερβόρειοι εἰς τὰς αὐτῶν ση-
 μειώσεις τῆ ἐμβάσματος αὐτῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι,
 ἀναφέροντες πολλὰς ἐπισήμους ἀνδρας πεπαιδωμένους,
 λέγουσι καὶ ὀρα τὴν δύο πεπαιδωμένους καὶ ἔλλογι-
 μωτάτους Ἱερεῖς, ὀρα τὸν Ἀρσένιον Καλώτιον κερ-
 κυραῖον, καὶ ὀρα τὸν Γερομόναχον Βλάχον κρητικόν
 τὴν πατεῖδα, ὅτι ἐθαύμασαν τὴν σοφίαν τῶν
 τῶν δύο ὑποκειμένων, μὴ νομίζοντες ποτὲ ὅτι ἢ
 Ἑλλάς ὑποδεδωθεῖσα ἤδη πᾶσιν αἰῶνας τῇ δυ-
 νασείᾳ, ἐδύνατο ἔτι νὰ γεννήσῃ πνέματα πῶσον
 ἀνάγια.

Τῦτο τὸ χειρῶνυμον σῶμα δύναται νὰ μᾶς δώ-
 σῃ ὄχι ὀλιγώτερον καθαρῶς τὴν ποσότητα τῶν τῆς
 θεοσεβείας γεωργῶν, τὰς ὁποίας ἀπέσειλλεν ἡ Ἑλ-
 λὰς κατὰ καιρὸν εἰς τὰ μακρύτερα μέρη τῆς γῆς
 ἵνα νὰ σφείρωσιν ἐκεῖ τὸν λόγον τῆς θεῆς, καὶ νὰ
 ἀπολάβωσι ἵνα τὰς καρπὸς τῆς ἀληθείας λα-
 τρείας καὶ χειριστικῆς ἀσεβείας, ἐκρίζωντες ἀπὸ
 τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων τὰς βαθείας ρίζας τῆς
 ψυδῆς θρησκείας, καὶ νὰ καταστήσωσι τὰς οἰκίτη-
 ρας ἐκείνων τῶν μερῶν εἰς τὴν μόνην ὑπερπόδητον
 αἰώνιον ζωὴν:

ΣΥΝΤΕ-

Ὁ κύριος Χοισεῦλος εἰς τὴν περίφημον περὶ
 γησίνης γράφει περὶ τῶν Ἑλλήνων.

Ἵ ὅτι τὰ κλίματα τῆς Ἑλλάδος, ἔμπορῶσι νὰ
 προβάλλωσιν ἔτι πράξεις φιλοπατείας, καὶ ἀρετῆς
 ἱκανὰς νὰ ἐκπλήττωσι τὰ πλέον φιλανθρωπημένα
 ἔθνη τῆς Εὐρώπης.

Ἰ Ἄς ὁμιλήσωμεν μὲν Ἰσολμῖαν προθέτες ὁ
 συγγραφεὺς· σῶζοντες εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀνθρωποι
 ἱκανοὶ νὰ ἀνακαλέσωσι τὴν μνήμην τῶν αὐτῶν
 προγόνων. Εὐείσκονται ἐκεῖ ἀνθρωποι πεπρωκισ-
 μένοι μὲ τὸ δραστικὸν τὸ πλέον ἀσάφες, μὲ
 τὴν ἀγχίνουσαν τὴν πλέον Ζωηρὰν ἐνέργειαν· διότι
 μέρος ἀπὸ αὐτῆς μετέχουσι τῆς θρόνης καὶ μέρος καταφρο-
 νῆσι τὸν θρόνον καὶ τὰς ἀλύσεις τῶν δυναστῶν. Ζῶντες
 τελείως ἐλδῆδροι ὑπὸ τὰς ἱεράς σημαίας τῆς Εὐ-
 αγγελίας, ὑποφέροντες πᾶσαν σενοχωρίαν καὶ θλί-
 ψιν ἵνα τὴν ἀπόλαυσιν τῶν θεῶν ἐπαγγελιῶν·
 καὶ δὲν εἶναι θαυμάσιον λέγει ὅτι ὁμοιάζει τὸ ἔρ-

Συντέμνων ἐδώ τον λόγον μου, ἵνα δώσω τέλος εἰς τὸ χρέος μου, λέγω ἐλθιδέως, ὅτι τόσον ἢ εἰδωλολατενὴ, ὡσανὶ καὶ ἡ χριστιανικὴ ἑλλάς ἐχρημάτισε πάντοτε διεργετικὴ μετὰ τῶν γενομένων, εἰς τὸ κυριώτερον τῆς σοφίας καὶ τῆς ἐπαγγέλματος, διαφυλάττουσα μέχρι τῆς νῦν, αὐτὴ καὶ πολυμερῆς ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη, αὐτὴ καὶ τετραγαμῆς, ἀπὸ συνεχῆς ὕβρις τὸν σφιγτὸν δεσμόν τῆς θρησκείας, καὶ τῆς δόγματος κατέναντι καθε λογιῆς ἐμποδίσ διχως ἐξαίρεσιν.

Εἰς

ἔστι γὰρ αὐτὸ μὲ τὴν ἰδίαν σαθερότητα τῶν γενναίων
 ἔστι μαρτύρων τῆ παρελθόντος καιρῆ. ἔστι

Ἐπιλέγει δὲ πρὸς τοῖς ὁ φιλόσοφος καὶ πολιτικὸς ὑπεργὸς τῶν Γαλλῶν ὅτι τὸ νὰ μυσάττωνται σχεδὸν τεσσάρων αἰῶνων πρὸς νικησαντας αὐτῆς, ὡσανὶ τὰ ἦσαν ἡ πρώτη ἡμέρα τὸ αὐτὸ πρᾶγμα εἶναι ὡσανὶ νὰ ἄρμων οἱ Ἕλληνες εἰς ἀποστασίαν χίλιας φοραῖς, καὶ ὡς νὰ ὀρμῶσιν ἀκόμη.

Αὕτη εἶναι ἡ ἀπόκρισις τὴν ὁποίαν ὁ μέγας ἀνὴρ δίδει εἰς τὰς ἀνυπάρκτους διαβεβαιώσεις τῶν δύο μισοκάλων Κομπαγνιῶν καὶ Βερτέλδω, καὶ ὁμῶς μὲ αὐτὸν τὸν ἐπίσημον ἄνδρα, κολαφίζουσι με ὀνειδισμῶς τὰς σιαγόνας τῶν φρενοβλαβῶν, οἱ λοιποὶ περὶ ηγηταὶ καὶ φιλόσοφοι.

Αὐτοὶ λοιπὸν οἱ πεπαιδευμένοι περὶ ηγηταὶ, οἱ καλῶς περὶ πάντων φρονῶντες προσκαλεῖσιν ἑαυτοὺς πρὸς δύο πρὸς ἐνδυμῶν τὴν Πανοπλίαν τῆ ψύδους, καὶ τῆς ἐχθροπαθείας ἵνα νὰ συνταξιδύσωσιν ὁμῶς με αὐτῆς ἕως τὰ ἄκρα τῆς Ἑλλάδος, καὶ νὰ ἴδωσιν ἐκεῖ

Εἰς βεβαίωσιν τῆς λεχθέντος προσκαλῶ ἕκαστον ἐκείνους οἵτινες δὲν εἶναι Ἕλληνες, ὅσον καὶ πρὸς ἀντιμαχομένους τῷ ἑλληνικῷ συστήματι, ὅλα τὰ παρρησιασθῶσιν ἀποκεινόμενοι ἀπαθῶς εἰς τὰς ἐρωτήσεις, πρὸς ὁποίας ὁ Χριστιανὸς Ἕλληνα βιάζεται νὰ κάμῃ εἰς αὐτὰς, καὶ εἶναι

Ἡ πορφύρα

ἐκεῖ μὲν παρατηρήσεως αὐτῶν οἱ οἰκίτορες τῶν ἐπαρχιῶν ἐκείνων εἶναι γνήσιοι υἱοί, ἢ νόθοι τῶν προγόνων αὐτῶν.

Τῆτοι οἱ μεγαλάνυμοι ἄνδρες πρὸς ὁποίους οἱ ἀδυσρόσομοι συκοφαντῶνται καλεῖται μάρτυρας πρὸς βεβαίωσιν τῶν μωρολογιῶν των, τῶν ὀχλοκρυμμένων εἴθεσι καὶ κῆθεσι, εἰς τὰ ἐμπαθῶς γεγραμμένα ὑπὸ αὐτῶν συγγράμματα ἀποκρίνονται εἰς αὐτὰς μεγαλοφώνως, ὅτι εἰς τὴν ἀνατολὴν, καὶ εἰς διάφορα μέρη τῆς Εὐρώπης σώζονται συγγράμματα ἀνένδοτα χειρόγραφα, καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν διάλεκτον, καὶ εἰς τὴν ἀπλοῦς ἑλληνικὴν, καὶ εἰς τὴν λατινικὴν καὶ Ἰταλικὴν, καὶ εἰς ἄλλας ὀχλοκρυμμένους συγγραφείτα ὑπὸ ἑλλήνων συγγραφέων, ὅπως θεωρεῖται ἡ ἰδίᾳ θαυμασία ἀγχινοῖα τῆς Στράβωνος, ἡ φράσις τῆς Θεοκυδίδου, ἡ Εὐγλωττία τῆς Ξενοφῶντος καὶ παραπονῶνται οἱ ῥηθῆσῆτες περιηγηταί, ὅτι τὰ πρῶτα συγγράμματα δὲν εἶναι εἰς ἄλλας γλώσσας, πᾶρξ εἰς μόνους τῆς πεπαιδευμένους ἑλλήνας καὶ ἀνάμεσα εἰς τὰ πολλὰ εἶναι δύο αξιοτίμητα ἠρωϊκὰ ποιήματα τὸ εὖ ὀνομαζόμενον ἔρωσις μιμικόν, τὸ ἄλλο βοσκοπέλα, τὰ ὁποῖα ὅλα τὴν ἀπαλόγητα τῆς ὕψους, ὅλα τῆς ὕψιλης σοφασμῆς, ὅλα τὸν Θεοκρίτιον ἀγχινοῖον χαρακτήρα,

Ἡ πορφύρα τὴν ὁποίαν ἐνδύεται μεγαλοπρεπῶς ἢ ἐκκλησία, δὲν εἶναι βεβαμμένη μετ' ἑκχυθεῖ αἷμα τῶν γενναίων ἡρώων μαρτύρων γεννηθεῖτων ἐν τόποις ἐλλάδος (ἐκτός πολλῶν ἰσραήλων ἀλλογενῶν)

Δίχως νὰ ἀναφέρωμεν τὰ ὀνόματα τῶσων ἐνδόξων ἡρώων, τὰ ὁποῖα ἀειθμέμεθα δὲν ἀριῶσι βιβλία ὀλόκληρα νὰ τὰ περιγράψωσι καὶ ἄς δὲ χαρῆσι θεῷ καὶ ἑνας νὰ ἀναγῶσι τὸ μαρτυρολόγιον, καὶ θέλει πληροφορηθῆν εἰς τὰ λεγόμενα.

Τὸ

ρακῆρα, ὅσισ δὲν παραχωρεῖ τῇ Ἱερουσαλήμ ἐλθιδρωθεῖση, μήτε τῷ ἔμμανῆ Οὐρανόω, μήτε τοῖς ἀποκόμμασι τοῖς πλέον ἐκλεκτοῖς τῆ Βιργιλίᾳ, καὶ εἰς τὰς διαφόρας διαλέκτους, εἰς τὰς ὁποίας εἶναι συνδεμένα ἄλλα φιλοπονήματα, δεῖ θέλει εἶσὺ εἰπῆς ὅτι εἶναι Ἕλληνες, ἀλλὰ ἐντελεῖς λατῖνοι, Γάλλοι ῥῶσοι, ἄραβες· μέχει τοῖς βαδμῶν τελειότητος φθαίνει τὸ ὕφος τῶν τῶν συγγραφέων εἰς τὰ συγγράμματα αὐτῶν.

Τέτοια εἶναι τὰ τετυπωμένα ἐγχειρίδια εἰς Βενερέσιον τῆ κυρίας Ἀλεξάνδρα Μαυροχορδάτῃ ἐν ἔτει ἀπὸ χριστῶ αχίς.

Τοιαῦτα ἐκδοθεῖντα εἰς Λεῖψιαν Νικολάω Μαυροχορδάτῃ ἐν ἔτει σωτηρίῳ αιβ.

Τέτοια τῆ Νεοφύτῃ Πελοποννησίᾳ εἰς Βενερέσιον.

Ἄς παρατηρηθῶσι ἀπὸ τῆς πολυμαθεῖς μετ' ἑκποῖαν προσοχῆν καὶ τὰ συγγράμματα τὰ ἐπιστημονικά, μαθηματικά, φυσικά, μεταφυσικά, χολαστικά ἢ τέχνη τῆ [συλλογίζεσθαι, μέταφράσεις πολύμοχοι,

Τὸ διάδημα μὲ τὰ ὁποῖον σολίζεται αὐτὴ ἢ
 κύμφοι τῆ χειρῶν ἢ ἐκκλησία δὲν εἶναι συμπεπλε-
 γμένον μὲ αἵματι τὰ ὁποῖα βλασάνουσιν εἰς τὰ παιδιά
 τῆς ἐλλάδος;

ΟΨΙΣ

λύμοχοι σίχοι, χόλια πολυμαθέςατα, ἐνδο-
 δούτα εἰς φῶς ἐν Δοιφία καὶ ἀλλαχῆ, ὑπὸ πᾶν
 δὺν ἐλλογιματίων καὶ σωφιστίων αἰδρῶν, Εὐγε-
 νία λέγω, τῆ Βεργάρεως, καὶ Νικηφόρου Θεοτόκη,
 ἐπιφανεστάτων διδασκάλων τῆ νῦν αἰῶνος τῶν καὶ
 ἔ πρό πολλῆ ἐν τῇ Μεγάλῃ Ρώσσιᾳ Ἀρχιερατῶ-
 σαύτων πᾶσης ὠφελείας εἶναι πλήρη τὰ αὐτῶν
 συγγράμματα περὶ τῶν ὁποίων, καὶ κατωτέρω
 θέλομεν εἰπῆ.

Εἰς τὰ τῆ ἀνω ρηθείτος Νεοφίτου συγγράμματα,
 θέλεις ξανοίξῃ μίαν ἀνάλυσιν κριτικὴν ἰδεῶν, καὶ
 τῆ πλέον ὑψηλὴν ἀγχίνοισιν, καθὼς καὶ αὐτοὶ οἱ
 ἐπίσημοι τῆς κερτικῆς ἐπιστήμης Δοικὴ καὶ Κονδιδάκ.

Ἦδελον εὐρὴ εἰς τὰς σελίδας τῆ συγγραφῆς
 πράγματα δυνατώτερα ἴσως ἀπὸ ἐκεῖνα ὅπως ἔγρα-
 ψαν περὶ τῆς ἀνωθεν εἰρημένης ἕλης.

Οὗτος ὁ Μοναχὸς τῆ Ἄθω ἄρως ὑπερβαίνει εἰς
 τὰς δυνάμεις τῆ νοῦς τὸν μεγαλῆτερον μεταφυσικὸν
 τῆς πεπολιτωμένης Εὐρώπης καὶ αὐτὸς ὁ καλόγηρος
 δὲν εἶχε ἀποδάνη ἤθελε νομισωμεν βέβαια ὅτι
 πρεπόντως ἤθελεν εὐχαριστήσῃ μὲ δυνάμειος λόγος,
 καὶ ἱκανῶν ἀποδείξεων πρὸς δυνάμειος τῆς φωταυγῆς
 Ἑλλάδος Κομπαργιῶν καὶ Βερτόλδον οἵσινες μὲ τὰ-
 σὺν τόλμῃ ἔβαλον εἰς τὴν ὄψιν τῶν πεφωτισμένων
 προαίσεις παραλόγους.

ὅσῃς δὲν ἀμελεῖ νὰ καταγίνηται εἰς τὴν ἀπόγνωσιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἱερασίας, θέλει πληροφορήσῃ τὴν περιέργειάν τε.

Τὸ σκῆπτρον τὸ ὁποῖον ἡ ἐκκλησία βασᾶ εἰς τὰς χεῖρας της καθιερωθῆν ἐπὶ θρόνον δόξης αὐτῆς, σχεδὸν εἰς ὅλιγόν τινά ἔυτασιν τῆς γῆς, ἀπὸ ποῖον ἐδώθη εἰς αὐτὴν, καὶ ποῖος τὴν ἐκαδιέρωσε μητέρα καὶ βασιλείαν ὅλων τῶν πισδύοντων;

Δὲν ἦσαν αἱ Ἱεραὶ σύνοδοι, αἱ ὁποῖαι ὑπὸ τὴν ἔξοχον σιέπην ἀξιωματικῶν Αὐτοκρατόρων ἐλλήνων συνεπανηγυρίσθησαν ἐν διαφόροις τόποις τῆς Ἀνατολῆς, καὶ αἱ περισσότεραι αὐτῶν ἐν τῇ Βασιλεύσει τῶν πόλεων;

Αὐταὶ αἱ ἀναμμένα λαμπάδες, αἱ ὁποῖαι καίονται ἀκαταπαύτως ἔμπροσθεν τοῦ θρόνου τῆς Θεῆας Μεγαλειότητος. αὐταὶ αἱ σάλπιγγες αἱ ἀναντίρρηται τῆς ἀληθείας; οἱ ἀκαταμάχητοι πύργοι τῆ ἐρθοδόξου ὁμολογίας, δὲν ἤρπαξαν ἐκ τῶν ὀνύχων τῆς τέρατος τῆς κολάσεως, Βασιλεῖς λαοῦ, καὶ ἔθνη διαφυλάττοντες αὐτὰς εἰς τὸν κόλπον;

Καὶ τὸ κυριώτερον μέρος τῶν τῶν συνόδων (β) αἱ ὁποῖαι κατέκειναν τὴν δίκην τῆς δόγματος τῆς πίστεως,

(β) Ἡ Πρώτη Σύνοδος ἐστάθη εἰς τὴν Νίκαιαν πόλιν τῆς βυθηνίας ἐπὶ τῆς αὐτοκρατορίας Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, ἐν ἔτει ἀπὸ χειρῶν τ κ ε (325) συγκροτηθεῖσα ὑπὸ τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ Θεοφύρων Πατέρων, κατὰ τῆς αἰρέσεως τῆς Ἀρεῖς, ὅσῃς ἔλαχε τὸν υἱὸν τῆς Θεῆς κτίσμα.

πισεως, δὲν ἦσαν οἱ Ἀθανάσιοι, οἱ Βασίλειοι, οἱ
 Γρηγόριοι, οἱ Χρυσόστομοι, οἱ Νήσεις, οἱ Κύριλλοι,
 οἱ Σύριοι Ἐφραίμ, οἱ Σαυματουργοί, οἱ Θεοφύλα-
 κτοι, οἱ Εἰρηναῖοι, καὶ τόσοι ἄλλοι πατέρες τῆς ἐκ-
 κλησίας ὄργανα ἢ χῶδι τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, οἵτινες
 ἠγωνίσθησαν νὰ σερεώσωσι τὴν πίσιν ὁμῶς μετὰ
 Ἀμβροσίους, Αὐγουστίνους, Γερονύμους, Βερνάρδους καὶ ἄλλους
 τῆς ἁγίας Δυτικῆς ἐκκλησίας, ἐπαύω εἰς τὸ σερεῶν
 θεμέλιον τῆς Εὐαγγελικῆς διδασκαλίας, καὶ νὰ κρα-
 τήσωσι τὸ ὀρθὸν δόγμα μετὰ ὀξύγραφον καὶ γεγυμνασ-
 μῶνον κάλαμον πρὸς δόξαν τῆς ἀληθείας, καὶ ἦτταν
 τῶν καταδικωκόντων αὐτῶν, σφραγίζοντες τὴν ἀλή-
 θειαν μετὰ πάμπολλα τερατεργήματα.

καὶ

Ἡ δὲ δεύτερα ἐσάθη εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν
 ἐπὶ Θεοδοσίῳ τῷ μεγάλῳ ἐν ἔτει τ πα (381)
 συγκροτηθεῖσα ὑπὸ πατέρων ἑκατὸν πενήκοντα κατὰ
 τὰ Μακεδονίῳ τῷ Πνευματομάχῳ.

Ἡ τρίτη ἐσάθη ἐν Ἐφέσῳ ἐπὶ Θεοδοσίῳ τῷ
 μικρῷ ἐν ἔτει υλα. (431) συγκροτηθεῖσα ὑπὸ
 Πατέρων διακοσίων κατὰ τῷ Νεστορίῳ.

Ἡ τετάρτη ἐσάθη ἐν Χαλκιδῶνι ἐπὶ τῆς Αὐ-
 τοκρατορίας Μαρκιανῶ, ἐν ἔτει υνα (451) συγκρο-
 τηθεῖσα ὑπὸ Πατέρων χ λ. (630) κατὰ τῶν Μονο-
 φουσιστῶν.

Ἡ πέμπτη ἐν Κωνσταντινοπόλει ἐπὶ Ἰουλιανῶ
 τῷ ῥινοτμήτῳ, ἐν ἔτει φ ν γ. (553) συγκροτηθεῖσα
 ὑπὸ Πατέρων ρ ξ ε (165) κατὰ τῷ Ωριγένης,
 Εὐαγρίῳ, Διδύμῳ καὶ ἄλλων διωκτῶν τῷ ὀρθῷ δόγ-
 ματι.

Ἡ ἕκτη

Καὶ αὐτοὶ οἱ ἔρανοφάντορες μῦσαι τῷ Δεσπότην
 Χριστῷ Υἱῷ τῷ Θεῷ, αἱ ἔνυχτοι σάλπιγγες τῶν Θεῶν
 δογμάτων, δὲν ἐλάμπρυναν μὲ συγγράμματα
 οἰκοδομῆς τὴν προσήκουσαν καὶ ὀρθὴν λατρείαν, ἣτις
 ἀποδίδεται παρὰ τῶν ὀρθοδόξων εἰς τὸ ὑπεράγιον
 μυστήριον τῆς τρισιλίας Θεότητος; Καὶ ὅλον εὐεῖνο τὸ
 ὁποῖον εἰς αὐτὰς τὰς πατέρας τὰς σύλους τῆς ἐκκλη-
 σίας ἐκλάμπει, καὶ τὸ σύστημα τῶν ὀρθοδόξων ἐν
 ἡμῖνοις

ἡ ἔκτη ἐν Κωνσταντινῆ πόλει ἐπὶ Κωνσταντίνου τῷ Πα-
 γονάτῃ, ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ χ π. (680) συγκρο-
 τηθεῖσα ὑπὸ Πατέρων ρ ζ. (160) κατὰ τῶν
 Μοινοδελητῶν.

Ἡ ἑβδόμη ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας, ἐπὶ τῆς
 αὐτοκρατορίας Εἰρήνης Μητρὸς Κωνσταντίνου τῷ Πορφυ-
 ρογενῆ, ἐν ἔτει σωτηρίῳ ψ ζ. (887) συγκρο-
 τηθεῖσα ὑπὸ Πατέρων τν. (350) κατὰ τῶν ἀδελῶν
 Ἐικονομάχων.

Ἡ ὄγδοη καὶ ἐσχάτη οἰκουμενικὴ σύνοδος ἐμεγα-
 λύνθη ἐπὶ ἀθανάτοις θριάμβοις ἐν Κωνσταντινῆ πόλει
 ἐπὶ τῆς βασιλείας Βασιλεῖς Μακεδόνος, ἀρχιερα-
 τεύοντος ἐν Ῥώμῃ Ἰωάννου η', ἡ θ'. (καθὼς θέλει
 ἂς εἰπῆ τινὰς, κατὰ τὴν ἀσυμφωνίαν τῶν συγγρα-
 φάντων τὰς βίβας τῶν ἐν Ῥώμῃ ἀρχιερατευσάντων)
 ἐν ἔτει Χριστοῦ ω ξ θ (869) συγκροτηθεῖσα ὑπὸ
 Πατέρων τπε. (385) ἐναντίον εἰς ἐκείνας οἵτινες
 ἠθέλον ἀποτολμήσῃ νὰ καινοτομήσωσι τὸν λόγον τῆς
 ἀληθείας. πατριαρχεύοντος ἐν Κωνσταντινῆ πόλει
 Φωτίου τῷ σοφωπάτῃ, ὅστις ἦτον καὶ ἑξάρχος καὶ πρόσ-
 δρος τῆς ἁγίας ταύτης συνόδου. Ἡ ὁποία συνεκρο-
 τήθη

ἐορτάζει; πόθεν ἀναλαβῆ τὴν ἀρχήν, καὶ πόθεν αἱ μελωδικαὶ αὐτὰ λύραι τῶν θεῶν φθόγγων ἠντλησάν τὴν μεγάλην μάθησιν, τῶν ὁποῖαν καὶ τῆς θεολογίας οἱ ἔγχετοί καὶ τῆς φιλοσοφίας οἱ παιδάται ἐξεπλάγησαν, βλέποντες τὸ βάθος τῆς σοφίας, τὸ ὕψος τῶν ἰδεῶν τῶν εἰς αὐτὰ ποτάμιον σοφίαν ἔχει τῆς ὁποίας ἐφωτίσθη ὅλη ἡ γῆ· ἔχ-
 θροί

τήθη ἀπὸ Ἀνατολικῶν καὶ Δυτικῶν ἐγχερίτων, πρὸς βαβαίωσιν καὶ ἐδραίωμα τῶν πρὸ αὐτῆς ἐπιτὰ ἀγιω-
 τήτων οἰκουμενικῶν συνόδων, καὶ παρέδωκεν εἰς τὸν χριστόνυμον λαὸν τὸν κανόνα τῆς ἀληθοῦς πίστεως, καὶ τῆς ὁρθῆς ὁμολογίας. κατακρίνασα μὲ ἐπιτίμιον ἀκοινωνησίας, καὶ μελλίσσης κρίσεως, ὅσας ἐφεξῆς πολ-
 μίτην νὰ προσθέσῃν, ἢ νὰ ἀφαιρέσῃν μίαν μόνην συλλαβὴν ἀπὸ ἐκεῖνα ὅπερ ἐνομοθετήθησαν καὶ ἐβα-
 βαιώθησαν κανονικῶς ἀπὸ τῆς προκηρυχθείσης συνό-
 δος, καθὼς λαμπρῶς μαρτυρεῖται ἐν τῇ ἐπιστο-
 λῇ τοῦ Γεωργίου Πάπα Ῥώμης τῇ σκ. (250) ἥτις ἐσάλθη ὑπὸ αὐτοῦ εἰς τὴν ἁγίαν σύνοδον μὲ δύο τοποτηρητὰς τοῦ Ῥωμαϊκοῦ θρόνου, ἔχει νὰ παρασα-
 θῶσι καὶ αὐτοὶ ἐκέρει τῆς αὐτῆς καθέδρας, καὶ τῆς δυτικῆς ἐκκλησίας ἀπάτης, εἰς τὰς ἐπακολούθους συνελύσεις τῆς Γερᾶς ἐκείνης συνάξεως καθὼς καὶ ἐγένετο.

Χωρὶς νὰ ἀπχορίθωμεν ἐδῶ τὰς πολλὰς το-
 πικὰς συνόδους, αἱ ὁποῖαι ἐπεκράτησαν μὲ σερεῶς βεβαιώσεως καὶ ὁμολογίας τοῦ κανόνα καὶ τὰ πρακτικὰ τῶν οὐτῶ ἐπαχορίθωμένων συνόδων, καθὼς φανερὰ φάνεται εἰς τὰς τίμους τῶν συνόδων.

θροί πίσεως κατεσφάγησαν, πύργοι ὑψηλοὶ κακοδοξίῳ ἐγκρεμνίδισαν, μεγάλοι, Βασιλεῖς ἔπεσον, νόπται δυνάμεις δυσμενῶν ἐχθρῶν ἠφανίδισαν.

Πόθεν ἔπερωτῶ τῆς ἔχοντες τὴν γλῶσσαν ὀξύρροπον κατὰ τῶν ὀρθοδόξων· πόθεν ἐδιδάχθησάν; πόθεν ἐλαμπρύνθησαν, ἀπὸ τῆς ἀκαδημίας τῆς Πλάτωνος, ἀπὸ τῆς σοφίας τῆς Ζήνωνος, ἀπὸ τῆς περὶ πάντας τῆς Ἀριστοτέλους; ἀπὸ πῆ; ἄς μᾶς εἰπὲν ἀπὸ τῆς μεσσηα τῆς Ἀττικῆς; ἀπὸ τῆς γυμνασίου τῆς ῥάμης; ἢ ἀπὸ τῆς μεταγενέστερα λυκεῖα τῆς Εὐρώπης; ἔπε ὄχι ὀλίγοι λεγόμενοι φιλοσοφοί, ἢ μαλλον εἰπεῖν φιλόσοφοι (ἐξαιρῶντες τῆς ὄντως φιλοσόφους) μαρῶς ἐνόμισαν νὰ ἀνατρέψωσι τὴν σοφίαν τῆς Θεῆ μετὰ τὴν σαρκικὴν ἐπιστήμην· ἔχι ἀλλ' ἀπὸ τῆς μαθητικῆς τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας τῆς Ανατολικῆς, ἐδιδασκαλίδισαν εἰς ὅλον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐδυνήθησαν νὰ συναεργήσωσι εἰς θρίαμβον τῆς ἀληθείας, καὶ εἰς ὑψωσιν τῆς πίσεως.

Διὰ τῆτο μὲ παρακινεῖ ἐδῶ ὁ λόγος νὰ κραζῶ εἰς τῆς μετὰ τῆς ἰσσερινῆς φθόγγος μάρτυρα τὸν ἔρανον, δεῖ νὰ σφραγίσῃ μετὰ τὴν ἀμόλιτον προφοραῖν μίαν ἀλήθειαν, ἢ ὁποία αὐτὴ κατὰ δῶκομένην παρὰ πονηρῶν ἀνθρώπων, αὐτὴ καὶ ὑβριζομένη ὑπὸ πολλῶν αἰώνων, ὑψῶναι ἐδῶ ἥττον ὑπερηφάνως (ἔπος εἰπεῖν) τὸν τράχιλον καὶ παρρησιάζεται δεδοξασμένην κατὰ πρόσωπον τῶν ἐχθρῶν τῆς δεῖ νὰ τῆς δειλίασῃ ὀλοκλήρως.

22 Σὺ δὲ λάλει Ἀγία Σιών, καὶ ἐκφώνησον μετὰ ὑψηλῶν λαλιῶν τὰ μεγαλεῖα τῆς χριστιανικῆς Ἐλλάδος· εἰπέ ποτε εἶδες πρὸς τῆς ἐνοσάρκῆς οικονομίας ἀνθρώπων νὰ πολιτδῶνται ἀγγελικῶς μεταξὺ κοιλάδων καὶ ἀεροτόμων λίθων; Ποτε δὲ ἠέκασας

ἤκαστας γὰρ ἠχῶσιν ὕμνοι καὶ ψαλμοί, ὅπερ προτέρον ἄλλο δὲν ἠκούετο ἐμὴ σφουερίσματα, ὀλολυγμοί, καὶ φωναὶ φρενταὶ ἀγείων θηρίων.

Εἰς ποῖον ἔδαφος ταύτης τῆς γῆς εἶδες ποτὲ ἐκ τῆ ὕψους τῶν Ἱερῶν δωματίων οὐρα ζωνρῆ λίθου, ἐκ φύσεως ἀγωνα καὶ ἀκαρπῆ γὰρ ἀνθήσωσιν ἀνθη ἀγιότητος καὶ ἀρετῆς.

Πῶς εἶδες τόσας παραδείσεις, ὅσα κοινοβία; τόσας νέες Ἀδάμ, ὅσοι ἱεροτελεῖντες ἐδοξάσθησαν εἰς αὐτῆς; Εἰς ποῖα εὐκαρπῆ οὐρα προεμνησθείης ἱκανῶν βαίων καὶ δαφνῶν, δεχά γὰρ σεφανώσης τὸν θρόνον τῆ μεγάλης Βασιλέως;

Καὶ ἐδῶ μὴν ἐμπορῶντας πλέον γὰρ κρατῶμαι ἀπὸ τῆ ὀρμῆ τῆ πνύματος, καὶ ὑπὸ τῆς σεβασμίας ἀληθείας βιαζόμενος, ἥτις ἀφ' ἐαυτῆς μασιγοῖ τῆς ἐχθρῆς τῆ ἀληθινῆς Θεῆ, ὑψῶν τῆ φωνῆ καὶ λέγω ἀφόβως.

Ποῖον γένος περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλο σοὶ ἔδωκε Ἱερουσαλήμ ἀγία πῆς λαμπρῆς ἀστέρας, πρὸς σολισμὸν τῆ σερεώμα τίσσης;

Ποῖον γένος ἐμὴ τὸ εὐεργετικώτατον τῶν Ἑλλήνων σοὶ ἐχάρισε πᾶν ὠραῖον κύκλον τῆς παρθενίας γαλαξίαν (α) τὸν ὁποῖον ἐνδύεσαι;

Ποῖον

(α) Γαλαξίας λέγεται ἐκεῖνο, ὅπερ φαίνεται ὡσάν ποτάμιος χυμῆτι ἀωράδα εἰς τὸν ἔρανον, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ἄλλο παρὰ μία ἔνωσις πολλῶν λδοκιάτων κῆρών. ὅθεν ἀποκτᾶ τὸ ὄνομα κύκλος γαλαξίας.

Ποῖον; παρέξ τὸ γένος τῶν Ἀχαιῶν (1) σοὶ ἐξωγράφισε τὴν Ἰεῖδα (2) τῆς βασιλείας σου, μετὸ ἐκχυθὲν αἷμα τῶν ἀθλοφόρων, τῶν ἐξ αὐτῶν λαμφάντων;

Ποῖοι ὕψωσαν τὴν φωνὴν μετὴν πύρινον γλῶσσάν σου ὑπὲρ τῆς ἀληθείας; ποῖοι εἰμὴ τὰ ἔθνη τῆς ἀνατολῆς τὰ τέκνα τῶν Ἑλλήνων, τὰ ὁποῖα ὥρμησαν ἀγγελιδὸν παραιτήσαντά τὰ πατρῶα δόγματα, καὶ τὸ σέβας τὸ πρὸς τὰς προγόνους αὐτῶν, ὅρα νὰ σοὶ προμηθεύσωσι τὰς πολυτίμους πέτρας τῆς οἰκοδομῆς τῆς μητροπόλεώς σου, ἥτις κατὰ τὸ παρὸν κατασκευάζεται εἰς τὴν τελειότητα ἐνεῖνν, τὴν ὁποίαν ἐσὺ πρὸ χρόνων ἐπεθύμεις.

Καὶ αὖ ὁ πρωὶ ἀνατέλλον Εἰσφόρος (περιτρέφω ἐδῶ τὸν λόγον μετὰ χωρὶς περιτρολογίαν) σὲ ἐξέδυσσε μετὴν δολεράν ἀποσασίαν (β) κατὰ τὰ ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ φωτεινά ὄντα τὰ ὁποῖα ἐξ ἀρχῆς εἶχες, καὶ ἀφ' οὗ ἤρπασεν ἀπὸ τὸν θεῖόν σου κόλπον τὸ λαμπρὸν πύγμα τὸ ἐγγύτατον εἰς τὸν θρόνον τῆς δόξης, καὶ φέρων αὐτὸ εἰς τὸ βάραθρον τὸ κατέστητεν ἀμορφον, καὶ ἐχθρικὸν εἰς τὸν πλάσιν ὁμῶ καὶ εἰς τὸ πλάσμα. Ἡ χριστὸνυμος Ἑλλάς, τὸ εὐυλεέςατον γένος, πρὸ ἀμετρήτων ἀγίων λεγεῶνων μεσημβρίαστε καὶ

(1) Ἀχαιοὶ ἐλέγοντο οἱ Ἕλληνες ἀπότινος Ἀχαιῶ.

(2) Ἰεῖς λέγεται τὸ λεγόμενον ἴζον, ἥτοι ἡ κοινῶς λεγομένη δόξα, ὅπερ φαίνεται εἰς τὰ σύνεφα ἀφ' οὗ βρέξι.

(β) ὁ προφήτης Ἡσαΐας ἀναφέρει ὅρα τὸν Εἰσφόρον, καὶ ὅρα τὴν ἀποσασίαν αὐτῶ, καὶ ὅρα τὸν ξεπεσμόντε. ἐν τῷ ἰδ. τῶν προφητειῶν αὐτῶ σ'ιχ' 16.
ἀριτε

ἄριτε ἀνεπλήρωσεν εἰς ἐσένα ἀπὸ πόσε λαμπρῆς οἰκήτορας, ἀπὸ πόσε σεβασμίας ποιμένας, καὶ ἐπισημῶς ἀγίως ἀνδρας, ἀπὸ πόσε ὁμολογητῶν, ἀπὸ πόσε μάρτυρας, ἀπὸ πόσε ἀσκητῶν, ἀπὸ πόσε δικαίως, ὥστε καθίσασαι νέα Ἐδέμ τῷ ὄντι μεταμορφωμένη, ἀπὸ ἐυλεπτῆς οἰκήτορας Ἀχαιῶν. Διὰ τῆτο καὶ ἡ βίβλος ἀφ' ἧς κατωκίσθη ἀπὸ μακαρίων ἀνδρῶν ἐνπιστῆ κατὰ τὸ μέλλον ἐπαγγελία, δὲν ἐδύνατο, ἔτε με Ἰδιωτέραν φράσιν, ἔτε με ἀρμοδιώτερον τρόπον νὰ σέ ὀνομάσῃ, εἰμὴ πόλιν (ε) καὶ Ἱερουσαλήμ ἀγίαν.

Καὶ ταῦτα μὲν ἀρκεῖσι διὰ νὰ ἀνασηκιάσωσι τὰς σαθρῶς τεθραμειλωμένας προτάσεις τῶν δύο ἐμβρονητῶν Κομπαγνῶν καὶ Βερτόλδω (ζ) οἱ ὁποῖοι ὡς παραφρο-
νῶντες

(ε) Καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς νῆς τῆς βρο-
τῆς ἡ φράσις αὕτη ἐστὶ, καὶ περὶ τὰς βίβλους τῶν
Θεηγόρων προφητῶν.

(ζ) Διὰ νὰ γνωρίσῃ καθεὶ ὁμογενὴς ἡμῶν Ἐλ-
λίω τὰ αἴτια, διὰ τὰ ὁποῖα οἱ δύο αὐτοὶ συκο-
φάνται κατὰ τῶν γένεω ἡμῶν ἐμμανῶς ἐφέρθησαν,
θέλοντες νὰ τὸ ἀποδείξωσι ἐτιδανόν, οἱ πλεον
ἐτιδανοὶ ἐθελουκαῖντες, ἅς ἀκέρση τὰ ὅσα ἐμάδαμεν
καὶ ἐβεβαιώθημεν περὶ αὐτῶν ὑπότινος σεβασμίας καὶ
σοφωτάτε ἀνδρὸς Ἕλληνοσ, ὅσις ἀπειβῶς ἐξέτασι
τὴν περιήγησιν, τὴν ὁποῖαν οἱ συκοφάνται αὐτοὶ
εἰς τὴν ἑλλάδα ἔκαμαν καὶ ὁ μὲν Βερτόλδωσ, ἀνα-
θρεμμένος ὢν εἰς τὴν διαφθορὰν τῶν ἡθῶν, καὶ
νομίζων ὅτι διατρίβει εἰς τὰ πορνικὰ ἐργαστήρια τῶν
Βερολύνε

ἴαντες ἐμμανῶς ἐφέρθησαν κατὰ τὸ ἡμέτερον Ἑλλη-
νικὸν γένος τὸ εἰς πάντα βεργετικόν, χωεῖς γὰρ ἴδω-
σιν ἀπὸ αὐτὸ καμμίαν βλάβην καὶ ζημίαν, (Βαβαί-
των ἀφρόνων) καὶ δὲν ἐκέρθησαν ἄλλο δὲ τὰς φλη-
νάφας ῥήσεις των, παρὰ γὰρ φανῶσι φανλώτεροι
περὶ τὰ τῆς ἀναλυτικῆς παιδείας, ἢ μόνον συμμα-
εἰς τὰς συνεπὲς καὶ ἐπισήμονας, ἀλλὰ ἀνόμι καὶ
συμμα εἰς τὸ πλεον ἄμικρον καὶ ἀμαθὲς πλῆθος.

Πλὴν

Βερολίνα, ἢ ὅτι σιωνασέρεφεται μὲ τις δρομάδας
τῆς Πατειδος τε, ἠθέλησεν αὐθαδῶς γὰρ ἐγγίξει
τὴν σωφροσύνην κορασίων τινῶν ὑδωρ αὐτλόντων
παρὰ τῷ φρέατι πλησίον τῆς κωμοπόλεως Τρίκερα
λεγομένης τῆς ἐπὶ τῷ Αἰάντιον ἀκρωτήριον κειμένης
ἐν τῷ Πελασγικῷ κόλπῳ, τὰ ὅποια μὴ ὑπομεί-
ναντα τῇ αὐθάδειαν αὐτῆ, τὸν ἔδειραν ἀδρείως, καὶ
τὸν κατεκύλισαν μέχρι τῆς λιμένος καὶ ἂν ὁ συνο-
δίτης αὐτῆ τέρκος μὴ τινῶν ἄλλων ἐντοπίων δὲν
ἐπρόφθανον γὰρ τὸν ἐλδοθεράσωσιν ἀπὸ τὰς ἀγνάς
χεῖρας τῶν κορασίων μὴ δεήσεων, βέβαια ὡς μιὰρὸν
τὸν ἐθανάτωναν ὁ συνοφαῖτης καὶ ψαδολόγος Βαρ-
δόλδης αὐτὶ γὰρ ἐπαινέση τῆτο τὸ παρθενικὸν ἐπι-
χείρημα, ἐκινήθη ὁ ἀσελγὴς εἰς θυμὸν καὶ ἐπλήρωσε
τὸ σύγγραμμά τε μὲ ψαδολογίας, δὲ γὰρ ἀπα-
θανατίση τὸ ὄνομά τε ὡς ποτὲ ἐκείνος ὁ μιὰρὸς ἐμ-
πρησὴς τῆ περιφήμης ναῦ τῆς Ἀρτέμιδος.

Ὁ Βαρδόλδης ἦν ἄπειρος Γεωγραφίας παλαιᾶς
τε καὶ νέας.

Πρὸς τοῖς ἄλλοις καυχᾶται ὅτε διήρχετο τὸν
Βῶλον ὅτι ἐβλεπεν ἐκεῖ τὴν πατείδα τῆ Ἰάσωνος,
τὴν

Πλὴν ὅτι ἐγὼ θέλω ὀξακολοθήσει καὶ ἐκ πα-
ραδειγμάτων τὸν λόγον μετὰ πλερεσάτιω ἀπόδει-
ξιν τῶν θεωρητικῶν ὀρμισάντων κατὰ τῆς σεβασμίας
ἀληθείας, ἰσορροπῶς ἀναφέροντας, καὶ ἀπαρρίθμῶντας
ὅλα

τὴν Γαλιανὴν καὶ τὸν Ἀναυρον ποταμὸν, ἐν ᾧ ὁ Βῶ-
λος μίτε ἢ Γαλιός εἶναι, ἀλλὰ μίτε ποταμὸν ἔχει,
ἐκτὸς ἐνός χειμάρρου· ἢ Γαλιός καὶ ὁ Ἀναυρος πο-
ταμὸς κενταὶ μακρὰν τῆ Βώλῃ πρὸς ἀνατολὰς χε-
δὸν τριῶν ὥρων διάστημα.

Δι' ὅλα τῆ συγγραμμάτος τε παρατηρεῖται ὁ χα-
ρακτήρ τῶν Προπατόρων τε, ἢ ψευδολογία καὶ ἢ
συκοφαντία εἶναι ὅλη ἢ οἰκονομία καὶ ἢ βᾶσις αὐτῶ
ὁ Πατὴρ αὐτῶ ἦν ἑβραῖος τὸ γένος.

Ὁ σκοπὸς τῆς ὀδοιπορίας αὐτῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα
ἦτον ὅλα νὰ ἐπισκευθῆ τὰς ἀδελφὰς αὐτῶ ἑβραῖκας,
καὶ νὰ παρατηρήσῃ τὰ ἐμπορικὰ προϊόντα τῶ τόπων.

Εἰς τὴν παρατήρησιν τῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων ἐνός
λαῶ, χρειάζεται τῆς Φιλοσοφίας ὁ λύχνος, τῆς
ἰστορίας, τῆς ἀρχαιότητος, τῆς θρησκείας, καὶ τῆς
πολιτικῆς διοικήσεως.

Πλὴν ὁ ῥηθεὶς Βερθόλδης δὲν ἐσυλλογίσθη
φαίνεται, (καθὼς λέγει ὁ σοφώτατος Κοραῖς εἰς ἕνα
τε πόνημα), ποῖα εἶναι τὰ ἐφόδια τῶ περιηγητῶ τὰ
ὅποια εἶναι νῆς, καὶ φιλανθρωπία. νῆς ὅλα νὰ παραβάλλῃ
τὰ κακὰ καὶ τὰ καλὰ τῶ ἰσορροπῶν ἔθνος, καὶ νὰ
ζυγίσῃ ἀδελφᾶς εἰς τῆς δικαιοσύνης τὴν εὐαδμην.
φιλανθρωπία ὅλα νὰ μὴ προσκολλᾶται, ὡς ἢ μῦθα,
εἰς τὰ κόπρια τῶ ἔθνος, ἀλλὰ νὰ ἀπανδύξῃ ὡς ἢ
μέλισσα, καὶ τὰ ὀρισκόμενα καλὰ εἰς αὐτὰ δὲν
εἶναι

ὅλα τὰ ὀνόματα τῶν σοφῶν τῶν ἐπὶ σοφία δια-
λαμφάντων παλαιῶν τε καὶ νέων Ἑλλήνων, ἅς μὴ
βαρυθῆ ὁ ἀναγνώστης νὰ ἐξακολοθήσῃ τὴν ἀνάγνω-
σιν

εἶναι πολλῶς γέλωτος ἄξιον νὰ τραγωδῆ καὶ πάλιν
καὶ πάλιν τὴν δεισιδαμονίαν τῶν Ἑλλήνων, χωρὶς
νὰ συλλογιθῆ εἰς ποίαν κατάστασιν δέσσεται ὁ ἀ-
παίδετος ὄχλος τῆς Πατρίδος τῆς. Ποίαν δεισιδα-
μονίαν τῶν γραικῶν δύναται νὰ ὀνομάσῃ, τῆς ὁποίας
ἴσχυι δὲν σώζονται εἰς τὴν Γερμανίαν; τὰς παρα-
τηρήσεις τῶν ἀτυχῶν καὶ τῶν δυστυχῶν ἡμερῶν;
τὰς μαγείας; τὰ σοιχεῖα; τὰ φυλακτῆρια; σιλι-
τῶν τῆς γραικῆς ἕξ τὸ κατὰ τῶν ἑτεροδόξων μῆ-
σος· ἅς ἐξετάσῃ καὶ πάλιν ποίαν διάθεσιν ψυχῆς
ἔχεν πολλοὶ λαθροκαλβῖνοι τῆς πατρίδος τῆς πρὸς
τῆς ὀνομαζομένης καθολικῆς, ποίαν εἶποι πρὸς τῆς
λαθροκαλβίνης, καὶ ποίαν ἀπλῶς οἱ χειριστικοὶ
πρὸς τῆς Ἰσδαίης· καὶ αὐτὸ δὲν εὖρη ἐκεῖ τὸ μῆσος,
ἅς σρέψῃ τῆς ὀφθαλμῆς εἰς τὴν σοφωτέραν παρὰ
τὴν πατρίδα τῆς Ἀγγλίαν, ὅπως ὑπὲρ τὰς τρια-
κοσίας μυριάδας Ἰρλανδῶν ἀποκλείονται ἀσπλάγ-
χως ἀπὸ τὰ δίκαια τῆς πολιτικῆς κοινωρίας, ὡς
ἐίλωτες, ὄχι δι' ἄλλο, πλὴν διότι ἐπαγγέλλονται
ἄλλω παρὰ τὴν θρησκείαν τῶν Ἀγγλῶν· ἀλλὰ
καθὼς ἀνωτέρω ἐλέχθη, ἡ περιήγησις χρειάζεται
νῆν καὶ φιλανθρωπίαν· αὐτὰ λέγει ὁ σοφὸς γέρον
Κοραῆς, περὶ τῆς Βερθόλδης· ὁ δὲ συγκοινωνὸς τῆς
Βερθόλδης Κομπανγνῶνης ὑπὸ ἐμφύτη κακίας καὶ
ὑπὸ φθόνου κινέμενος, κατεφλυάρησε ἵσα κατὰ τῆς
ἑλληνικῆς γένης, λαλῶν ἐν τῆς περιεσδύματος τῆς
κακίας

σιν πρὸς πληροφορείαν τε· γένοιτο δὲ τῇ προσοσίᾳ
 καὶ χάριτι τῶν Κυρίων καὶ Θεῶν καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ, νὰ ἐκτανθῶμεν καὶ πρὸς ἀπόδειξιν τῆς
 ἀληθείας.

Τέλος τῶν ἄ. Μέρους.

καρίας τε· καλαῖς ὁμῶς τῶν ἀποκρίνεται ὁ Φραγκίσκος
 Ἀλβεργάτος εἰς τὸ βιβλίον τὸ ὁποῖον κατὰ τῆς ἐπιστο-
 λῆς αὐτῶν γράφει, τὸ τετυπωμένον ἐν Βενετία εἰς τὰς
 1802· δὲν ἔλειψαν νὰ ἀποκριθῶν καὶ τὸν Βερθόλ-
 δω προσέτι, καὶ τρεῖς σοφοὶ Γάλλοι ὁ Κλαυδέλιος ὁ
 Θυρότος καὶ ὁ Βοισονάδης, καὶ νὰ καταδικάσων τὰς
 μωρολογίας τε, ἅς κατὰ τῶν Ἑλληνικῶν εἶπε γένεας.

ΤΜΗΜΑ Α.

Περί Ἑλλήνων σοφία, παιδεία καὶ ἀρετῆ ἀκμα-
 σάτων περὶ τῶν χρόνων τῆς δεσποτείας τῶν
 Ἀσυρίων, Μήδων, Περσῶν, καὶ μέλει Μακε-
 δόνων ἐκποροφάτων.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ Ε΄ΤΟΤΕΣ ΠΡΟ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ.

Γ' δὲ λοιπὸν κάμνομεν τὴν ἀρχὴν καὶ σημειώσωμεν
 τὰ ὀνόματα τῶν σοφῶν Ἑλλήνων ἀκολούθως, καὶ τὰ
 συγγράμματα αὐτῶν τὰ ὁποῖα ἄφησαν.

675. Δύκτης Κρής τὸ γένος, ἠκολούθησε τὸν Ἰδο-
 μενέα υἱὸν τοῦ Διθαλίωτος εἰς τὴν πόλυορμίαν
 τῆς Τρωάδος ἐσύνθεσε τὴν ἰστορίαν τῆς περι-
 βοῆς ἑξαποσολῆς ἐκείνης, αὐτὴ ἢ Ἰστορία λέι-
 σκεται μεταγλωτισμένη λατινισί.

675. Ἀκμενὴς Ποιητὴς τραγικός.

675. Ἀλκιμάνος Ποιητὴς λυρικός. ἀπὸ αὐτοῦ δὲν
 ἔχομεν ἔτι σίχον, ἐπειδὴ ἐχάθησαν.

675. Ἀλκιμῆς Δυγενῆς Ἴσοκριτὸς κατὰ τὴν μαρτυρίαν, πρὸ Βιργιλίου τὴν ἐν τῷ γ'. τῶν ἐπιλογῶν αὐτοῦ σίχ: λξ.
665. Μεγαλοφράτης περιφνημὸς Ποιήτρια, ἐκ τῆς ὁποίας τῆς διδασκαλίας πολλοὶ Ποιηταὶ ἔχουσι ρημάτισαν.
665. Ἀνακρέων Ποιητῆς λυρικὸς τῆς Ἰωνικῆς διαλέκτου, καὶ γέννημα τῆς Ἰωνίας. Τὸ ἕφος αὐτοῦ εἰς τὰς ἀδᾶς εἶναι ὅσον ἡδύ, καὶ ὅσον ἄλιπτον, ὥστε δὲν ἔχει παρόμοιον εἰς τὴν ἀρχαιότητα τῶν συμποητῶν αὐτοῦ.
624. Ἀλκίαιος λυρικὸς ποιητῆς ἐκ τῆς Μιτυληνῆς. μεταχειρίζεται εἰς τὰ ποιήματά αὐτοῦ τὴν αἰολικὴν διάλεκτον. ἔγραψε δράματα δέκα. Τὸ αὐτὸ ἕφος ἔχει εἰς τὰ νοήματα καὶ εἰς τὴν σύνθεσιν πρὸς Ὀμήρου.
624. Ἀλκίαιος Ἀθηναῖος ἐφοδρετῆς τῆς τραγωδίας. ἐνδοξὸς εἶναι εἰς τὰ ποιήματά αὐτοῦ. αὐτὰ ἐκπλήττει τὸν ἀναγνώστην.
624. Δράκων ἀρχαῖος νομοθέτης τῶν Ἀθηναίων. ἐποίησε νόμους ἕως αὐστηροῦ, ὥστε ὁ Δημάδης εἰς τῶν ὀνομαστοτέρων κριτῶν πρὸς αὐτὸν ἐκείνους πρὸς εἶπεν ὅτι εἶναι γεγραμμένοι μὲν αἶμα. ἀλλ' ὁ Πλάτων ἐγλύκανε τοὺς νόμους αὐτοῦ, κατὰ τὸν γελλί: (m. 1β.)
620. Τυρταῖος Περιφνημὸς Ποιητῆς Ἀθηναῖος ἔξοχος εἰς τὸ νὰ μέληται τὴν στρατιωτικὴν ἀνδρείαν· ἐμψύχωσε μὲν πρὸς σίχους αὐτοῦ τὴν δόλομνίαν τῶν παρτιωτῶν κατὰ τῶν Μεσσηνίων, δι' ἧς ἐπέτυχεν τὸ δίκαιον συμπολίτην, τὸ ὁποῖον δυσκόλως ἐδίδετο εἰς πρὸς ξένους ἀπὸ τῆς παρτιότητος· οἱ ὁποῖοι ἐπρόσαξαν ὅτι εἰς ὅλα
πᾶ

τὰ στρατιωτικὰ γυμνάσματα νὰ λέγωνται ἐκ
 σίχθ μεγαλοφώνως αἱ ποιήσεις τῆς Τυρταίης
 ἀπ' αὐτὰς σώζονται πολλὰ ὀλίγα.

610. Ἀλχμαίος εἰς τῶν λυειῶν ποιητῶν, Σάρ-
 δειος τῷ γένει, μὲν ταῦτα συμπολίτης τῶν
 λακεδαιμονίων· πρῶτος πάντων ἔγραψεν ἐρω-
 τικὰ μέλη κατὰ τὴν κοινὴν γνώμην· καὶ αὐτὰ
 ἐψάλλοντο εἰς τὰς συνελδύσεις· σώζονται αὐτῶν
 μερικὰ ἀποκόμματα.

600. Δαίδαλος περὶφημος μαθηματικός, ἐποίησεν
 ἀγάλματα κινητὰ, καὶ ἄλλας ἐφεῦρε μηχανάς,
 αἱ ὁποῖαι τῶν ἀπέδωκαν ὄνομα ἀθάνατον (α).

600. Γνωσίδιμος προπάππος τῆς Ἰπποκράτης, περὶ
 ἧς εἴρηται ἐν τῇ ἀπολογίᾳ, συγγραφὴς ἐνός
 βιβλίου περὶ ἐνώσεως μελῶν, ἄθρων, καὶ συν-
 τειμμάτων (β)· εἰς τέλος τὸ βιβλίον αὐτὸ κα-
 τήθησιν εἰς χεῖρας τῆς Ἰπποκράτης, ὡς μαρ-
 τυρεῖ ὁ Γαλνός ὅστις πολλὰ ἠντλησεν ἐξ
 αὐτῶν.

(α) Οὗτος ἔκτισεν εἰς τὴν Κρήτην τὸν περὶφη-
 μον λαβήρυθρον, ὠντας Βασιλεὺς τῆς πόλεως. Μίνος
 υἱὸς τῆς Διὸς καὶ τῆς Ἀριάπης· εἰς τὸ ὁποῖον ἐσφάλι-
 σαν τὸν Δαίδαλον διὰ προσαγῆς τῆς Μίνου ἐπειδὴ
 ὁ υἱὸς τῆς Ἰκαροῦ ὑπερέτα τῇ Πασιφάῃ ἐρωτικῶς· ὁ
 Δαίδαλος ἐφεῦρε τὰ ἄρμενα τῆς καραβίης, καὶ μετὰ
 αὐτὰ ἀπέφυγε τὸν διωγμὸν τῆς Μίνου.

(β) Τῆτο φανερῶνει ὅτι ἡ ἐνασχόλησις τῆς ἀνα-
 τομίας ἦτον ἀπ' ἀρχῆς; καὶ ὅτι οἱ παλαιοὶ μετέσχον
 αὐτῆς καθὼς φαίνεται καὶ εἰς τὸ περὶ διαίτης καὶ δια-
 πνοῶν Ἰπποκρί.

556. Ἐπιμηίδης περίφημος ποιητής καὶ φιλόσοφος ἐκ τῆς Κρήτης ὅλα τὰ συγγράμματά τε πεφημισμένα ὑπὸ τῶν ἀρχαίων εἶναι γεγραμμένα εἰς εἶχος· ὁ Πλάτων ὀνομάζει αὐτὸν θεῖον ἄνδρα.
522. Αἴχύλος περιφανέστατος ποιητής τραγικός· ἐτιμήθη μὲ τὴν ἀνδρείαν τε εἰς τὰς περὶβοήτας μάχας Μαραθῶνος, Σλατμῖνος, καὶ Πλατέων· ἔχαρισται τοῖς τῆς θεάτρας πλῆθος τραγωιδῶν, καὶ αὐτὰς ἐδέχθησαν οἱ Ἕλληνες μὲ κοινὴν ἐπικρότησιν· ἔχοντες ἕξ αὐτῶν μόνον ἐπὶ τῶν ἄριαιτέρων τετυπωμένας παρὰ τῆς Γαυλείης.
556. Χίλων μέγας φιλόσοφος, καὶ εἰς τῶν ἐπτὰ σοφῶν τῆς πόλεως Πατρῆδος τῆς ἐπὶ πρόσταξε κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῆς Πλινίου γὰρ γραφθῆ ἔγκολαπτῶς μὲ χρυσῶν γραμμάτων ἐν τῷ ναῷ τῶν Δελφῶν τὸ περίβλεπτον ἀπόφθεγμα γινῶσι σαντὸν.
546. Ἰππονάκης Ἐφέσιος, περίφημος ποιητής, ἄκρος σατυρικός, καὶ ἐφορητής τῶν Ἰαμβικῶν εἶχων.
536. Κλεόστρατος ἐκ τῆς Τενέδου, ἀστρονόμος, πρῶτος παρατηρητής τῶν ζωδιακῶν σημείων· ἐδιώρθησε μὲ τὴν μεγάλην σοφίαν τὸ ἐσφαλμένον ἔτος τῶν ἐθνικῶν Ἑλλήνων, καθὼς γράφει Πλίνιος ἐν τῷ κεφ. ἡ τῆς ια βιβ.
535. Κόνων περίφημος μαθηματικός καὶ ἀστρονόμος Σάμιος φίλος ἄκρος τῆς Ἀρχιμήδους, περὶ ἧς ἔρρέθη, μὲ τὸν ὁποῖον συχνάκις ἀνταπεκρίνατο περὶ προβλημάτων τῆς ἐπαγγέλματος τῶν ἐσυνέθεσεν ἐπτὰ βιβλία ἀστρονομικά κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῆς προπερτίης ἐν τῷ τετάρτῳ βιβλ. τῆς

τῆς αὐτῆς ἐκλογῆς. ἀλλ' ὁ προπέρτιος ἐδῶ φαίνεται νὰ ἔχη λάθος, καὶ λαμβάνει τῆτον τὸν Κόνωνα μὲ ἐκείνον ὅπῃ ἠρθισεν ἐπὶ τῆς τῆ Πτωλεμαίῃς Βασιλέως αἰγύπτου πρὸς τὸ ἔτος σν. πρὶν Χριστοῦ, καὶ ἔτος ὁ Κόνων εἶναι ὅστις ἐμεταμόρφωσεν εἰς ἄστρον τὴν κόμην τῆς ἀδελφῆς καὶ συμβίας τῆ ρηθέντος Πτολομαίῃς, ὀνομαζομένης Βερνίκης, καὶ μὲ τῆτον αὐτὸν ὁ Ἀρχιμήδης ἀντεπεκρένετο περὶ ἀστρονομικῶν καὶ μαθηματικῶν ὑπόθεσιν, ὄντες οἱ δύο σύγχρονοι.

500. Λῆσος, ποιητὴς ἐκ τῆς Πελοποννήσου, φίλος τῆς Ἐρνίουτος. πρῶτος πάντων ἔγραψε περὶ μουσικῆς καὶ πρῶτος ἤυρε τῆς διδυράμβου. διὸ ἐπέθη εἰς τὸν ἀειδμὸν τῶν ἑπτὰ σοφῶν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς Πελαγίας, περὶ δὲ τῶν διδυράμβων ὁ λόγος μὲ ταῦτα.

500. Ἐρμογένης πρῶτος ἀρχιτέκτων, καὶ δουλῆσατος πάντων τῶν ἀιμασαντῶν ἐν τοῖς ἀρχαίοις κατὰ τὸν Βιτρέβιον· ἐγεννήθη εἰς Καρίαν τῆς μικρᾶς Ἀσίας, καὶ ἐν τῇ Μαγνησίᾳ ἔκτισε τὸν ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος, καὶ ἕτερον τῆ βαίχου ἐν τῇ Ἴρω· τὰ κυριώτερα μέρη τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ἀδῶνται ἐξ αὐτῆς περὶ ὧν καὶ βιβλίον ἐποίησε, τῆ ὁποῖα ὅλη ἡ περιγραφή θεωρεῖται εἰς τὴν μυριόβιβλον τῆ φωτίς.

500. Ζάλωνος περίφημος νομοθέτης καὶ Βασιλέως τῶν λοιπῶν μαθητῆς τῆ Πυθαγόρου· ἐπρόσβαξεν ὅτι νὰ διγάλη τὸ μάτι καὶ δῶτερον τῆ ἕξ τῆ ὅπῃ εἶχε πέση εἰς μοιχείαν φανεραὴ ἐναντίον εἰς τὸν νόμον τῆ πατρός τῆ, ὅστις εἶχε θέση δὲ τὸν μοιχὸν τὴν ὑσέρησιν τῶν ὀφθαλμῶν.

ὀφθαλμῶν· πρῶτος ὁ υἱὸς τῆ παραβάς τὸν νόμον, ἦτον γὰρ δοκιμάσει τὴν παιδείαν, διὰ δὲ τὰς πολλὰς παρακαλέσεις τῶν ἀρχόντων καὶ τῆ λαῶ συγκατέβηκεν ὁ δικαιώτατος Βασιλεὺς καὶ πατὴρ διὰ γὰρ φυλάξῃ σῶον τὸν νόμον, γὰρ δὲ γάλην ἕνα μάτι ἐδικὸν τῆ, καὶ ἕτερον τῆ ὑἱῶ.

500. Φιλόστρατος, μέγας ποιητὴς, καὶ εἰς ἄκρον σατυρικός ἐκ κυθήρων εἴτι πορφυρέσις, τὰ νῦν τζερίγο συνέγραψε τὸ περίφημον δράμα προσαγορευόμενον ὁ κύκλωψ.

500. Εὐάνδρος υἱὸς ἐρμῆ, ἕτως ἐπικαλεσθεὶς διὰ τὴν μεγάλιναν ἀγλωττίαν παρέδωκεν εἰς λατίνους τὴν χρῆσιν τῶν γραμμάτων, καὶ τὴν τέχνῃ τῆ καλιεργεῖν τὴν γλῶ.

500. Κλεόβελος υἱὸς Εὐαγόρου, εἰς τῶν ἑπτὰ σοφῶν, γεννηθεὶς εἰς λίνδον· ἡ θυγάτηρ αὐτῆ ἦν ἀνιγματοποιήτρια ἀφουεσάτη. καὶ αὐτὰ τὰ ἀνίγματα ἦτον εἰς μέγαν τιμὴν παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις.

500. Ἀναξαγόρας τῶν Κλαζομένων μαθητὴς τῆ Ἀναξίμανδρος, ἐπονομαζόμενος νῆς, διότι ἐδίδασκεν ὅτι ὁ θεὸς νῆς εἶναι ὁ δημιουργὸς τῆ σύμπαντος κόσμου· διήχρειζετο ἰχυρῶς καὶ περὶ τῆς ὁμοιομερείας, κατέειπεν ὅτι τὸ πᾶν εἶναι κατασκευασμένον ἐξ ἴσων μερῶν· προσέτι ἐγνωμοδότησε κατοικημένῃ τὴν σελήνῃ· καὶ ὅτι ἡ ἀκρατὴ ἀνδρῶπις ἀδαιμονία ζέκει εἰς τὴν θεωρίαν. ἔπεται ἐκ τῆς ὅτι οἱ νῦν φιλοσοφῶντες ἀπατῶνται περὶ τὰς ἐφαρέσεις, καὶ εἰς μάτην καυχῶνται ὅτι εἶναι ἐφάρεταί.

480. Ἀγάθαρχος σάμιος, ὁ πρῶτος πάντων καλλωπίσας τὴν σκηνὴν κατὰ τῆς κανόνας τῆς θεωρίας.

είας ὡς παύση καὶ περί τῆς ἢ κενὴ ἐπίδει-
ξις τῶν Ἱμπρεσαρίων.

480. Εὐειπίδης περιφανέστατος ποιητής, ὅσις πε-
ρισσότερον ἀπὸ ὅλης ἔλαμψεν εἰς τὴν τρα-
γωδίαν· ἦτον σαλαμινιακὸς τὸ γένος· ἔμαθε
τὴν ῥητορικὴν ἀπὸ τὸν πρόδικον, τὴν ἠθικὴν
ἀπὸ τὸν Σωκράτη καὶ τὴν φυσικὴν ἀπὸ τὸν
Ἀναξαγόραν· ἀφίνωντας τὴν φιλοσοφίαν ἐνα-
χολοῦτο ὅλως εἰς τὴν δραματικὴν (γ) ἐκτῶν
ἐνεήκοντα δὺο τραγωδιῶν αὐτῆ, δεκαεννέα
μόνον

(γ) Εἰνάβη ἦτον γυνὴ τῆ Περίαν καὶ λακμέδον
τος Βασιλέως τῶν Τρωαδῶν (ὀβίδ: ιγ. τῶν μετα-
μορφώσεων.)

Μετὰ τὸ νὰ ἐχαλάσθῃ ὁ ναυτικὸς στόλος τῶν Ἀθη-
ναίων εἰς Σικελίαν οἱ στρατιῶται ἐξηγόρασαν τὴν
ἐλδοθερίαν ἀπὸ στόματος λέγοντες πρὸς εἷχας τῆ
Εὐειπίδης, πσαύτη ἦτον ἢ ὑπόληψις καὶ τὸ σέβας
τὸ ὁποῖον οἱ Σικελοὶ εἶχον ἔχε τὰ συνδέματα τῆς
τῆ μεγάλης Ποιητῆ.

Ἀπὸ ἑνα τέτοιον συμβεβηκὸς καθε αὐθραπος
ἀδιάφορος χρέος ἔχει νὰ ὁμολογῇ τὸ πνεῦμα τὸ ὑψη-
λὸν καὶ τὴν ἐξωτερικὴν ἔφεσιν τῶν τότε Ἑλλήνων.

Καὶ πῶς ἦτον ἢ φήμη τῆ Εὐειπίδης πρὸς πρὸς
Ἑλλήνας, καὶ πρὸς ἄλλα ἑωλικὰ ἔθνη, ὡς εἰση-
θίζον νὰ λέγωσι κοινῶς ὡς ὁ Σοφοκλῆς παρασαίνει
πρὸς αὐθρώπους ἢ μᾶλλον εἰπεῖν τὰ ἀντικείμενα οἷα
ἔπρεπον εἶναι· ὁ δὲ Εὐειπίδης τὰ φανερώει κα-
θῶς εἶναι. Τέθεικεν εἰς τὴν αὐτῆ τῆ Ἀρχελαῖς
Βασιλέως τῆς Μακεδονίας ἐβδομήκοντα πέντε ἐτῶν.

μόνον ἔχομεν σήμερον· ἢ δὲ Ἐκάβη τῆς μεγίστης
τραγωδῆς μετεφράσθη Ἰταλίστ' ἡ παρὰ Ἰωάννη
τῆς βαπτισῆς γὰρ εἰς π.° χωρὶς ἔτος.

475. Φαεινός ἐκ τῆς Αἰλίδος, ἀρχαιότατος ἀστρολό-
μος, καὶ πρῶτος ὁ ἀποκαλύψας τὴν τῆς ἡλίου
τροπὴν.

473. Θεκιδίδης περίφημος Ἰσραεῖος Ἀθηναῖος·
μάλις αὐτόδειγμα ἐναργὲς ἀδιαφόρου ἰσορρομῆς,
ὑπῆρχεν ἀρχιστράτηγος τῆς εἰς Θράκην στρα-
τιᾶς· ἐσύνδεσε τὴν ἰσορρομίαν τῆς πελοποννησιακῆς
μάχης μεταξὺ τῶν Ἀθηναίων καὶ σπαρτιατῶν εἰς
ἡ βιβλία (δ) πλὴν δὲν ἔλαβε καιρὸν νὰ τὴν
τὴν ἀποσώσῃ, διότι ἀπέθανε πρό χρόνου· ἢ
καλιτέρα ἐκδοσις καὶ πολλὰ διορθωμῆν εἶναι
τῆς Οἰξάρδ, σημειωμῆν εἰς τὰς ἀρχὰς (ἦτοι
1625.)

473.

(δ) Ὁ Θεκιδίδης κατήγετο ἀπὸ γένους ἐπιφανέος·
ὁ πατὴρ αὐτῆς ἐκαλεῖτο Οἰκός, πρὸς τὸν ὁποῖον ὁ
Ἡρόδοτος προεῖπε περὶ τῆς παιδός, ὅστις νιανίσκος
ὦν ἦκε μὲν θάμβος εἰς τὰ ὀλύμπια τὴν ἰσορρομίαν
τῆς Ἡροδότου, καὶ ἐκλαίεν ἐκ τῆς ἐπιθυμίας νὰ μι-
μηθῆ καμμίαν φοράν τὴν ἡρωϊκὴν σύνδεσιν τῶν
φθόγγων ἐκείνων· ὅθεν ὁ Ἡρόδοτος σφραγίς πρὸς
τὸν πατέρα τῆς εἶπε, ὅτι Ὁκός! ὄργα ἢ τῆς παιδός φύ-
σις πρὸς λόγους, ἔλαβε διδάσκαλον τὸν Ἀναξαγό-
ραν εἰς τὴν φιλοσοφίαν, καὶ Ἀντιφῶντα εἰς τὴν
ῥητορικὴν. Εἴκοσι χρόνους ἐδάπανησε, ὅθεν νὰ συνάψῃ
ἄλλω ὅθεν τὴν ἰσορρομίαν, ὁ Κικέρων τὸν ὀνομάζει ἐπι-
λικρινῆ. ἐκφρασίαν τῶν γεγονότων πραγμάτων.

473. Κορήνη γεννηθεῖσα εἰς πέψίδα πόλιν τῆς Βιωτίας ὀνομασθῆναι ἔλα τὸ Δφύες αὐτῆς, καὶ ἔλα τὴν προκοπὴν εἰς τὴν ποιητικὴν οἱ εἰρηκοῖς εἶχον πάλιν τιμὴν πρὸς τῆς Ἑλλάδας, ὥστε ἐβιάσθησαν νὰ τὴν ὀνομάσωσι Μῆσαν λιβυκῶν αὐτῆς ἐν τῷ καιρῷ τῆς Πινδάρου, περὶ ἧς ἐρρέθη, καὶ ὑπῆρχεμαθίτεια τῆς Μυρτίδος, ἄλλη γυνὴ φιλόμοσος τοιαύτης φύσεως καὶ προκοπῆς, ὥστε ὁ Οὐβίδιος δίδει συχναῖς τὸ ὄνομα Κορήνη εἰς τὸ ὑποκείμενον, τὸ ὁποῖον ἐφίλει ὁμοῦς αὐτὴ κατὰ τὸ λέγειν τῆς Μαρτζιάλας (βιβλίον α. ἐπιγρ. ὁ δ.) εἶναι ἡ τρίτη ἀνά τις τρεῖς τορηνίας ὅπως κατὰ καιρὸν ἠνθισαν.
470. Φλάγων Τραλλιανὸς ἐκ τῆς Λυδίας συνέγραψε τὰς Ὀλυμπιάδας εἰς 15 βιβλία. Αὐτὰ ἐφθασαν ἕως τὰς διακοσίας εἰκοσιενέας, καὶ ὁ φῶτιος μᾶς ἐφύλαξε τὰς ἑκατὸν ἑβδομηκοντα.
460. Λεοντία ἢ Ἀθηναία, γυνὴ φιλόσοφος ἐκ τῶν περιφανεσέρων. Αὐτὴ εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία ἐγραψεν εἰς Πλάτος κατὰ τῆς περιπατητικῆς Θεοφράστου. Καὶ ὁ Κικέρων μᾶς βεβαιώνει ὅτι τὸ βιβλίον αὐτὸ, τὸ κατὰ Θεοφράστου, ἦτον ἀείσως συνδεχόμενον. Ἡ Λεοντία ὑπέλιπε τὴν φιλοσοφίαν ἐκ τῆς Ἐπικέρου, καὶ Θαυμασίως ἐπρόκοψεν εἰς τὴν ἐπιστήμην ταύτην.
459. Λύβων ἔξοχος ἀρχιτέκτων ἐκ τῆς Αἰλίδος, ἐκτίσεν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸν περὶφημον ναὸν τῆς Διός· πλησίον αὐτῆς ἐπανηγυρίζοντο οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες.
459. Λυσίας ῥήτωρ· τετράκοντα τέσσαρας λόγους ἔχομεν ἐξ αὐτῆς καθαρῶτα ὑφους, γλαφυρῆς, καὶ ἀνεκφράστου γλυκύτητος.

459. Καλλιμάχης Ἀθηναῖος, ἐπίσημος ἀγαλαματοποιός παλαιός· ἐνέκοψε διαφόρους σίχους τῆς Ομήρου ἐπὶ κόκκον κεχεῖς, κατεσκευάσατο μίαν ἄμαξαν ἐξ ἐλεφαντίνης ὅσῃ, ἣτις ἐδύνατο νὰ κρυφθῆ ὑπὸ τῷ πτέρυγα μιᾶς, μύας καὶ διαφόρους μυρμηγγας ἐξ ἰδίας ἐλεφάντης ἐποίησε. καὶ αὐτῶν τῶν ζωῦφιων τὰ μέλη διεκρίνοντο λεπτομερῶς· πλὴν ὠνειδίδη ὑπὸ τῆς Αἰλιανῆς, ἐπεὶ κατεδαπάνησε τὸν καιρὸν καὶ τῷ ἐπιδεξιότητι εἰς πράγματα ἀνωφελῆ καὶ μοχθηρὰ ἐν ταῦτῳ ἐκ ἐπαξίως.

457. Λυκῆργος ὁ βεβοημένος νομοθέτης τῶν Λακεδαιμονίων υἱὸς Ἐνόμου Βασιλέως Σπάρτης, ὅστις ἀπὸ ὅλας τὰς ἐπαρχίας εἰς τὰς ὁποίας ἔκαμε τῷ περὶήγησιν, ἐσύναξε νόμους καὶ ἤδη πρὸς ἔκθεσιν τῆς αὐτῆς νομοθεσίας. Εἰσήγαγεν εἰς τὰς πολίτας τῷ ὁμοιότητι καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὰς τὰς θαυμαστὰς νόμους ἐκείνας, οἱ ὁποῖοι διαφημίζονται εἰς ὅλα τὰ φιλοπονήματα τῶν ἰσοειογράφων.

Τῆς πῆρχον καὶ ἄλλοι τῆς αὐτῆς ὀνόματος, καὶ ἐξ αὐτῶν βασιλικῆς αἵματος ὀνομαστοὶ εἰς τὰς ἰσοεσίας.

450. Διογένης ἐξ Ἀπολλωνίας τῆς νήσου Κρήτης, εἶχεν ἀνάμεσα εἰς τὰς φιλοσόφους μεγάλῃ τιμῇ, ἐδίδασκεν ἐν τῇ Ἰωνίᾳ πρὸς τῆς Σωκράτους ἐν Ἀθήναις. Τὸ σύσημάτε ἦτον, ὅτι ὁ ἀὴρ εἶναι αἴτιον παντὸς πράγματος ἐχρημάτισε μαθητὴς καὶ διάδοχος τῆς Ἀναξίμανος.

450. Τῆς περὶδης περιφημὸς ῥήτωρ καὶ εἰς τῶν δέκα ῥητορολόγων Ἑλλήνων, μαθητὴς τῆς Πλάτωνος·

ἐκ τῶν πολλῶν Δημηγοριῶν αὐτῆς μία μόνον
σώζεται πρὸς ἡμᾶς.

450. Ἰππίος ποιητῆς καὶ ἰσορικός, ἔβησεν ἐπὶ
τῆς βασιλείας Δαρείου τῆς α'. ἄφησε μίαν ἰσο-
ρίαν τῆς Σικελίας κατὰ τὸν Αἰλιανόν (ἐν β.
Ζ. περὶ τῶν ζώων ἰσορ. κεφ. ζ')

450. Ἀρχέλαος Φιλοσ. ἐπιμαλεσθεὶς ὁ φυσικός,
μαθητῆς τῆς Ἀναξαγόρου, καὶ διδάσκαλος τῆς
Σωκράτους Πρώτος ἐξάβη ὅπως ἤφερον ἐκτῆς
Γωνίας τὴν φυσικὴν ἐπιστήμην εἰς τὰς Ἀθήνας,
καὶ πρῶτος ὁ παρατηρήσας, ὅτι ἡ φωνὴ εἶναι
ἦχος σχηματιζόμενος ἀπὸ τῶν κτύπων τῆς
ἀέρος, καὶ φαίνεται ὁ Νόθος νὰ ἤντησε
πολλὰ ἐκ τῆς φυσικῆς Ἀρχελάου διὰ νὰ δώσῃ
νέον σύστημα τῆς ἐαυτῆς φιλοσοφίας καὶ ἐμπειρικῆς.

Ὁ Ἀρχέλαος διεχρυσίζετο, ὅτι ὅλα τὰ
πράγματα σχηματίζονται ἐκ μορίων ἀνομίων,
καὶ ὅτι τὸ δίκαιον, ἢ ἄδικον εἶναι κατὰ συνή-
θειαν. καὶ ἰδὲ ὅπως μήτε οἰσημερινοὶ φιλό-
σοφοι προσαγορεύθεντες ἀναλγεῖς, πρέπει νὰ
καυχῶνται εἰς ἐκεῖνα τὰ ὅποια περὶ τῆς δο-
ξάζουσι, καὶ περὶ πολλῶν ἄλλων ἀξιωμαίων.

440. Ἐμπεδοκλῆς φιλόσοφος μέγας Πυθαγορικός
ἐποίησε σύγγραμμα εἰς εἴχες περὶ φύσεως
καὶ ἀρχῶν ὄντων κτιστῶν. ὁ Ἀριστοτέλης σὺν
τῷ Λεκιρατίῳ καὶ ὅλοι οἱ παλαιοὶ συγγραφεῖς μυ-
εῖας μεγαλοπρεπεῖς ἐπαίνους ποιεῖσι περὶ τῆς
Φιλοσόφου τῆς.

440. Ἐπίχαρμος ποιητῆς καὶ Πυθαγορικός φιλό-
σοφος, ὁ κομίσας τὰς κωμῶδίας εἰς τὰς συ-
ρακίους. ὁ Πλάτωνος ἤντησε ἐκ τῶν συγγραμ-
μάτων

μάτων αὐτῶν τὸ πλέον ἐξαίρετον, καὶ προσέθηκεν αὐτὸ εἰς τὰ συνδέματά τε.

Ἀλλὰ καὶ ὁ Πλάτων ὠφελήθη ἐκ τῶν ποιημάτων φιλοσοφίας καὶ Ἰατρικῆς καὶ Ἐπιχάρμου, ὁ δὲ Ἀριστέλης καὶ Πλίνιος ἀποδίδωσι τῷ ὑπερτίμῳ ἀνδρὶ καὶ τῷ, τὸ εὖρεμα τῶν διὰ ἑλληνικῶν σοιχείων ὅ καὶ ξ:

439. Κρατῖνος Περὶφημος Ποιητὴς κωμικός Ἀθηναῖος ἐκ τῶν κωμωδιῶν τε δὲν ἔχοντι ἄλλο, παρὰ ὀλίγα ἀποκόμματα. ὁ Κυντίλιανός πολλὰς ἐπαίνας ὑφαίνει διὰ τὰς κωμодίας καὶ ποιητῶν τε καὶ τε.

439. Κράτισος ὁ Μιτυλιναῖος Περιπατητικὸς φιλόσοφος. ἐφιλοσόφει εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ ἐξέλαβε δὴ ἐκλάμπρος μαθητὰς Ῥωμαῖους, τὸν Βρεῖτον καὶ Τέλλιον τὸν υἱὸν καὶ Κικέρωνος, ἀπὸ ὅλα τὰ συγγράμματά τε δὲν ἔμεινεν ἄλλο, παρὰ τὸ ἐπίσημον βιβλίον τῆς ῥητορικῆς.

432. Κησσίας ὁ Ἰσοεικός καὶ Ἰατρός Χρόνης 17 μετεχειρίσθη τὴν Ἰατρικὴν εἰς τὴν περσίαν μετὰ πολλῆς δαχαισιότητος καὶ λαῶν ἐκείνων, ἔγραψε τὴν Ἰσοεικίαν τῶν Ἀστυείων, καὶ τῶν Περσῶν εἰς κγ. βιβλία. ἐκ τῶν ὁποίων φώτιος καὶ Δοσέβειος διεφύλαξαν ἀρκετὰ ἀποκόμματα, ἢ χρονολογία τε εἶναι ἀκριβεστέρα πασῶν τῶν ἄλλων ὡς πρὸς τὴν ἰσοεικογραφίαν καὶ καιρῶν ἐκείνων.

410. Διαγόρας Περὶφημος Φιλόσοφος ἐκ τῆς Νηλείας πόλης, ἐδίδασκεν εἰς τὰς Ἀθήνας τὴν ἀνύπαρξιν τῶν θεῶν.

417. Ἀντίοχος Συρακούσιος Ἰσορικός περὶ τὴν ὀλυμπιάδα πέ, ἔγραψε τὴν Ἰσορίαν τῆς Σικελίας ἀρχαίως

ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς τῆ Κοχάλα βασιλείας μέ-
χει τῆς Σανῆς τῆ Ξέρξ.

416. Ἀντίφων δαΐσημος ῥήτωρ Ἀθηναῖος, υἱὸς τῆ
ῥήτορος Σοφίλα, ὀνομαζόμενος ῥάμνιος διότι εἰς
ῤάμνιν ἐγεννήθη χώραν τῆς Ἀττικῆς· πρῶτος
πάντων κατέστησε ὡς τέχνην τὴν ἀγλωττίαν
μὲ κανόνας καὶ χόλια, ἔλαβε τὸν Θεκυδίδην
μαθητὴν.
410. Ἀρχίτας τῆς Ταράντα φιλόσοφος Πυθαγο-
ρικός, καὶ ἔξοχος μαθηματικός· ἐφευρε κατὰ
τὸν περιφημὸν συγγραφεῖα Εὐδόκιον τὸν διπλα-
σιασμόν τῆ Κύβη (α) καὶ μετεχειρίσθη τὰ μα-
θηματικά θεωρήματα πρὸς τὰς χρήσεις τῆ
βίης . . . ἐπὶ τῷ τῆ Ἀρχύτη Πολυμάθειαν,
ἴσως οἱ ἀκόλαστοι τῆ Μεχενβράεχ ἔβαλαν εἰς
τάξιν τὰς περὶ φυσικῆς ἀποδείξεις ὄχι ὀλι-
γώτερον τῶν μαθηματικῶν ἀξιωματίων.
480. Ἀρετὴ μήτηρ τῆ φιλοσόφου Ἀρισίππου, γυνὴ
πολλῆ κλέος καὶ φήμης, ἡ αὐτὴ παρέδωκε τῷ
φιλοσο-

(α) Κύβος εἶναι ἓν χῆμα τετράγωνον, ἀπὸ κάθε-
γωνίας, παρόμοιον τῆ ἀσραγάλα μετ' ἧ παιζουσι
οἱ κυβόται ἐπὶ λαίας τραπέζης, ἡ ἐτυμολογία
Κύβη εἶναι ἑλληνικὴ αἱ λατῖνοι δὲ ὠνόμασαν αὐτὸ
τὸ χῆμα κῆβος (cubo) μιμήμενοι εἰς τῆτο καθῶς
καὶ εἰς ὅλα τὰ ἄλλα τῷ ἑλληνίδι φράσιν δα τῷ
καπυσαλθεῖσαν αὐτῶν γλῶσσαν.

Ὁ Κύβος ἰδίως Λατινισὶ λέγεται.

Τεωσ

Ἰταλισί. dádo ἦτοι δάδοι.

(β)

φιλοσοφίαν καὶ ἐπέρας ἐπισήμας τῷ ὑψώπῳ,
ὄδῳ ὠνομάσθημιτροδίδακτος ὁ μαθητής.

408. Ἀρείων μισικός ἄριστος καὶ ποιητής γεννηθεὶς εἰς
μυρίνην. πολλὰς ὕμνους διαφόρων ὑποθέσεων
συνεγράφατο ἐπαινεμένους ὑπὸ πάντων περὶ δὲ
τῆς ποιήματος δυθύραμβος (β) παράλληλον εἶ-
ἔχει, καὶ ἤφερεν αὐτὸ εἰς τὸν ἑσχατον βαθμόν.

400. Ἀλέξανδρος περίφημος ὀνειροκρίτης ἠκολούθη-
σε τὸν μέγαν Ἀλέξανδρον εἰς ὅλας τὰς νίκας
καὶ πρὸς θριάμβους αὐτῶν.

400. Ἀρίσταρχος μέγας φιλόσοφος ἐκ τῆς Σάμου
πρῶτος πάντων ἐδογματίσεν ἀποδεικτικῶς ὅτι
ἡ γῆ κυκλοφορεῖται περὶ τὸν ἄξονα αὐτῆς, καὶ
περιγράφει κατ' ἔτος κύκλον ἀμφὶ τὸν ἥλιον.

Λοιπὸν νεὰ δὲν εἶναι, ἔτε τῆς Κοπερνίκου,
ἔτε τῆς Τύχωνος, ἔτε τῶν λοιπῶν ὅσοι κομ-
πάζονται νὰ γνωρίσεν τὰ ἠχώδη συστήματα
τῆς

(β) Δυθύραμβος εἶναι ἑλληνικὴ λέξις συνθεθεὶς
ἀπὸ τὸ δύς καὶ θύρα, ὅπῃ δηλοῖ διπλῆν θύραν.
ποίημα σωθεθεὶς εἰς τὴν τιμὴν τῆς θεᾶ Βάκχου,
δύο φοράς γεγεννημένος κατὰ τὴν μυθολογίαν
πρῶτον ἐκ τῆς μητρὸς Σεμύλης θυγατρὸς Κάδμου
Θηβῶν Βασιλέως, καὶ Ἐρμῖονος· ἔπειτα ἐκ τῆς μη-
τρὸς τῆς Διὸς· τέως δ' ὅτι ἀνευδράφη εἰς εὐπύλαιον
δύθυρον.

Τῆτο τὸ ποίημα διεφωνεῖτο μὲ ἄδειαν ὑπέρμε-
τρον καὶ τὸλμῶν ἀχαλίωτον, ἐπεὶδὴ ἦτον ἀφιερω-
μὸν τῇ μανίᾳ τῆς Βάκχου καὶ ταῖς Διονυσίαις, κα-
τὰ τὴν τῆς ψαλμοθετικῆς αὐτῶν χαρμῶσιν ἡμέ-

τῆς φυσικῆς περὶ τῆς δόξης ταύτης· μήτε πρέπει νὰ θαυμάζη ὁ ἐπισήμων εἰς τὴν περὶ τοιούτων τῶν ποιῶτων περὶ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, ἐπειδὴ ἡ δόξα τῆς κινήσεως τῆς ἐπιγείης σφαίρας ἔλαβε τὴν ἀρχὴν ἐκ τῆς περὶ εὐφύμου Ἀριστοτέλους, καὶ ἀκομιε ἐκ τῆς ἑσώικῆς φιλοσόφου Κλεάνθου, διαδόχου τῆς Ζήνωνος.

Ὅμως τὴν σήμερον θαυμάζει ἡ κολακεία καὶ ἡ φιλοπροσωπία· ἐπειδὴ αὐτὶς νὰ ἀδέεται τὸ Ἀριστοτελικὸν σύστημα περὶ τῆς ἀνωρῆθεις δόξης ὑπερυψεῖται καὶ παρὰ πεπερασμένων ἀνδρῶν, καὶ παρὰ τῶν πολλῶν ἡ δόξα τῆς Κωπερνίκου, τὴν ὁποίαν αὐτὸς ὄλιω ἤρπαξεν ἐκ τῆς Ἀριστοτέλους, καὶ τῶν λοιπῶν φιλοσόφων τῆς ἐλλάδος.

Τάλαινα Ἑλλάς! ἐπὶ σοὶ ἀρμόζει εἰκότως τὸ γνωμικὸν „δρυὸς πεσέσης πᾶς ἀνὴρ ξυλάεται“, σὺ γὰρ ἔσπειρας, καὶ ἄλλοι θερίζουσι· ἡμεῖς δὲ περισέφομε μὲ ἀνθη ὑμνωδιῶν ἄχρη κέρι, καὶ παντὸς ἄλλου ἀξιώματος τῆς σοφῆς τῆς ἀρχαιότητος, θεόμαχοι νὰ παύσωσιν αἰκαινοτομίαι ἀπὸ τῆς νὰ μὴν μιαιύναν τὴν ἀγνίαν τῆς ἀρχαιότητος πασάδα.

400. Ἡρώδοτος πατὴρ τῆς κοσμικῆς ἰστορίας, καὶ περιφωρέσας πάντων τῶν ἰστορικῶν· ἔγεννηθη εἰς τὴν Ἀλικαρνασσὸν πόλιν τῆς Καρίας ἐν τῇ μικρῇ Ἀσίᾳ, ἐκ τῶν ὀδηπορικῶν αὐτῆς εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ Αἴγυπτον, καὶ εἰς ἄλλας χώρας τῆς ἐλλάδος ἔγραψε τὰ ἐννέα θαυμάσια βιβλία, τὰ ὁποῖα ἔχομεν ἐξ αὐτῆς, ὀνομαζόμενα ἐννέα Μῆσαι· ὄνομα τὸ ὁποῖον ἐδώθη τῇ αὐτῆς ἰστορίᾳ ὑπὸ τῆς λαῶν, ὅστις ἐσωτήρησεν

τρῆξεν εἰς τὰς Ὀλυμπιακὰς ἀγῶνας· ὅταν αὐτὸς ἐκφώνησεν αὐτῷ, καὶ ὅλοι μὲ φωνὰς ἐκρότησαν τὰς χεῖρας, καὶ ἔλεγον ἰδὲ ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος τόσον ἐπαξίως ἔφαλλε τὰς νίκασμας καὶ ἐπεφήμισε τὰς θριάμβους τὰς ὁποῖας ἡμεῖς ἐκάμαμεν εἰς ζημίαν τῶν βαρβάρων· ὁ Ἡρόδοτος εἶναι μετὰ τῶν ἰστοριογράφων κατὰ τὸν Ὅμηρον εἰς τὰς ποιητὰς, ὁ Δημοκρέτης εἰς τὰς ῥήτορας, ὁ Ἀριστοτέλης εἰς τὰς φιλοσόφους, καὶ ὁ Πλάτων εἰς τὰς συγγραφῆς.

Αὐτὸς ἔγραφεν ἀπόμνημον τὸν βίον τῆς Ὀμήρου καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ ἐνάτη Μῆσα ἀποδοθεῖσα τῷ φιλοπονήματι αὐτῷ ὑπὸ τῆς σεσοφισμῆς ἐλλάδος.

400. Ζεῦξις περίφημος ζωγράφος γεννηθεὶς εἰς Ἡράκλειαν· αὐτὸς ἤφερεν εἰς τὸ ἄκρον τῆς ἐντελείας τὴν ζωγραφίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Πολύδωρος δὲν ἐδιωχθῆναι φθάσει· ὁ Πλίνιος γράφει, ὅτι ὑπερέβη τὸν Παρράσιον, καὶ τόσον κατὰ φύσιν ἐζωγράφησε τὰς ῥόγας τῶν σαφυλῶν, ὅσες τὰ πετεινὰ τῆς ἕραν ἔπέπεν γύρωθεν τὰ τζιμπῆν.
316. Λόγγος περίφημος συγγραφεὺς τῆς βιβλίας ὀνομαζομένης ποιμνική, αὐτὸ περιέχει τὰς ἑρωτάς τῆς Δάφνης καὶ τῆς χλόης.
316. Σωτιάδης ἀρχαῖος ποιητὴς, γεννηθεὶς εἰς μαρωνίαν τῆς Θράκης, εὔρε τὰς εἴχας ὀνομαζομένης Γαμβικῆς, καὶ ὁπιδιοπόρους οἱ ὁποῖοι ὀνομάζοντο τότε σαραδικά.
308. Ἀντίχος τῆς ἀσκάλωνος Σαῖνός φιλόσοφος, μαθητὴς τῆς Καρνεάδου· ἔπος ἐχρημάτισε διδάσκαλος τῆς Κικέρωνος.

308. Εὐδοξος ἐκ τῆς Κνίδος υἱὸς τῆ ἀρχίνου, ἀστρονόμος, Γεωμέτρης, καὶ νομοθέτης.
308. Λυσίας Πυθαγορικὸς φιλόσοφος ποιητὴς τῶν χρυσῶν εἰχῶν.
388. Ὑπαρχος μέγας ἀστρονόμος, καὶ εἰς τῶν πλείον πεπαιδευμένων μαθηματικῶν τῆς ἀρχαιότητος, ἐγκύριος ὑπῆρχε τῆ ἐν Βιθυνία Νικαίας ἠνθροσι ἐπὶ τοῖς χρόοις καὶ τῆ Πτολεμαῖς Φιλαμήτορος, καὶ τῆ Εὐεργέτη Βασιλέων Αἰγύπτου.

Οὗτος ἐξεσηέπασε τὴν ἀν κινήσιν μερικῶν τῶν ἀπλανῶν ἀσέρων ἐκ τῆς δύσεως εἰς τὴν ἀνατολήν. ὁ Πλίνιος ὁμιλεῖ συχναῖς περὶ τῆ ὑπάρχε μὲν μεγάλων ἐγκωμίων τὸν ὀνομάζει οἰκῆον τῆς φύσεως, ἀνδρα κατὰ τὴν φύσιν, τῶν τῆς φύσεως ἀποτελεσμάτων συμμετόχον τὸν ἐπαρρίθμει μὲ τῆς μεγαλόοας ἐκείνης, οἷτινες μὲ τὴν πρόρρησιν τῆς ἐκκλείψεως ἔδωκαν νὰ καταλάβουν, ὅτι οἱ ἀνθρωποὶ δὲ εἶναι νὰ θαυμάζωσιν ἐπὶ τοιαῦτα ἐράνια φαινόμενα.

Ὁ συγγραφοὺς τὸν δὲ λαβεῖται πάρα πολὺ, διότι παρατήρησιν ἀκριβῶς ὅλα τὰ ὅποια αὐτὸς ἐπαρρίθμει θαυμασίας (καὶ δίχως τηλεσκοπίς ἐδύνατο νὰ γίνων αὐταὶ αἱ παρατηρήσεις) καὶ ἐφανέρωσε τῆ κατ' ἐνός ἀσέρος τὴν ἰδίαν θέσιν, καὶ τὸ μέγεθος ἀνομι . . .

Εἰς τὴν ἀνωθεν ἐρώτησιν πάλιν ἐρωτῶ τῆς ἐμπειροτέρης τῶν ἀστρονόμων, καὶ τῆς φυσικῆς τῆ νῦν καιρῆ, οἱ ὅποιοι περὶ ττολογῆσι περὶ πάντων, ἐπίστε καὶ χωεῖς τηλεσκοπίων, λοιπὸν ματαίως καυχῶνται οἱ Ὀλανδοὶ, καὶ ἄλλα ἔδην αὐτοῖς παραπλήσια εἰς τὴν τῶν αὐτῶν τηλεσκοπίων εὔρεσιν. Εἰ

Ἐν τῷ Ὑπάρχῃ μερικά ἀποκόμματα ἔχου-
μεν περὶ ἐραυίων φαινομένων· ὁ πατὴρ Πε-
τάβιος τὰ μετεγλώττισε λατινιστὶ ἀπὸ τῆς
ὑπέμετρον καλοκἀγαθίας, καὶ ἔνθερμον
ζῆλόν τε.

380. Περικλῆς Ἀθηναῖος ἕνας τῶν περιφανεστάτων
τῆς καιρῆς τε, αὐτὸς κατεσόλισε τὰς Ἀθήνας,
ἐγλύκανε τὰ ἦδη τῆς λαῶς κείνης, ὑπέραφιδθη
τῆς καθ' ἑνὸς τῆς κλίσει, ἐφιλοδώρησε τὰς ἐπι-
σημονας καὶ τεχνίτας, καὶ κατέστησε τῆς πό-
λιν τῶν Ἀθηνῶν Παγκόσμιον Δεάτρον.

385. Ἡσίοδος Διάσημος Ποιητὴς, ἐγεννήθη εἰς Ἀ-
σκρον τῆς Βοιωτίας· ἔτος ἐχρημάτισεν Ἰέρως
τῶν Μισσῶν εἰς τὸ ὄρος τῆς Ἐλικῶνος, μερικοὶ
συγγραφεῖς τὸν Δέλφει παλαιότερον τῆς Ὀμή-
ρου, ἄλλοι ἐκατὸν ἔτη μῦ τὸν Ὀμηρον. Ἀπ' αὐτῆς
διείσκιονται δύο ποιήματα, τὸ πρῶτον καὶ
τὸ πλέον ἐξαιρετὸν ὀνομάζεται ὡς ἔργα καὶ ἡμέ-
ραι ὡς ἁλαμβαίνει κανόνας τινὲς περὶ γεωρ-
γικῆς. Τὸ δεύτερον εἶναι ἡ Θεογονία, γένεσις
τῶν Θεῶν· ὁ Κικέρων παρακινεῖ τὸν λέπταν
να μάθῃ ἐκ σήφους τὸν Ἡσίοδον, καὶ να ἔχη
τὰ ποιήματά τε πάντοτε εἰς τὸ σῶμα εἰς κάθε
τόπον ὅπῃ ὑπάγει.

376. Ἀναξανδρείδης περίφημος φιλόσοφος ἐκ τῆς
Μελίτης. πρῶτος ἐφεῦρε τῆς σφαιραν κατὰ τὸν
Πλίνιον, καὶ ἀφίπλωσε τὰς γεωγραφικὰς πι-
νανας, καθὼς γράφει Στράβων καὶ Διογένης
ὁ Λαέρτιος.

Ὁ αὐτὸς φιλόσοφος, ἐχρημάτισε καὶ τῶν
ὥρολογίων τελεσιργός, καὶ τῆς ἐκλειπτικῆς
λοξότητος

- λοξότητος (γ) κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῆ Πλινίου,
τὴν ἐν τῷ 5. κὴ ἰά τῶν βιβλ: αὐτῆ: κεφ: 5.
370. Ἀντίφιλος περιφίμος ζωγράφος, ἀπεραστής
τῆ Ἀπελλῆς ἀνάμεσα εἰς τὰ πολλὰ τῆς ζω-
γραφικῆς τέχνης, ἐθαυμάσθη πολλὰ ὅλα μίαν
εἰκόνα, τὴν ὁποίαν ἐζωγράρισεν ἐνὸς παιδὸς
παρασάινοντας ὅτι εἰς ἔσκυπτε καὶ ἐφύσα τὴν
φωτίαν ὅλα νὰ τὴν ἀνάψῃ· καὶ αὐτὴ ἡ ζωγρα-
φία δὲν ἤμπορῆσε, νὰ γένη φυσικωτέρα· ὁ
Ἀντίφιλος ἐχρημάτισε μαθητὴς τῆ Κησιδήμου.
353. Δείναρχος ῥήτωρ, ὅστις ἐγενήθη εἰς τὴν Κό-
ρινθον καὶ ἔτι νέος ὡν ἦλθεν εἰς Ἀθήνας·
ὁ Πατὴρ τῆ ἐκαλεῖτο Σωκράτης καὶ Σώστρατος·
ὑπῆρχε μαθητὴς τῆ Θεοφράστου. εἰς τὸν εἰκοσὸν
χρόνον τῆς ἡλικίας τῆ ἀρχισε νὰ γυμνάζεται
τὴν ῥητορικὴν· κατὰ πρῶτον ἔλαβεν ὑπόληψιν
ἀπὸ τὸν Δημοθένην καὶ Ὑπερίδην· ἐσωώθησεν
ἐξήκοντα πένταρας λόγους, ἐκ τῶν ὁποίων τρεῖς
μόνον σώζονται· αὐτὸν καλεῖ Διονύσιος ὁ Ἀλι-
καρνασίδης ὀρεῖνόν ῥήτορα.
- 346 Ἀριστοφάνης Ἀθηναῖος· εἰς τῶν ὀνομασωτέρων
κωμικῶν· ἐσύνθησεν ὑπὲρ τὰς πενήκοντα κω-
μωδίας, καὶ δὲν ἔχομεν ἄλλας, παρὰ εἴ-
δεκα, γεμισσας τῆς ὑψηλῆς ἐκείνης καὶ γλύ-
κειᾶς γλαφυρότητος, αἱ ὁποῖαι χαρακτηρίζουσι
τὸν ἀττικὸν χαιριτισμὸν. 340.

(γ) Ἐκλειπτικὴ εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία χωρίζει
τὸν ζωδιακὸν εἰς δύο ἕξ ἴσας μερίδια, ὑπὸ τὴν
ὁποίαν λοξὴν γραμμὴν γεννᾶται ἡ ἐκλειπτικὴ τῶν
δύο φασήρων.

- 340 Ἐπίκουρος εἰς τῶν μεγίστων φιλοσόφων τῆ καί-
 ρητε. ἔτος συνέγραψε πολλά βιβλία, εἰς τὰ
 ὁποῖα ἐκωχάτο ὅτι δέν ἐπιφέρει κἀνεία πρᾶγ-
 μα ἔβαλεν εἰς μέγαλιν ὑπόληψιν τὸ σύ-
 ζημα τῶν ἀτόμων, ἐφάρεθον παρά τῆ Δημο-
 κρεῖτε· αὐτὸς ἐδίδασκεν ὅτι σμίσσεται ἡ δ-
 δαιμονία τῆ ἀνθρώπου εἰς τὴν ἡδονήν, ἥτις
 εἶναι ἀχώριστος ἀπὸ τῆ ἀρετῆς, ἐχί καθῶς
 ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τε, καὶ ὅτι εἶ-
 ναι ἐνωμένη εἰς τὴν σωφροσύνην αἱ διδασκα-
 λίαί τε ὁμοῦς κακῶς ἐξηγήθησαν, ἐπειδὴ με-
 ρικοὶ τῶν ὁπαδῶν τε ἐδόθησαν εἰς τὴν ἀκρα-
 σίαν, καὶ ἠκολούθησαν ἀχρεῖα ἀποτελέσματα,
 τὰ ὁποῖα ἠτίμασαν τὴν αἵρεσίν τε Ἐξισεν ἔτη
 72, καὶ ἀπέθανε μὲν δόξης καὶ τιμῆς.
328. Κράτης περίφημος φιλόσοφος ἦος τῆ Ἀσιονίδε
 ἐκ Θήβης τῆς Βοιωτίας μαθητῆς τῆ Διογένεος,
 ὅστις ἐρρίψεν ὅλα τὰ πλέτη τε εἰς τὴν θάλασ-
 σαν ὅλα καὶ χολάζη ἀνεμποδίστως εἰς τὴν μό-
 νην μελέτην καὶ θεωρίαν τῶν φυσικῶν ὄντων,
 καὶ εἰς τὸν φιλοσοφικὸν βίον.
324. Ἀντιθέτης φιλόσοφος Ἀθηναῖος μαθητῆς τῆ
 Σωκράτους, ἀρχηγῆς τῆς αἵρέσεως τῶν κυνη-
 κῶν φιλοσόφων. ἠνθισεν ἐν Ἀθήναις, καὶ
 ἔδειξε μέγαλιν προκοπὴν τῆ νοός τε.
324. Ἀριστοτέλης Μέγας φιλόσοφος ἀπὸ τὰ Σάγειρα,
 κορυφαῖος τῶν φιλοσόφων ἀρχηγός τῶν περε-
 πατητικῶν μαθητῆς τῆ Πλάτωνος· ὁ ἀριθμὸς
 τῶν χολιασῶν, τῶν συγγραμμάτων τε πα-
 λαίων τε καὶ νέων εἶναι πολλὸς· κατὰ τὴν
 μαρτυρίαν τῆ Λαερτίου ὁ Ἀριστοτέλης εἶναι
 ἐκεῖνος, ὅστις ὅλα καὶ ἐναχολῆται εἰς τὴν ἀδιά-
 κοπον

νοπον μελέτῃ τῶν μαθησέων, ὅταν ἐποιμᾶτο ἐξέτεινε τὴν χεῖρα ἔξω τῆς κλίης, εἰς τὴν ὁποίαν ἐβάσαζε μίαν σφαῖραν μικτῆς μετάλλου, ἧλ' ἵνα ἐξυπνίσῃ εἰς τὴν παραχλῆ ὅπῃ αὐτὴ ἐποίει πίπτουσα εἰς μίαν χάλυβινον λεκάνην.

Ὁ Ἀριστοτέλης ἐχρημάτισε διδάσκαλος τῷ μεγάλῳ Ἀλεξάνδρῳ, ἐκ τῶν ὁποῖον παρακαλεσθεῖς συνέγραφεν ἐκείνα τὰ ὠφέλιμα βιβλία ὀνομαζόμενα ἡ Ἴσορῖα τῶν ζώων, ἐξόχως τὰ τῆς ἡθικῆς, ἡ αὐλετικῆς, ποιητικῆς, καὶ ῥητορικῆς.

320. Διογένης ὁ κυνικὸς περίφημος ἧλ' τὴν φιλοσοφίαν τῆς ἦτον μὲς εἰς τὴν τραπέζην ἐκ τῆς Σινώπης τῷ Πόντῳ ἐπιδάσκειν ὑπὸ τὸν Ἀντισθένην, καὶ ὑπερέβη πάντας εἰς τὴν ἡθικὴν, εἰς τὸσον ὅπῃ τὰ συγγράμματά τῳ ἐπροξένισαν ἄκραν ἐντύπωσιν καὶ εἰς τὴν ἀρίστην Πατέρα τῆς ἐκκλησίας, ὅμως ἐχάσθησαν ὅλα καὶ δὲν ἔχομεν ἐν τῶν φιλοπονημάτων αὐτοῦ, μήτε εἰς τὰ ἰσορῖα, μήτε εἰς τὰ ἐπιστημονικὰ τῶν συγγραφέων.

Ἡ κατοικία τῷ Διογένει ἦτον ἕνας ἀμφορέας (βυτζί) καὶ δὲν εἶχεν εἰς αὐτὸ ἄλλα σκευὴ παρέξ ἕνα σακεύλιον, μίαν ράβδον καὶ ἕν πινάκιον, τὸ ὁποῖον καὶ ἐρρίψεν ἀφ' οὗ εἶδεν ἕνα νεανίσκον ὅπῃ ἐπείει εἰς τὴν χεῖραν τῆς Χειρὸς τῳ. ὁ μέγας Ἀλέξανδρος ὡς τὸν εἶδε καὶ συνωμίλισε μαζί τῳ, ἐφθόνησε τὴν καυτῶσίν τῳ καὶ εἶπεν ὅτι αὐτὸν δὲν ἦτον Ἀλέξανδρος ἢ υχετο ἵνα ἦται Διογένης. Φωκίων, Στίλπων ἐκ Μεγάρων καὶ ἄλλοι περίφημοι ἄνδρες ἐχρημάτισαν μαθηταῖς.

318. Φωκίων ἀρχιστράτηγος Ἀθηναῖος καὶ μέγας
 ῥήτωρ μαθητὴς τῷ Πλάτωνος καὶ τῷ Ξενοκράτους·
 ὁ Δημοσθένης τὸν ἀνόμασε διὰ τὴν δῦλωτ-
 τίαντα, ἀξίτην τῶν δημηγοριῶντα διότι ἀπέ-
 κοπτε τῆς λόγου τα, ἀνέλυε τὰς δυσκολίας
 καὶ ἠδυνάτει τὰς αἰτίας.
307. Καλλίστρατος ἔξοχος ῥήτωρ. ὁ Δημοσθένης ἐκ-
 πλαγεῖς ἔνεκεν τῆς δῦλωττίας τα, ἐβιάσθη γὰρ
 τὸν μιμητῆ καὶ καταλιπὼν τὸν Πλάτωνα ἐσυ-
 νήθιξε γὰρ λέγειν ἡ ἀξίότης, ἀλλ' ἡ τύχη
 βοηθεῖ τὸν βίον τῷ ἀνθρώπῳ.
305. Κράτης περὶφημος φιλόσοφος ἀκαδημαῖκός μα-
 θητὴς τῷ Πολέμοις, διδάσκαλος τῷ Ἀριεσι-
 λάῳ, καὶ ἄλλων περιβοήτων φιλοσόφων.
304. Λυκόφρων περὶφημος Ποιητὴς καὶ γραμματικός,
 γεννηθεὶς ἐν νήσῳ Χαλκίδῃ τῆς Εὐβοίας,
 συνέγραψε πολλὰς τραγωδίας· δὲν ἔχομεν ἐξ'
 αὐτῷ ἄλλας παρὰ τὴν Λεγομένην Ἀλεξάνδραν·
 ἡ ἔκδοσις εἶναι ἀρίστη τῷ ᾠξφόρῳ.
300. Λυκῦργος διὰ δῆμος ῥήτωρ ἐξ Ἀθηναίων, υἱὸς
 τῷ Λυκῦφρονος· ἠνθῆσε περὶ τῆς Χρόνης τῷ
 Δημοσθένος.
300. Δημοκρίτος Ἀβδηρῆσις ἐν Θράκῃ, εἰς τῶν με-
 γίστων φιλοσόφων τῆς ἀρχαιότητος· ἔγραφεν
 ἐκτὸς τῷ μεγάλῃ ἀριθμῷ τῶν ποιημάτων τα τὸ
 περὶφημον, τὸ ὁποῖον αὐτὸς ἐκάλεσε διάκοσμον
 διὰ τὸ ὁποῖον ἡ πολιτεία τῷ ἐφιλοδώρησε πεν-
 τακόσια τάλαντα, καὶ ἀνήγειρεν αὐτῷ σήλας
 χαλκίας· ὁ ἐπίκυρος ἠνθῆσεν ἐπ' αὐτὸν τὴν
 φιλοσοφίαν τα.
300. Δικαίαρχος περὶφημος φιλόσοφος ῥήτωρ, καὶ
 γεωμέτρης υἱὸς Φειδίας τῷ Περιβοήτῃ γλυπ-
 τικῷ,

τικῆ, δι' ὃν καὶ ἐλαλήσαμεν ἰκανῶς. ἦν μαθητὴς τῆ ἀριστοτέλους ἔγραψε πολλά βιβλία περὶ διαφορῶν ἐπιστημῶν ἐκ τῶν ὁποίων δὲν σώζονται παρὰ μερικὰ ἀποκόμματα.

300. Ἀρκεσίλαος φιλόσοφος, ἐκ πυθαγόρου, διάδοχος τῆ Κράντορος· αὐτουργὸς τῆς ὀνομαζομένης αἰρέσεως, ἢ δευτέρα ἀκαδημία, ἢ ἐριστῆς καὶ φιλόμαχος εἰς πάντα (δ) μάλιστα τῶν φιλοσοφικῶν ἀξιωματικῶν.

300. Λύσιππος αἰεὶς γλύπτῆς γεννηθεὶς ἐν Σικίνῳ. Μέγας ἀρθμὸς ἐργασιῶν ἐξῆλθεν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῆ, καὶ αὐταὶ ἐξέπληξαν τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν Ῥώμην· ἦτον σύγχρονος τῷ μεγάλῳ Ἀλεξάνδρῳ.

300. Δημοκράτης διάσημος ἀρχιτέκτων ἐκ τῆς Μακεδονίας. Ἐπρόβαλεν εἰς τὸν Ἀλέξανδρον τὴν χωρίσῃ τὸ ὄρος τῆ Ἄθω, καὶ τὴν καταστήσῃ ἐν χήματι ἀνθρώπων, βασιάζοντα εἰς τὸ ἓνα χεῖρμιαν μεγάλῳ πόλιν, καὶ εἰς τὸ ἄλλο ἓνα ποτήριον δεχόμενον τὸ ὕδωρ τῶν ποταμῶν ὅπως τρέχουσιν ἐκ τῆ αὐτῆ ὄρει, δεῖ τὴν χύσῃ εἰς τὴν θάλασσαν· ἀλλὰ ὁ Ἀλέξανδρος δὲν ἠθέλησε

(δ) Οὗτος ἐδίδασκε ὅτι τὰ πάντα εἶναι ἀβέβαια· ματαίως λοιπὸν καυχῶνται τῆ Καρτεσίας οἱ μαθηταὶ περὶ τῆ αὐτῆ συστήματος, ὅταν ὁ Ἀρκεσίλαος ἐριστῆς ἐν πᾶσι, πρῶτος πάντων ἐφώνησε περὶ πάντων ἀμφιβάλλειν· δεῖ τῆ οἱ ὀπαδοὶ τῆ Καρτεσίας ἔπρεπε τὴν ὀνομάζονται μᾶλλον ἀρκεσιλαῖται παρὰ καρτεσιανοί.

ἠθέλησε καὶ τὸν μετεχειρίσθῃ εἰς τὴν οἰκοδομὴν τῆς μεγαλοπόλεως Ἀλεξανδρείας.

290. Ἀγάθων ποιητὴς τραγικός, καὶ κωμικός· μαθητὴς τῶ Σακράτους, καὶ τῶ Πλάτωνος.

290. Ἀμμώνιος, λιθοτόμος, πειβόπος χειρουργός. Ἀλεξανδρῆς· ἔτος ἐφεῦρε πρῶτος πάντων τὸν τρόπον τῶ ἐξάγειν τὴν πέτραν ἀπὸ τῆς κύβης.

285. Δημήτριος φαλαίρεός περὶφημος ῥήτωρ, καὶ φιλόσοφος περὶπατητικός, τῶ Θεοφράστῃ αὐτός εἶναι ὁ μέγας ἀνὴρ ἐκεῖνος, ὅστις ἐδιοίκησε τὸν λαὸν τῶν Ἀθηνῶν μὲ τὸςὺ φρόνησιν, καὶ μὲ τὸςὺ δ'πρέπειαν, ὡς ἐβιάσθησαν οἱ Ἀθηναῖοι νὰ ἀνεγείρῃ εἰς τὸ ὄνομάτῃ τειλοκοσίας ἐξήκοντα σῆλας δ'χα νὰ τιμήσωσι τὴν ἀρετήντῃ.

Αὐτὸς ἔγραψε πλῆθος βιβλίων, τὰ ὅποια ἐχάθησαν ἔξω ἀπὸ τὴν ῥητορικὴν καὶ κατατρεχθεῖς ὑπὸ τῶν ἐχθρῶντῃ, ἀν καὶ μεγάλης ἀξίότητος καὶ χρησθηθείας ἀνὴρ πλήρης ζήλας πρὸς τὴν Πατριδατῃ, ἠναγκάσθη νὰ καταφύγῃ εἰς Αἴγυπτον πρὸς τὸν Πτολεμαῖον Φιλάδελφον (ε) Βασιλέα τῶ τότε ἐκεῖντῃ.

281.

(ε) Διωχθεῖς θανασίμως ὑπὸ τῶν ὑπεναυτίων, ἐχρηιάσθη πάραυθα νὰ φύγῃ, καὶ καταφυγῶν πρὸς τὸν ῥηθ'ότα Φιλάδελφον ἔβαλλε πρὸς αὐτὸν δ'δύς εἰς χρῆσιν τὰ τάλαυτα, ὧν ἦν πεπροικισμέτος, σολίζοντας τὴν ἐν Ἀλεξανδρείῃ βασιλικὴν βιβλιοθήκην περὶ πρὸ τῶν εἴκοσι χιλιάδων βιβλίων· καὶ κατέπεισε τὸν Φιλάδελφον ἐρασίῳ τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν

πεπαι-

281. Δημοσθένης ὁ κορυφαῖος τῶν ῥητόρων, περὶ τῶν
 ὁποῖα ἀμιλήσαμεν ἐν τῇ ἀπολογία εἰς τῶν
 μεγαλονόων ἀπὸ ὅσας ἐφάνησαν εἰς τὴν γῆν
 ἐγεννήθη εἰς τὰς Ἀθήνας ἐπεσκέπτετο τὴν
 σχολὴν τῶν Πλάτωνος, τῶν Ἰσοκράτους, καὶ τῶν
 Ἰσοκράτους ἔχομεν ἀπ' αὐτὸν διαφόρους λόγους, καὶ
 ὁποῖος ὁ Βόλφιος μετέφρασε λατινιστὶ τὸ ἔφος
 τῶν εἶναι μέγα καὶ ὑψηλὸν καὶ γέμον ἰσχύος ὅλοι
 οἱ λόγοιτε εἶναι ὁ κολοφῶν τῆς βυζαντινῆς
 Κικέρων ὁ μεγαλύτερος ῥητορ παρά λατίνοις
 ἐμιμήθη τὴν Δημοσθένην εἰς ὅλας τὰς δημογο-
 είας

πεπαιδευμένων ἀνδρῶν, καὶ μεταγλωττισθῆ ἀπὸ
 τῆς ἑβραϊκῆς εἰς τὴν ἑλληνικὴν διάλεκτον ἢ πα-
 λαιὰ διαλεκτὴν, ἣτις ὀνομάζεται μέχρι τῶδε καὶ πα-
 ράφρασις τῶν ἑβδομήκοντα, ἢ πλέον περιφνητος
 καθολικῆς, καὶ κανονικῆς ὅπως ἠμπορεῖ νὰ διερθεῖ. Διὰ
 τὸ ὁποῖον ἀξιοσέμητον ἔργον ἀπεσάλθη ὁ Φαληρέας
 ὑπὸ τῶν Βασιλέως ὡς πρέσβυς εἰς τὴν Ἰερουσαλήμ
 πρὸς τὸν τότε ἀρχιερέα τῶν τότε ὀνόματι Ἐλεάζα-
 ρον καὶ Διδυς μὲν τὴν πρεσβείαν ὁ ἀρχιερέας βελῆ
 τῆς συγκλήτης, καὶ τῶν λαῶν ἐπεμφεν εἰς ἑβραϊκῶν
 διδασκάλους τῶν ἐμπειρωτέρων εἰς τὰς ἐπισήμας καὶ
 εἰς τὰς γλώσσας, ὑφ' ὧν καὶ ἀπετελέθη εἰς τὴν
 Ἀλεξανδρείαν τὸ περιφνητὸν ἔργον; περὶ τὴν γράφας
 φῶτιος ἀμφὶ τὰς νεαράς τῶν Ἰερουσαλιμῶν καὶ ἐν ἄλλοις
 τῶν παμπόλλων συγγραμμάτων αὐτῶν λέγει ὅτι
 μήτε ἢ ἀνακάτωσις τῶν καιρῶν, μήτε καὶ ἢ κακία τῶν
 ἀνθρώπων ἐδυνήθη πόσωτε ἢ νὰ καταβάλλῃ τὴν ἰε-
 ραὴν παράφρασιν αὐτὴν, ἢ νὰ τὴν ἀναμορφώσῃ.

είας αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ τῶν ῥημάτων, καὶ εἰς τὰ τῶν φράσεων.

280. Βίων ὁ ἐκ τῆς Σμύρνης περὶφημος ποιητὴς σῶζονται τέττα μερικὰ εἰδύλλια μὲν μεγάλης γλυκύτητος καὶ ὀφραδείας.

280. Καλλίμαχος ἐκ τῆς Κυρήνης τῆς Λυβίας, ἤκουσεν ἐπὶ τοῖς χρόνοις τῶν Βασιλέων Αἰγύπτου Φιλαδέλφου καὶ Εὐεργέτου ἕτος ἐτιμᾶτο κατὰ τὸν Κυϊντιλιανὸν ὡς κορυφαῖος τῶν ἐλεγεϊακῶν ποιητῶν παρὰ τοῖς Ἕλλησι· τὸ ὕφος αὐτοῦ εἶναι γλαφυρὸν καὶ γέμον ἰσχύος, ἐξ αὐτῶν σῶζονται καὶ ἐπιγράμματα. (ζ)

279. Ἐραθεύης Κεϊτικὸς εἰς ἄκρον καὶ φιλόλογος, γεννηθεὶς ἐν Κυεῖνι μαθητὴς τοῦ Ἀρείωνος, καὶ τοῦ Καλλιμάχα βιβλιοφύλακος τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ βιβλιοθήκης, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου ἕτος ἦν πρῶτος ὁ γράψας ἐν μέτρῳ τὸ μέγεθος τῆς γῆς ὅθεν ἐπονο-

(ζ) Ὁ Κάτελος τὸν ἐμιμήθη εἰς ὅλα, μετεγλώττισεν εἰς σίχους λατινικὰς τὸ ποίημά τε περὶ τῆς κόμης Βερνίκης.

Ὁ Καλλίνικος ἐσυνήθιζε νὰ λέγῃ ἐν δυνάμει τῆς κεϊτικῆς τοῦ ἐπισήμου, ὅτι τὸ μεγαλόσωμον τεῦχος εἶναι ὑπέρμετρον κακόν.

Ὁ Ὀβίδιος ἐσυνῆθιζε ἐκ τῶν ποιημάτων αὐτοῦ ὅλας τὰς ἀρᾶς εἰς τὰς ἐλεγείας αὐτῶν, ὅπερ ὁ Καλλίνικος ἐκεραύνησε κατὰ λαφύρων ὑποκειμένων.

Ὁ προπέρτιος τὸν ἐμιμήθη ὅλως εἰς τὰ σωθῆματά τε.

ἑπωνομάδῃ κοσμογράφος· σῶζονται ἐξ αὐτῆς
συγγράμματα μερικά, τετυπωμένα ἐν Οὔξ-
φορτίῳ.

274. Εὐφραείων ὁ Χαλκιδώνιος ἐν τῇ Δοίᾳ ποιητὴς
ἢ ἰσοεικὸς· ἐχρημάτισε βιβλιοφύλαξ Ἀντιό-
χου τοῦ μεγάλου· ὁ Σβετώνιος γράφει, ὅτι Τι-
βέριος ὁ Αὐτοκράτωρ συνέγραψε σίχους μιμέ-
μῆκος τῶν Εὐφραείων, καὶ ἔβαλλε τὴν εἰκόνα
ταύτην τῆς συγγραφῆς εἰς τὰς δημοσίας βιβλιο-
θήκας.
250. Ἀειείδης ἐκ τῆς Μιλήτου, περὶφημος συγ-
γραφεὺς, πολλάκις ἐπιφερόμενος μὲν ἐγκωμίων
ὑπὸ τῶν Ἀρχαίων.
- 250 Ἀειείδης ὁ Θηβαῖος ζωγράφος, σύγχρονος
τῆς Ἀπελλῆς, ὁ πρῶτος ὅστις ἤρξατο νὰ κατα-
γράφη τὰ κινήματα τῆς ψυχῆς, καὶ νὰ πα-
ραστήσῃ τὰ πάθη.
236. Ἀείων ἐκ τῆς Χίου ὀνομαζόμενος Συρνήος πε-
ρίφημος φιλόσοφος ζωικὸς μαθητὴς τῆς Ζήνω-
νος συνέκεινε τὰς εἰδας, ἧτοι φιλονεικίας μὲν
τὰς ἀράχνας τῶν ζωϊκῶν, αὐτὴν κατεργασμένας
αἱ ποιαῦται μετ' ἄλλῃ τὴν ἐπιδεξιότητα καὶ τέ-
χνην.
232. Ἀπολλώνιος ἐκ τῆς Ρόδου ἐπίσημος, μαθη-
τὴς τῆς Καλλιμάχου· τὸ ποιημάτιον αὐτοῦ εἶναι
περὶ τῶν ἀργοναυτῶν· ὁ Λογγίνος ἐποίησε
χόλια εἰς τὸ ποίημα αὐτὸ.
232. Τιμόθεος ὁ Μιλήσιος, μουσικὸς καὶ ποιητὴς
ὀνομαστὸς· ὁ ἐπιδεξιώτερος κιθαρῆς τῆς Ἑλ-
λάδος προσέθεσε τινὰς χορδὰς εἰς τὸ ὄργανόν
ταῦτα, καὶ εἰσέφερεν εἰς τὴν μουσικὴν τὸ χρωμα-
τικὸν γῆμα τὸν τρόπον μελαδίας αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος
ἀνεγείρει

ἀνεγείρει πνευματωδῶς τὴν μεσικὴν, ἐσωθεῖσθαι
τὰς μελωδίας καὶ τὰ ἄσματα θεοφορητικῶν τῶν
τρόπων, ἀπὸ ὧν τι ἦτον τὸ πρότερον σιωθεῖσθαι
καὶ σιωθισμῶνα νὰ λέγωνται.

220. Ἀριστοφάνης ὁ Βυζαντινὸς μαθητὴς τοῦ Ἐρατω-
δένους, ἔμπειρος γραμματικὸς.

220. Σπυρίδωνος ποιητὴς λυρικὸς γεννηθεὶς ἐν Ἰμῆρα
πόλιν τῆς Σικελίας· ἔτος ἐδιώρισε τὸν τρόπον
τοῦ χοροῦ μετὰ τὰ ὄργανα εἰς τὰς ὀρχήσας καὶ
θεάτρην, ὅθεν ἐνομάσθη σπυρίδωνος ἀπὸ
τὰ ποιήματά του ἄλλο δὲν ἔχομεν, παρὰ τινὰ
ἀποκόμματα. λοιπὸν περὶ εἶναι ἡ κἀνχισίς
τῶν καθηγητῶν τῆς σημερινῆς μεσικῆς περὶ
τὰ τοιαῦτα ἐφθρέματα.

220 Χρυσίππος περὶφίμος φιλόσοφος στωϊκός, μαθη-
τὴς τοῦ Κλέοντος, διάδοχος τῶν τοῦ Ζήνωνος,
ἔγραψε πολλὰ βιβλία, ἐξ ὧν περὶ τῆς δια-
λεκτικῆς, καὶ διέλαμψεν ὅπως εἰς ταῦτῃ
τὴν ἐπιστήμην, ὥστε οἱ Ἕλληνες εἶχον συνήθειαν
νὰ λέγωσιν ὡς παροιμίαν ταῦτα· ἀν' οἱ θεοὶ
ἐχρειάζοντο νὰ μεταχειρισθῶσι τὴν λογικὴν,
ἄλλῃναυτοὶ δὲν ἔκλεγον, εἰμὴ ἐκείνου τοῦ Χρι-
σίππου, εἰς τὸ σύγγραμμα τὸ περὶ προνοίας
τὸ ὁποῖον αὐτὸς συνέγραψε ἦσαν ὑψηλοὶ σοφα-
σμοί, καθὼς διηγῶνται οἱ ἐξοχοὶ συγγραφεῖς
οἵτινες περὶ αὐτοῦ ἔγραψαν, καὶ λέγουσιν ἔτι
ὅτι ὡς φιλόσοφος ἐθνικὸς δὲν ἠμποροῦσε νὰ
εἰπῇ περὶασότερον ἀπὸ ὧν, εἶπεν.

195. Ἀρίστιππος ὁ πρεσβύτερος Κυρηναιὸς, περὶ-
φίμος φιλόσοφος μαθητὴς τοῦ Σωκράτους καὶ
ἀρχηγέτης τῆς Κυρηναικῆς αἵρέσεως.

195. Ἀσκληπιάδης τ' εὐφανὴς φιλόσοφος ἐν τῇ
ἡλίᾳ

ἡλίας ἐν τῇ πελοποννήσῳ, μαθητὴς τῷ
Στίλπωνος.

193. Ἀγαθαρχίδης ὁ ἐκ τῆς Κνίδος, εἶναι ὁ πρῶ-
τος Ἴσοθικός ὅστις ἔδωκε τὴν καταγραφὴν τῆς
ρίνοκέρωτος.
180. Ἀγίσανδρος ἐκ τῆς ρόδου, ἐποίησε τὸν θαυ-
μάσιον δεσμόν. τῷ λαοκόωντες, ὁμῶς μὲ τὸν
Πολύδωρον καὶ Ἀθηνόδωρον, ἐξαίρετος λιθο-
ξόος, ἦτοι ποιητὰς τῶν ἀγαλμάτων.
180. Ζήνων περιβόητος φιλόσοφος ἐπικύριος, γεν-
νηθεὶς ἐν Σιδῶνι, ἐδίδαξε τὴν φιλοσοφίαν εἰς
τὸν Κιμέρωνα, καὶ πομπόνιον ἀττικόν.
180. Ἐρων περίφημος μαθηματικὸς ἐφευρετὴς ὄπλων
καὶ μηχανῶν πολέμου. ἕτος παρέδωκε τὴν ὕδραν
λιπὴν εἰς ἕκατον βαθμῶν· ἔφερε τὸ ὕδωρ
μέχρι τῶν ὑψηλοτέρων πύργων, ὡσαύτως καὶ
τὸ νεκρὸν ὕδωρ ἔφερον εἰς ὕψος, καὶ διέτρεχεν
ἀκαταπαύτως.
180. Ἀείσαρχος ὁ ἐκ Σαμοθράκης εἰς τῶν πλέον
αὐσηρῶν κειρικῶν τῆς ἀρχαιότητος· ἠνθισεν κατὰ
τὸ ἕτος πρὸ Χριστοῦ γεννήσεως 148. καὶ ἦτον τόσον
αὐσηρὸς εἰς τὸ νὰ δώσῃ τὴν γνώμην, ὥστε ἐγένε-
το καὶ παροιμία, ὅστις θέλει νὰ κατακείνῃ τῶν
ἄλλων τὰ ἔργα ἅς ὀνομάζεται Ἀείσαρχος ἀπέ-
θανεν ἐν Κύπρῳ ἐν ἡλικίᾳ 78 χρόνων.
195. Ἀείσιππος μαθητὴς τῆς ἀρετῆς τῆς μητρὸς
αὐτοῦ, φιλόσοφος Κυρηναικός.
193. Ἀντίπατρος ζωϊκὸς καὶ ποιητὴς τῷ ὁποίῳ τὰ
διαφημιστικὰ ἐπιγράμματα δίδισκονται ἐν τῇ
αἰθολογίᾳ.
170. Βαυχιλίδης. ποιητὴς ἐκτῆς σελίδος τῆς νῆας
Κῶ, ἕκατος ποιητὴς λυρικὸς· ὁ Ἀντώνιος κα-

πῶνοι εἶναι ὁ παραφρασίς τῶν ἀποκλασμάτων αὐτῶν.

169. Τύρων ἀπελδίδερος τῆ Κικέρωνος, ἀντεργός τῶν συντετμημένων χαρακτήρων, οἵτινες λέγονται Ἰταλισί Κύφραι, ἢ τζίφραι, ἦτοι ὑπογραφέως ὑπογραφαί, ἐξ ὧν καὶ τὸ ὄνομα ὑπογραφέως, τετέσι νοταίς ἐξῆλθε.
169. Πύρρων ὁ Ἀκλεῖς φιλόσοφος, γεννηθεὶς εἰς τὴν αἰλίδω τῆς πελοποννήσου, ἀρχηγέτης τῆ σκεπτικῆ συστήματος, ἦτοι πυρρῶνικῆ, δι' ἣ ἐβεβαίωσε καὶ ἠρνεῖτο εἰς τὴν ἴδιον καιρὸν, καὶ ἀφ' ἣ ἐποίησεν τὴν κείσιν, ἀφῆκε κρεμαμμένην τὴν ἀπόφασιν, καὶ ἔλεγεν ἔγωγε, πᾶν ἄκριτον καὶ ἄδηλον, αὐτὸς ὁ τρόπος τῆ φιλοσοφεῖν ἐπωνομάθη πυρρῶνικός.
160. Ξενοφῶν, περὶφανέστατος στρατηγός, φιλόσοφος, καὶ μέγας Ἰσορικός, μαθητὴς τῆ Θουκυδίδους συνακολύθως. Δείσκειται εἰς αὐτὴν τὴν Ἰσορικογραφίαν ὅλη ἡ ἀσειότης ἢ ἀττικὴ, καὶ θεωρεῖνται ἐν αὐτῇ ἐκείναι αἰωραῖαι ποιότητες, καὶ τὰ τῆ πνύματος κάλλι, τὰ ὁποῖα χαρακτηρίζουσι τὰς ἐπισήμους ἀνδρας. οἱ Ἕλληνας ἐνάλεσαν τὸ Ἰσορικόν τε σύγγραμμα Μέλισσαν Ἀττικὴν, καὶ Ἀθηναίαν Μῆσαν.
135. Ἀντίπατρος σοῦικός καὶ Ποιητής, τῆ ὁποῖα τὰ ἐπίσημα συγγράμματα δεικνύονται εἰς τὴν ἀνθολογίαν.
124. Σαπφῶ περίφημος ποιήτρια Λυκική. Εὐρέτης τῆ σίχης, ὅσις ἐκ τῆ ὀνόματος αὐτῆς ὀνομάθη Σαπφικός. ἐγεννήθη εἰς τὴν Αἴρασον τῆς Λεσβίας κῆσος. ἦκμασε σύγχρονος τῷ Ἀλκαίῳ, τῇ Τερψυχῶρῃ καὶ τῷ Πιπτακῶ, διοικῆντος τότε τὴν Ρώμην Ταρκινίος ἀ. Αὐτὴ

Αυτὴ πάντων πρώτη ἦυρε τὸ δοξάριον τῆς
 λύρας· ἔγραψε διάφορα ποιήματα, ἐπιγράμ-
 ματα, καὶ ἐλεγείας· τῶν ὁποίωντὰ ἀποκόμματα
 δέρισκονται ἐνθου καὶ κῆρυξεν διεσπαρμένα εἰς
 τὰ φιλοπονήματα τῶν συγγραφέων· αὐτὴ ἐποίη-
 σε καὶ Ἰαμβικὰς, καὶ μονοειδεῖς σίχους· ὁ Ὀβί-
 διος ἄδει περὶ αὐτῆς ἐν τῷ 16 τῶν ἠροϊκῶν
 αὐτῆς ἐπιγράμμι· (σιλ: γ.)

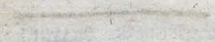
204. Θεόκριτος δαβρόντος ποιητὴς ἤκμασεν ἐπὶ τῆς
 χρόνης Φιλαδέλφου βασιλείως Αἰγύπτου Δωρι-
 κῶν εἰδιλλίῳ ποιητὴς ἐπίσημος· ὁ Βιργίλιος
 μετεχειρίθη τὰ ἴδια εἰς ὅλας τὰς ἐκλογὰς τῆς.

Εἶναι καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῆς αὐτῆς κλάσεως
 μεγαλόνομοι ἄνδρες· τῆς ὁποίας ἐγὼ ἐφίνω δα-
 βραχυλογία· ὅσις δὲ ἀγαπᾷ τὰ μάθηκα καὶ τὰ
 ὀνόματα αὐτῶν, ἢ τὰς ἐκδόσεις τῆς νοῦς των
 πρέπει τὰ ἐνασχοληθῆναι εἰς τὴν μελέτην ἰσο-
 ρεικῶν λεξικῶν ἀξιόπιστων ἀνδρῶν, οἵτινες ἔγρα-
 φαν καθαρά καὶ ἀπαθῶς περὶ πάντων τῶν
 ἐν παιδείᾳ καὶ ἀρετῇ ἀκμασάτων Ἑλλήνων,
 καὶ παρέδωκαν αὐτὰ εἰς ἡμᾶς μὲν κάθε εἰλι-
 κείναιαν.

Τέλος τῆς α' τμήματος τῆς τῶν σοφῶν κα-
 ταγραφῆς.

The first part of the paper is devoted to a general
 consideration of the subject, and to a statement of the
 objects of the present inquiry. It is then divided into
 three parts, the first of which is devoted to a
 description of the various species of the genus
 and to a statement of their geographical distribution.
 The second part is devoted to a description of the
 habits and life history of the various species, and
 to a statement of their economic importance. The
 third part is devoted to a description of the
 various methods of control, and to a statement of
 their relative merits and demerits.

This is a preliminary report on the progress of the
 work done during the past year.

ΤΜΗΜΑ Β.

Περί Ἑλληνῶν σοφία παιδεία τε καὶ ἀρετὴ λαμβάν-
των ἐπὶ τοῖς χρόνοις τῶν Αὐτοκρατόρων Ἑθ-
νικῶν Ῥωμαίων.

Α΄ Ι Ω Ν Α΄.

Ἀρχὴ τῆς Χριστιανικῆς ἔτιος.

Λεκιανὸς Σαμωσατεὺς συγγραφεὺς καὶ πρῶτος αἰῶνος
ἐπὶ τῆς βασιλείας Τραϊανῆς εἰς τῶν μεγαλονόων τῆς
ἀρχαιότητος, τὸν ἐποδεικνύουσι τὰ συγγράμματά τε.

Γερονκλῆς πλατωνικὸς φιλόσοφος, ὅθεν τὸν ὁποῖον
ὀμιλεῖ μὲ μεγάλῳ ὑπόληψιν ὁ πολυμαθὲς αὐτοκράτορ
Φῶτιος, καὶ ἐξέδωκεν ἐξαγωγὰς τινὰς ἀξιόλογας.

Διμήναιος περίφημος φιλόσοφος, ἠνθισεν ἐπὶ
τῆς βασιλείας τῆς Αὐγύστου. Αὐτὸς κατεγλύμανε πλὴν
βάρβαρον γνάμιν τῶν Σινδῶν, ἀφ' ἧς ἐπέηγεν εἰς
ἐκεῖνα τὰ μέρη πρὸς τὰς ὁποίας ὑπαγόρευσε νόμους,
ἠτελετὰς τοιαύτας, ὥστε ἐλατρώθη σχεδὸν ὡς θεός.

Δίδυμος ὁ ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπονομαζόμενος
χαλκίτερος ὅθεν τὴν ἀκρὰν αὐτῆς ἐναχόλησιν, εἰς
τὴν μελέτην ἔζη ἐπὶ τοῖς χρόνοις τῆς Αὐγύστου,

καὶ συνέγραψε κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῆς Σένεκα ἕως τετρακόσια βιβλία, διὰ τὰ ὁποῖα ἀπόκτησεν ὄνομα ἀθάνατον.

Διόδωρος Σικελιώτης περιφημὸς ἰσορροπὸς ἐπὶ τῆς βασιλείας Καίσαρος καὶ Αὐγέστου· ἐδαπάνησε τετρακόντα χρόνους εἰς τὸ νὰ συνδέσῃ τὴν βιβλιοθήκην, σύγγραμμα ἀξιολογὸν εἰς τεσσαράκοντα βιβλία διηρημένον, ἐκ τῶν ὁποίων δὲν σώζονται ἄλλα εἰμὴ δεκαπέντε· τὸ ἰσορροπὸν ἕφος εἶναι τὸ χαλεπώτατον ὅσον δυνάταται νὰ ἦναι. (α)

Ποτάμων ὁ ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας, ἕξοχος φιλόσοφος ἠνθισεν ἐπὶ Καίσαρος Αὐγέστου ἦτον ἀρχηγὸς τῆς αἵρέσεως τῶν φιλοσόφων τῶν ὀνομαζομένων ἐκλεπτῶν, διότι ἐκλέγοντο ὑπὸ τῶν ἄλλων ὅτι ἕως αὐτῶν, ἐφαίνετο ἀληθές, δίχως νὰ προσκολληθῶσιν εἰς κανένα σύστημα.

Ἄγιος Διονύσιος ὁ Ἀρσοπαγίτης, ὁ μέγας μαθητὴς τῆς ἀγίας Παύλου καὶ πρῶτος ὑπ' αὐτῆς ἐκλεχθεὶς ἐπίσκοπος Ἀθηνῶν ὡμολόγησε γενναίως τὴν πίσιν τῆς Χριστοῦ 95 ἔτη μὲν τὴν ἔλθουσιν αὐτῆ· ἐδὲ εἰς ἔγραψε μεταφυσικὰς καὶ θεολογικὰς ὑποθέσεις πλέον ὑψηλὰς ἀπὰ τῶν πρὶν τὸν ἅγιον Ἰεράρχην· Τὸ

(α) Πάγγιος ὁ ἐκ τῆς Φλωρεντίας μετεγλώττισε τὴν ἰσορροπὴν εἰς τὸ λατινικόν· καὶ Φραγκίσκος Βαρδέλλης εἰς τὸ ἰταλικόν· ὁ Πλίνιος λέγει, ὅτι ὁ Διόδωρος Σικελιώτης πρῶτος ἐχρημάτισε μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων ἐρασιῆς τῆς παιγνίως λέγειν (μέτωρον) τὸ βιβλίοντα ἔλκει τὴν καρδίαν τῆς ἀνθρώπου εἰς τὴν ἀνάγκασιν αὐτῆ.

(β)

Δὲ σύνθεμαίς περὶ θεῶν ὀνομάτων καὶ ἑρανίς Γε-
 ραρχίας, ἐκπλήττει τὸν ἀναγινώσκοντα καὶ βιάζει
 αὐτὸν νὰ μεγαλοφωνῇ πῶς ἕνας ἄνθρωπος γήϊνης,
 φύσεως, εἰ καὶ ὑψηλῶτατος τῷ νῷ, ἐδωκῆθη νὰ φθάσῃ
 ἄξει τῆς κορυφῆς ἐκείνης, ἐν ἣ ἑδρεῖς ἄλλος ἐδωκῆ-
 θη νὰ φθάσῃ.

Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασός περιβόητος ἰσοεὐκός,
 καὶ εἰς τῶν ἀφυσάτων κριτικῶν τῆς ἀρχαιότητος
 ἔγραψε τὴν ἰσοεὐκίαν τῶν ρωμάνων εἰς εἴκοσι βιβλία,
 ἔργον πολυτίμητον σώζονται ἐξ αὐτῆ μερικὰ ποιή-
 ματα τῆς κριτικῆς ἀξιολογῶν. (ν)

Διοσκορίδης ἐκ τῆς Ἀναζάρβης τῆς Γαλατίας,
 Γατρός καὶ βοτανικός ἄριστος. Ἠκμαζεν ἐπὶ τοῖς
 χρόνοις τῆς Νέρονος τῆς αὐτοκράτορος· τὰ βοτανικά τῆ
 βιβλία μεταχειρίζονται σήμερον οἱ φαρμοκοπῶλοι.

Ἀρών Ἀλεξανδρός· ὁ πρῶτος ὅστις ὠμίλησε
 περὶ τῶν ἐξανθημάτων, ἀπλῶς διλογιῶν.

Ἀθήναιος περιήφημος Γατρός ἐκ Κιλικίας σύγ-
 χρονος τῆς Πλινίης· τὰ τέσσαρα σοιχεῖα ὅπερ αὐτὸς
 ὑπέσχετο, ἦσαν τὸ θερμὸν, τὸ ψυχρὸν· τὸ ξηρὸν,
 τὸ ὑγρὸν, εἰς τὰ ὁποῖα ἐπρόδρασαν ἕνα πέμπτον
 καὶ ἔτε ἦτον τὸ πνεῦμα· διὰ τῆτο ἡ ἀρεσίς τε ὀνο-
 μάσθη πνευματικὴ· παρὰ δὲ τῆς Μαθηματικῆς Ἀθη-
 ναίς σώζεται εἰς ἡμᾶς μόνον ἓν σύγγραμμα περὶ
 μηχανῶν ἀστρονομικῶν· (ἀρεσὸν ἐστὶ νὰ εὕρητις ἔτοιμα
 τὰ πάντα

(β) Εἶναι καὶ ὁ πρῶτος Διονύσιος Ἀλικαρνα-
 σός, ὅστις ἠνθισε πρὸ Χριστοῦ γεννήσεως ὑπὸ τοῖς
 Πτολομαίοις βασιλεῦσι Ἐπιφανεῖ καὶ Φιλομήπει, καὶ
 καὶ αὐτὸς ἰσοεὐκός τῆς καιρῆς ἐκείνης.

τὰ πάντα περὶ πασῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν, καὶ
 νὰ καυχᾶται μᾶλλον ταῦτα ὡς ἀρχηγέτης τῶν αὐτῶν.

Ἀθηνόδωρος Καρδυλίων ἐκ Περγάμου, ἕξοχος
 Ἰσοκρίδης, ἐνδύτατος φίλος τῆς Κάτωνος.

Ἀθηνόδωρος ὁ ἐκ Ταρσῆς περιφημὸς σοφικὸς φι-
 λόσοφος.

Βίων φιλόσοφος ὑψηλῆς νοῦς, ἔφθασε νὰ νοήσῃ
 κατὰ τὴν μαρτυρίαν Διογένους τῆς Λαερτίας, ὅτι εἰς
 μερικὴς τόπας τῆς παγκοσμίου σφαίρας αἱ ἡμέραι
 καὶ αἱ νύκτες ἐπικρατῶσιν ἕξ μῆνας. περὶ τῆς ὁποίας
 δίδει καὶ λόγον ἀποδεικτικόν, διότι ἦτον πεπαυδαι-
 μένος ἐκ βλάβης εἰς τὴν Ἀστρονομίαν.

Τάλαινα Ἑλλάς οἱ τῆς οἰκισμένης ἐπαγγελομένοι
 σοφοί, διεμερίσαντο τὰ ἱματίους, καὶ ἐνεδύθησαν
 αὐτοὶ αὐτὰ, λέγοντάς τε ὡς ἴδια.

Στράβων περιφανέστατος γεωγράφος, φιλόσοφος
 καὶ Ἰσοκρίδης ἐκ τῆς Ἀμασίας, ἠνθισεν ἐπὶ Αὐ-
 γέστου βασιλείας καὶ ἐπέθανεν ἐπὶ τῆς Τιβερίου. Ἐξ
 αὐτῆς ἔχομεν τὴν γεωγραφίαν εἰς δέκα ἐπιτὰ βιβλία
 τὴν πλέον ἀκριβῆ ἀπὸ ἄλλας ὅτι ἐδόθησαν εἰς τὸ
 φῶς, ἔξω ἐπὶ πολλὰ ἄλλα συγγράμματά τε τὰ ὁποῖα
 ἔχθησαν. Διὰ τῆς ἀπρεποῦ εἶναι εἰς μερικὴς τῶν
 τῆς δύσεως ἢ κοινῆ καύχουσις ἐπὶ τὰς μετὰ ταῦτα
 ἐκδοδομένας γεωγραφίας εἰς τύπον ἐπειδὴ ὅσον
 καὶ αὐτὴ ἦναι ἐκτεταμένα καὶ καλλωπισμένα, ζητῶσι
 πάντοτε τὸ εἶναι καὶ τὸν σολισμὸν ἀπὸ τῆς πρώτης
 πηγῆς τῆς σοφίας καὶ μαθήσεως, ἀπὸ τῆς ὁποίας
 ἐξηλθον, καὶ παρεδεδόθησαν μὲν τὴν δευτέραν τῆς
 καιρῶν.

Ἐπίκτητος ἐκ τῆς Ἱεραπόλεως τῆς Φρυγίας,
 εἰς τῶν μεγάλων φιλοσόφων μεταξὺ τῶν παλαιῶν.
 Ἡ ἠθικὴ καὶ ἡ διδασκαλία αὐτῆς δὲν ἀπομακρύνεται
 ἀπὸ

ἀπὸ τῆς διδασκαλίαν καὶ ἡθηκὴν τῆς Γερῆς Ευαγγελίας.
 Αὐτὸς εἶχε ἰδέας καθαρωτέρας παντὸς ἄλλης ἐθ-
 νικῆς φιλοσοφίας (ἐκτὸς τῆς πλάτωνος, ὅσις ὄχι μόνον
 ἐτράνωσε τὴν φύσιν τῶν κτιστῶν ὄντων, ἀλλὰ καὶ περὶ
 τῶν θεῶν ἐθεολόγησεν ἀριεπῶς) ὁ Ἐπίκτητος αὐτὸν
 καὶ διίσχυρίζετο ὡς σωτὴρ φιλόσοφος περὶ τῶν
 ἀρχῶν τῆς αἰρέσεως, πλὴν εἰς τὰ ἡθηκὴ δὲν εἶχε
 ἐδεμίαν δυσἀρέσειαν φιλοσοφικῶν, καὶ ποτὲ δὲν
 ἐκινῆτο ἔτε εἰς ἄλλα πάθη εἰς τὰ ὁποῖα ὑπόκειται
 ἡ ἀνθρώπινος φύσις. Ἐχομὲν τέσσαρα πονήματα
 ἐκ τῶν λόγων, καὶ τὸ ἐγχειρίδιον ἐκ τῆς ὁποῖας
 ἐγένοντο πολλαὶ ἐκδόσεις εἰς διαφόρους διαλέκτους.
 Τὸ σύγγραμμα αὐτὸ περὶ τῆς τρόπεως τῆς διορθώ-
 σεως τῆς ἀνθρωπίνης βίης ὑπερβαίνει κάθε σύγγραμ-
 μα ἡθικὸν ἐκκλησιαστικῆς συγγραφῆς· καὶ αὐτὸ ἐπι-
 γράφεται παρὰ πάντων τῶν ἐξόχων συγγραφέων.

ΑΪΩΝ Β΄.

Πλάταρχος μέγας καὶ περὶφημος φιλόσοφος ἰσο-
 ρικός καὶ ῥήτωρ γεννηθεὶς ἐν Χαίρωνείᾳ τῆς Βοιω-
 τίας, ἠκμασεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Τραϊανῆς, ἔλαβε
 παρ' αὐτῆς ἄκραν ὑπόληψιν (γ) τὸν ἐπέμψεν μὲ τὸ
 ἀξίωμα

(γ) Εἰς τὴν ἐπισημονικῶν ἰδέαν τῆς σοφολο-
 γιωτάτης Κομπαγαίας ὁ Πλάταρχος ὑπῆρχε μῆμος
 τῶν Ῥωμαίων (ἐτῆς γράφει τὸ τέλος τῆς ἀμαθείας
 εἰς τὴν ἐπισολὴν) ἕως ἐδῶ ἐφθασεν ἡ ἀνθά-
 δεια, τὸ πλῆκτικὸν λέγειν τῆς ἀρχιμίμης ἀνδρός
 τῆς

ἀξίωμα τῆ Ὑπάτης (ἦτοι Κοσόλα) τὸν ἔστειλεν εἰς τὸ Ἰλλυριὸν ὡς διοικητὴν τῶν ἐπαρχιῶν ἐκείνων, καὶ τὸν μετεχειρίσθη εἰς πολλὰς ἀξιολόγους ὑποθέσεις· Ἐπέδραξε διαφόρους ἐπισήμας ὑποκάτω εἰς τὸν Ἀμμώνιον· ὠδύσε πολλὰς τόπας τῆς Ἀνατολῆς, καὶ τῆς αἰγύπτου διὰ τὰ ἀεροαδῆ τὴς σοφῆς, καὶ λαβὼν παρ' αὐτῶν γνώμας ὑπερήυξισε τὴν μάθισίν τε· Σώζονται ἐξ αὐτῆς αἱ βιογραφίαι τῶν ἐνδόξων ἀνδρῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων, ποιήματα ἠθικῆς, καὶ πολλὰ ἄλλα ἐξαισία συγγράμματα πλήρη πολυμαθίας καὶ ἀξία ἀναγνώσεως καὶ μελέτης.

Πολύβιος διάσημος ἰσορικός καὶ εἰς τῶν σοχαστικωτέρων συγγραφέων τῆς ἀρχαιότητος ἦτον ἐκ τῆς μεγαλοπόλεως Ἀρκαδίας, ὑὸς τῆς Λυκόρως προέδρου τῆς Ἀριστοκρατίας Ἀθηνῶν, ἐξάλθη ὡς Πρέσβυς εἰς τὴν Ῥώμην, καὶ ἐκεῖ συνέγραψε τὴν περίφημον Ἰσορίαν τε εἰς σαράντα βιβλία, πλὴν ἀπ' αὐτὰ ἄλλα δὲν ἔχομεν παρά τὰ πρῶτα σῶα, καὶ μερικὰ ἀποκόμματα τῶν λοιπῶν βιβλίων.

Πολύκλιτος ἄριστος γλύπτης γεννηθεὶς ἐν Σικυῶνι κατεσκεύασεν ἔργα θαυμάσια, διὰ τὰ ὁποῖα ἐξεπλάγη ἡ Ῥώμη, ἦτον ἐκ τῆς Ἀκαρνανίας τῆς Ἠπείρου.

Παυσανίας πολυμαθὴς ἰσορικός καὶ ρήτωρ, ἤκμασεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀντωνίνου τῆς φιλοσόφου ἦτον

τέτε κατὰ τῆ ἑλληνικῆ, γένους, καὶ περιφανεστάτων ὑποκειμένων, τὰ ὁποῖα καὶ ἡ σειρά τῶν ἐπιστημόνων, καὶ τῶν πεπολιτοδωμένων λαῶν τὸ πλῆθος μεγάλως σέβεται.

ἦτον μαθητὴς Ἡρακλέως τῆς Ἀττικῆς· ἔχοντες ἐξ αὐτῆς μίαν περιγραφὴν τῆς Ἑλλάδος εἰς ἰζ' βιβλία ἀξιοτίμητον, εἰς τὴν ὁποίαν λείκεται ἔ μόνον ἡ Δέσις τῆς καθ' ἑνὸς τόπου ξεχωριστὰ, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς ἀρχαιότητος ἅπαντα παρατιθέμενα τακτικῶς μετ' ὅλλω τὴν ἀκρίβειαν, ὁμῶς καὶ ἀναγκαῖα εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν· Τέθεικεν ἐν Ρώμῃ ὑπέργηρος.

Ὁ Ἀββάς Γεδωίμ ματεγλώττησε τὴν ἰσορίαν ταύτην εἰς διάλεκτον Γαλλικὴν· Ἀνίσως καὶ ἔτος ὁ πολυμαθὴς Ἀββάς Γάλλος δὲν εἶχε μεταχειρισθῆ τὸ ἔργον αὐτὸ ὁ σοφώτατος Κομπαγνώης ἐξ ἅπαντος τῆς εἶχε προσηλώσει ἕνα ἀπὸ τὰ ὁποῖα δικαίως ἀνήκουσιν εἰς τὸ πεφωτισμένον ὑποκείμενον τῆς φθορεῖς καὶ ἐδελοκάκῃς ἀββάμας.

Ἀθῆναιος ἐπίσημος γραμματικὸς εἰς τῶν πλέον πεπαιδευμένων τῆς β' αἰῶνος, παρὰ λατίνοις ἐγνωμιάζεται ὡς Βάρρων καὶ Πλίνιος τῶν Ἑλλήνων· Ἐξ αὐτῆς ἔχοντες τὸ ἐξαιρετικὸν φιλοπόνημα καλέμενον δειπνοσοφισαί, περὶ τῶν οἱ σοφισαί τῆς τραπέζης εἰς ἰε βιβλία· Ἐν τῶν ὁποίων σώζονται πρὸς ἡμᾶς τὰ δύο πρῶτα, ἕν μέρος τῆς τρίτης καὶ τὸ περιεσσότερον μέρος τῆς ἐσχάτης· Σύγγραμμα ἀμίμητον παρὰ πάντος ἐνάσης τῶν νῦν καὶ ἐφεξῆς Ἰσοριογράφων· ἔτος γράφει ὁ συγγραφεὺς τῆς ἰσοριῆς, ὅστις καὶ τὸν βίον καὶ τὰ φιλοπονήματα τῆς Ἀθῆναιῆς ἐξέδωκεν εἰς φῶς ὄχι νὰ τυφλαῖν τὸν φθορεῖον Κομπαγνώην

Ἀθῆναγόρας ἦν Ἀθῆναιὸς φιλόσοφος· ἔτος ὄχι νὰ ἐμπορέσῃ νὰ ἀντιστραφῆ κατὰ τῶν χειριστῶν, ἠθέλησε νὰ ἀναγνώσῃ πρότερον ἐπιμελῶς τὴν θείαν γραφὴν, ὄχι νὰ τελειώσῃ δτυχῶς τὴν κατ' αὐτῶν φιλονεικίαν, ἀντὶ ὅμως νὰ κατασβύσῃ τὸ φῶς τῆς

Εὐαγγελίᾳ μὲ τὰς περιπλοκάς τῶν λόγωντα, ἔφα-
 τίσθη ἅξ αὐτῆ περισσότερον, ὡσε ἀπὸ διώκτης τῆ
 Εὐαγγελίᾳ ἔγινε ἀληθῆς διδάσκαλος, προσατεύ-
 σασ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὸ χριστιανικὸν διδασκαλεῖον,
 εἶτα καὶ τὴν πλατωνικὴν φιλοσοφίαν ἀζημιολέθει καὶ
 τὸν φιλοσοφικὸν ἔφερε χιτῶν καὶ ὡς πρέσβυς ἀπεσάλη
 ἀπὸ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ χριστιανῆς πρὸς τὸν καί-
 σαρα μετ' αὐτῆ οὐιλίσας καὶ περὶ αὐτῶν πολὺ ὑπε-
 ραφίδη· ἔτος ὁ ἀληθῆς φιλόσοφος καταχύνει τὸν
 παμμίᾳρον Βολτέρ, τὸν βλάσφημον ῥησὸν καὶ ὀπα-
 δῆς τῶν οἴτινες παρομοίως ἀνέγνωσαν τὰς ἀγίας γραφάς,
 ἀλλ' ὡς ψευδοφιλόσοφοι καὶ φαυλόβιοι δευ' ἐκῆ-
 ρύξαν τὴν ἀλήθειαν, μάλλον δὲ μὲ τὰ συγ-
 γράμματ' τῶν κατεμόλιταν τὴν Εὐρώπῃ καὶ ἔ-
 γιναν πρόξενοι καταστροφῆς τῶν δυτικῶν βασιλειῶν
 καὶ ἀνεκδιμήτων συμφορῶν· ἔχομεν ὑπ' αὐτῆ μίαν
 πολυμαθεσάτῃ ἀπολογία διδιδυομένῃ τοῖς Αὐ-
 τικράτοσι Μάρκῳ Αὐρηλίῳ καὶ Κωμμόδῳ, καὶ ἔν
 περίφημον σύγγραμμα περὶ ἀνασάσεως νεκρῶν.

Οὐαλετῆνος αἰρεσιάρχης φιλόσοφος πλατωνικός.
 Κατ' ἀρχὰς ἐτιμήθη δεχ' τὴν μάθησιν τῆ καὶ διγλωτ-
 τίαν, ἐν ἡσέ οἱς ἔπεσει εἰς τὸ σφάλμα φανταζό-
 μενος, ὅτι εἶναι εἰς τὸ πᾶν μία γενεαλογία αἰώνων
 σχεδὸν ἕως τετράκοντα, ἐξ ὧν συνέταξε τὴν θεομητιᾶ
 ὑπ' αὐτῆ ἐπικαλυμένῃ πλήρωμα. εἶδεν περιέ-
 πεσει εἰς ἄλλα ἄταπα, διήχυεζόμενος περὶ τῶν
 αὐτῶν μὲ δύναμιν σοφιστικῆς.

Φιλόρατος μέγας σοφιστῆς, διέτριβεν εἰς Ρώμην
 ἐπὶ τῆς χρόνης Σεβήρη τῆς Αὐτοκράτορος, πρὸς τὸ
 τέλος σχεδὸν τῆ δεκακοπὸς ἑσσημεῖς ἔτης. Εὐσύνθετον
 ἑλληνιστὶ δεχ' προτροπῆς τῆς αὐτοκρατορείσης Μαμ-
 μαίας

μαίας μητρός (α) τῆς αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρας Σεβήρας τὴν βίον τῆς Ἀπολλωνίης Τυανέως. Σάζεται ἄξ αὐτῆς ἐν βιβλίον ὑπὸ τὸ ὄνομα εἰκόνες καὶ πίνακες τῆς φιλοσόφου.

Διογενιανός ὁ ἐκ τῆς Ἡρακλείας τῆς Πόντου ἤμασεν εἰς τὴν χρόνον τῆς Καίσαρος Ἀνδριανῆς κατέλιπε μίαν συλλογὴν παροιμιῶν καὶ αὐτὴ ἐδόθη εἰς τύπον παρὰ Ἀνδρέας Σκότῃ σὺν ταῖς παροιμίαις τῆς Ζηνοβίης.

Διογένης ὁ λαέρτιος περίφημος Ἰσοκρίτης. ἤμασεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀλεξάνδρου τῆς Σεβήρας. ἔχουσι ἐκ τῶν ποιημάτων αὐτῆς δέκα βιβλία περὶ τῶν βίων τῶν παλαιῶν φιλοσόφων. αὐτὴ ἡ βιογραφία εἶναι πολλὰ ὠφέλιμος, ὅσα ἰὰ γινώσκονται,

αἱ

(α) Ἀξίεπανος κυρία ἐσάθη αὐτῇ ὅσα τὴν ἀρετὴν καὶ ὅσα τὸ ἰὰ ἀμολόγησε τὴν χριστιανικὴν πίσιν, καθὼς μαρτυροῦσι πολλοὶ τῶν ἀξιολογῶν συγγραφέων. Ἀλλὰ καὶ ὁ ἴσως ὁ αὐτοκράτωρ ἀναήτων τὴν Δοσέβειαν θέλει ὅσα πλάσῃ πολιτικῶν, θέλει δὲ ἔλθειν φωτισμῶν τὸν χριστιανισμόν μετὰ τὸν παγανισμόν, ἦγεν καὶ τὸν Χριστὸν ἐσέβετο καὶ τὴν θεὸν ἐλάτρευε· μάλιστα εἶχεν εἰς τὸ παλάτιον ἕνα Παρακλησὶν εἰς τὸ ὅποιον ἐτίμα ὁμοῦ τὰς εἰκόνας Ἀπολλωνίης τῆς Τυανίης φιλοσόφου πυθαγορικῆς, τῆς Χριστῆς, τῆς Ἀβραὰμ, καὶ τῆς Ὀρφείας, οἱ τότε χριστιανοὶ δὲ ἐλάβον διωγμὸν. Εἰς πολλὰ τόπους ἔγραφεν εἰς μάρμαρα καὶ ἐπρόσαξε ἰὰ ἐμφανῆται εἰς τὰ στρατεύματα τὸ ἀκόλαστον μὴ ποιεῖς ἕτερον ὃ εὐμισεῖς.

(β)

αἱ ἑταιρεῖαι καὶ τὰ συστήματα τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ
διδοκιμησαύτων.

Διοφάντης Ἀλεξανδρῆς, ἕξοχος μαθηματικὸς
ἐφοδρετὴς τῆς Ἀλγέβρας, ἦτοι λογιστικῆς ἐπιστήμης.
ἕτος ἔζη ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἀντωνίνου, σώζονται εἰς
ἡμᾶς ἀπ' αὐτοῦ πολλὰ βιβλία ἀριθμητικῆς ἀ-
ξιέπαινα.

Δημόναξ ἕξοχος φιλόσοφος ἐκ τῆς Κρήτης ἔζη
ἐπὶ πρὸς χρόνος πρὸς Αὐτοκράτορος Ἀδριανῆ κατὰ τὸ
ρμ'. ἕτος τῆς χάριτος ὁ Λακκιανὸς ἔγραψε τὸν βίον-
τα, καὶ πολλὰς ἐπαίνας ὑφαίνει περὶ αὐτοῦ, (λέ-
γω περὶ τοῦ ἁγίου Λακκιανῆ. (β)

Εἰρηναῖος ἅγιος καὶ Μάρτυς τῆς ἐκκλησίας, πε-
ριβόητος ἐπίσκοπος Λαγδένου ἐν τῇ Γαλλίᾳ ἔγεν-
νήθη εἰς Σμύρνην ἐν ἔτει σωτηρίῳ ρμ'. ἦτον μαθη-
τὴς τοῦ παπῆ καὶ τοῦ ἁγίου Πολυκάρπου ἔγραψε
πολλὰ βιβλία ἀπὸ τὰ ὁποῖα σώζονται μόνον πέν-
τε συγγραφέντα κατὰ τῶν αἰρέτικῶν τοῦ καιροῦ ἐκείνου
καὶ ἄλλα μερικὰ τεμμάχια τῶν Πολλῶν ἐπιφερόμενα
παρά

(β) Ἐνας ἔθνικὸς συγγραφεὺς διηγεῖται ὅτι ὁ
Ἀδριανὸς εἶχε γνώμην νὰ ἐγείρῃ ναὸς εἰς τιμὴν τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀλλὰ ἐναντιώθησαν οἱ
Ἱερεῖς τοῦ παγανισμοῦ, ὅτι ἀνίσως ἦθελεν ἀφιέρωσιν
προσκύνημα τῷ Ἰησοῦ Χριστῷ, ἐκείνο τῶν λοιπῶν
θεοτήτων ἦθελε μείνη παντάπασι καταφρονεμένη.
ἐν τοῖς χρόνοις τοῦδε τοῦ Αὐτοκράτορος ἀπώλετο καὶ
τὸ κράτος τῶν Πάρθων εἰς πρὸς σὺν μὲν Χριστῶν
τῶν ὁποίων ἡ βασιλεία ἤρξατο ἀπὸ τὸν Ἀρσάκην ὅστις
ἐστάθη πρῶτος βασιλεὺς τῶν Πάρθων.

(γ)

παρά συγγραφέων τινῶν τῆ καίρῳ ἐκείνῳ ὡσαύτως
 καὶ ἡ ἐπιστολή αὐτῆ πρὸς τὸν Βίκτορα Ρώμης ἐπί-
 σκοπον, ἡ ὁποία ἀναφέρεται ὑπὸ τῆ Εὐσεβίου ἐν
 τῇ ἐκκλησιαστικῇ αὐτῆ ἰστορίᾳ.

Ἐχρημάτισαν ἄλλοι δὺο εἰρηναῖοι· ἄλλ' ἕτος
 ἐστὶ περὶ ὃ Τερτελλιανὸς γράφει ἕτω ὡς εἰρηναῖος
 πολυπράγμων πασῶν διδασκαλιῶν ὑπῆρχε δεδοκι-
 μασμένος. (γ)

Ἀεισείδης ὁ ἅγιος φιλόσοφος Ἀθηναῖος, περὶ-
 φημος ῥήτωρ, τὰ φιλοπονήματά τε ἐτυπώθησαν ἐλ-
 ληνιστῶν καὶ λατινιστῶν ἐν Οξφορτίᾳ, τρία βιβλία
 εἰς τέτραδον.

Ἀλέξανδρος Ἀφροδισιάδης, ἐδραῖος ἐρμηνευτὴς
 τῆ Ἀεισοτέλης, καὶ εἰσηγητὴς πολλῶν συγγραμμά-
 των.

Εὐνόμιος πεπαιδευμένος φιλόσοφος καὶ μέγας ῥή-
 τωρ, ἀνμάσας τῷ β' αἰῶνι· συνέλεξε τὰ διακε-
 κυμένα

(γ) Τερτελλιανὸς πρῶτα ἐθνικὸς μὲν ταῦτα
 Χριστιανός, ἐγεννήθη εἰς καρχιδῶνα τῆς Ἀφεικῆς,
 ὅπερ ἱεράτευσε καὶ κείθει εἰς ῥώμην ἀπῆλθεν· ἔ-
 γραψε πολλὰ βιβλία πλήρη διδασκαλιῶν καὶ ἐλλο-
 γιμότητος, παρά τοῖς ἄλλοις καὶ μίαν ἀπολογία τῆς
 Χριστιανικῆς πίστεως προῖν νὰ πείσῃ εἰς τὴν αἴρεσιν
 τῶν Μοντανιστῶν· ὁ Κύριος Γύρη τῆς Γαλλικῆς ἀνα-
 δημίας μετέφρασεν αὐτὴν εἰς τὴν Γαλλικὴν διά-
 λεκτὸν καὶ εἰς τὸ Ἰταλικὸν ἐφιλοποιήθη μὲ ὅλα τὰ
 συγγράμματα τῆ περιφανῆς συγγραφῆς παρά τῆς
 κυρίας σπλβαγίας. μποργίνι μὲ τὰ χόλια τῆ κυ-
 εἰς Βωπάρης.

χυρότα ψάδι τῶν δεφόρων θρησάων, ἔργον ἐπι-
ξιοῦν τῶ συγγράφαντος αὐτό, περὶ ὧν καὶ κείσιν
ποιεῖ.

Ἡ γήσιππος περὶ φημος Ἰσορικός ἐκκλησιαστικός,
περὶ γράφας ὁ Εὐσέβειος μὲ πολυσέβας ὑφάνει
τὴν πολυμάθειαν αὐτῶ ἔτος ἐσωθέσε καὶ τὰ
πέντε βιβλία, τὰ ὁποῖα περιέχουσι τὸν Ἰσραϊτικὸν
πόλεμον κατὰ τῶν Ρωμαίων καὶ ἕτερον ἀκόμι ἐποί-
ησε κατὰ τῆς τῶν εἰδόλων λατρείας.

Διονύσιος γεωγράφος ἐν χώρακος, σιωγράφου
εἰς σίχως ἑλληνικῆς τὴν ὁλόκληρον καταγραφὴν τῆς
γῆς, τῆς γνωστῆς ἄχει τῶ τότε καιρῶ. . . οἱ μετα-
γενέστεροι κοσμογράφοι, φαίνεται ὅτι νὰ ἐπωφελή-
θισαν πολὺ ἀπὸ τὸ φιλοπονημα αὐτὸ δεῖ νὰ ἐπι-
δείξωσι μίαν ἐδικήνων μάθεισιν.

Κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶ Πλινίῳ ἐσάλθη ἔτος
παρὰ τῶ Αυτοκράτορος εἰς τὰ μέρη τῆς Ἀσίας δεῖ
νὰ κάμη μίαν γενικὴν περιγραφὴν ταύτης, καὶ ἡ
ἐξαποστολὴ αὐτῶ ἔτυχε σύγχρονος μὲ ἐκένλι τῶ ἡ
τῶ Αὐγέσας εἰς ἀρμενίαν, τὴν ἀνὰ τὰ ὄρη Καύκασον
καὶ Ταύρον.

Ὁ Σκαλίγρος καὶ ὁ σαλμίσος γράφουσιν εἰς
πλάτος περὶ τῶ τῶ Γεωγράφου Διονυσίου.

Διονύσιος ἅγιος, ἐπίσκοπος Κορίνθου. ἦμασεν
ἐν Παιδείᾳ καὶ ἀρετῇ εἰς τὸν β. δ. αἰῶνα· ἐξέδωκε
πολλὰ ἐπιλογιμάτατα συγγράμματα, τὰ ὁποῖα ἐχά-
θισαν περὶ τῶ χρόνος τῶ μαριώδους ἐθνικῶ διωγμῶ.
Πλὴν ὁ Εὐσέβειος ἐφύλαξε μερικὰ, καὶ τὰ ἐνέβαλλεν
εἰς τὰ ἐδικῶν Ἰσορικῶ βιβλία.

Οἱ δὲ Σκαλίγρος καὶ Σαλμάσιος γράφουσιν,
ὅτι ὁ ἅγιος ἔτος εἶν ἐν τῶ καιρῶ τῶ Σεβήρου καὶ
Μάρκου Αὐρηλίου Αυτοκρατόρων.

Νεμίνιος φιλόσοφος ἠκολούθει τὰς γνώμας τῆς Πυθαγόρου καὶ Πλάτωνος, τὰς ὁποίας ἐφρόντιζε νὰ ἐνώσῃ ὁμῶς. ἕτος ὀνομάζει τὸν Πλάτωνα Μωϋσῆν ἑλλήνα, καὶ ἔλεγε τίς ἐστὶν ὁ Πλάτων; εἰμὴ ὁ Μωϋσῆς λαλῶν ἀττικῶς· ἐξ αὐτῆ δὲ εἰμὴν εἰς ἡμᾶς, παρὰ ἀποκόμματα τινὰ, τὰ ὁποῖα λέεισονται παρὰ τῷ ὀμιγέει καὶ Εὐσεβίῳ.

Πάταϊνος περὶφημος ζωϊκὸς φιλόσοφος, ἀρχηγὸς τῆς φημιζομῆς σχολῆς Ἀλεξανδρείας, χριστιανὸς γενόμενος κατεφρόνει τὰς μάχθας εἰς τὸ νὰ διδάσκη τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Χρυσῆς. ἠνέδυσσε μετὰ φήμης περὶ τὸ ἕτος ρπ'.

Παπίας ἐπίσκοπος Γεραπόλεως τῆς φρυγίας, μαθητὴς τῆς ἁγίας Ἰωάννης τῆς Εὐαγγελιστῆς ἀρχηγὸς τῶν Χιλιετητῶν, (δ) Περεγρίνος περὶφημος κυνικὸς φιλόσοφος ἐπωνομάθη πραταῖος, ζῶν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μάρκου Αὐρηλίου.

Κλήμης

(δ) Δύο φατεῖαι ὑπῆρχον τῶν χιλιετητῶν. Ἡ μία σαρκική, ἣτις ἐνόμιζε νὰ ἀπολαύσῃ ἠδονῆς μετὰ ταῦτα, καὶ ἀρχηγὸς τῆς αἰρέσεως ταύτης ἐδόξαθη ὁ Κέρωντος, τὸν ὁποῖον ἠκολούθησαν κατὰ τὴν αὐτὴν δόξαν οἱ Μαρκιωνῖται καὶ οἱ Ἀπολλιναρῖται. Αὐτοὶ ἐδίδασκον, ὅτι μετὰ τὴν ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν ὁ Μεσίας ἔχει νὰ βασιλεύσῃ μετὰ τῆς ἐκλεκτῆς εἰς τὴν γῆν χίλια ἔτη, καὶ ἄλλας παρομοίας φλυαεῖας, εἰς τὰς ὁποίας ἐβραϊκῶς ἐθεμελίωσαν τὸ τὸ φρόνημα οἱ ἐμβρόντητοι.

Ἡ δὲ ἄλλη φατεῖα καὶ μετριοτέρα τῆς πρώτης, ἐκαλεῖτο τῶν χιλιετητῶν πνευματικῶν αὐτοὶ ἐδόξαζον

Κλήμης ἅγιος, ἁ ἐπίσκοπος ῥώμης διάδοχος τῆς ἁγίας Κλήτῃς, συνέγραψεν οὕτω βιβλία περὶ τῶν ἀποστολικῶν διαταγῶν, ψυχωφελές κανονικὸν σύγγραμμα.

Κλήμης Ἀλεξανδρείας, πεπαιδευμένος πατὴρ τῆς ἐκκλησίας καὶ μέγας κατηχητὴς Ἀλεξανδρείας. Διεδέχθη τὴν θρόνον Παρτενίης διδασκάλου αὐτῆς. τὰ συγγράμματά τε εἶναι οἱ εἰσωματεῖς, οἱ προτρεπτικοὶ λόγοι πρὸς τῆς ἐθνικῆς, καὶ ὁ παιδαγωγὸς κανονικὰ βιβλία πλήρη πολυμαθείας.

Ἀρριανὸς ἐκ τῆς Νικομηδείας περὶφημος φιλόσοφος καὶ ἰσορικός ἠνθισεν ἐπὶ τῆς χρόνος Ἀδριανῆς, Ἀντωνίης καὶ Αὐρηλίας αὐτοκρατόρων. Ἐγράψε τέσσαρα βιβλία περὶ τῆς μεγάλης Ἀλεξανδρείας, καὶ ἄλλα τόσα παρατηρήσεως ἄξια περὶ τῆς Ἐπιουσίης.

ΑΐΩΝ Γ΄.

Γρηγόριος Νεοκαισαρίας ἅγιος, ἐπινομαθεῖς ὁ Θαυματουργός, ἔχομεν ἐξ αὐτῆς μίαν ἐπιστολὴν κανονικὴν καὶ διάφορα ἄλλα συγγράμματα λυσιστελέστατα περὶ πολλῶν ὑποθέσεων. (ε)

Ἄγιος

ζον μετὰ τὴν ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν ἐπίγειον βασιλείαν κεχαριτωμένῳ δὲ τὴν παρθεσίαν τῆς Μεσίης ἔστινος οἱ ἐκλεκτοὶ ἀπολαύσουσιν ἡδονὰς καθαρὰς καὶ ἀμωμίτης. Ταύτης τῆς δόξης ἀρχηγὸς ἐστάθη ὁ ἄνωθεν παπίης ἐπίσκοπος Ἱεραπόλεως καὶ σύνδικλος τῆς ἁγίας Πολυκάρπης.

(ε) Ἐδιδάχθη ἐν ὁράσει παρά τῶν ἁγίων ἀπεσαλθέντων λαμπροδύοναν τὸ μυστικὸν αἴης παραγωγίας

Άγιος Λακκιανός πρεσβύτερος καὶ μάρτυς, ἀνὴρ ἐπισημονικώτατος καὶ μεγάλης δόγλωττίας κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶ ἱερῶ Ἰερονύμου τὴν ἐν τοῖς φιλοπονήμασι αὐτῶ, ὅσις πολλὰ τὸν ἐγκωμιάζει.

Ἰππόλυτος ἅγιος ἐπίσκοπος καὶ μάρτυς, ὅσις ἐφημίῃ διὰ τῶν σοφῶν συγγραμμάτων αὐτῶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ· ἔχυσε τὸ αἷμα διὰ τὴν ἀγάπην τῶ Χριστοῦ κατὰ τὸ σωτήριον ἔτος ρι'. ἐπὶ Ἀλεξάνδρου Σεβήρου τῶ Αυτοκράτορος.

Ἡρωδιανός πειρίφημος ἰσοεὶκός, ἦμασεν ἐπὶ τῆς Αυτοκρατορίας Μάρκου Αὐρηλίου· Συνέγραψε τὴν ἰσοεὶαν εἰς οὐκὶ βιβλία κεχωρισμένα, ἥτις ἀρχεται ἀπὸ τὸν θάνατον τῶ φιλοσόφου Ἀντωνίνου, καὶ τελειώνει εἰς τῆς Αυτοκράτορος Βαλβίνου καὶ Πιπτιανου.

Ὁ εὐγενὴς πειρίφητος ἐκκλησιαστικὸς συγγραφεὺς, καὶ εἰς τῶν μεγίστων πεπαιδευμένων ἀνδρῶν φανέντων εἰς τὸν κόσμον καὶ διαλαμφάντων ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἐκκλησίᾳ τῶ γ. αἰῶνος. Ἐγενήθη εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, καὶ ἀπεκλήσατο τῶ ἐπιθέτῳ νὰ λέγεται παρὰ τῆς σειράς τῶν ἐλλογίμων ὡς Ἀδαμαίντινος ὡς

γίας Τειάδος, παρ' ἧ ἔγραψε περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλον πατέρα τῆς ἐκκλησίας, καὶ τὰ συγγραμμάτα αὐτῶ ὅλα δέονται εἰς τὴν βασιλικὴν βιβλιοθήκην τῶ Παρισιῶ. Ἡ δὲ ἐορτάσιμος μνήμη αὐτῶ ἐν τῇ 13. τῶ νοεμβρίου ἐπιτελεῖται· ἔτος ἦν ἐπὶ Αὐρηλιανῶ βασιλείᾳ διδασκαλὸς κατὰ ὑπνον τὸ τῆς Τειάδος μυθίριον παρὰ τῆς Θεοτόκου καὶ Ἰωάννου τῶ Θεολόγου.

τινος ἢ ἁπλῶς τὴν σαφειότητα, τὴν ἐν τῇ ἐνασχολίῳ πασῶν τῶν ἐπισημῶν καὶ τῶν κυριωτέρων γλωσσῶν τῆς κειμένης. Ἐχομεν ἐξ αὐτῆς ἐπιφανῆ συγγράμματα ἁφύρων ἐπωφελίμων ὑποθέσεων (ζ) μάλιστα περὶ τῆς ἱερᾶς βίβλου, ἁπλῶς τὰ ὁποῖα ὑπερβαυμάθη καὶ κατὰ τὸ νόημα καὶ κατὰ τὴν παράφρασιν πολυγλώττως ἐξυφαινομένη. Ἡ δὲ ἐξοπλῆ καὶ ὀκταπλῆ θαυμάσιος τῆς αὐτῆς γραφῆς ἀπώλετο μεγάλη ζημία τῆς ἐπισημονικῆς ὁμνυρέως, καθὼς διηγείται ὁ Εὐσέβιος ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ αὐτῆς ἰστορίᾳ, καὶ ἐπιφάνιος περὶ Αἰρέσεως. Ὁ δὲ Γερώνυμος θρηνητὴν τὴν τῆς ποιήματος ἔλλειψιν λέγων, ἔργον τῶν ὄντι ἐπίπονον καὶ θεῖον μεγίστη ἐκκλησίας θαυμάσια ἀποβληθῆναι.

Πάμφιλος ἐκ τῆς Καισαρίας τῆς Παλαιστίνης, περὶ λειπτός Γερῶν καὶ ἅγιος μάρτυς τῆς ἐκκλησίας Συνήθροισεν μίαν ὠραιότατην βιβλιοθήκην ἐπισήμων συγγραφέων, καὶ ἀντέγραψεν ἰδιοχείρως τὰ συγγράμματα τῆς Ὠρειγένους. Ὁ ἅγιος Γερώνυμος κητόρων τῶν χειρογράφων αὐτῆς προτίθησιν αὐτὰ ἐπὶ πάντα θησαυρόν· Τέθεικεν ὑπὸ τῶν διωγμῶν τῆς Μαξιμιλιανῆς.

Ὁ Εὐσέβιος καισαρείας μεγαλωτάτης ἐπαίνους σωθέττει περὶ τῆς ἁγίας τῆς.

Πλωτῖνος

(ζ) Ἄλλος εἶναι ὁ πλατωνικός μαθητὴς τῆς Πορφυρίου, καὶ ἄλλος περὶ τὴν ἀνωθεν, καὶ περὶ τῆς ὁποίας ἐφώνησεν ὁ ῥηθὴς Γερώνυμος, ὅτι ὁ Ὠρειγένους ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων ἐφάνη μέγας ἀνὴρ· Εἰς τὴν σελ. ἀπὸ Χειρῶν τέθεικεν ἐπὶ τῶν ζδ.

Πλωτίνος πλατωνικός φιλόσοφος τῶν Ἰασηίων, ὅσις δὲν ἠθέλησε ποτὲ νὰ ζωγραφισθῆ. Ἦμασεν ἀμφὶ τὸν γ. αἰῶνα. Ἐξοχος ὑπὲρ πάντα φιλόσοφον πᾶν καιρῶν αὐτῶν. Οἱ Ἀμμώνιος ἢ διδασκαλὸς τῆς, καὶ ὁ Πορφύριος μαθητὴς τῆς, ὄντος Πλωτίνου ἐτῶν λ'. Εἰς τὰ κδ'. βιβλία ὅτῃ αὐτὸς ἐσώθησε παραινέτι- καὶ πρὸς τὸν Πορφύριον, ὁ ἀναγνώστης θεωρεῖ ὕψος ὑψηλόν, εὐγλωττον, παῖν δριύχωρον, βαδύ, καὶ μίαν μέθοδον κατὰ κλεισον τῆς συλλογίζεσθαι, ἥτις ποιεῖ ἐμπληξιν εἰς τὸν ἀναγιώσκοντα. Τὰ ιδ'. βι- βλία διηρημένα εἰς τόσας Αἰνεάδας ἐτυπώθησαν ἐλ- ληνιστὶ καὶ παράφρασιν λατινικῶν, μετὰ συνόψεις καὶ ἀναλύσεις εἰς κάθε βιβλίον.

Πολύαινος ὁ Μακεδῶν, αὐτεργὸς ἑνὸς συναθροί- σματος στρατομάτων, τὸ ὅποιον αὐτὸς ἀφίερωσε, εἰς τῆς Αὐτοκράτορος Ἀντωνίνου καὶ Βῆρον, ἠνίκα ὁ πόλε- μος ἐγένετο εἰς τῆς Πάρθου. Διάφορα ἐκδόσεις ἐλ- ληνιστὶ καὶ λατινιστὶ λείσκονται τῶν συγγραμμά- των αὐτῶν εἰς τῆς κυριωτέρας βιβλιοθήκας.

Γέμενις, ἢ Γεμίτος Γερός Ἀντιοχείας, ἠκμασεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀλεξάνδρου Σεβήρου. Οἱ Γερός Γερόνυμος τὸν συναριθμῆ μετὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς συγγραφῆς.

Χαλκίδιος ἐπίσημος φιλόσοφος πλατωνικός. Ἐχο- μεν ἐκ τῶν ποιημάτων αὐτῶν ἐν ὑπόμνημα πολί- τιμον συντεθεῖν ἀξιόλογως ἐπὶ τὸν τῶν Πλάτωνος Τιμῶν.

Ἡρακλῆς ἅγιος κατηχητὴς καὶ Πατριάρχης Ἀλε- ξανδρείας, ἀδελφὸς τῶν Ἰασηίων μάρτυρος Πλατάρ- χου, καὶ μαθητὴς τῶν Ὠριγένης, ἀνὴρ μεγάλης ὀγιό- τητος παρὰ πᾶσι τοῖς συγγραφεῦσι.

Ἀρτεμῖ-

Ἀρτεμίδωρος ἐκ τῆς Εἰφέσης, περὶφημὸς συγγραφές καὶ ἑρμηνεύς τῶν οὐράνων. Τὸ σύγγραμμά τε μετεφράσθη ἰταλῆσι παρὰ Πέτρον Λαύρον τῆς Μοδεννῆς.

Ἀσκληπιαρίων περὶφημὸς ἄστρολόγος. Προεῖπε δὲ τὸν Δομετιανόν, ὅτι μετὰ τὴν θανάτου οἱ κύβητες ἔμελλον ἀπαρᾶσαι τὸ σῶμα, καθὼς ἐγένετο.

Αἴλιανὸς Κλαύδιος ἐξ ἑλλήνων καταγόμενος, καίπερ ῥωμαῖος, συνέγραψεν ἑλληνῆσι τὴν ἰστορίαν τῶν ζῶων, καὶ ἄλλα γλαφυρότατα σύγγραμματα ἄλλα καὶ τὴν ταυτικὴν πολεμικὴν ἐξέδωκεν τῶν ἑλλήνων μὲν τῆς στρατιωτικῆς παρατάξεως τῶν αὐτῶν, ἢ ὅποια μετεφράσθη εἰς κοινὸν ὄφελος καὶ μάθησιν τῶν Εὐρωπαϊῶν ἡγεμόνων Λατίνῃσι καὶ ἰταλῆσι παρὰ φραγκίσκου φερβῶζην, καὶ ἐτυπώθη εἰς Βενετίαν τῷ ἔτει αἴφης. εἰς ἡ. (σελ. 89).

Ἀμμώνιος Σάκκας περὶφημὸς φιλόσοφος, διδάσκαλος τῶν Ὠρειγένους καὶ τῶν Πλωτίνου. Ἐδίδαξεν εἰς τὴν Ἀμεξανδρείαν πρὸς τὸ ροεῖ. ἔτος. Ἐκάμε μίαν θαυμάσιον συμφωνίαν τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν· πολλὰ ἐπαινέθη καὶ παρὰ τῶν ἰδίων εἰδολογατρῶν συγγραφέων.

Δίων Κάσιος περὶφημὸς, ἰσορικός γεννηθεὶς ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας ἔγραψε μίαν ἰστορίαν τῶν Ῥωμαίων, τῆς ὁποίας εἷς μέρος σώζεται. Ἀλλὰ αἱ δημηγοραὶ τῆς μεγάλης κτῆ ἀνδρός εἶναι εἰς μεγάλην τιμὴν τῆς ὁποίας τίθησιν εἰς τὸ σῶμα τῆς Ἀγρύππα, καὶ Μικαιάνου ὅταν ὁ Αὔγουστος δηλαδὴ προσέβαλλεν εἰς αὐτὸς τὴν ἀπόφασιν, ἢ νὰ παραιτήσῃ τὴν βασιλείαν, ἢ νὰ τὴν ἐπικρατήσῃ.

Δίων χρυσοσόμος ὁ δαβόπτος ρήτωρ καὶ φιλόσοφος ἐκ Πρέσης τῆς Βιθυνίας· ἔχομεν ἐξ αὐτοῦ π. λόγους

λόγος καὶ ἄλλα συγγράμματα πολύτιμα. Ὁ Αὐτοκράτωρ Τραϊανὸς τὸν ἐκάθισεν εἰς τὴν θριαμβοτικὴν ἄμαξαν ὅρα τὸ σέβας ὅπερ εἰς αὐτὸν ἐπρόσφερε.

Διονύσιος Ἀλεξανδρείας ἅγιος, εἰς τῶν ἐπισημονικωτέρων ἀνδρῶν, καὶ αἰδεσιμωτέρων ἐπισκόπων τῆ γ. αἰῶνος· ἀντιστάθην γενναίως (η) τῇ αἵρέσει τῆ Σαβελλίᾳ ἐπὶ τῷ ὄρμῳ τῆς μανιώδους κακοθυμίας ἐκείνης· ἐκ τῶν ἐξόχων συγγραμμάτων αὐτῆ ἔχοντι τινὰ ἀποκόμματα καὶ μίαν κανονικὴν ἐπιβολὴν.

Ὡραπόλων καὶ ὥρας Ἀπόλων περιλειπὸς συγγραφῆς· μετέφρασεν ἐξηγητικῶς τὰ ἱερογλυφικὰ τῶν Αἰγυπτίων, λέγων τὰ γλυπτὰ ζῶα καὶ ἐν τοῖς πυραμίδεσι καὶ ἐν ἄλλαις σήλαις ἐγκολαπτῶς γεγραμμένα· καὶ ἐπεκράτησε κοινὸν χολεῖον εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν καὶ μετέπειτα εἰς Βυζάντιον.

Παῦσα

(η) Σαβέλλιος ἐκ τῆς Πτωλεμαίδος τῆς Αἰβίας, μαθητὴς τῆ Νοῦτῆ ἐκ τῆς Σμύρνης, ἐσύγχυζεν ἀμφὶ τὸ μυστήριον τῆς Παναγίας Τριάδος τὰ θεῖα πρόσωπα, καὶ διίχθειτο ὅτι δὲν ἦτον μετὰ τῶν ὑποστάσεων αὐτῆς εὐδεμία ἑτερότης· ἐκ τοιαύτης ἐπισφαλούς τε δόγματος Πηγάζει ἡ σαθρὰ ὁμολογία, ὅτι καὶ τὰ τρία θεῖα πρόσωπα ἔπαθον εἰς τὴν ἐνανθρώπησιν τῆ θεῖς λόγος· καὶ ὅτι τὰ τρία τὰς αὐτὰς τελεβργίας ἀποπληρῶσι κατὰ τὰς τῶν αὐτῶν ὑποστάσεις· σφάλμα σφαλμάτων· ἡ αἵρεσις αὐτὴ κατεκρίθη ἐν τῇ συνόδῳ τῆς Ἀλεξανδρείας τῷ ἔτει ἀπὸ χειρῶν ῥεῖα· καὶ ἐν ἄλλαις μὲν ταῦτα

Παυσανίας ὁ σικινιότης πρόχειτος διὰ τὴν καυ-
 σμίνην ζωγραφίαν· ἐχρημάτισε μαθητὴς τε Παμφίλου.

Ἀρριανὸς ποιητὴς, ἔχει δύο γεωγραφικὰς κατα-
 γραφὰς περὶ τῶν δύο θαλασσῶν Εὐξίνης καὶ ἑρυ-
 θραῆς.

ΤΜΗΜΑ Γ.

Περὶ χριστιανῶν ἑλλήνων, τῶν καὶ ῥωμαίων ὀνομαζομένων (α) ἐν τῆς νέας ῥώμης Κωνσταντινουπόλεως, σοφία παιδεύατε καὶ ἀρετῇ δελαμφαύτων ἐπι τοῖς χρόνοις τῶν Σεβασῶν Ἀντοκρατόρων Βασιλευσάντων ἐν Βυζαντίῳ.

Ἀπολαθία τῆ χριστιανικῆ ἔτης.

· Α' Ι Ω' Ν Δ' Κ' Ε'.

Α' θανάσιος ὁ Μέγας, πρῶτος πατήρ τῶν Θεοφόρων πατέρων καὶ διδασκάλων τῆς ἐκκλησίας, ὑπεραπιστὴς ἄνθρωπος τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, δι' ἣν ἐξωρίθη τρεῖς φορές, καὶ θανασίμως κατατρεχθεὶς ὑπὸ τῆς

(α) Οἱ Ἕλληνες ἐπωνομάθησαν ἔτιω ἀφ' ἧ ὀμέγας Κωνσταντίνος μετενόμισε τὸν ῥωμαϊκὸν θρόνον εἰς Βυζάντιον, καὶ ἐκάλεσε τὴν πόλιν ἐκείνην νέαν ῥώμην. Ὅθεν ὁ πέριξ τόπος ἔλαβε τὸ ὄνομα ῥωμανίας, οἱ δὲ Ἕλληνες ῥωμαῖοι καὶ ῥωμάνοι. ὅλα ἡτο φυλάττειται

τῆς πατρίας τῶν Ἀρειανῶν, ἐβιάσθη γὰρ καταφυγῆ
 πολυχρονίως εἰς τὸν τάφον τῆς πατρὸς τῆς, ὡσαύτως
 εἰς μίαν σεγνὴν δεξαμένην, ὅπως ὁμέγας ἀνὴρ συνέ-
 γραψεν ἐκεῖνα τὰ ὑπέρτιμα βιβλία, τὰ ὁποῖα ἡ
 ἐκκλησία καυχᾶται γὰρ ἁγίῃ, εἰς ὑπεράσπισιν τῆς
 μυστικῆς τῆς παναγίας Τειάδος, τῆς ἐνσαρκίωσης
 τῆς Θεῆς λόγου καὶ τῆς Θεότητος αὐτῆς, ὡσαύτως περὶ
 τῆς ἁγίας Πνεύματος. ὁ ἅγιος Γρηγόριος Νάζιανζηνός
 συνέπλεξεν αὐτῶν τὸ ἀκόλαστον ἐγκώμιον... ἐπαι-
 νεῖν τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον τὸ αὐτὸ ἐστὶ τῆς ἐπαινεῖν τὴν
 σοφίαν σὺν τῇ ἀρετῇ.

Μάριος ἀσκητὴς περὶφημὸς ἐρημίτης. σώζονται
 ἐννέα ἐξ αὐτῆς πονήματα πάνυ ὠφέλιμα περὶ δια-
 φόρων ὑποθέσεων ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῶν Πατέρων.

Τυχώνιος πολυμαθὴς συγγραφεὺς, ἀκμάσας
 ἐπὶ τῆς Αὐτοκράτορος Θεοδοσίας τῆς μεγάλης. αὐτὸς
 εἶναι ὁ Ποιητὴς τῶν ἐπιτὰ κανόνων τῆς καλῶς ἐξηγεῖν
 τὴν Ἱεράν γραφὴν περὶ ἧς γράφει ὁ ἅγιος Αὐγουστίνος
 ἐν τῷ βιβλ. τῆς χεισιανικῆς διδασκαλίας ἐγκω-
 μιαστικῶς.

Μανιάειος ἐρημίτης καὶ ἅγιος, ὅστις ἔλαβεν ἐπὶ
 τὴν ἐπίσκεψίν τε τριακοσίς μοναχῆς, καὶ ἀντεπολέ-
 μισε γενναίως πρὸς μαριανούς ἀρειανούς διὰ τὴν δόξ-
 βειαν. συνέγραψε καὶ πρὸς κανόνας τῶν μοναχῶν εἰς
 τειά-

τεται αὐτὸ τὸ ὄνομα κυρίως εἰς τὰς Ἕλληνας, καὶ αὐ-
 ἐρωτήση τινὰς ἕνα Ἕλληνα εἰδήμονατί εἶναι ἀποκρίνε-
 ται Ἕλληνα χεισιανὸς ὀρθόδοξος, καὶ αὐτὸν ἕνα ἀπλῆν
 ἀποκρίνεται εἶμαι Ρωμαῖος, ὁ δηλοῖ Ἀνατολικός·
 χεισιανὸς ὀρθόδοξος.

Εὐσέβειος ἐκ τῆς Ἐμέσης, μαθητὴς τῆ προρρη-
θέντος ἐπισκόπου Ἐμέσης· ἀποδίδονται αὐτῷ διά-
φορα συγγράμματα ἐπωφελέςατα, τὰ ὅποια κρί-
σονται εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῶν Πατέρων.

Λιβάνιος περὶφημος ῥήτωρ καὶ σοφιστὴς, διδά-
σκαλος τῆς Βυζαντίας· ἐγεννήθη, εἰς Ἀντιόχειαν·
μεγάλως ἠγάπησεν αὐτὸν Γαλιανὸς ὁ παραβάτης·
σώζονται ἐξ αὐτῆς διάφορα ἐπιστολαὶ καὶ λόγοι ἑλλη-
νιστῶν σωτηριῶν, καὶ τῶν ὁποίων λίαν ἐφημίθη·
τὸ ὕψος ὅμως εἶναι δεινόν· ἔλαβε μαθητὰς τὸν
ἅγιον Γεώργιον τὸν Χρυσόστομον, περὶ τὸ ὕψ. ἔτος.

Εὐτρόπιος ἐκ Φετταλίας περὶφημος συγγραφεὺς
ἔγραψε μίαν ἐπιτομὴν τῆς τῶν Ῥωμαίων Ἱστορίας εἰς
δέκα βιβλία, ἐν οἷς διηγεῖται τὰ ἀξιωματιμωδέτε-
ρα πράγματα; ἅτινα συνέβησαν ἐν τῇ Ῥωμαϊκῇ
αὐτοκρατορίᾳ ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης (β) μέχρι τῆς Βα-
σιλείας Σάλουστου εἰς ὃν καὶ ἀφιέρωσε τὸ πόνημάς.

Φιλοσόφ-

(β) Ἡ Ῥώμη ἐκτίθη πρὸς τὸ τέλος τῆ γ'. ἔτος
τῆς ἐ' Ὀλυμπιάδος, ἀπὸ κτίσεως κόσμου κατὰ τὴν
χρονικὴν ἐπαρρίθμωσιν τῶν λατίνων. γολά. χρόνοι
ψγ'. πρὸ Χριστῆ γεννήσεως· Βασιλεύοντος εἰς τὴν
Ἰσραήλ Ῥαβοάμ ἢ Σολομῶντος· ἐν τῇ Σαμαρείᾳ
δὲ Ἰεροβοάμ ἢ Ναβαθ· Ῥώμης κτίτωρ ὑπῆρχε
Ῥώμιλος ἔγγονος τῆ Νεμίτωρος Βασιλέως Ἀλβης,
ὑπονομαζομένης λα λῆγγα, καὶ ἕως Ῥέας Σιλβίας
Παρθένης θεᾶς Βέσης· ὁ πατὴρ τῆ ἀγνωστος ἦν
παρὰ τοῖς Ἱστοριογράφοις ὅθεν οἱ Ῥωμαῖοι ἔλαβον
κρύψωσι τὴν ἀχρημοσύνην, τῆς γενεᾶς ἐκοινολόγη-
σαν, ὅτι ἦτον ἕως τῆ θεᾶ Ἄρεως. Οὗτος ἔλαβε

ἔκην

γράφας εἰς αὐτὸν μίαν ἐπιστολὴν πλήρη ἐγκωμίων.
 Πάλιν δὲ ἐξωρίθη ἐπὶ τῆς βασιλείας Οὐαλκυ-
 τιστῶν, καὶ ἀπέθανεν ἐν Γαλατία ἐν ἔτει τοξ'. οἱ
 ὀπαδοὶ αὐτοῦ ὠνομάθησαν φωτεινοί.

Δίδυμος Ἀλεξανδρῶν, εἰς τῶν δισεβαστέρων καὶ
 πολυμαθαστέρων συγγραφέων τῶ δ' αἰῶνος φθάσας
 τὴν ἡλικίαν πεσάρων χρόνων χάνει τὴν ὄρασιν·
 ἀλλὰ τὸ δυσυχὲς τῆτο συμβεβηκὸς δὲν τὸν ἐμπόδισε νὰ
 γίνῃ πολλὰ ἐλλόγιμος καὶ πεπαιδευμένος εἰς πᾶσαν παι-
 δεῖαν δι' ἀκοῆς μόνης, γυμναστῆς καὶ εἰς ἐκκλησια-
 στικὰς καὶ κοσμικὰς συγγραφάς, καὶ εἰς τὰς μαθη-
 ματικὰς ἐπιστήμας ἀκόμη. Διὸ καὶ ἐγνωρίθη ἄξιος
 τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καθεδρᾶς τῆ περιφήμου διδα-
 σκαλείας ἐκείνης· Αὐτὸς ἔλαβε μαθητὰς τὸν Γερὸν Γε-
 ρώνυμον, τὸν ρεφῖνον τὸν Παλλάδιον, τὸν Ἰσιόδωρον
 καὶ ἄλλους ἐπιστήμους ἀνδρας· Συμπεφάνηκεν εἰς τὴν
 δόξαν τῆ Ωρειγένους καὶ ἀπέθανεν ἐν ἡλικίᾳ πέ-
 χρόνων, ἐν ἔτει 398. Σώζεται ἀπ' αὐτῶ ἐν πόνη-
 μα περὶ τῆ ἀγίας πνεύματος μεταφρασθεὶς εἰς τὸ
 λατινικὸν παρὰ τῆ ἀγίας Γερωνύμου, καὶ ἄλλα συγ-
 γράμματα, καὶ τῆτο ἀρκεῖ πρὸς ἔλεγχον τῶν Ἐλ-
 ληνοκατηγόρων.

Διόδωρος ἐπίσκοπος Τύρου ἀνὴρ μεγάλης μα-
 θήσεως καὶ εὐσεβείας, ἔγραψε κατὰ τῶν κακοδυ-
 μιῶν τῶν τότε αἰρεσιάρχων· Οὗ μέγας Ἀθανάσιος
 ὑπέργηρος ὡς ἦδη ἐπαινεῖ πολλὰ τῆτον τὸν ἐπίσκο-
 εἰς μίαν ἐπιστολὴν γραφθεῖσαν πρὸς αὐτὸν.

Ἀπολλινάριος ἐπίσκοπος Λαοδικείας, ἐφορητῆς
 τῆς περὶ τὴν τραγωδίας τῆ πάχοντος Χειρῶ, ἥτις
 λέγεται εἰς τὰ συγγράμματα τῆ ἀγίας Γρηγορίας
 Ναζιανζηνῆς. Καὶ τῆτο ἀξιοσημείωτον εἰς πᾶς Ἕλληνας
 συγγραφάς, ὅθεν ἀληθῶς ἐπακολούθως τὰ ρη-

Αλύπιος γεωγράφος ἐξ Ἀντιοχείας, ἔτος ἀφί-
ρωσεν Ἰβλιανῶ τῷ Ἀποστάτη μίαν ἐπιφημισμῆν
γεωγραφίαν, τῆς ὁποίας ἡ μετάφρασις λατινισί δ-
εῖσνεται πρὸς ἡμᾶς μὲν χολίων ἀνηκόντων.

Βασίλειος ὁ μέγας διδασκαλος, καὶ ἅγιος Πατὴρ
τῆς Ἐκκλησίας, ὁ ἐρανοφάντωρ καὶ μύσης τῆ Δεωότης
ἐπίσημος ὑπὲρ τῆς διδασκαλίας καὶ σοφίας. Ἐσό-
λισε πλεσίως τὴν ἐκκλησίαν διὰ τῶν ἐξόχων συγ-
γραμμάτων αὐτῆς δογματικῆς θεολογίας καὶ εὐσε-
βείας. Σύγχρονος γέγονε καὶ συμμαθητὴς Ἰβλιανῶ
τῆ παραβάτη περὶ τὰς μαθησεις τὰς ὁποίας ἐκ νεό-
τητος αὐτῶν ἔλαβον εἰς τὰς Ἀθήνας παράτινων δι-
δασκάλων, ἐξόχως τῆ πειριβοῦτος Μαξιμου· ἔτος ὁ
φαινὸς Φωστὴρ ἐπίσκοπος Καισαρείας τῆς Καππα-
δοκίας, ἦτον Ἰχυρὸς κατήγορος καὶ ἐπιτιμητὴς δρα-
σῆιος λόγῳ τε καὶ γράμματι τῆ ρηθῆντος Ἰβλιανῶ.

Ὁ Ἐράσμος μὲ πολὺ θάρρος πολυῶν νὰ συγ-
κρίνη τὸν μέγαν Βασίλειον μὲ τὰς μεγαλιτέρας ρή-
τορας τῆς ἀρχαιότητος διὰ τὴν ἄκραν σοφίαν καὶ πο-
τάμιον ἀκλωττίαν αὐτῆν.

Κυελλὸς ἅγιος πατριάρχης Ἱερουσαλήμ, μέγας
κατηχητὴς καὶ διάπυρος ζηλωτὴς τῆς Ἀσεβείας τρεῖς
φορᾶς ἐδιώχθη ἀπὸ τὸν πατριαρχικὸν θρόνον, καὶ
ἐκ τρεῖς ἀπενκατεσάθη εἰς αὐτὸν μετὰ ὑποβεβαιώ-
σεων συνόδων συγκροτηθειῶν ἐξεπίτηδες. Σώζονται
ἐξ αὐτῆς δεκαοκτὼ κατηχήσεις προφωνητικαὶ εἰς τὰς
κατηχεμένους, καὶ πέντε περὶ τῶν νεωσὶ βαπτι-
σμένων. Σώζεται ἔτι ἡ ἐπιστολὴ αὐτῆς, ἣν αὐτὸς
ἔγραψε πρὸς τὸν Αἰτουράτορα Κωνσταντιῶν, περὶ τῆς
φανερώσεως τῆ φεγγώδους Σαυρῆ. ὅσις ἐφαίνε ἐπὶ
τῆς Ἱερουσαλήμ ὥρα μεσημβρίας. Τὸ ὕφος τῆ εἶναι
ἀπλῆν, ταφῆς, καὶ διδακτικὸν. Εἰς τὰς κατηχήσεις

μεγάλη εἰς ὃν καὶ ἡ ἐκκλησία ἀπονέμει τὴν πρέ-
πυσαν τιμὴν τῇ κ. π̄ νοεμβεῖς μηνός.

Γρηγόριος Νήσιος ἅγιος Πατὴρ καὶ διδάσκαλος
τῆς ἐκκλησίας γεννηθεὶς ἐν Καππαδοκίᾳ, ἀκμάσας
δὲ ἐπὶ τῆς αὐτοκρατορίας Θεοδοσίας π̄ μεγάλην κατὰ
τὸ ἔτος τοδ'. ἔτος ἦν γνήσιος ἀψάδελφος Βασιλείου
π̄ μεγάλην ,, ἐνθεον Γεράρχιον, καὶ σεβάσμιον τῆς
σοφίας μυσολέντιον, καὶ γρηγόριον ν̄ν πανηγυρίζει ἡ
π̄ Χρυσῆ Ἐκκλησία. ,, συνέγραψεν ἀειθρὸν συγ-
γραμμάτων ἐκείνης ἐκκλησιαστικῆς ὑποθέσεως. Τὰ
περισσότερα ἀπὸ αὐτὰ φυλάττονται ἀκριβῶς ἐν τῇ
ἐπαινετῇ βιβλιοθήκῃ τῶν πατέρων. Ἀπεδήμησεν
ἐν Κιουρίῳ τῷ σεφανώσαντι αὐτὸν δόξῃ καὶ τιμῇ τῇ
δεκάτῃ π̄ Γαυναεῖς μηνός.

Θεόφιλος Διάσημος πατριάρχης Ἀλεξανδρείας,
διάδοχος π̄ Τιμοθέου ἐν ἔτει τπέ. κατεκρήμνησε
τὰ λείψανα π̄ Εἰδωλολατρισμῶ εἰς αἴγυπτον,
ὑπάρξας ἄκρος ζηλωτὴς τῆς καθολικῆς πίστεως.
Μερίκᾳ συγγράμματα αὐτῶ εὐρίσκονται ἐν τῇ βι-
βλιοθήκῃ τῶν Πατέρων.

Μελέτιος Διάσημος ἐπίσκοπος, καὶ μέγας ζηλω-
τὴς τῆς ὀρθοδοξίας, καταδιωκόμενος θανασίμως ὑπὸ
τῶν ἀρειανῶν. Ἔσχεν τὴν προεδρίαν ἐν τῇ β'. συ-
νόδῳ συγκροτηθείσῃ ἐν Κωνσταντινουπόλει ὡς εἴρηται.
Περὶ πόθνητος γέγονε πάντων τῶν Ἐπισκόπων, τῶν
καὶ τιμησάντων αὐτὸν μὲ ζεχωριστὸν σέβας, διὰ
τὴν μεγάλην ἀρετὴν καὶ μάθησιν αὐτῶ. Ἡ ἐκκλη-
σία ψάλλει τὴν μνήμην π̄ τῇ β'. φθινεῖς.

Προκόπιος περιήγητος ἰσορροπὸς γέννημα Καισα-
ρείας τῶν Καππαδοκίων ἠήμασεν ἐπὶ Γεσίμου π̄
αὐτοκράτορος, ὡς ἐξ ἀπορρήτων π̄ Βελισσαρείου. Δύο
βιβλία εὐρίσκονται ἐξ αὐτῶ περὶ π̄ περσικῆς πολέ-
μας,

Πρόκλος Διοδόχος ἐκ τῆς Λυκίας, περίφημος φιλόσοφος καὶ μαθηματικός, μαθητὴς τῶν Συριανῶν, ἄκρος φίλος τῶν Αυτοκράτορος Ἀναστασίου· παρέδωκε τῇ Διοδοχῇ τῶν καιρῶν, ὑπομνήματα εἰς τὰ τῶν Πλάτωνος συγγράμματα, καὶ πολλὰ ἄλλα ἐπισημονικὰ φιλοπονήματα.

Συνέσιος ἐπίσκοπος Κυρήνης εἰς τῶν πολυμαθῶν καὶ ἐλλογιμωτέρων τῶν καιρῶν. ἔχοντα ἐκ τῶν ὁμιλιῶν αὐτῶν ῥητέα καὶ ἄλλα πολλὰ συγγράμματα ἐξαισίου βίας, σαφείας καὶ παιδείας. Ὁ Πατὴρ Πεπίβιος ἀνὴρ φιλοῖσως, ἐξέδωκε τὰ τῶν Συνεσίου ἅπαντα ἑλληνιστῶν καὶ λατινιστῶν σημειώσεων ἀνήκοντα εἰς τὰς τῶν μεγάλων συγγραφέων ὑποθέσεις.

Ἀνατόλιος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, πρόεδρος ἐκ μέρους τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας ἐν τῇ οἰκουμένῃ ἐν Χαλκηδόνι συνόδῳ, περὶ ἧς ἐρρέθη ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ αὐτῆς. Ἀνὴρ μεγάλης σοφίας, ὁμιλῶν τῷ ἁγίῳ Λέοντι ῥώμης ἐπισκόπῳ. ἀμφότεροι ποιῆσαν πεφημισμένους ὑποπάντων τῶν σωτηριῶν τῶν αἰῶνος ἐκείνων ἐν ἀρετῇ καὶ σοφίᾳ (γ).

Θεόδωρος

(γ) Εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς ἐν Χαλκηδόνι συνόδου τρεῖς κανόνες ἐγράφησαν περὶ τῆς ὑπεροχῆς τῶν Κωνσταντινουπόλεως θρόνων ὡς πρὸς τὰς λοιπὰς πατριαρχικὰς θρόνους, ἐκτὸς τῶν ῥωμαϊκῶν θρόνων, αἰετοῦ προτιμηθέντος. Πρωτοθρόνος καὶ πρώτη καθέδρα τῶν καθεδρῶν, ἐπειδὴ ἐκάθισεν εἰς αὐτὴν (ἀγαλλὰ ἐκ δὲ δούτερος) ὁ πρωτόκλητος καὶ κορυφαῖος.

Η'

Αθανάσιος κατὰ τῶν Ἀρειανῶν, σύγχρονος ὑπῆρχεν Ἰωάννη τῷ Χρυσόσομῳ. Ἀπεδήμησε πρὸς Κύριον ἐπὶν ἐξήκοντα πέντε, ἐκ τῶν πολλῶν ποιημάτων αὐτοῦ τὸ πλῆθος τῶν ἐπιστολῶν εἶναι πρὸς ἡμᾶς.

Ἰωάννης ὁ Χρυσόσομος, ἅγιος καὶ ἐπιφανέστατος Πατὴρ τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ ἐλλογιμώτερος μεταξὺ τῶν πολυφθόγγων διδασκάλων τῆς οἰκουμένης, γεννηθεὶς ἐν Ἀντιοχείᾳ εἰς τὰς τμζ'. ἀπὸ γονεῖς Διγενεσάκης. Ἐσπούδαξε τὴν ῥητορικὴν ὑπὸ τὸν Λιβάνιον, καὶ τὴν φιλοσοφίαν ὑπὸ τὸν Ἀνδράγαθον. Ἡ προκοπή καὶ ἀγχινοια τοῦ νοῦ καὶ τῆς πνεύματος ἐφέσει, καὶ τῇ κλίσει πρὸς πᾶν ἔργον ἄεισον ὁμῶς καὶ παιδείας, τὴν ἐπεβίβασεν εἰς μίαν ἀμυλὴν καὶ ἐκλεχθεὶς κοινῇ ψήφῳ Πατριάρχης τῆς Βασιλευσσίας, ἀφ' ἧς περιετιμήθη εἰς Ἀντιόχειαν τῷ ἐπαγγέλματι Ἱεροκήρυξ, δοθέντι αὐτῷ ὑπὸ Φλαβιανῶν Πατριάρχου καὶ τόπῳ ἐνεῖνε. Τὸ ὁποῖον ἀξίωμα Ἱεροκήρυκος δὲν ἐδίδετο τότε εἰς ἄλλον τινά, παρέξ εἰς τὰς Ἐπισκόπους.

Τὰ

Ληγάτων τὰ τρία κεφάλαια τῆς σινόδου, εἰς καιρὸν ὅπῃ αὐτὸς πρῶτος ἐκ τῶν τῆς δίσεως ἐγνώρισε καὶ ἐφώνησε σεβασμίας, τὴν ἐξουσίαν, γινωστικότητα, καὶ ἀγιότητα τῆς σινόδου εἰς ὅλας τὰς ἀποφάσεις αὐτῆς. Ὁ δὲ λόγος αὐτὸς τῶν τοιαύτων, δὲν θέλει ἀποδειχθεὶς ποτὲ ὑπ' ἐδοκίμους τῶν ἀντιλεγόντων, ἔτε θέλει σαθεὶς δευτὴν ἐν τῇ κοινωνίᾳ τῶν πιστῶν, ὅπῃ εἰς ἡμᾶς εἶναι γνωστὸν, καθὼς ἀπὸ ὅλης τῆς ἀξιοπιστίας ἐκκλησιαστικῆς συγγραφῆς, καὶ ἀπ' αὐτὸν τὸν τόμον τῶν σινόδων εἶναι φανερόν, ὅτι ὁ ἅγιος

κράτορος. Ο ἅγιος τέθεικεν εἰς τὴν ἐξορίαν τῷ φξ. ἔπει μετὰ παθημάτων πολλῶν ἑτῶν ἐζήκοντα, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς ἁγίας μάρτυρος Βασιλίσκου εἰς Κόμανα, ὅπου ἐμεδίθη λαϊκὸν φόρεμα, ὅμοιον τῷ παρ' ἡμῖν τοῖς ὀρθοδόξοις λεγομένῳ σάββανον, καὶ Ἰαμεισίας εἰς τὴς περιεσῶτας ὅτι τῷ εἶχε μείνει τῆς πενιχρᾶς ζωτροφίας τῆς μεταλαβῶν καὶ τὰ ἄχρατα μυστήρια ἐφώνησε ὡς ἔσω τὸ ὄνομα ὑπεραγιαστέον τῆς Θεᾶς Ἀλογημένηον διὰ ὅλα ἐκεῖνα, ὅπου συμβαίνουσι τῷ ἀνδράπῳ καλὰ ἢ κακὰ εἰς ταύτῃ τὴν ῥέσσαν τῆς βίης διάβασιν ὡς καὶ ἐπιλέγωντας τὸ ἀμύλῳ, παρέδωκε τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ.

Πρὶν ὁμως τῆς μεταβάσεως αὐτῆς εἰς τὴν ἀκήρατον ζωὴν εἶχεν ἤδη ἀποδάνη ἢ ἀδοξία, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν καὶ πρὸς τὸν ἅγιον ἀκατάλατος. πλὴν ἐλύθη τῆς ἀρᾶς μετέπειτα τῇ ἡμέρᾳ ἐν ἣ ἡμετερομίθῃ τὸ Ἱερόν λείψανον τῆς Χρυσοσώμης εἰς Κωνσταντινέπολιν, ὡς ἀκολοθεῖ.

Ἀποδοίτες γὰρ αὐτὸ οἱ τῆς κλήρης εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον, ὅταν ἐλέγετο ἡ ἀκολοθεία ὁλοῦς ἐπὶ τὴν ὕψωσιν τῶν θείων μυστηρίων ἐδέετο θερμῶς τῆς ἁγίας καὶ μετὰ μεγάλης σωτειβῆς, ὅτι τὰ συγχωρήσῃ τὴν ἀδοξίαν λύωντις τὴν τῆς ἀρᾶς. Καὶ ἀφῆνης ἐξέρχεται φωνή. Μέγας ὁ Θεός! καὶ θαυμασὸς ἐν πῆς ἁγίοις αὐτῆς! καθαρὰ ἐκ τῆς χρυσοσώματος τῆς Ἱεράρχης, λέγασα εἰρήνη τῷ λαῷ, καὶ τῇ ἀδοξίᾳ συγχωρήσῃς. Τοιαύτῃ μαρτυρίᾳ δίδουσιν ὁμοφώνως πάντες οἱ Ἰσοειογράφοι ἐκκλησιαστικοί τε καὶ πολιτικοὶ ῥωμαῖοι τε καὶ λατῖνοι περὶ Ἰωάννης τῆς Χρυσοσώμης καὶ τῶν ἐνθέων κατορθωμάτων αὐτῆς ἢ χάρις αὐτῆς μεθ' ἡμῶν.

εἰς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἁγίας Ἰωάννης τῆς Θεολόγου, καὶ εἰς ἄλλα βιβλία τῆς γραφῆς. Τὸ ὕφος εἶναι διεξοδικόν, σφοδρὸν καὶ ἑξοχόν· ἔχει μεγάλῳ ὀξύτητι, μεταφυσικῶ καὶ τὴν πλέον ἐκλεπτῶν διαλεκτικῶν. Τὸ μέγα ἐγκώμιον τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας, ὅπερ ἄρχεται τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερσβίμ εἶναι πόνημα ἐδικόν τε.

Νόνος

Λῶν ὀνύχων εἶχε κρυφίῳ τινα κλίσην πρὸς τὸν εἰδωλολατρισμὸν καθὼς ἐν πράξει τὸ ἀπέδειξεν ἀναβάς ἐπὶ τῆς θρόνου, καὶ μετεχειρίσθη κάθε τρόπον διὰ τὴν καταδαφίση τὴν πίσιν καὶ τὸ ὄνομα τῆς Χρυσῆς ὄντας τῆς ἡλικίας ἐτῶν κδ'. ἀπῆλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ ἐκεῖ ἐσπέδαξε τὴν ἀστρονομίαν, τὴν μαγείαν, καὶ ὅλας τὰς ματαίας ἀπάτας τῆς εἰδωλολατρισμῶ· πρὸ πάντων ἠκολούθησε τὴν διδασκαλίαν Μαξίμου τῆς φιλοσόφου, ὅστις ἐκολούθησε τὴν φιλοδοξίαν αὐτῆς, ἐπαγγέλων αὐτῶ τὸν αὐτοκρατορικὸν θρόνον.

Ἀντιγονώθη Καῖσαρ νοεμβεῖς ε'. ἔτει τγ'. καὶ ἔλαβε τὴν γενικὴν ἐξουσίαν τῶν ἐν τῇ Γαλλίᾳ στρατομάτων, ἐνθεν διώξας τὰς βαρβάρους, ἐφυγάδισεν αὐτὰς πολλάκις μὲν θειάμβων, διὰ τὰς ὁποίας συνεχεῖς νίκαις οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς στρατομάτου, καὶ αὐτοὶ οἱ στρατιῶται ἀκόμι, ἐκήρυξαν αὐτὸν αὐτοκράτορα ἐναντίον τῆς γενήσεως Ἀυτοκράτορος Κωνσταντίνου ἡδὲ τῆς μεγάλης Κωνσταντίνου, ὅστις ἐβασίλευσε ἐν Βυζαντίῳ μητροπόλει τῆς αὐτοκρατορίας. Περὶ ἑὸς ὀργισθεὶς ὁ Κωνσταντίνος ἠρέυνα τρόπους τῆς ὑποτάξεως τῶν Ἰελλιανόν, καὶ τὸ ἐπανασταθῆναι στρατόμα αὐτῆς.

ὡς ἐνάρετος καὶ ὡς ἐλλόγιμος ὅλα τὰς ἐβδομημίοντα
 ἐξ λόγου λαμπρότατος, τὰς ὁποίας ἔγραψε, καὶ
 σιωπῆ δέξαι ἐν αὐτοῖς τὴν σαφήνειαν, μὲ τὴν λα-
 κωνικὴν φράσιν, καὶ ἐσόλισεν αὐτὰς μὲ ῥήσεις γνω-
 μιτωτάτας ἐξαγωγὰς ἐκ τῆς κόλπης τῆς ἀληθείας.

Ἀριστάντος ἀπὸ Νικαίας τῆς Βιθυνίας ἤμεισσε
 περὶ τὸν πέμπτον αἰῶνα· σώζονται ἐξ αὐτῆς ἐπισο-
 λαὶ δ' ἐφύεσται· μεταγλωττισμῶραι εἰς τὸ λατινι-
 κὸν καὶ εἰς τὸ Γαλλικὸν παρὰ συγγραφέων λίαν πε-
 παιδωμένων εἰς τὴν ἑλληνικὴν διάλεκτον.

ΑΪΩΝ ΣΤ΄.

Ἐπιφάνιος ὁ χολασμὸς περίφημος συγγραφεὺς
 τῆς 5. αἰῶνος, φίλος ἄκρος τῆς Κασσιδώρας. Παρα-
 καλεῖται εἰς ὑπ' αὐτῆς μετέφρασεν ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸν εἰς
 τὸ

γραφὴ μισοπάγιον, σατυρικὸν ποίημα κατὰ τῶν
 Ἀντιοχέων, ἕτερον τῶν καισάρων καὶ αὐτὸ σατυρικόν,
 καίτινα ἄλλα τῆς αὐτῆς σιωπῆσεως. Αὐτὰ ἐδώθησαν
 εἰς τύπον ἑλληνιστῶν παρὰ τῆς Πατρὸς Πεταβίς ἐν
 ἔτει αχλ'. εἰς δ'. Παρατηρεῖται εἰς τὰ ἐγχειρίδια
 τῆς συγγραφῆς τὰς μεγαλόνοια, ὕφος καθαρὸν,
 εὐδεμία δὲ καλὴ φράσις, ἕτε κρείσις. Πολλὰ τῶν
 ἀποκομμάτων δέονται εἰς τὰ συγγράμματα τῆς
 Κυρίως Ἀλεξανδρείας ἐν τῇ λαμπρᾷ ἀναρέσει,
 ὡς ὁ ἅγιος ποιῆ κατὰ τῆς ἀποσάτης καὶ τῶν γραμ-
 μάτων αὐτῆς, τὰ ὁποῖα δέονται καὶ εἰς τὸ Γαλ-
 λικόν.

ὁμιλίαι αὐτῆ παραίνεταί, καὶ μία ποσότης πολυμαθεσάτων ἐπισολῶν ἑλληνιστὶ καὶ λατινιστὶ.

Γελάσιος ἐκ Κυζίκου συγγραφεὺς χερσὶν τῆ ε. αἰῶνος, καὶ πρὸς τὴν τῆ ε. ἀρχὴν ἔγραψε τὴν ἰσορίαν τῆς ἀοικεμερικῆς Ἰερωνίας Ἰσαποσόλου σινοῦδα, συγκροτηθείσης ἐν ἔτει σωτηρίῳ τέτ. ἐπὶ Κωνσταντίνου τῆ μεγάλου.

Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνός ἅγιος, εἰς πᾶν περιφήμων καὶ λαμπρῶν διδασκάλων τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας τῆ φιλή. ἔτι, ἐλάμπρυνε τὴν ἐκκλησίαν τοῖς ἀφελιμοτάτοις συγγράμμασιν αὐτῆ καὶ ὅσα ἔγραψε, εἶναι μεταγλωτισμένα εἰς τὴν λατινικὴν γλῶσσαν, καὶ εἰς ἄλλας διαλέκτους.

Ἰβας περίφημος ἐπίσκοπος Ἐδέσσης, μέλος τῆς χαλκηδῶνος σινοῦδα, ἐξ ἧς λίαν ἐσέβετο διατὴν μάθησιν καὶ τὴν διγλωττίαν αὐτῆ.

Ἰσίδωρος Πηλεσιώτης ἅγιος πατὴρ τῆς ἐκκλησίας ὁ Πλέον πεπαιδευμένος καὶ περὶ πάντων μαθητῶν Ἰωάννης τῆ Χρυσόστομος. Τῆς μαθήσεως καὶ τῆς ὁσιότητος αὐτῆ ἡ φήμη περιεχύθη εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆ αυτοκρατορίας ἦτον παρὰ εἰς τὴν ἐν Ἐφέσῳ οἰκουμένην σινοῦδον, καὶ μεγάλως ἐτιμήθη παρὰ πᾶν ἐκείνῳ ἁγίων πατέρων ἐκ τῶν δέκα χιλιάδων ἐπισολῶν αὐτῆ σώζονται μόνον διακόσιαι δώδεκα, βραχεῖαι μὲν, γεγραμμέναι δὲ μετὰ τὸν χαρεντισμὸν ἐκείνον καὶ διγλωττίαν, τὴν ὁποίαν πρέσει νὰ ἐλπίσῃ τινὰς ἀπὸ τῆς χεῖρας καὶ κάλαμου ἐνὸς μεγάλου συγγραφεὺς αὐταὶ αἱ ἐπισολαὶ εἶναι διηρημέναι εἰς δώδεκα βιβλία καὶ διαλαμβάνουσι πράγματα σύντομα περὶ πολλῶν ῥητῶν τῆς ἁγίας γραφῆς, περὶ θεολογικῶν ζητημάτων καλῶς ἀποδειγμένων καὶ περὶ ἀξιολόγων κεφαλαίων περὶ τῆς ἐκκλη-

Εὐλόγιος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας σύγχρονος
Γρηγόριος ῥώμης ἐπισκόπος τῆ καλεσμένης χαλῶνος,
μέ τον ὁποῖον ὁ Εὐλόγιος εἶχε συχινῶ ἀλληλογρα-
φίαν.

Διεφημίδη εἰς ἄκρον περὶ τὰς μαθήσεις καὶ τὴν
δοσέβειαν· τὰ συγγράμματά τε ἐκπλήττεισι τὸν ἀνα-
γνώστῳ χαρὰ τὴν πολλὴν γλυκύτητα, τὴν τῆ λέγειν
φυσικὴν δύναμιν, καὶ ῥηδραδίαν, μεθ' ἣν σιωεγράφ-
θησαν κατὰ διαφόρων αἰρετιζόντων, οἱ ὁποῖοι ἔνα-
μαν εἰς τὰς χρόνας ἐκείνας μεγάλην ταραχὴν εἰς τὴν
ἐκκλησίαν· ἀπέθανεν ὁ ποιμὴν ἕτος ἐν ἔτει χη.
ὁ ῥηθεὶς Γρηγόριος πολλὰς ἐπαίνας ὑφαίνει ἐν τοῖς
συγγράμμασιν αὐτῶ περὶ τῆ Εὐλογίᾳ.

Εὐτύχιος Περειβόπος Πατριάρχης Κωνσταντι-
πόλεως διάδοχος τῆ Μινᾶ ἐν ἔτει φλγ, πρόεδρος
ὑπῆρχε τῶν συνελθόντων πατέρων τῶν ἐν τῇ πέμ-
πτῃ οἰκουμένη συνόδῳ, συγκροτηθεὶς τὸ δεύτερον
ἐν τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων ἐπὶ Γεσινιανῶ τῆ ῥινό-
μήτε, ἐν ἔτει φηγ. κατὰ τῆ ὠριγένους, καὶ ἑτέρων
κακοδόξων Εὐαγείᾳ, νόμιζε διδύμετε καὶ ἄλλων
τῆς αὐτῆς ζύμης.

Τῆ πατριάρχε τῆτε σώζεται ἐν σύγγραμμα περὶ
Ἀνασάσεως νεκρῶν, ἐν ᾧ διαίχερίζεται ὁ σοφὸς
αὐτὸς, ὅτι τὰ σώματα τῶν ἀνασάντων ἀνθρώπων
ἔσονται τοιαύτης λεπτοτάτης ὕλης, ἵνα μὴ ὑπόκεινται
τῇ ψιλαφίση ὑπὲρ τῶν ἰδιοτήτων ὧν περιβάλλεται
τὸ σῶμα τῆ ἀνασάντος ἀνθρώπου, ὅθεν καὶ ἀψιλάφιστον
ἔστι· τέθεικε τῆς τῆ ἀπειλίᾳ μινός, ἐτῶν ὁ.

Γωάννης Φιλόπονος, περιήφιος γραμματικὸς,
γραινηθεὶς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ· τὸ ὑπόμνημα ὅκατέ-
λειπε, καλεῖται ἐξαήμερον καὶ ἄλλα συγγράμματα
ἐποίησε πᾶν ὠφέλιμα, περὶ ἀμφόινθεμίτων (ἀγο-
ροβτικῆ.

κλειν· αὐτὸς εἶναι ὁ ἅγιος Ἰωάννης, ἐκ τῶ ὁποῖος ἔλαβε ποτὲ τὴν ὀνομασίαν τὸ τάγμα τῶ ἁγίου Ἰωάννης τῶν Ἱεροσολιμητῶν· τέθεικεν ἐν ἀμαθῆντι τῆς αὐτῆς νήσου (α) τῇ 16' νοεμβεῖς εὐρτάζει ἡ ἐκκλησία τῷ μνήμῳ τῶ.

Ἰωάννης ὁ νησεύτης ἅγιος καὶ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως διάδοχος τῶ Εὐτυχίου ἐν ἔτει φπβ'. Ἀνὴρ ὁσιότητος καὶ παιδείας ἀληθῶς τετυχηκώς· σύγχρονος σχεδὸν Γρηγορίῳ τῶ διαλόγῳ ἐπισιόπῳ ῥώμης. Πολλὰς δυσαρσεθείας ὑπέμεινε ἕτος ὁ ἅγιος ὅσα τὰ δίκαια τῶ οἰκουμενικῶ Κωνσταντινουπόλεως θρόνῳ· Μανρίνιος ὁ αὐτοκράτωρ μὲν τὸν θάνατον τῶ ἁγίου λαβὼν τὰ φορέματα αὐτῶ καὶ τῷ πενιχρῶ κλίνῳ, ἐσυνήθιζεν ὅταν ἔβαινε μετάνοιαν εἰς τὰς ἡμέρας τῶν νησεῶν νὰ ἀναπάυηται ἐπάνω εἰς αὐτῷ. Ἡ ἀνατολικὴ ἐκκλησία πανηγυρίζει τῷ μνήμῳ τῇ β'. σεπτεμβεῖς.

Δαμάσιος ἐκ Δαμασκῶ τῆς Συρίας, μέγας φιλόσοφος, καὶ διάδοχος τῶ Θεόντος ῥήτορος, καὶ Ἰσηδῶρος τῶ φιλοσόφου περὶ τὸ ἔτος φκ' ἐν τῶ περὶ γυμνασίῳ τῶν Ἀθηνῶν. Ἐγραψε τεσσαραβιβλία περὶ θαυμασίων ἔργων, τὸν βίον τῶ διδασκάλου, καὶ ἄλλα διαφόρων ὑποθέσεων. Τὸ δὲ περὶ ἀρχῶν πραγμάτων δέξινεται εἰς πολλὰς βιβλιοθήκας Μεγιστάνων, ἔτι καὶ ἐν τῇ Ἀμβροσιανῇ τῶν Μεδιολάνων. Τὸ σύσημάτῳ ἦτον πλατωνικόν.

Προκόπιος ἐκ Γάζης ῥήτωρ καὶ σοφιστῆς σώζονται ἐξ αὐτῶ ὑπομνήματα καὶ ἐξηγήσεις εἰς τὸν Ἡσαΐαν, καὶ εἰς ἄλλα βιβλία τῆς θείας γραφῆς.

ΑἴΩΝ Ζ'

(α) Λέγεται καὶ ἀμαθεσία. ὅθεν οἱ κύπριοι ἐκαλεῖτο παρὰ τῶν ἀρχαίων ἀμαθεῖς.

τῶν ἱερῶν εἰκόνων. Ἡ ἡμετέρα ἐκκλησία ἐορτάζει αὐτὸν εἰς τὰς δ' τῆς Ἀπριλίου μηνός.

Μάζιμος ἅγιος μάρτυς ἀββάς καὶ ὁμολογητής, γεννηθεὶς εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀπὸ περιφανῆ παλαιὸν οἶκον γενναίως ἠγωνίσθη κατὰ τῆς αἵρέσεως τῶν μονοθελετῶν· καὶ ἀπέθανεν ἐν τῇ φυλακῇ διὰ τὰς μεγάλας κακοπαθείας ὅπως ὑπέφερε, ἐπὶ Κωνσταντίνῳ τῷ Παυτανάτῳ ἐν ἔτει χοε'. ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας.

Σώζονται ἐξ αὐτῶν τινὰ ὑπομνήματα ἐπὶ τὰ συγγράμματα τῶν ἁγίων Διονυσίου Ἀρειοπαγίτου, καὶ ἄλλα

Θεοφάνης ὁ γραπτός, ποιητὴς τῶν κανόνων κατὰ τὸ ὠν. ἔτος· ἡ δὲ πανήγυρις αὐτῶν ἐν τῇ ια' τῆς ὀκτωμβρίου μηνός.

Κοσμάς ὁ ἀγιοπολίτης, ἐπίσκοπος Μαΐσμου ὅστις ἐκόσμησε τὴν νύμφην τῆς Χειρῶς ἐκκλησίας μεθ' ἑαυτοῦ ἄσματα· ἠδὲ μνήμη αὐτῶν ἐν τῇ ιδ' τῆς ὀκτωμβρίου μηνός.

Στέφανος σαββαΐτης, ποιητὴς τῶν κανόνων πρὸς ψυχικὴν σωτηρίαν τῶν μετανοούντων· ἠκμασεν ἐν ἔτει χγ'. καὶ ἀπεδήμησε πρὸς Κύριον τῇ κη' τῆς ὀκτωμβρίου ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἡ πανήγυρις αὐτῶν.

Θεόδωρος γραπτός ἀδελφὸς τῶν ἀνωτέρω Θεοφάνους, ἦτον ἐπὶ Θεοφίλου τῶν ἐκονομάχων, κατὰ τὸ ὠν' ἔτος· ἡ μνήμη αὐτῶν ἐν τῇ κζ' τῆς δεκεμβρίου.

Ἀνδρέας Κρήτης ὁ Ἱεροσολιμίτης λαμπρότατος κήρυξ τῶν θείων μελωδημάτων, τῶν ὁποῖον τὴν μνήμην ἡ ἐκκλησία ἐκτελεῖ τῇ δ' τῆς ἰουλίου μηνός· καὶ ἄλλοι πολλοὶ θεοὶ πατέρες τέτοις μιμήθηροι ἐσόλισαν μετ' ὕμνων τὴν ἐκκλησίαν.

(γ)

ἐχθρῶν τῷ Χριστῷ, πᾶσαν αὐτῶν ἀποικροσάμενος
 αἰρετικῶν πλάνην. Ἐγενήθη περὶ τὸν ἑβδομον αἰῶνα
 πρὸς τὴν τῷ ὀγδοῦ ἔμβασιν. Ἐγράφη μὲ ἰσχύον
 εἰς ὑπεράνωσιν τῶν Γερῶν, εἰκόνων κατὰ τῶν ἀδελφῶν
 αυτοκρατόρων Λέοντος Ἰσαύρου καὶ Κωνσταντίνου τῷ
 Κοπρονύμῳ, ἐν ἔτει ψλῆ. γέγονε δευρόπτος εἰς ὀ-
 λὴν τὴν Αἴγυπτον ὑπὲρ τῆς ἀρετῆς καὶ τῶν συγ-
 γραμμάτων αὐτῷ· τὰ κάλλιπα ἀντίφωνα, καὶ οἱ
 ὕμνοι τῆς ἐκκλησίας τῆς ὁποίας ὁ ἅγιος τρανώς
 ἐμελώδησεν διὰ τὴν τιμὴν καὶ δόξαν αὐτῆς, οἱ-
 τινες κοσμοῦσιν τῶν γραικῶν καὶ ρώσων ἐκκλησίας
 ἐξηλθον ἐν τῆς ἐδραίας χειρὸς καὶ τῷ ἔξυγράφη
 καλάμῳ αὐτῷ. Εἶναι καὶ ἄλλα ποιήματα τῷ ἁγίῳ
 πρὸς ἡμᾶς περὶ ὀρθοδόξου πίστεως τετυπωμένα ἐν
 ἔτει αφνδ'. ἐλληνιστὶ καὶ λατινιστὶ. Ἡ δὲ διάσημος
 αὐτῷ παρακλητικὴ εἶναι μεταγλωττισμένη εἰς τὸ
 λατινικὸν καὶ ἰταλικὸν πρὸς χριστιανῶν τῶν παρὰ λατί-
 νοις μοναζόντων ὑπὸ τῷ πατρὸς Κεῖσιν εἰς τῆς
 αφιβ'. Ἀπεδήμησε πρὸς Κύριον ἐν ἡλικίᾳ λδ',
 ἐτῶν, ἐν ἔτει ψξ'. Διὰ προσαγῆς τῷ χαλίφῳ
 τῆς Δαμασκῆ ὀνόματι ὑ'όχαμ ὁ δῆμιος ἔκοψε τὴν
 δεξιάντην χεῖρα, ἐξ αἰτίας μιᾶς πλασῆς ἐπισολῆς,
 τὴν ὁποίαν ὁ βάρβαρος ἐνόμιζε, νὰ ἦτον γεγραμ-
 μένη ὑπὸ τῷ Δαμασκηνῷ εἰς τὸν πῶτε ρωμαῖον αυτο-
 κράτορα Λέοντα Ἰσαυρον. Ἀλλὰ τῇ ἐπερχομένῃ νυ-
 κτὶ ἡ χεὶρ αὐτῷ κατ' ὑπνον ἀρέθη καλυμμένη εἰς
 τὸν βραχίονα ὑπερδουμάσως μὲ τὸ σημεῖον τῷ χω-
 ρισμῷ ὅθεν ἠναλέδησεν ὁ ἅγιος νὰ σιωδέσθῃ εἰς
 τιμὴν τῷ σωτήρος, καὶ τῆς ἀειπαρθένης μητρὸς αὐ-
 τῷ, ὅσα ἔγραψε καὶ εἰς ἕψωσιν τῷ μνηεῖς τῆς
 παναγίας Τριάδος Δαυμάσια, καὶ τὸ πᾶν κατέστησεν
 ὁ Δαμασκηνὸς μελωδικῶς, ἀνάλογον εἰς τὴν Γερῶν
 τῆς

Γεώργιος Θεοφάνης ἡγούμενος τῆς Μονῆς Συγκλη-
 τῆς. Εἰς τῶν περιφανεσέρων καὶ πλοσιωτέρων ἀρ-
 χόντων τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔζησεν τιμίας με-
 τὴν σύζυγον αὐτῆς, ἣν εἶχε λάβῃ εἰς γάμον πρὶν
 τὴν καλογερόση. Διεφημίθη ἐν τῇ ἐβδόμῃ οἰκη-
 μητῇ σιῶδω ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας τὸ δεύτερον
 συγροτηθεῖση. Ὁ αὐτοκράτωρ Λέων ἀρμῆσιος τὸν
 ἐξόρισεν εἰς τὴν σαμοθράκην, καὶ οὐκ ἀπέθανεν ὁ
 ἐνάρετος ἔπεσ ἀνὴρ πρὸς τὸ τέλος τῆς αὐτῆς αἰῶνος.
 ἔχουσα μίαν χρονογραφίαν αὐτῆς, ἣτις ἀρχεται ἐκ
 τῆς τελειώσεως τῆς χρονογραφικῆς τῆς συγγέ-
 λου, καὶ λαμβάνει πέρας μετὴν βασιλείαν Μιχαὴλ
 τῆς Κεροπαλάκ. Ἐτυπάθη ἡ χρονογραφία αὐτὴ ἐλ-
 ληνισί καὶ λατινισί ἐν Δοβανίῳ πρὸς τὸ ἔτος α. χιγ.
 μετὴν ὑποσημειώσεις τέλος πάντων ἅς γινώσκει ὁ ἀνα-
 γνάστης, ὅτι ἄλλος εἶναι ὁ Θεοφάνης κεραμῆς ἐπί-
 σιοπος Ταυρομήνης, καὶ ἄλλος ὁ προρρήθεὶς ἡγε-
 μῆτος ὁ κεραμῆς, ἣν ἔθηκε μὲν τὸν Γεώργιον ἐν ἔτει
 ια. ἐκ τῆς ὁποίας σώζονται πολλαὶ ὁμιλίαι τετυπω-
 μέναι ἐλληνισί καὶ λατινισί ἐν Παρισίῳ, ἔπει-
 αφμδ.

Σωφρόνιος περιβόητος Πατριάρχης Ἱερουσαλήμ
 ἐν ἔτει χιγ. ἐκ Δαμασκού τῆς Συρίας ἄκρος ἱπε-
 ραπιστῆς τῆς καθολικῆς πίστεως κατὰ τῶν μονοθε-
 λητῶν ἔτος ἔγραψε τὸν βίον τῆς ἀγίας Μαρίας τῆς
 αἰγυπτίας (δ) ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῶν Πατέρων δει-
 εῖσκονται

(δ) Οὕτως εἶναι ὁ πατὴρ ἐκεῖνος, ὅστις ἰδὼν τὸν
 ἕμερ χαλῖφον τῆς Μωάμεθ καὶ διάδοχον τῆς Ἀβερ-
 βειήρ, εἰσερχόμενον εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν Ἱερουσα-
 λήμ

ἐπισολῆς ἔχομεν ἔτι ἓνα χειρόγραφον χρῆσιμόν αὐ-
τῷ διαφέροντα πολλῶν ἄλλων. Ἡ ἐκκλησία πανη-
γυεῖται τῷ ἁγίῳ τῷ μνήμῳ τῆς κεί. τῷ μινός φθ-
ραεῖς καὶ ἐν ἄλλῃ τῷ ἁγίῳ ρηθεύσαν σύνο-
δον. (ε)

Α΄ Ι Ω Ν Θ΄.

Φώτιος Διαβόητος Πατριάρχης Κωνσταντινουπό-
λεως, καὶ εἰς τῶν ἀγκυρῶν καὶ σοφωτέρων ἀν-
δρῶν φανέντων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Κατήγετο ἐξ ἑνός
τῶν περιφανεσέων καὶ πλεσιωτέρων οἰκῶν τῆς Κων-
σταντινουπόλεως. Ἦν ἕγγονος τῷ Πατριάρχῃ Ταρασίῳ
καὶ ἀδελφός Σεργίῳ γαμβρῷ τῷ αὐτοκράτορος, ἡ προ-
κοπήν τὸν ὕψωσεν εἰς μεγάλας ἀξίας, τὰς ὁποίας
ἐντίμως ἐπεκράτησεν. Εὐχρημάτισε πρῶτος τῶν βα-
σιλικῶν

(ε) Εἰς αὐτῷ τῷ ἐβδόμῳ σιῶδον ἀπεικατε-
σάθη ἡ προσκυήσις τῶν σεπτῶν εἰκόνων, καὶ κα-
τεκείθη ἡ ψεῦδοσιῶδος συγκροτηθεῖσα εἰς τῷ
βασιλεύσαν ὑπὸ τῶν εἰκονοκλασῶν ἐπὶ τῇ προσ-
σία τῷ δυσεβῆς αὐτοκράτορος Κωνσταντῖνος τὸ Κοπρο-
νύμῳ ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀθετήσαντας σέβεσθαι τὰς ἱεράς
εἰκόνας ἡ ἁγία σιῶδος ἐκήρυξεν ἀκοινωνήτους.

Ἐν τῇ τελευταίᾳ δὲ ὁμοίᾳ πράξει, ἣτις ἠκο-
λέθησε τῇ δεκάτῃ τῷ μινός νοεμβεῖς. Κληθεῖτες
οἱ τῆς σιῶδος ὑπὸ τῶν αὐτοκρατόρων πρὸς τῷ βα-
σιλεύσαν, καὶ ἐλθόντες μὲν τῷ πειφῆμα Πα-
τριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως Ταρασίῳ, μιᾷ τῶν ἡ-
μερῶν προκαθεδόντων τῶν βασιλέων σὺ τῇ συγ-
κλίτῳ τε

τῆ ρωμαϊκῆ θρόνος πρῶτοι πάντων, ὡς πρωτοψι-
 ζαὶ ὑπὲρ τῆ θρόνος ἐκείνης ὑπέγραψαν τὴν ἐκλο-
 γὴν, καὶ ἀπόφασιν τῆς σινώδου, ἡ ὁποία αὐτὴ καὶ
 ἀμειγύτρεπτος καὶ ἀμετάβλητος, ἡ ἀπηρευσιασμένη
 διάθεσις τῆ παραχωρησάτης Νικολάου ἀ' τὴν ἀπέ-
 βαλσιν ἐν Ῥώμῃ μετὰ μίαν ἀντισινώδον, ἣν αὐτὸς
 ἐφώνισεν εἰς τροφὴν τῶν ἀναπαυάτων σκανδάλων.
 Τὸ παράδοξον τῆς τερατώδους ἀνδρὸς ἔργον ἐπροξέ-
 νησεν εἰς τὰς ἐκκλησίας τὸ μέγα σκάνδαλον, καὶ
 ποῖστο χεῖρον, ὥστε σώζεται ἄχρι τῆ νῦν μετὰ
 ἄλλω ζημίᾳ τῆς χριστιανισμοῦ. Καὶ ἀγαθὰ Ἰωάννης
 ὁ ἡ. διάδοχος τῆς Νικολάου κατέκρινε τὴν διαγωγὴν
 τῆς Προκατόχου αὐτοῦ, ὑποβεβαιώσας τὴν τῆς φωτὸς
 ἐκλογὴν μετὰ ἑτέραν σινώδον συγκροτηθεῖση πρότε-
 ρον ἐν Ῥώμῃ, καὶ ὕστερον ἐν Κωνσταντινουπόλει περὶ
 τὸ ἔτος ὡς μὲν τὸν θάνατον τῆς Ἱερῆς Ἰγνατίου ὡς δια-
 λαμβάνει ὁ εἰληκενὴς τόμος τῶν σινώδων, καὶ αὐ-
 τὰ αἱ ἑκατονταετηρίδες τῶν Μαγδεμβουργίων, ὅμως
 ἡ μνησιμανία καὶ ἐχθροπάθεια, καὶ τὸ σατανικὸν
 ἔργον πραχθέν ὑπὸ τῆς Νικολάου ἐπιπραττεῖ θρησι-
 δεσάτου μέχρι τῆς ἡμετέρας ἐποχῆς ἀδίκως καὶ
 παραλόγως.

Μέγας ἀειθμὸς συγγραμμάτων σώζεται τῆς σο-
 φωτάτης καὶ πολυμαθεσάτης ἀνδρὸς τῆς, εἰς τὰ
 ὁποία θεωρεῖ ὁ ἀπαθὴς φιλοῖσωρ τὸ βάθος τῆς
 σοφίας, τὴν μεγαλόνοιαν τὴν ἀπειρον πολυμα-
 θεϊαν, καὶ τὴν μεγάλην παιδείαν ὑπὲρ τινὰ ἄλλον
 συγγραφεῖα, τῶν καὶ πρό αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτὸν ἀμα-
 σαύτων, περὶ τὰς ἐπιστήμας καὶ ἐλθευθεῖας τέχνας,
 φιλοσοφίαν, μεταφυσικὴν, δογματικὴν, ἠθικὴν,
 σχολαστικὴν θεολογίαν, δικανικὴν, μαθηματικὴν,
 ἀειθμητικὴν ἀστρονομίαν, ἔτι καὶ Ἰατρικὴν, εἰς τὰς
 ὁποίας

εἰς λατινίδα φράσιν παρὰ τῆ ἔλλογιμωτάτη Ρίχαρ-
 δε Μονταῖγῶ περιφήμῃ θεολόγῃ Ἀγγλῆ τῆ ἰσ-
 αῖῶνος, τῆ ὁποῖα Ἰάκωβος ὁ Βασιλεὺς Ἀγγλίας
 ἐπρόσαξε νὰ διορθώσῃ, καὶ νὰ καθαρῶσιν ἀπὸ πε-
 ριτολογίας καὶ φανλοσύνης τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἰσο-
 ρεῖαν ἐνίων μεταγενεστέρων συγγραφέων, τῶν ὁποίων
 ἢ ἐναχόλησις γέγονε περὶ πάντων, ἐξόχως περὶ
 ἐκκλησιαστικῶν διηγήσεων, ἵνα βυθίσωσι τὴν ἀλή-
 θειαν τῶν συμβαίντων καὶ πεπραγμένων εἰς τὰ βάθη
 τῆς ἀληθιμοσύνης.

Γεώργιος Κεδρινὸς μοναχὸς ἐξ αὐτῆ ἔχομεν με-
 ρικὰ χρονικά ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἄχρι τῆς βασι-
 λείας Ἰσααίου τῆ Κομνηνῆ.

Λέων σ'. Αὐτοκράτωρ ἀνατολῆς, ἐπιμαθεὶς
 σοφὸς καὶ φιλόσοφος, διὰ τὸ πρωτεύει αὐτῆ περὶ
 τὰς μαθήσεις, ἐξόχως τῆς ἀστρονομίας καὶ μηχανικῆς.
 Διάδοχος ὑπῆρχε Βασιλεὺς Μακεδόνος τῆ πατρὸς
 αὐτῆ κατὰ τὴν ἀ. τῆ μάρτις μηνὸς ὡπρ'. αὐτὸς
 ἐδίωξε τῆ πατριαρχικῆς θρόνον τὸν φάτιον τῆ δὲ
 ἰά Μαίε ἀπέδρασε, καὶ διεδέχθη τὸν θρόνον αὐτῆ
 Κωνσταντῖνος ὁ Πορφυρογένετος ἕσπε. Τῆ Λέοντος
 ἔχομεν μερικὰ λόγους, καὶ τὸ τῆς τακτικῆς βιβλίον
 ἀξιόλογον καὶ πανωφέλιμον διὰ τὴν ἐπίγνωσιν τῆς
 κατωτέρας αὐτοκρατορίας. σὺ ἄλλοις σοφωτάτοις συγ-
 γράμμασι.

Θεόδωρος Στραδίτης ὄσιος καὶ ὁμολογητῆς, ὠνο-
 μάθη στραδίτης διότι ἦτον ἡγέμενος τῆς μονῆς τῆς
 αὐτῆς ὀνομασίας ἐν τῷ προασίῳ τῆς Κωνσταντι-
 νόλεως περὶ τὸ ὠλ. ἔτος. Ἐχρημάτισεν ὁ χρη-
 σοθέσερος καὶ σοφώτερος τῆ καιρῶν ὑπέμεινε
 πολλὰς διωγμὰς διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ἱερῶν ἐκ-
 κόνων, καὶ ἀπεδήμησε πρὸς κύριον ὁ ἀγγέλοις σὺ-
 δεικνός

Εὐθύμιος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἄνθρωπος
 χρυσοπότης, ἀρετῆς καὶ σοφίας ἀληθῶς τετυχηκώς,
 περὶ λαβῶν τῆν διαδοχῆν Νικολάου τῆς μιστικῆς· μὲν
 τῆν τῆς ὁσίας τῆς θαντῆς ἐξωρίζεται ὑπὸ Ἀλεξίου
 β'. διαδόχου λέοντος σ'. καὶ ἐν τῆν Κωνσταντινῶν
 ὡς ἄλλος τις χρυσοπότης ἐν Κωνσταντινῶν ἐν τεύθει
 μετεκομιδῆ τὸ σεπτὸν λείψανον αὐτῆς ἐν Κωνσταντι-
 νουπόλει, καὶ ἐν ταφιδῆ λαμπρῶς ἐν τῶν Πατρι-
 αρχείῳ (γ) τινὰ συγγράμματα ἐξ αὐτῆς διαφόρων
 Ἐκκλη-

ἦσαν κείμενα ἐν ταῖς πράξεσι τῆς σινωδικῆς ὅρα τινὰ
 κατὰ τῶν καινοφανῶν εἰσαγωγῶν ἐν τῆ ἐκκλησίᾳ
 τῶν δυτικῶν, ἐξω τῆς τάξεως.

Τέλος πάντων ἡ ἰδία σινωδος αὐτῆ ἐν ἡ ἦσαν
 σινωδοματίζοντες καὶ σινωδιατάζοντες ἀπὸ τὸ μέρος
 τῆ ἐπισκοπικῆς θρόνου τῆς ῥώμης, Βασίλειος Τορτῶ-
 νης, Πέτρος Κρήτης, καὶ Σίλβεςρος Ράβεννης, ὑπε-
 βεβαίωθι οἰκουμενικῆ ὁγδοῆ, ὑπὸ τῆς σιν. ἐπιστολῆς
 Ἰωάννου ἡ ἡ καὶ σ'. ὁσίας κατὰ πρῶτῆν φοράν ἐπωνο-
 μάθι πάπας ῥητῶς ἐξ ἴσος τῆ Ἀντιοχείας ὑπὸ τῶν
 σινωδοροιδῶν Πατέρων ἐν τῆ σινωδῶ κατὰ τῶν
 μωρολογιῶν (ἐλθιδέρως εἰπεῖν) καὶ ψιδεσάτων
 προτάσεων Βαρωνίστε καὶ Κωειοκάλε ἄς ἀφήμι ἐν-
 δαδὲ ἵνα μὴ προξενήσω ἐμετὸν τοῖς τῶν αὐτῶν ἀν-
 ροαταῖς.

(γ) Ἐχρημάτισαν καὶ ἄλλοι δύο Εὐθύμιοι ἄγιοι
 τῆς ἐκκλησίας καὶ περιήμιοι δια τῆς λόγου αὐτῶν.
 Ὁ εἰς Ἱερομάρτυς ἐπίσκοπος Σάρδεων ἐν ἔτει αὐτῆ.
 καὶ ἡ μνήμη αὐτῆ γίνεται δεκεμβεῖα 25.

Ὁ ἕτερος

Μεθόδιος ἁ. ὁ Θεοσεβὴς πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως. Ὁ ἅγιος ἔτος ἠγωνίσθη μὲ πόνους καὶ μόχθους διὰ τὴν προσκύνησιν τῶν ἱερῶν εἰκόνων, τὴν ὁποίαν καὶ ἐμεγάλυνεν ἐν τοῖς πέρασι, καὶ δὲν ἔπαυσε νὰ ἐλέγχει Παρρησία πρὸς ἀδελφότητος τὴν εἰκόνα τῆς Χειρῶν καὶ τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας. Κατὰ τῶν ὁποίων καὶ ἔγραψεν εἰς πλάτος ὁ νέος ἔτος Ἡλίας καὶ σύσκηνος Ἡλία ζηλωτὴς ἄνθρωπος τῶν τῆς Θεῆς δικαιωμάτων. Ἡ μνήμη αὐτῆς τελεῖται εἰς τὰς ιδ'. τῆς ἰσθίου μηνός.

Κωνσταντῖνος πορφυρογέννητος αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων υἱὸς Λεόντος τῆς σοφῆς. Ἐχομεν ἐξ αὐτῆς διάφορα συγγράμματα περὶ τῆς αὐτοκρατορίας, δύο περὶ θέσεων τῶν πόλεων πολλὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν γεωγραφίαν τῆς μεσαιῆς ἡλικίας, καὶ ἄλλα ἄξια ἀναγνώσεως τετυπωμένα ἤδη πρὸ χρόνου ἑλληνιστῶν καὶ λατινιστῶν.

ΑΪΩΝΙΑ.

Νικόλαος ὁ γραμματικὸς πεπαιδευμένος πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, διεδέχθη τὸν Εὐστάθιον ἐν τῷ α' δ'. ἔτει, καὶ ἀνομάσθη Μισάζων διὰ τὴν πολυμαθεῖαν μὲ τὴν ὁποίαν ἦτον ἐφολισμένος εἰς τὰ νομικὰ δίκαια καὶ ἐκκλησιαστικά. Ἡ σύλλογος τῶν ἐπισημόνων ἔχει αὐτῆς μερικὰ θεώρηματα, καὶ μίαν σιωδικὴν ἐπιστολήν.

Σειδᾶς ἐπίσημος συγγραφεὺς ἀμύσας ἐπὶ Ἀλεξίῳ Κομνηνῷ, ἀντεργὸς τῆς ἑλληνικῆς ἰσομεῖς γεωγραφικῆς Λεξιμῆς, εἰς τὸ ὁποῖον δεικνύονται πράγματα περὶ πασῶν ὑποθέσεων, καὶ ὁποῖα ἡμεῖς δὲν δεξιόκομη εἰς ἄλλον συγγραφέα.

Γρηγόριος

Θεοφύλακτος ἀρχιεπίσκοπος Ἀχειδῶνος Μητροπόλεως πάσης Βαλγαρίας. Εἰς τῶν πολυμαθεσέρων ἀνδρῶν τῆ ἐνδεκάτῃ αἰῶνος. Ἐγεννήθη εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν, καὶ εἰ ἐδιδάχθη πάσας τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἐπισήμας, δι' ὧν τε καὶ δι' ἄσεβοφρόνης διεξιότητος αὐτῆ ἐξερίζωσεν ἀπὸ τὸν τόπον ἐμῆνον, τὰς ρίζας τῆ εἰδωλολατρισμῆ καὶ ἄλλων αἰρέσεων, αἵτινες ἐσώζοντο πρὸ πολλῆ μεταξὺ τῶν ἐγχωρίων.

Ἀξίολογα εἶναι τὰ ὑπομνήματα αὐτῆ εἰς τὰ ἱερὰ Εὐαγγέλια εἰς τὰς πράξεις τῶν ἀποστόλων, εἰς τὰς ἐπιστολάς τῆ ἀγίῃ Παύλῃ, εἰς τὸν Ἀββακὺμ, Ἰωανῆ, Ναύμ καὶ Ὡσηέ. Ἔτι καὶ αἱ ἐπιστολαὶ αὐτῆ σὺν ἄλλοις ἐλλογιματάοις συγγράμμασι, εἰς τὰ ὁποῖα ὅλα θεωρεῖ ὁ φιλοῖσωρ μεγάλῃ μελέτῃ τῶν συγγραμμάτων Ἰωάννη τῆ Χρυσόμοι, ἐξ ὧν φαίνεται νὰ ὠφελήθη πειρασῶς.

Νικίτας Σερρώνιος διάκονος τῆς Κωνσταντινῆπόλεως ἐκκλησίας, μὲν ταῦτα ἐπίσκοπος Ἡραυλείας. Εἰς αὐτὸν ἀποδίδεται ἡ σειρά τῶν ἐλλήνων Πατέρων ἐπὶ τὸ βιβλίον τῆ Γ' β. Ἄλλῃ εἰς τῆς ψαλμῆς, καὶ ἡ τρίτη εἰς τὸ ἄσμα ἀσμάτων. Ἐ'χομεν προσέτι καὶ ὑπομνήματα ἐξ αὐτῆ ἐφ' ἓν μέρος τῶν συγγραμμάτων τῆ ἀγίῃ Γρηγορίῃ Ναζιανζῆ.

Α' Ι Ω' Ν ΙΒ'.

Νικίτας Χωνιάτης ἐκ τῶν Χώνων τῆς Φρυγίας πειβόπος Ἰσοεικός. Ἐπηγγέλθη περιβλέπτῃς ἀξίας εἰς τὴν αὐτὴν τῶν Ῥωμαίων αυτοκρατόρων. Ὄταν οἱ Γάλλοι ἐκνεύδσαν τὴν πόλιν ὀρμήσαντες ἐκ τῆς Παλαιστίνης ἐν ἔτει ασδ'. κατὰ τῆς Βασιλευσίας, ὁ Νικί-

εισίοις ὡς Πόλις περίφημος, ἢ συλλέξασα
 ὡς τὰ ἐπίσημονικὰ πλεῖθι τῶν πεπαιδευμένων ἀν-
 ὡς δρῶν. Ἡ προτρέψασα τῆ κατ' ἐνός ἐλλογίμῃ τλή
 ὡς ἀμιλλαν ἢ διαφυλάττεσα ἀκριβῶς καὶ τὰ φιλο-
 ὡς ποιήματα πάντων τῶν ἐν παιδείᾳ καὶ ἀρετῇ ἐλη-
 ὡς λακότων ἀνδρῶν.

Θεόδωρος Βαλσαμῶν πατριάρχης Ἀντιοχείας, ἀκμάσας ἐπὶ Ἰσαακίῃ ἀγγέλιε αὐτοκρατορίας. Πολυμαθέςατος κανονιστῆς ὑπῆρχεν ἔπος, ὁ καὶ ἐκδημήσας πρὸς Κύριον ἐν ἔτει ασιδ'. ἔχομεν ἐξ αὐτῆ τὸν νομοκάνονα φωτίς μετὰ χολίων, μίαν συλλογὴν ἐκκλησιαστικῶν διαταγῶν, καὶ ἄλλα ἀξίεπαινα συγγράμματα. Ὑπάρχει ὁμῶς παντὸς ἄλλῃ κρεῖττον τὸ φιλοπόνημα σωτηρῆν χολασικῶς ὑπ' αὐτῆ κατὰ τῶν νεωτερισμάτων διαφανέντων ἐν τοῖς ἐχάτοις χρόνοις μεταξύ τῶν ἐκκλησιῶν.

Τλή τῆ σοφωτάτῃ Πατριάρχῃ τῆ διαγωγῆν ἠκολούθησαν μὲν ταῦτα ἐν ἰσχύει λόγῃ γραφῆστε καὶ Πατέρων μαρτυρίας τὰ δύο ὄργανα τῆ παναγίῃ πνεύματος, οἱ ποταμοὶ τῆς θεολογίας, ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς μέγας δογματικὸς, καὶ Συμεὼν Θεσσαλονίκης ὁ Ἐκκλησιαστικὸς.

Α Γ Ω Ν Ι Γ'.

Νικηφόρος Βλεμμίδης ἐλλογίμος μοναχὸς τῆ ὄρεσ Α΄ ὄρω σάζονται αὐτῆ δύο συγγράμματα θεολογίας χολασικῆς, ἐκτὸς ἄλλων κατὰ τλή τῶν πολλῶν συγχρόνων αὐτῆ μαρτυρίαν, ἅτινα ἀπόλοντο.

Ἀγκάριος περίφημος Ἰατρός. Αὐτὸς ἐσάθη πρῶτος τὰ δώση τλή περιγραφῆν ἀποδεικτικὴν τῶν κατὰρ-

Ἰαὶ τὴν μεγάλην μάθησιν καὶ φρόνησιν τῆς Γεμισῆ.
Αὐτὴ ἢ συνελδούσι ἀντέλεγον ἀντιμάχως τῇ πο-
λυαίδημῳ πάσης τάξεως ἐν Βασιλείᾳ συνελδούσι.

Ὁ σοφὸς ἀνὴρ ἕτος συνέγραψε τὰς γησιᾶς πρά-
ξεις (ζ) ἀδιαφόρως. Ἐχομῶν ἐξ αὐτῆ τὸ πειρίη-
μον

ἀνατολικῆς ἐκκλησίας, ὅτι τὴν φλωρεντινὴν σιύο-
δον ἢ ἐκκλησίαμας δὲν τὴν γνωρίζει Ἰαὶ σιύοδον
ἀληθινὴν, ἀλλὰ ὡς μίαν ματαίαν συνάθροισιν, καὶ
τὴν νομίζει ὡσανὺ νὰ μὴ ἐσάθῃ ποτέ. Ἀγλαλὰ καὶ
οἱ δυτικοὶ μὲ τὴν πρόφασιν αὐτῆς τῆς ματαίας
συνάξεως, ἐπλάνεσαν πολλὰς, καὶ τὰς ἐπροσύλωσαν
εἰς τὸ δόγματῆς, καὶ τὰς ἀνόμασαν ἐνίτας. σὺ δὲ
φυλάττε ἀπὸ τὴν πλαῦν.

(ζ) Οὐ μόνον ὁ γεμισὸς ἔγραψε τὴν ἰσοείαν
τῆς Φλωρεντινῆς συνόδου ἀλλὰ καὶ ὁ Σχολάριος,
δύο μεγάλοι διδάσκαλοι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης· οἱ-
τινες πρώτης ὑπογραφῆς εἰς τὸν συνοδικὸν ὅρον ἐπι-
καλεσθῆν παρὰ τῶν συνελθόντων, ὡς τόμος ἐνώσεως,
ἀνεμέρισαν ἐκ τῆς συνόδου, καὶ προσέφυγον εἰς Βε-
νετίαν μὲ τὸν ἀυτᾶδελφον τῆς αὐτοκράτορος Ἰωάννη
Παλαιολόγου τὸν δεσπότην, ὀνόματι Δημήτριον,
Ἰαὶ νὰ μὴ δώσωσι τὴν ὑπογραφὴν των εἰς τὸν
πῆμον.

Προσέτι καὶ ὁ Συρέπτελος ἔγραψε καταλεπτῶς
τὰ πρακτικὰ τῆς συνόδου ἐκείνης κατὰ τῶν κηβδιλιῶν
τιῶν συγγραφέων ἐκ τῆς βωμαικῆς συνόδου· καὶ ὁ
αὐτᾶδελφος μάκρῃ Ἐφέσῃ Ἰωάννης ὁ νομοφύλαξ,
ἐν τῷ ἰ κεφ. τῶν θαυμασῶν ἐντιρρητικῶν εἰς τὸν
ὅρον

Α' Ι Ω' Ν ΙΕ'

Γεώργιος τραπεζάντιος περίφημος συγγραφέας
γέννημα Κρίτης, ἀλλ' ἐκ προγόνων Τραπεζάντιος,
ἀπῆλθεν εἰς Ρώμην ἐπὶ Εὐγενίᾳ δ'. τῷ παπάτῳ
καὶ ἐκεῖ ἐδίδαξε τὴν ῥητορικὴν, καὶ τὴν περιπατη-
τικὴν φιλοσοφίαν. Ἐχρημάτισεν ἀντιγραφὴς, καὶ
εἰς τῶν ἀπορρήτων ἦν Νικολάος τῆς ε'. ὑπὸ τὴν τῆς
ὁποῖα ἐπισκοπὴν ἠχμλωτίσθη ἡ Βασιλεύσα τῶν
Πόλεων παρὰ τῶν τέρκων, ἐν ἔτει 1453 Μαΐου
29 ἡμέρα τρίτη ὡς ἐδιήρκεισεν ἡ βασιλεία τῶν
ῤωμαίων πρὸς 1200 χρόνους καὶ ἐπέκεινα.

Σημείωσον ὡ ἀναγνώσα ἡ Κωνσταντινέπολις ἐκ-
τίσθη ὑπὸ Κωνσταντίνου τῆς μεγάλης, ὅστις ἐγεννήθη
ἀπὸ τῆν ἀγίαν Ελένην τὴν βασίλισσαν· καὶ εἰς τὸν
καιρὸν τῆς ἐσχάτης βασιλείας Κωνσταντίνου γεννηθέντος,
καὶ αὐτῆς ἀπὸ μητέρα Ελένην, ἠχμλωτίσθη καὶ ἐκυ-
ριώθη ἀπὸ τῆς Τέρκης, καὶ ἐβασίλευσε Μαχμέτης
β'. ὁ βασιλεὺς ὁ ὕστερος Κωνσταντῖος πολεμήσας
ἀνδρείως, ἐφονεύθη εἰς τὸν πόλεμον. Ἐξ αὐτῆς τῆς
Γεωργίᾳ σώζονται πολλὰ συγγράμματα δίγλωσσα
ἑξαφύρων

βεςον εἰς τιμὴν τῆς Θεότητος· οἱ τῆς ἀρχαιότητος
πάντες εἶχον εἰς αὐτὸν τὸ αὐτὸ σέβας καὶ οἱ Πέρσαι,
οἱ ὁποῖοι δὲν ἀπολαύσασιν τὸν Μωαμεθισμόν. ἄδε-
ται ὅτι δεικνύεται ἐν ἐδικόντῃ βιβλίῳ εἰς τὴν γε-
νεὰν ἐκεῖνῳ περιέχον ὄλλῃ τὴν διδασκαλίαν.
Ἀρρῖγος Γοτιλιάβ Χεΐδερ ἐτύπωσε λόγους ἐλλογι-
μωτικῆς περὶ αὐτῆς ἐν Βιτεμβέργῃ περὶ τὸ ἔτος αψζ'.

εἰς πᾶς πάντας, μάλιστα εἰς τὸν κληρὸν τῆς ρώμης, ὡς εἶχον οἱ καρδινάλιοι σκοπὸν μὲν τὸν θάνατον τῆς πάπα γὰρ τὸν ἀνεβάσωσιν εἰς τὸν παπικὸν θρόνον, ἀλλ' ὁ θάνατος ὅπῃ τὸν ἐπρόφθασεν εἰς ραβένω εν ἔτει αὐοά. διέκοψεν ὅλας πᾶς ἐλπίδας. (ἀφίνω γὰρ λέγω τὸ πῶς ἐλατιόφρονησεν ὡν αὐτοκατάπειτος ὡς ὅτι ἔγεινε προδότης τῆς πίστεώς τε ἕλα μόνω τὴν φιλοδοξίαν, ἀλλὰ μόνον λέγω ἕλα τὴν ἀξίωσιν καὶ μάθῃσιν ὅπῃ εἶχε)

Αὐτὸς παρέδωκεν εἰς πᾶς ἐπισήμοις, μίαν διαλεκτικὴν ὑπεράσπισιν εἰς τὰ γραφόμενα τῆς Πλάτωνος καλὰ σωτηριόμην, καὶ ἄλλα ἐξέχοντα συγγράμματα καὶ ὁποῖα ἐφυλάττοντο ἀειβῶς πρὸ τῆς τετραγμῆς ἐποχῆς.... εἰς τὴν Βατικανὴν βιβλιοθήκην, καὶ εἰς ἐκείνην ἀκόμη τῶν Ἑνετῶν ἐγειγεργμῆν μόνη δαπάνη αὐτῶ, ὡς ἐρρέθη ἄνωθεν.

Ἐμμανὴλ Χρυσολωρᾶς πεπαιδευμένος ἀνὴρ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, κατέβη εἰς Ἰταλίαν ἐδίδαξε πᾶς ἐπισήμας κατ' ἀρχὰς εἰς Φλωρεντίαν, ἔπειτα εἰς Παβίαν, εἰς Βενετίαν, καὶ εἰς ρώμην. Πρῶτος μὲν ἔτος ὁ ἀνακαίνισας τὴν παιδείαν καὶ φιλολογίαν εἰς τὴν δύσιν, ἥτις πρὸ χρόνου πολλῶ εἶχε ἀπολεσθῆ ἐκ βάρβρων χειρὸν εἰς ὅλατὰ μέρη αὐτῆς. Σώζονται ἐξ αὐτῆς μία σωτηρικωτάτη γραμματικὴ καὶ ἄλλα ἐπισημονικὰ συγγράμματα πανὺ ὠφέλιμα. Τέθνηκεν ἐν ἔτει αὐιέ. ἐτῶν μζ'. τῆς ἡλικίας τε, ὅταν σικερωτεῖτο ἡ σικώδος τῆς Κωνσταντίας (ζ) ἐπὶ Σ. γισμένω τῷ ἱμπεράτορι. Τὰ

(ζ) Αὐτὸς ἦτον Βασιλεὺς τῆς Βοεμίας καὶ Οὐγγαρίας, ὑὸς Καρόλου δ'. ἀδελφὸς τῆς ἱμπεράτορος Βεγγισλαῦ

Ο Γωάννης ἀπέθανεν εἰς τὴν αὐτὴν καὶ ἐτάφη εἰς τὴν
 μονὴν τῶν Δομνικανῶν τῆς Κωνσταντίας, καὶ ὁ Αἰνεῖας
 Σίμβριος, ὁ καὶ ἀπορρήτων τῆς σινόδου ἐκείνης, ὅσις
 μὲν ταῦτα ἐψηφίσθη πάπας, καὶ ἔλαβε τὸ ὄνομα
 πῖα εἰ. ἀνὴρ πολυμαθές, ἐποίησεν αὐτῷ τὴν
 ἐπιτάφιον ἐπιγραφὴν ἣτις σώζεται ἄχρι τῆς σήμε-
 ρον ἐν τῇ αὐτῇ μονῇ. Περὶ Ἐμμανουὴλ χρυσολαρᾶ
 ἄς Θεωριδοῦ ὁ κόμης λέει τῆς συλλογῆς καλογηριανῆς
 ἐκεῖ δεύσκονται.

α.

ἐκεῖ σπελθόντας, καὶ ρίψας τὰ ἐπίσημα τῆς ἀξίας,
 ἀλλάξας καὶ τὸ εὐδύμα φόβει δὲα νυκτός, καὶ φθάνει
 ἀγνώριτος εἰς μίαν μικρὰν χώραν τῆς Δεκίας τῆς
 Λεβερίας, ἣτις λέγεται Σχαχφῆσα καὶ ἐδῶ πεφυλά-
 γεται κεκρυμμένος προσδοκῶν τὸ τέλος. δὲα ταύ-
 τῶν τὴν φυγὴν αὐτῆς, ἐβαρυφαίει ὑπέμετρα τὴν
 σινόδον, ὅθεν τὸν ἐκάθηρυν ἀπὸ πάσης ἀρχιερα-
 τικῆς ὑπεργίας καὶ μὲν ὀλίγας ἡμέρας, ἐξουχ-
 θεύσης τῆς ἐχάτης ἀποφάσεως, ἐκάθηρυν αὐτὸν καὶ
 τῆς ὑπερτίμης παπικῆς ἀξίας.

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Γωάννης, καὶ φοβηθεύς τὴν
 διώκην τῆς σινόδου, καὶ τὴν ὀρμὴν τῆς λαῶν δὲα
 τὰ ἀσέμνως πρᾶχθεύσα ὑπ' αὐτῆς, γυμνάνεται ἐκὼν
 τῆς παπικῆς ἐδοῦτης, καὶ πέμπει τὴν αὐτῆς παραι-
 τήσιν εἰς τὴν σινόδον.

Τὸ αὐτὸ ἐποίησεν καὶ ὁ Γρηγορεύς μιμέμελος τὸν
 Γωάννην, καὶ σέλνει εἰς τὴν σινόδον τὴν παραιτήσιν
 μὲ μίαν προσήκουσαν ὁμολογίαν, εἰς τὴν ὁποίαν
 φανεράνει τὴν πληρεσάτῶν ἐξουσίαν τῆς σινόδου,
 ὁμοίαν τῇ αὐτῇ καθολικῇ καὶ ἀποσολικῇ τῆς Χρῆστῆς
 ἐκκλησίᾳ.

Ο.

γ. Ο ἑπιτάφιος λόγος, ὃν ἐποίησεν εἰς τιμὴν
 τῆ ἀνδρὸς Ἀνδρέας Γαλιανός σὺν ταῖς ἐπιστολαῖς
 Λεονάρδου καὶ Δάπ, καὶ ἄλλη τυπωμένη εἰς Φλω-
 ρεντίαν τῷ ἔτει αψμγ. καὶ Γακάβου Ἀγγέλου σαρ-
 κηρίας διδασκάλου τῷ Ἐμμανὺλ διδασκάλῳ αὐτῷ.

Μάρκος

καὶ Βικλέου, καὶ παρέδωκεν ἀνιλεῶς τῷ πνεύματι Ἰω-
 ἀννην Χέου, καὶ Γεράνιμον τῆς Πράγας (in buona fede).

Διακτέσασα ἔτη ἔζησεν εἰς τὸν θρόνον ὁ Μαρ-
 τίνος, καὶ τῷ τελευταίῳ χρόνῳ πρὸ τῆς θανάτου
 ἐκήρυξε σινοδὸν ἐν Βασιλείᾳ πόλει τῆς Γερμανίας
 εἰς τὴν αὐλά. κατὰ τὴν διάταξιν τῆς ἐν Κωνσταντίας
 σινοδου. καὶ αὕτη ἡ πολυάριθμος σινοδος (ἡ κα-
 τὰ τῆς Φλωρεντινῆς, καὶ τῆς σιναξαυτοῦ αὐτῷ κε-
 ραυῆσα) ἐν τῇ β. πράξει ἐβεβαίωσε τὰ θεωρι-
 θέντα τῆς Κωνσταντίας καὶ διετάξατο ἐπὶ πολλῶν
 ἁμαρτιῶν καὶ κανόνων, ὅτι πᾶς Ἀρχιερεὺς καὶ τῶν
 προκείμενων αὐτῶν ἀδιαφόρως νὰ ὑποκίηται τῇ κεί-
 σει τῆς σινοδου νομίμως σωμαθροισθείσης· ἀπειθῶν
 δὲ νὰ παιδεύεται κατὰ τὴν σινοδικὴν θεσμὸν πα-
 ραδειγματικῶς, κατὰ τὴν νόμον τῆς καθολι-
 κῆς ἀποστολικῆς ἐκκλησίας, παριστάμενος εἰς τὴν
 σινοδον. Προσετέθησαν ταῦτα κατὰ τινων ἀντιστα-
 σέων τῇ ὁρθῇ κείσει τῶν πραγμάτων· ὁ Κύριος
 Λεοφάντιος πρεβότος συγγραφεὺς ἔγραψε λεπτῶς
 τὴν ἰσορίαν τῶν τῶν τῶν σινοδων Κωνσταντίας
 Βασιλείας καὶ Πίζης ἐν Ἐτρεβία· Αὐτὸς δίδει μίαν
 ἀμείβαν ἰδέαν τῶν συμβεβηκότων ἐν αὐταῖς, καὶ
 ἄλλοι φιλαλήθεις σωμαθροισθείσης.

Σώζονται ἐκ τῆς ἐναρέτης πατρός τῆς πολλὰ συγ-
γράμματα τὰ ὁποῖα ἀποβλέπῃσι διάφορα ἀντικεί-
μενα, καθὼς καὶ τὸ τῆς φλωρεντινῆς συνόδου ἀξιόλο-
γον. Τὰ πάντα εἶναι ἀκριβῶς πεφυλαγμένα εἰς τὴν
ἁφαινευομένην βιβλιοθήκην τῶν Πατέρων ἐν Παρι-
σίοις, ἔτι καὶ ἐν τῇ πατριαρχικῇ βιβλιοθήκῃ τῆς
Κωνσταντινουπόλεως.

Δεκάς ἐλλόγιμος συγγραφεὺς συνέγραψεν ὅλα
τὰ συμβαίνοντα, τὰ ἐπὶ τῶν υἱέρων αὐτοκρατόρων τῆς
Κωνσταντινουπόλεως, ἅχει τῆς αὐτῆς ἀλώσεως.
Τῆτο τὸ ἰσοεικὸν φιλοπόνημα λίαν ἐπαινέμενον ἐτυ-
πάθη ἐν Λέβρω κατὰ τὸ ἔτος αχρς'. μετὶ τὴν λα-
τινικὴν μετάφρασιν, καὶ μετὰ τὰς σημειώσεις τῆς Βεβυ-
λαίδ. Οἱ δὲ πρόεδρος καθ' ἑνὴν μετεγλώττισεν αὐ-
τὸ εἰς τὸ Γαλλικόν.

Ἀνδρόνικος ὁ Θεσσαλονικεὺς εἰς τῶν σοφῶν ἐξ
Ἑλλήνων, οἵτινες κατέλιπον τὴν Ἑλλάδα μετὰ τὴν
ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐν ἔτει αχρς'. καὶ
διεσάρησαν εἰς πολλὰ μέρη τῆς δύσεως μετὰ μεγά-
λης λυσιτελείας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ. Οὗτος
ἐπεκράτησε καθέδρας δημοσίας διδασκαλικὰς παν-
ταχῆ καὶ ἐδίδασκε μετὰ κρότον εἰς τὴν Φλωρεντίαν,

καὶ

καὶ ἐν αὐτῇ κατεκείθη μεγάλως ἡ Φλωρεντινὴ σύλ-
λογος μετὰ τῶν πράξεων αὐτῆς, καὶ ὑποβεβαιώθη τὸ
ἀνατολικὸν δόγμα κατὰ τὴν Σερεανὴν διδασκαλίαν
τῶν οὐκ Ἰερωτάτων οἰκουμενικῶν συνόδων, αἱ ὁποῖαι
κατὰ καιρὸς ἐσυγκροτήθησαν εἰς τὰ μέρη τῆς κόσμου
ἐκείνης καὶ ἐσφρέωσαν τὴν πίσιν· ἔτι μαρτυρεῖσι
συγγραφῆς ῥωμαῖοι καὶ λατῖνοι τῶν ἐποχῶν ἐκείνων.

πας ὁ δὲ τὸν περιεποίηθη ἐντίμως μετὰ προνομίων, καὶ περὶ τὸ ἔτος αὐοέ. ἐπλήρωσε τὸ κοιτὸν χρέος ἐν Ῥώμῃ· οἱ δὲ Ῥωμαῖοι εἰς Ἀθανασίαν τῆς ἐνδόξης ἀνόματος τῆς ἀνήγειραν αὐτῷ μεγαλοπρεπέστατον Μουσωλεῖον.

Πέτρος διάκονος τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐκκλησίας, εἶναι ἐκεῖνος ὅστις εἰς τῆσιν τὸν 16. αἰῶνα ἐποίησεν ἐν σύγγραμμα θεολογικὸν περὶ τῆς θείας οἰκονομίας (τὸ σαρκικὸν τῆς Χριστοῦ ἢ αὐτῆς ἐνανθρώπησις) καὶ μετὰ αὐτὸ καὶ μετὰ ἄλλης ἀνατολικῆς τῆς Γερᾶς τάξεως ἀπῆλθεν εἰς Ῥώμην εἰς ὑπεράνωσιν τῆς ἐν Χαλκιδῶνι συνόδου κατὰ τινων μοναχῶν τῆς σκυθίας ὑποτεταγμένων τῷ θρόνῳ τῆς Ῥώμης, οἵτινες κακοθύμως ἐβέλοντο προσάπτειν τῷ συμβόλῳ τῆς χάριτος (η) τὸν ἀκόλυτον λόγον, ἢ ἐν πρόσωπον μόνον τῆς παναγίας Τριᾶδος ἐσαυράθη δι' ἡμᾶς, ἢ ἡ ὁποία σαφρὰ ὁμολογία κατελείθη ἐν Ῥώμῃ

(η) Ἐκατὸν ἑξὺ συνέδοι ἔγειναν εἰς τὴν Ῥώμην, ἀρξάμεναι ἀπὸ τοῦ ἔτους μζ'. (907) εἰς τὸ αὐγ'. (1413), καὶ ὅλαι αἱ συνέδοι αὐταὶ ἐβεβαίωσαν καὶ ὑπερύψωσαν τὴν διδασκαλίαν καὶ τὰ πρακτικὰ τῶν οἰκουμενικῶν συνόδων συγκροτηθεισῶν εἰς τὰ μέρη τῆς ἀνατολῆς μάλιστα ὑπὸ τῆς ἐπισκοπῆς Γρηγορίου τῆς διαλόγου (ὅστις ἐπικαλεῖται μέγας) ἐξάλθη ὑπὸ τῆς τότε συναχθείσης ἐν Ῥώμῃ περὶ τὸ ἔτος φγγ'. (593) ἐν μηνὶ φεβρουαρίῳ, μία συνοδικὴ διεξοδικῶς γεγραμμένη ἐπιστολή, εἰς τῆς τέσσαρας πατριάρχας τῆς ἀνατολῆς. Εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Γρηγόριος ὁμολογεῖ σὺν τῷ ἑαυτῆς κλήρῳ καὶ τῷ λαῷ

Γωσάκιος ἀργυρῆς, μοναχὸς ἐκ τῆς τάγματος τῆς ἁγίας Βασιλείς· ἀνὴρ μεγάλης μαθήσεως, καὶ πεπαιδωμένος μαθηματικὸς τῆς καιρῆς.

Ἀργυρόπυλος ἐκ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐπισημονηκιάτης ἐν πᾶσι μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς πόλεως ἀπῆλθεν εἰς Ἰταλίαν, καὶ ἐν τῇ Φλωρεντία ἐχρημάτισε δημόσιος διδάσκαλος τῆς ἐλληνίδος
 Ἰαλέκτα

Πλήθος συνόδων συγκροτήθησαν εἰς τὴν Ἰωαννίαν, καὶ αὐταὶ τὴν αὐτὴν μέθοδον ἐπεκράτησαν τῶν ἐν Ῥώμῃ καὶ Παρισίοις καὶ Ῥαβένη συνόδων. μάλιστα ἡ ἑβδόμος ἐορτασθεῖσα ἐν Τωλίδῳ πρὸς τὸ ἔτος χγγ'. (653) ὑποχρεώνει τὸν Βασιλέα καὶ τὰς ἄρχοντας τῶν Ἰωαννῶν νὰ δεχθῶσι τὴν πίσιν τῶν ἀρχαίων οἰκουμενικῶν ἁγίων συνόδων, καὶ νὰ σέβωνται τὰς δεσμὰς αὐτῶν.

Τὸ αὐτὸ ἔπραξε καὶ ἡ δεκάτη τετάρτη συνέλευσις δημολαληθεῖσα ἐν ἔτει ἀπὸ Χρυσῆ χπ'. (680) εἰς τὴν ἰποίαν σύνοδον οἱ συντρέξαντες πατέρες προσκαλῆσιν ὑπὸ ἐπιτιμίῳ ἀναθέματος πῶσον τὰς κατοικεῖντος τὴν Ἰωαννίαν, ὅσον τὰς οἰκητὰς τῆς Γοτθικῆς γαλλίας νὰ ὁμολογήσωσιν ὁμοφύχως νομικὴν καὶ ἁγίαν τὴν ἐκτὴν οἰκουμενικὴν σύνοδον συναθροισθεῖσαν εἰς Κωνσταντινοπολιν τῷ αὐτῷ ἔτει, ὑπὸ τῆς ἐπικρατείας Κωνσταντίνου τῆς Πρωγονάκου κατὰ Οὐαρίου Μονοφελίτου, καὶ κατὰ τῶν ὁπαδῶν αὐτῶν. Ἐκ ζητήσεως καὶ πνευματικῆς προτροπῆς Λέοντος β'. Ῥώμης ἐπισκόπου τῆς ὀρθοδοξοστάτου, ὅστις κατέκρινε τὸν Οὐάριον Ῥώμης ὡς αἰρεσιάρχην, καὶ Ζωπυρὸν τῆς αἰρέσεως τῶν μονοφελιτῶν.

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

Taylor & Francis

Θεόδωρος Γαζης,
 Πέτρος Διάκονος,
 Ἰσαάκιος Αργυρός,
 Ἀργυρόπελος ἐκ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Οἱ ὁποῖοι αὐτῶν καὶ ἠμασσαν εἰς τὸν καιρὸν τῶν
 ὑσέρων αὐτοκρατόρων ῥωμαίων. Ὡς σοφοὶ ὅμως καὶ
 ἐπισημονικώτατοι ἀπέρασαν τὴν ζωὴν τῶν ἐνδόξων
 εἰς ὅλα ἐκεῖνα τὰ μέρη τῆς Εὐρώπης, ὅπου ἡ σέρι-
 σις τῶν ἐπισημῶν, καὶ ἐλδοθερίων τεχνῶν ἀπώλεσε
 καὶ τὰ ἦθη, καὶ τὴν ἐλδοθερίαν χεδὸν τῶν κατοι-
 κήτων ἐν αὐτῇ· καὶ οἱ πλέον ἐπιφανέστεροι τῶν
 εἶναι εἶσι.

Τυραννίων περίημος γραμματικὸς, ὅστις ἐδα-
 παίνισε ἓνα θησαυρον, ἔχει τειχίλια βιβλία χει-
 ρόγραφα, καὶ ὁποῖα αὐτὸς ἐσυνάξεν ἀπὸ ὅλα τὰ
 μέρη τῆς ἀνατολῆς, καὶ τὰ ἔφερεν εἰς τὴν ῥώμην.
 Τὸ ὁποῖον ἐπίπονον ἔργον πολλὰ ὠφέλησε τὴν ἁγ-
 γήρην φιλοπονημάτων ἀπείρων συγγραφέων, ἑλλή-
 των, καὶ ἐπλήρωσε λαμπρῶς τὴν Βατικανὴν βιβλιο-
 θήκην, ἣτις προτιμᾶτο ἢ πλεσιωτέρα χειρογράφων
 βιβλίων ἀπὸ ὅσας ἐν ὑσέροις κατετινάθησαν εἰς
 διάφορα μέρη τῆς Εὐρώπης. Οἱ Τυραννίων προβε-
 βηκῶς τῇ ἡλικίᾳ τέθνηκεν ἐν ῥώμῃ.

Μάξιμος Μαργένιος ἐκ τῆς Κρήτης, ἀξιάγαθος
 συγγραφεὺς ποιμὴν ἐχρημάτισεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν
 τῶν Κυθίων (τὰ νῦν Τζερίγο) καὶ ἐν Κρήτῃ
 ἐτελέθεισεν, ἐν τῷ ἔτει αχί. Ἐχόμενος ἐκ τῶν
 ποιημάτων αὐτοῦ ὕμνος ἀναπρεωντικὸς, καὶ ἄλλα
 συγγράμματα ἀξίεπαινα, καὶ ἁφύρας ἐπιστολάς.

παβίς ἐδίδαξε τὴν μαθηματικὴν, καὶ ἐκεῖ ἀπέθανε
κατὰ τὸ ἔτος αφπῆ. (1588) ὅπως δεικνύεται φαι-
νῆ εἰς ὅλως μία ἐπιτάφιος ἐπιγραφή.

Γωσήφ Μελετίω, μαθήσει, χρυσόπητι,
Εὐπροσηγορίατε καὶ ἀρετῇ ἀνδρὶ φαυδιμωτάτω.

Πέτρος Ἀριστόδιος, ἐλλόγιμος Γερῶς Κερκυραῖος.
Ἀπεσάλθη εἰς ῥωσίαν ὑπὸ Κλήμεντος πῶ ἡ. δ'α
νά.

ὑπερασπιζόμενοι ὑπὸ Γεσάβου Ἀδόλφου Βασιλέως
τῆς Σβηκίας, ἐπέβαλλον δύναμιν σχεδὸν περισσοτέ-
ραν τῆς κατ' ἀρχάς· ὁ Γεσάβος φθάσας εἰς Ἀλε-
μανίαν μὲ ἕνα δυνατὸν στρατόμαχον, αὐτεπολέμησε
τὰ αὐτοκρατορικὰ ἄρματα, καὶ ἔλαβε νίκας κατ' αὐ-
τῶν πάλιν πολλὰς· ἀλλ' ὕστερον ἀπὸ διαφορῆς πολέ-
μου καὶ ἐνήκεος θειάμβου, ἐσκοτώθη εἰς τὴν πε-
ριβόητον μάχην πῶ Λεττίν, ἣτις ἠκολούθησε τῶ
αχλβ' (1632) ἔτει τῆς χάριτος, μὲ ὅλον πῶτο τὸ
σῶμα τὸ στρατιωτικὸν πῶ κτανθούτος Βασιλέως, ὁ-
δηγούμενον ὑπὸ ἀνδρειοφρόνων στρατηγῶν ἠκολούθησε
τὸν πόλεμον μὲ ἰσχυρῶς, καὶ μὲ σύμφερα ὄχι ὀλίγα
πρὸς τὴν τῶν προτεσάυτων δικαίαν ὑπεράσπισιν.

Ὁ Φερδινάνδος γ'. Βασιλεὺς τῶν Ῥωμάνων εἰς
πῶς αχλβ'. (1657) τέθνηκεν ἐν Βιέννῃ τῆς Ἀυστρίας
ἐτῶν ξξ. (65) τῆς ἡλικίας π.

Εἰς τὸ πρόσωπον πῶ Φερδινάνδου γ'. ἔλαβε τέ-
λος ἡ Μῆσφ περὶ φημος ἀγάπη, ἡ ὁποία ἔδωκε
τὴν γαλήνην εἰς πῶς κατοικεῖντας τὴν γερμανίαν.
Ὁ δὲ Φερδινάνδος ἀπέθανεν εἰς πῶς αχλβ'. (1657)
ἐτῶν μδ'. (49) καὶ διεδέχθη αὐτὸν Λεοπόλδος
ὑὸς αὐτοῦ ἐν Μαξιάνης Ἀυστρίας. (β)

τῷ Λέοντος πρὸς τὸν τότε βασιλέα τῆς Γαλλίας Φραγκίσκον α. καὶ ἀδείψας ἀπέθανεν ἐν Ῥώμῃ πλήρης δόξης καὶ τιμῆς παραδιδὼς εἰς τὰς φιλομαθεῖς ἐπιγράμματα λατινιστῶ καὶ ἑλληνιστῶ, μίαν ἀξιοσημείωτον ποσότητα ἑλληνικῶν χειρογράφων.

Κωνσταντῖνος Λάσκαιος εἰς τῶν σοφωτέρων γραμμάτων τῶν ἐξ ἑλλήνων, εἰς τὸν ὁποῖον πλέον ἀπὸ κάθε ἄλλου ἢ δύοσις χρεωθεῖ τὴν ἀναγέννησιν τῶν ἐλευθερίων παιδείων καὶ τῆς φιλολογίας. Ἀναχωρήσας εἰς Ἰταλίαν μικρῶ ὕψερων τῆς Βυζαντινῆς αἰλώσεως, ἐκλέχθη δημόσιος διδάσκαλος ἐπιστημῶν ἐν Μεδιολάνοις, ὅπερ τὸν εἶχε καλέσῃ προτιότερον Φραγκίσκος ὁ Σφῶρτζας, ἄρχων τῷ τότε ἐκεῖνος. Μετὰ ταῦτα ἐπῆγεν εἰς τὴν Ῥώμην, ὅπερ ἡ ἀρχιερατικὴ σύλλογος ἐκεῖνη σὺ τῆ ῥωμαϊκῇ Γερυσίᾳ τὸν ἐδέχθη πειραχῶς. Εἶτα ἐχολάρχησεν εἰς Νεάπολιν τῆς Ἰταλίας μετὰ πολλὴν φήμην, καὶ ἐν Μεσσηνίᾳ ἐπλήρωσε τὸ κοινὸν χρέος μετ' ὀλίγον, ἀφίνωνται εἰς τὴν Γερυσίαν τῆς πόλεως ἐκεῖνης διάφορα ἐξαιρετὰ χειρόγραφα, τὰ ὁποῖα αὐτὸς εἶχε φέρῃ ἀπὸ τὰ ἀνατολικά μέρη (γ)

Εἰς

(γ) Εἰς τῷτον τὸν 15' αἰῶνα ἐν ἔτει αφξγ'. (1563) ἔλαβε τέλος ἡ πολυειδής καὶ πολυαἰθρῶπος συνέλευσις τῆς τριδευτινῆς συνόδου, ἀφ' ἧς πολλάκις μετεκομίσθη ἀπὸ τόπον, εἰς τόπον αὐταρχῆντος ἐν Γερμανίᾳ Φερδινάνδου α. παπίζοντος ἐν Ῥώμῃ Πίε δ'. (περὶ ἧ λαλῶσιν ἀρκύντως τρεῖς πειρήφημοι συγγραφεῖς Βαρδολομαῖος Μεράνδου ὁ δομινικανός, Πλάτνας, καὶ ὁ Καρδινάλης Βηλαρμῖνος) ἤρξαται
ταις

Κύριλλος Λέκαρις κριτικός, αὐτὸς εὖνε καὶ με-
γάλης μαθησεως· μετ' ἐπιθεξιότητα κατεσάθη πρῶ-
τον Ἀλεξανδρείας πατριάρχης ἔπειτα Κωνσταντινου-
πόλεως· καὶ περὶ τὰς παιδείας ἔλαβε διδασκαλὸν
τὸν Μαργένιον, ἀπέρασαν εἰς Γερμανίαν, καὶ ἐκεῖ
λαβὼν τὸ δόγμα τῶν προτεσάτων (δ) ἐσοχάσθη νὰ
τὸ

(δ) Μαρτίνος Λεθρὸς μοναχὸς τῆς τάγματος
τῆς ἁγίας Αὐγουστίνου σύγχρονος Μαξιμιλιανῶ καὶ Κα-
ρόλω ἐ (ἀμφότεροι θανάσιμοι ἐχθροὶ) ἐσάθη
ὅσκις ἤφεραν εἰς τὴν Γερμανίαν τὸν προτεσαντισμὸν
παπίζοντος ἐν Ῥώμῃ Γαλιέ β'. καὶ αὐτὸς Λέοντος ἰ.
εἴτινες ἠγωνίσθησαν πάρα πολὺ ὅνα νὰ ἐμποδίσωσι
τὰς δεξόδας, καὶ νὰ σβύσωσι τὸ πῦρ τῆς φθορο-
ποιῆς διδασκαλίας τῆς, ἀλλ' εἰς εἰδὴν ὠφέλησαν οἱ
τρόποι καὶ αἱ δυνάμεις, ἔχι' νὰ τὸν καταβάλλωσι,
ἀλλὰ καὶ νὰ τὸν ἀδωατίσωσι ὅνα τὴν μεγάλην
προσασίαν, τὴν ὁποίαν ὁ ἄρχων Σάξων ἐπρόσφερε
τῷ Λεθρῷ εἰς ἐκεῖνα τὰ πρῶτα κινήματα, εἰς ἓνα
ἄνθρωπον ὅμως μεγάλης ἀξιοτήτος, μαθησεως, ἀμι-
μήτης ὀυλωττίας καὶ γεγυμνασμένης ὀξυγραφίας.

Ὁ Πάπας συνὲ τῷ ἱμπεράτορι ἔκαμαν τὰ δυ-
νατὰ ὅνα νὰ ὀπισθωπέσωσι ἐμποδίζοντες τὸν ὀρ-
μητικὸν χείμαρρον τῆς ἀναχωρήσεως, ἥτις ἐτοιμάζε-
το νὰ καταβῆ ἀπὸ τὸν παπικὸν λαὸν μετ' ἐπέπληρω-
μένης ρύσανος καὶ ἀγωγῆς ὕδατων.

Καὶ πόσον ἀληθῆσαι ὁ λόγος, ὡς εἰς τὴν Δία-
ταν συναθροισμένῳ ἐν Νοεμβέργῃ ὅνα τὰς συνε-
νωμένας ἐπαρχίας, καὶ ὅνα τὰς Πράντορας τῆς Γερ-
μανικῆς ἱμπερίας, ἐσβύθησαν ὅλατὰ μέσα καὶ ἡ
τεχνουργία,

γραμμένα ὑπ' αὐτῆ τῷ πνεύ. (Μετακοί λέγουσι,
καὶ μάλιστα αὐτοὶ οἱ ἴδιοι λεθροπροτεσάται τὸ
βεβαιῶσι, ὅτι ὁ Λέκαρις νὰ μὴ ἐσυμφώνησεν εἰς
τὰ δόγματάτων, ἀλλὰ μόνον ἀλληλογραφίαν νὰ εἶχε
μέ αὐτῆς, ἐλπίζοντες αὐτοὶ νὰ ἐνώθῳσι μέ τῷ ἀνα-
πολιτικῷ ἐκκλησίαν, καὶ ἐνοήσαντες ἔπειτα οἱ Ἰησοῖται,
ἐσυνοφάνησαν μέ πολυμήχανον ἐνέδραν τὸν Λέκα-
ριν ὡς αἰρετικόν.

Κύριλλος Βερρόιας. Διάδοχος τῆς Λεκάριως εἰς
τὸν θρόνον τῆς Κωνσταντινῆ πόλεως, κατέχεικεν αὐτὸν
εἰς ἄλλην συνόδον. καὶ Παρθένιος ὁ διαδεχθεὶς
τὸν

Ἐσοχάθη καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος Λεθῆρος νὰ ἐνώθῃ
μέ τῷ ἀναπολιτικῷ ἐκκλησίαν, καὶ ἔγραψεν εἰς τὸν
τότε πατριάρχην Κύριον Ἰερεμίαν, ζητῶν τῷ ἐνω-
σιν προβάλλων καὶ τὰ ἐδιμάτῃ περὶ θρησκείας κε-
φάλαια, εἰς τὰ ὁποῖα ὅλα τὸν ἀπεκείθη ὁ πατριάρ-
χος μὲ τῆς συνόδου, λέγωντας τὸν ποῖα πρέπει νὰ
κρατήσῃ καὶ ποῖα νὰ ἀγάγη αὐτὸς δεῦν ἐπειδή εἰς
τῷ συμβαλλῶν ὁ ἀλαζῶν, ἀλλ' ἤθελε πάλιν τὰ
ἐδιμάτῃ νὰ σερεῶσῃ, καὶ ἔτις ὁ Πατριάρχης καὶ ἡ
σύνδος μὲ τῷ πέμπτιν ἐπισολῶν τελεῶται τὸν
ἀπεκείθησαν, ἀν δεῦν σεργῆ τὰ τῆς ἐκκλησίας, καὶ
θέλει νὰ κρατῆ τῷ γνώμῃν νὰ μὴ κῆς ἐνοχλή
καὶ ἔτις ἔλαβε τέλος ἡ ἀνταπόκεισις. Αὐτῆ ἡ ἀντα-
πόκεισις τῆς Λεθῆρος μὲ τῆς πατριάρχης, εἶναι δε-
δομῆνη εἰς τύπον ἐν Λεψία τῆς Σαξονίας, καὶ εἶ-
ναι τὸ βιβλίον εἰς τὸ πάχος καὶ μῆκος ὡς ἡ παρῶσα
ἀπολογία, διηρημένον εἰς πέντε ἐπισολὰς τῆς Λε-
θῆρος, καὶ πέντε τῆς πατριάρχης ἀποκεισεσις, καὶ εἶναι
εἰς

ὁν ράμη τῷ ἔτει αχξξδ'. (1669) φθάσας εἰς μακρόν γῆρας, ἀφ' ἧ ἀπέλαυσε τὴν ὑπόληψιν τῶν φιλομαθῶν. Ἐχομῆ, ἐξ αὐτῆ ἑλληνισί πάμπολλα συγγράμματα, περὶ ἐνώσεως τῶν δύο ἐκκλησιῶν, περὶ τῆς πατριᾶς τῆ Οἰμύρα, περὶ ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων τῶν ἀπὸ γραικῶν, καὶ περὶ τῆς χρονολογίας, ἀξιόλογα συνδέματα, καὶ εὐχρηστα δὲ τὸ ἄκρον τῆς παιδείας, εἰς τὴν ὁποίαν βλέπομεν ἀληθῶς ὅτι ἔφθασεν.

Μελέτιος Συρίγος, εἰς τῶν δοκιμωτέρων συγγραφέων τῆ 17. αἰῶνος ἦν πρωτοσύγγελος τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκκλησίας (ποποιορητῆς πατριαρχῶν καὶ ἐπισκόπων) ἀπεσάλθη παρὰ Παρθενίε τῆ τότε πατριάρχου δὲ νὰ ἀνακεῖνη ἐπιμελῶς τὴν ὁμολογίαν τῆς πίστεως συνδεμένην ὑπὸ τῆς ῥωσικῆς ἐκκλησίας κατὰ τὸν κανόνα τῆς ἀνατολικῆς, καὶ τὴν θέσιν τῶν ὁμολογημάτων ὑπ' αὐτῆς. Αὕτη ἡ ὀρθόδοξος ὁμολογία ἐπινέθη ὑπὸ τῶν τῆς ἀνατολῆς, ἐκκλησιῶν ἔλων, καὶ ἐβεβαιώθη ἐπὶ συνόδου, ἐξ ἐπίτηδες συγκροτηθείσης ἐν Κωνσταντινουπόλει πρὸς τὸ ἔτος αψλη (1738) ἥτις μὲν ταῦτα ἐτυπώθη εἰς τὴν Οὐλάνδαν. Σώζεται ἐν τῆ πεπαιδευμένῃ πρωτοσυγγέλῃ τέττε μία θεολογικὴ διάλεξις, τὴν ὁποίαν Συμεὼν ὁ Ρικάρδος ἐπιφανὲς μέλος τῆς Σορβωνικῆς ἀκαδημίας τῶν Παρισίων, ἔδωκεν εἰς τύπον ἑλληνισί καὶ Λατινισί πρὸς τὸ τέλος τῆς σχολαστικῆς πραγματείας αὐτῆ, περὶ τὸ φρόνημα τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας.

Ἀντώνιος Μέλις μοναχὸς ἐπικαλεσθεὶς ἔτω δὲ τὴν μεγάλῃ γλυκύτητα τῆ λέγειν αὐτῆ, καὶ διατί ἐσουιάξε τὰ καλῆτερα ἀποφθέγματα ἀπέριων συγγραφέων μιμνήσκος τὰς μέλισσας, αἵτινες συλλέγου-

γραφῆς, καὶ τῶν Πατέρων τὰς μαρτυρίας, τὰς ὁποί-
 ας ὁ Ἀργύριος προσαρμύζει εἰς πᾶσαν τὴν περιέ-
 δον τῆς συγγράμματος αὐτῆς (καίτοι μικρὸν).

Ἡλίας Μινιάτης κεφαλινός. Εἰς τῶν πεπαιδευ-
 μένων καὶ ἐλλογίμων ἀνδρῶν τῆς καιρῆς τῆς, ἐπίσκο-
 πος Κερνίκης καὶ Καλαβειτῶν τῆς Πελοποννήσου,
 προχειρῶς ὑπὸ τῆς ἐν Κωνσταντινῶν πόλει μεγά-
 λης ἐκκλησίας διδάσκαλος καὶ Γεροκίρυξ εἰς ὅλας
 τὰς ἐκκλησίας τῶν ὀρθοδόξων ἀνατολῆς καὶ Εὐρώπης,
 καθὼς τὸ μαρτυρεῖσι τὰ γνωστὰ συνοδικὰ γράμματα
 τῆς οἰκουμένης Πατριάρχου, καὶ ὑπερτίμου θρόνου
 ἐκείνου.

Ἡ Γερσσία τῆς πρώτης αἰσιοκρατείας τῶν Ἐνε-
 τῶν σκέλαβε πῆστον σέβας περὶ τῆς Θεοφιλεστάτης
 ἐπισκόπου τῆς, ὥστε οἱ ἴδιοι πρέσβεις (μπάιλοι)
 ἄρχοντες ἀποκλεισάριοι τῆς Βενετίας, Σωραντζος,
 καὶ ρετζίνης ἐν Κωνσταντινῶν πόλει, ἐφιλοτιμῶντο νὰ
 ἀπολαύσωσι τὴν προσοικείωσιν αὐτῆς, καὶ νὰ ἀπροα-
 ὄωσιν ἐκ τῆς σοφωτάτης ἀνδρὸς βελάς εἰς τὰς πολι-
 τικὰς τῶν ὑποθέσεις, καὶ πόσον εἶχεν ἐξαπλωθῆ
 ἢ ἀξιώτης τῆς καὶ ἡ προκοπή ὥστε ὁ Κωνσταντῖνος Μαν-
 ροχορδάτος πρίγκιψ Μολδοβλαχίας ἐβιάσθη νὰ τὸν
 ἐξαποσείλῃ εἰς Βιένναν διὰ ἀναγκαιᾶς ὑποθέσεις
 πρὸς τὸν Λεοπόλδον ἀ. ῥωμαίων Ἰμπεράτορα, ἐκ
 τῆς ὁποίας ἡ Θεοφιλιὰς ἔλαβε μεγάλῃ περιποίη-
 σιν. (ε) Ἐχομῆ ἐξ αὐτῆς μερικὰ συγγράμματα, τὰ
 περισσότερα

(ε) Λεοπόλδος υἱὸς Φερδινάνδου γ. ὡς ἐρρέθη,
 καὶ Μαριάνης Ἀρσείας, Βασιλῆς πανδοτυχῆς Ὀδῆς
 καὶ Σερεῖ νομίματος καὶ καλῆς χαρακτῆρος. Ἡ βασι-
 λεύα

ἐπιβαυόντων πρὸς κατηχισμόν καὶ συντριβῶν τῆς Χριστοῦ λαῶ; ἤθελον ἐπακολοθήσῃ μᾶλλον τὸ ἕφος τῆς Γερῆ ποιμῆτος τέτε, παρὰ τὸν τρόπον ὅπῃ μεταχειρίζονται σήμερον διδάσκοντες, εἰς τὰς καθολικὰς ἐκκλησίας πρὸς ἑαυτῶν ἐπίδειξιν, καὶ ἔχι πρὸς καρποφορίαν τῶν ἀκροατῶν.

Μπαλάιος ἐξ Ἰωαννίνων τῆς ἡπείρου, ὁ Εὐκλείδης τῆς ἡ' αἰῶνος. Εἶναι πρὸς ἡμᾶς ἐξ αὐτῶν τρεῖς τόμοι προσαγορευόμενοι ὡς ὁδὸς Μαθηματικῆς, τετυπωμένοι ἐν Λειψία συγκευόμενοι μὲν πᾶ καλήτερα φιλοποιήματα τῶν συγγραφέων, οἵτινες σιωγράφαντο περὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ὕλης ταύτης. Περί τῶν

ση τῶν Βικάνων, καὶ ἤδη ἔτοιμος ἦν νὰ τῶν κυριόση ἀλλ' ὁ Σωβιένης Βασιλεὺς τῆς Πολωνίας φθάσας μὲν τὸ στρατόμαχον πρὸς βοήθειαν τῆς ἀρχοντος Καρόλου τῆς Δοραίνης, κατὰ κράτος ἐχάλασε πρὸς πέρους τῆς ἰβ. τῆς μηνὸς Σεπτεμβρίου καὶ πρὸς ἐβίασε νὰ φύγῃσιν μὲν ἐντροπῆν, καὶ νὰ παρατήσωσι τῶν πολιορκίαν.

Ἐξερὸν ἀπὸ τῶν νικητῶν ταύτων ἠκολούθησαν καὶ ἄλλας, καὶ οἱ Ἰμπεριαλοὶ ἐξαναπῆραν πρὸς τόπους ὅπῃ οἱ πέρουοι εἶχον κυριόση.

Διάδοχος τῆς Λεοπόλδου ἔτυχεν ὁ υἱὸς αὐτῆς Ἰωσήφ α'. ὅστις ἀπέθανεν εἰς πρὸς ἀψία. (1711) ἐτῶν νέ. (55) χρεὶς ἀρσενικῆς κληρονομίαν· ἔτος ἐκυριόση ἐν ἄρμασι τὸ βασίλειον τῆς Νεαπόλεως, καὶ ἐβίασε πρὸς Ἰωαννῆς νὰ γνωρίσωσι διὰ Βασιλεῖα ἀπασης ἐνεῖνης τῆς μοναρχίας τὸν Κάρολον ε'. πατέρα τῆς Μαρίας Τηρεσίας.

Νικηφόρος Θεοτόκης ὁ Κερκυραῖος ἐξόγιμος ἀνὴρ καὶ φιλόσοφος, σωυετὸς ἐρμηνευτὴς τῶν γραφῶν, καθὰ φαίνεται εἰς τὰ ὑπ' αὐτῆ ἐκδοθεῖσα συγγράμματα. Ἐχομεν ἐξ αὐτῆ ἐν βιβλίον με πανηγυρικὰς λόγους, ἐν κυριακοδρομίον εἰς δύο τόμους περιέχον λόγους εἰς ὅλας τὰς κυριακὰς τῆ ἐνιαυτῆ, καὶ τὰ περὶ φυσικῆς βιβλία εἰς δύο τόμους· εἶναι ὀλίγοι χρίνοι ὅπῃ ἀπέθανον εἰς ῥωσσίαν, καὶ ἐπεὶ μετὰ τὸ γὰ ἐδαπαύησε ὅλα τὰ προτερήματα τῆς πολυμαθείας καὶ πρὸς λυσιτέλειαν τῆ λαῖ ἐκείνη ἐθρηνήθη ὑπὸ πάντων μεγάλως, διότι ἔχασον ὁ τόπος ἕνα Ἱερέα καὶ κατὰ τὴν ἀρετὴν ἐπίσημον.

Εὐγένιος Βέλγαρις Ζακύνθιος (κατὰ τὴν τῶν πολλῶν μαρτυρίαν) ἀρχιεπίσκοπος καὶ μέλος τῶν πρωτίτων τῆς Ἱερωτάτης συνόδου πάσης ῥωσσίας. τέλειος ἀνὴρ εἰς πολλὰς ἐπισήμας, εἰς διαφορὰς θαλάσσης, καὶ ἐλδοθεῖς τέχνας, σωμαριθμολόγος σχεδὸν ἐν πάσαις ταῖς ἀκαδημαῖαις τῆς Εὐρώπης· περὶ τῆ ὁποῖα γράφας ὁ Βολταίριος ἐν μιᾷ τῶν κριτικῶν ἐπιστολῶν αὐτῆ, ἐν ἠδυνήθη ἀλλέως ποιῆσαι τὸ μὴ ἀναβιβᾶσαι αὐτὸν ἄχρι τῆς κορυφῆς τῶν ἐπαίνων ἐκείνης, ἐν ἣ ἐπιτίθεται ἀναγκαιῶς οἱ πρόκριτοι τῶν ἐπισημόως λαμπρυνόμενων μεταξὺ τῶν πεπαιδευμένων τῆ αἰῶνος.

Αἰκατερίνη β'. Ἀλεξίς αὐτοκρατορίασα πάπης ῥωσσίας, Βασιλεῖς μεγάλης φήμης, ἐκλαμπρος θατὴν ἐπισημονικὴν μάθησίντης, θατὴν φρόνιμον διοίκησιν τῆ ὑπικῆς, καὶ τὴν μεγαλόνοιαν, ἣν ἡ φύσις ἡ μήτηρ τῶν χαρισμάτων ἀσμένως ἐδωρήσατο αὐτῇ, πῆτον σέβας ἔλαβε περὶ τῆ Βελγάρως καὶ ποιούτιν ὑπόληψιν, θατὴν ἀξίότητα καὶ πολυμαθείαν τῆ ἀνδρὸς

Συμμά εἰς πέντε πρὸς μεγάλης σοφῆς πρὸς ὁποῖας εἰς ὧδε ἀπὸ ῥήθρησάσμεν· εἶναι καὶ ἄλλοι πολλοὶ οἵτινες ἔλαμψαν ἀπὸ τὸν δέκατον ὄγδρον αἰῶνα, καὶ ἄλλοι πρὸς νῦν ἔλαμψαν διδάσκοντες, καὶ ἀγωνίζομενοι καὶ ἀποκαταστήσωσι τὰ τέκνα τῆς ἐλλάδος εἰς τὴν προτέραν δόξαν τῆς μαθησεως, ἕως κατὰ σοφίαν ἀπολύτως σημειώσμεν, καὶ πάλιν ὄχι ὅλας, ἀλλ' ὅσας μόνον εἰς τὴν μνήμην ἡμῶν ἔχομεν.

A.

Αἰγύπιος Γερομόναχος, ἐκδότης τῶν ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων τῶν περὶ τῶν βίων τῶν ἁγίων ἑλαμβανόντων, καὶ συναξαρίων.

Αἰγύπιος Γερομόναχος Λίτινας, Ζακύνθιος ἐπισημονικώτατος καὶ εἰδήμων ἑλαφόρων ἑλαλέκτων· ἔτος ἐχρημάτισε καθηγητῆς ἐν τῇ ἀκαδημίᾳ πρὸς Παταβίᾳ τῆς ἐλληνίδος καὶ ἐβραϊδος ἑλαλέκτων μετ' ἔπειτα ἐτιμῆθη ἀπὸ τῶν Βενετικῶν Γερμανίαν μετὰ τὸ ἀζίωμα δημοσίως ἐξεταστῆς ἐν τοῖς τύποις τῶν ἐλληνικῶν βιβλίων, ὑπέρ-γρημα ἑδέποτε δοθέν εἰς ἑλλῆνα παρὰ τῶν λατίνων. Ἐχομεν ἐξ αὐτῆς διάφορα συγγράμματα· μίαν χειρῶν τῆς θεολογίας, ἐν ἐγχειρίδιον μεταφυσικὸν ἑλαλετικὸν, καὶ ἄλλα πολλὰ συγγράμματα ἀνέκδοτα.

Αἰθνασίος Γερομόναχος πάριος ἄριστος φιλόσοφος καὶ θεολόγος πρωτίων διδάσκαλος τῆς ἐν Χίῳ σχολῆς. Ἐχομεν ἐξ αὐτῆς τὴν ἐπιτομὴν τῆς γραμματικῆς πρὸς κυρίως Νεοφύτῃ, μίαν ῥητορικὴν καὶ ἄλλα συγγράμματα.

Αἰθνασί-

Ἀναστάσιος Ἰωαννίτης, ἔχομεν ἐξ αὐτῆ τὴν λαχει-
μονῆσαν ῥητορικὴν.

Ἀντώνιος Μανυῆλ ἐκ παλαιῶν Πατρῶν. Ἐχομεν ἐξ
αὐτῆ ἐν βιβλίον, καλέμενον τρόπαιον ὀρθοδο-
ξίας.

Ἀντώνιος Κορώνιος Χίος μετέφρασε τὴν ψυχολογίαν
τῆ Κάμπτε.

B.

Βασίλειος Κεταλινὸς ἄριστος καὶ ἐπισήμων διδά-
σκαλος.

Βασίλειος Παπᾶ Εὐθυμῆς, ἐκ ζεπανίης τῆς Μανε-
γονίας. Ἐχομεν ἐξ αὐτῆ τὴν ἰσορίαν τῆς Ἑλ-
λάδος.

Βενιαμὴν Λέσβιος φιλόσοφος καὶ θεολόγος πρωτεύων
διδάσκαλος τῆς περὶ φήμης χολῆς τῶν Κυθω-
νιῶν. Ἐχει σύστημα ἐθνικόν τε εἰς ὅλας τὰς
ἐπισήμας, αἱ ὁποῖαι τῶρα θέλει ἐκδωθῶσιν
εἰς τύπον.

Γ.

Γεράσιμος κρῆς τῆ πίπλιν Βλάχος, ἔχομεν, ἐξ
αὐτῆ μίαν γραμματικὴν, καὶ ἐν λεξικόν τετρά-
γλωσσον εἰς τύπον, καὶ ἄλλα πλεῖστα τέτε
συγγράμματα δρέσκονται εἰς Βενετίαν ἀνεκ-
δοτα.

Γεώργιος ἐκ τείκης ἐπισημονικώτατος διδάσκαλος,
διήρκεσε χολαρχῶν ἐκ τῆ χολῆ τῶν Ἀμπε-
λακίων ὑπὲρ τὰ τεράκοντα ἔτη μέγαν
καρπὸν ὠφελείας τῶν ὑπ' αὐτῆ μαθητῶν
μυρίων.

Γεώργιος Σακελλαεὺς Ἰατρός ἐκ Κοζάνης, ἐξέδωκεν ἀρχαιολογίαν σιωπητικῶν τῶν Ἑλλήνων καὶ τὸν ἀ. τόμον τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα περιηγήσεως τῆ νέας Ἀναχάρσιδος, καὶ πολλὰς κωμωδίας καὶ τραγωδίας.

Γεώργιος Εὐθυμιάδης ἐξ Ἀμπελακίων Ἰατρός καὶ φιλόσοφος μετέφρασεν ἐκ τῆ γερμανικῆ ἐν βιβλίον ἡθικόν.

Γεώργιος Ἐμμανὴλ Βυζαντίος μετέφρασεν ἐκ τῆ γερμανικῆ περὶ τῆ Σαυάτης τῆ Ἀβελ καὶ ἕτερον περὶ προόδου καὶ πτώσεως τῶν Ῥωμαίων.

Γεράσιμος Καρβόσης, ἔχοντα ἐξ αὐτῆ τὴν ἰσορίαν τῆς ταυρικῆς Χερσονήσου, ἦτοι τῆ Κεϊμίας.

Γεράσιμος ἀπὸ ψαμμαδίων Κωνσταντινουπόλεως ἀριστος διδάσκαλος.

Γεώργιος Ἐξηνταβελόντης Χῖος Ἰατρός. Συνέγραψε λογικὴν καὶ ἡθικὴν πραγματείαν.

Δ.

Δανιὴλ Πάτριος ἀριστος διδάσκαλος, πρωτῶν τῆς ἐν Πάτρῳ περιφήμου ἑκπαλαι συστημῆς σχολῆς. ἔχοντα ἐξ αὐτῆ μίαν γραμματικὴν πάνυ ἀφελίμον.

Δανιὴλ Φιλιππίδης ἀπὸ Μηλιῶν τῆ Πηλίας ὄρας, ἐξέδωκε τὴν λογικὴν τῆ Κονδιλλίαν ἐκ τῆ Γαλλικῆ μεταφραστῆσαι. Ὁ αὐτὸς ἐξέδωκε τὴν ἐπιτομὴν τῆς ἀστρονομίας τῆ Παλαιᾶ εἰς τόμους δύο, ἔτι γεωγραφίαν καὶ φυσικὴν.

Δημήτριος Ἀλεξανδρείδης ἐκ Τιριάβης τῆς Θεσσαλίας ἰατρός καὶ φιλόσοφος. ἔχοντα ἐξ αὐτῆ ἐν λεξιμὸν κρηνογραφικόν, τὸν Ἑλληνικὸν κατὰ
 Ὁρέπτῳ,

ὁποῖον ἐσύνθεσεν εἰς τὸν δέκατον ἑβδομον χρό-
νον τῆς ἡλικίας κ.

Ζήσης Κάβρας ἐξ Ἀμπελακίων Σερταλίας, ἰατρός
ἢ φιλόσοφος· ἐξέδωκε σοιχεῖα ἀριθμητικῆς
ἢ ἀλγέβρας μεταφρασθέντα ἐκ τῆ γερμανικῆ,
ἢ μίαν φυσικῶν δημῶδη.

Ζηρόβιος πῶπ, συνέταξε καὶ ἐξέδωκε μετρικῶν.

H.

Ἡλίας Μηνιάτης περὶ ἧς εἶπομεν ἀνωτέρω.

Θ.

Θεόφιλος Κορυθαλδὸς καθηγητὴς. Ἔχομεν ἐξ αὐ-
τῆ μίαν ῥητορικῶν, ἐν ἐπισολάριον μὲ ἐπισο-
λικῆς χαρακτῆρας.

Θεόφιλος ἐξ Ἰωαννίνων ἐπίσκοπος Καμπανίας μιᾶς
ἐπισκοπῆς τῆ Μητροπολίτε Θεσσαλονίκης. Ἔ-
χομεν ἐξ αὐτῆ ἐν ὠφελιμώτατον βιβλίον κα-
λέμενον ταμῆιον ὀρθοδοξίας.

Θεοδόσιος Μιτυληναῖος ἐξέδωκε τὴν ναυτικῶν πραγ-
ματείαν.

Θεοδόσιος Μ. Ἡλιάδης μετέφρασε ἐκ τῆ Γαλλικῆς
τὴν χυρικῶν τῆ φερικῆ, ἐξεδώθη ἐν Βιέννῃ.

I.

Ἰωάσαφ Κορνήλιος Ζακύνθιος Γερκιήρυξ τῆς μεγά-
λης ἐκκλησίας· ἐξέδωκε λόγους ῥητορικωτάτους
εἰς ὅλιον τὴν ἀγίαν τεσσαρακοσίαν, καὶ εἰς
ἄλλας ἐπισήμους ἑορτάς, καὶ ἐπιταφίαις λόγους
εἰς

Κωνσταντῖνος Κοκκινιάνης ἐκ Χίου, ἐξέδωκεν ἰσορίαν τῆς ἐμπορίας.

Κωνσταντῖνος Μιχαήλ ἐκ Κασορίας μετέφρασε τὸ ἐγχειρίδιον τῆς Τισοῦ.

Κωνσταντῖνος Βαρδαλάχος ἄριστος διδάσκαλος.

Κωνσταντῖνος Κέμας ὁ ἐκ Λαρίσσης τῆς Θεσσαλίας μαθηματικὸς ἄριστος πανυῶ πρωτεύων διδάσκαλος τῆς ἐν Σμύρνῃ σχολῆς. Εἰσέδωκεν ὄλιγὰ τῶν μαθηματικῶν πραγματείων.

Κωνσταντῖνος Γερᾶς οἰκονόμος ὁ ἐκ Σαριτζάνης τῆς κατὰ τὴν ἑλασσῶνα, διδάσκαλος πανυῶ τῆς ἐν Σμύρνῃ σχολῆς καὶ Γεροκήρυξ.

Κυριακὸς παπᾶ Γεωργίου ἄριστος διδάσκαλος.

Κοσμᾶς Μπαλάνος ἐξ Ἰωαννίνων. Εἰσέδωκεν ἑκθεσιν ἀριθμητικῆς ἀλγέβρας καὶ χρονολογίας.

Λ.

Λάμπρος Φωτιάδης ὁ ἐξ Ἰωαννίνων ἄριστος διδάσκαλος ὁ χολαρχήσας ἐν Βενερεσίῳ ἔτη δεκαετία. Ἐλαβε φήμῳ διὰ τὴν σοφίαν, εἰσώδουσε διάφορα ποιήματα. Εἰσήγησε τὰ σωζόμενα τῶν δέκα ῥητόρων, καὶ ἄλλα διάφορα συγγράμματα συνέγραψε.

Μ.

Ματθαῖος Μητροπολίτης Αἰνῶν ἐκλόγιμος ἀνὴρ, ἔχομεν ἐξ αὐτοῦ μίαν ἐπανάληψιν τῆς λογικῆς τῆς Ματθαίου.

Μανυὴλ Τσιέδιος ἐξέδωκε διατριβὴν εἰς τὸν Θεοφύλιδον, καὶ τὴν περὶ ζυμώσεως πραγματείαν.
Μανιάσιος

N.

Νεόφυτος Γερομόναχος Δέκας ὁ ἐξ ἠπείρου, ἀνὴρ λόγιος καὶ φιλογενής, φίλος τῆς σοφίας. Ἐξέδωκε μίαν γραμματικὴν ὀνομάσας αὐτὴν τερψιδεάν· τὸν Θεκυδίδω εἰς δέκα τόμους ὀγκώδεις, τὴν ἐπιτομὴν τῆς ῥωμαϊκῆς ἰστορίας εἰς τόμους δύο, τὸ περὶ ἀναβάσεως Ἀλεξαύδρου, καὶ ἄλλα συγγράμματα.

Νικόλαος Θεοδῶς Κύπριος, ἐλλόγιμος καὶ φιλογενής ἀνὴρ, ἐξέδωκε τὴν τῷ Οὐμύρῃ παράφρασιν τῆς Θεοδώρου Γαζῆ· μετοχρηθῆσας αὐτὴν ἐκ τῆς ἰδίας ἰδιοχείρου τῆς Γαζῆ.

Π.

Παναγιώτης Κοδρικῆς μετέφρασεν ἐκ τῆς Γαλλικῆς, τὰς περὶ πληθύος κόσμων ὁμιλίας τῆς Φοντενέλ, καὶ ἐξέδωκε μὲν σημειώσεων περιέργων.

Παναγιώτης σπανόπελος Πελοποννήσιος. Ἐχομεν ἐξ αὐτῆς μίαν ἀειθμητικὴν, καὶ μίαν ὑποθήκην.

Προκόπιος πελοποννήσιος Μεγασηλαιώτης ἐλλόγιμος ἀνὴρ. Ἐχομεν ἐξ αὐτῆς ἓν βιβλίον μὲ διδασχάς, καλέμενον αὐλὸς ποιμενικός.

Προκόπιος Καισαρῶς. Ἐχομεν ἐξ αὐτῆς τὰ ἀνεκδοτα τυπωμῆα ἐν Λαγυδίῳ.

Προκόπιος Γαζῆς. Ἐχομεν ἐξ αὐτῆς χόλια εἰς τὸν Ἡσαΐαν.

Προκόπιος Πελοποννήσιος Καρτζιώτης ἐν Τερεσίῳ νῦν παροικῶν, ὃς καὶ Ἐπιστάτης τυγχάνει τῆς ἐν Τερεσίῳ χολῆς, τῶν ὀρθοδόξων Ἑλλήνων. Ἐλλόγιμος

Στέφανος Ἱεροδιάκονος Δῆκας, ἐκ Τυριόβη τῆς Θετ-
ταλίας ἐλλόγιμος καὶ ἐπίσημος ἀνὴρ.

Σάρος Τενέδιος, ἔγραψεν ἓνα σοχασμὸν περὶ τῶν
ἑορτῶν τῶν παναθηναϊκῶν, καὶ ἄλλον περὶ τῆς
ἰσορριῆς Θεκυλίδης.

Στέριος Καραπέτζη ἐξ Ἀμπελακίων Ἰατρός Ἄριστος.

Σπυρίδων Βλαντῆς ὁ ἐκ Κιθιῶν, ἐλλόγιμος δι-
δάσκαλος διατεῖβων πᾶ νῦν ἐν Βενετία. Εἰ-
ἔδωκεν ἓν λεξικὸν γραικο-ἰταλικὸν, μετέφρα-
σεν ἐκ τῆς Γαλλικῆς τὴν τῶν παιδῶν ἀποθή-
κην. Εἰἔδωκε γραμματικὴν ἰταλικὴν, τὰς
μεταμορφώσεις τῆς Ὀβιδίου, τὰς βίβας τῶν ἐξό-
χων ἡγεμόνων καὶ τραγητῶν τῆς Ἑλλάδος· τὰ
τῆς Χαρίτωνος ἀφροδισέως περὶ χαυρείαν καὶ
καλλιρρόλου ἐρωτικὰ διηγήματα.

X.

Χρυσοκυλέος ἐλλόγιμος ἀνὴρ, μετέφρασε τὴν ἰσο-
ρίαν τῆς φιλοσοφίας.

Χρυσοβελώνης, ἔγραψε τὸν φιλοσοφικὸν διάλογον
περὶ τῆς γνώσεως σαυτὸν. Τὸ περιφημὸν τῆς λόγου
ποίημα περὶ τῆς αἰθρωπίνης νοῆς, ἐξεδάθη εἰς
ἀπλὴν γλῶσσαν.

Χρυσόπελος ἐξέδωκε τὸ ἡρωϊκὸν δράμα.

Χρῦσανθος πρῶτον διδάσκαλος τῆς ἐκ Σμύρνης σχο-
λῆς, ἀνὴρ λόγιος ἐπισήμων καὶ θεολόγος,
ρήτωρ εὐγλωττος, ἄκρος ζηλωτῆς τῆς πίστεως,
καὶ ἱκανὸς εἰς τὸ πείσαι τὰς ἀκροατὰς μὲ τὴν
ὀυγλωττίαν καὶ ἀρετὴν τῆς. Μέγα σέβας ἔφερον
οἱ τῆς Σμύρνης πολῖται εἰς αὐτὸν, ὁμοίως ἢ
ὄσοι

γένει φωτισάντων διὰ τῆς σοφίας αὐτῶν; δει-
 νύοντες τὴν ἀγένειαν τῶν γένους αὐτῶν, διὰ τῶν
 χριστῶν ἡθῶν καὶ διὰ τῆς φιλοσοφίας, τῆς ὁ-
 ποίας καθὼς τὸ πάλαι ἔγω καὶ νῦν μέτοχον
 ὑπάρχει τὸ ἡμέτερον γένος, καὶ μεδέζεται ἀπ-
 εἶξ ἀντεχόμενον αὐτῆς εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντε
 ἔρρωθε οἱ ἀναγινώσκοντες.

Λόγος ἄδεται ὅτι ὁ κύριος Βερδολδus, νὰ ἐτοι-
 μάξεται πάλιν, νὰ χύσῃ καὶ ἄλλο φαρμάκι κατὰ
 τῶν γένους ἡμῶν ὅμως ἄς μὴ φοβηθῆ, διότι ἀπὸ
 αὐτῆς τῆς ὀλίγης λογιωπάτης, τῆς ὁποίας εἰς τὴν
 παρεῖσαν βίβλον ἀπαρρίθμησα, θέλει εὔρη τὸν
 διάβολόν τε ἑλπίζω νὰ εὕρῃ καὶ νένας νὰ τὸν ἀπο-
 κειθῆ πάλιν.

πρὸς ἀνδρείς αὐτῶν στρατάρχας, οἵτινες ἐξάθησαν
 μὲ τὸ πλῆθος τῶν θειάμβων φεῖνη τῶν βαρβά-
 ρων, πρὸς ἄεσιν τῶν βεβαρημένων λαῶν τῆς Με-
 σημβείας.

Ὅχι οἱ Ἰστυνιανοὶ ἀνδρειόφρονες, οἵτινες μὲ πρὸς
 σωτεπὸς νόμους αὐτῶν, μὲ τὰς πανδέκτας λέγω (α)
 καὶ τὰς περὶ φήμους νεαρὰς ἐλάμπρυναν τὸν ἑαυτῶν ἀν-
 δειάντα, δίδοντες εἰς μὴ πρὸς κειτὰς τὸ παράδει-
 γμα τῆς δικαιοκεισίας, εἰς δὲ πρὸς νομοδιδασκάλους
 τὴν διδασκαλίαν τῆ καλῶς διατάττειν τὰς κεισο-
 λογίας τῶν φιλονεικῶν.

Ὅχι οἱ συμεῶν, ἀλύπιοι οἱ Δανιὴλ, σύλοι
 πυραμιδοσεδεῖς ἀσάλοτοι.

Οὐχ αἱ ἡγιασμένοι σάββα Ἀντώνιοι οἱ μεγάλοι,
 Γλαρίωνες, Παφνέτιοι Θεοδόσιοι κλέος τῶν κοινο-
 βιάρχων, οἵτινες ἔδειξαν εἰς ἡμᾶς ὁδὸν πρωθείας
 μὲ τὴν ἐκπλήρωσιν πασῶν τῶν ἀρετῶν.

Οὐχ ὁ μέγας ἀειθμός τῶν ἀναχωρητῶν.

Οὐχὶ τὸ πλῆθος τῶν ὁμολογητῶν, καὶ ἀπείρων
 ταγματῶν μαρτύρων, οἱ ὅποιοι μὲ τὴν ἀφοβίαν
 τῆς καρδίας αὐτῶν, καὶ μὲ τὴν ἔκχυσιν τῆ ἰδίας
 αἵματος ἐσερέωσαν τὴν πίσιν μὲ μεγάλης ἀγῶνας,
 ἀπέναντι κραταιῶν δυνάμεων τῆ δυσμειῆς.

Καθάπερ ἡ κεραύνιος λεγεὼν χειρόνομος ἐπὶ
 Μάρκου Αὐρηλίου ἐμαγαλιώθη τῆ ἐνδόξε Πλακίδα
 ἡ Μακεδο-

(α) Πανδέκται εἶναι βιβλία τὰ ὅποια περιέ-
 χουσι νομικῶς τὰ πάντα, καὶ διαχωριστικὰ περὶ
 πάντων. Ἡ σωφροσύνη αὐτῶν εἶναι ἀπὸ τειάκοντα
 ἐπὶ διδασκάλους σωτεταγμένη κατ' ἐρωταπόκεισιν.

(β)

ἐκ μέρους τῆς Θεῆς πατρὸς, καὶ τῶν πανδοφίμων ἀπο-
σόλων αὐτῆς ἀπηγορεύμασι καὶ ἀραῖς.

Καὶ ὡς κληρικὸς ὢν ὁ Ἀββᾶς φορῶν εἶδυμα
Ναζιραῖς ὑπὲρ αὐτῶν τῶν προκείμενων τῆς καθολικῆς
πληρώματος θέλει ἐξαλειφθῆ τῆς καταλόγου τῆς ἱε-
ραῆς τάξεως, ἥτις ζητεῖ ἐπὶ ἐπιτιμίῳ ἐκ τῆς ἱερω-
μῆς ὡπλάγχθος χειριστικῶν, ταπεινοσυιλῶ, πραό-
τητα, καλοκαγαθίαν, παραδειγματικῶ διαγωγῶν.
ὄχι

ς'. Ὁ ἅγιος Τελεσφόρος διάδοχος τῆς ἁγίας Εἰ-
ση' α. ἐμαρτύρησεν εἰς τὰς κς'. τῆς Ἰαννουαρίου μηνός,
ὁ ἅγιος Ἰγνίνος τὸν διεδέχθη.

ζ'. Κόνων, γέννημα τῆς Θράκης, προχειρισθεὶς
πάπας μῦ τὸν θάνατον Ἰωάννη τῆς ε'. (περὶ ε' ἔφη-
μη) ἡμέρα κ'. τῆς ὀκτωμβρίου μηνός ἔτει ἀπὸ
Χριστῆ χς'. ὁ Σέργιος τὸν διεδέχθη.

η'. Ἰωάννης ζ'. ἐκ τῆς Χίης διαδεχθεὶς τὸν ρη-
θούτα Σέργιον ἐν τῇ κη'. τῆς ὀκτωμβρίου μηνός, ἔτει
φά. ἔτος ὁ πάπας ἐβεβαίωσε, καὶ ὑπέγραψε τὸν
Τρελλιανὸν τόμον καθὼς γράφουσιν ἀδιαφόρως μῦ
πάσης εὐκλειμενείας ὁ σοφὸς Φλευρῆς, ἀναστάσιος ὁ
βιβλιοθηκᾶριος (περὶ ε' ἔρρέθη) ὁ πατὴρ Χει-
ρισιανὸς λθ' ἔτος περὶ τῶν ἐν Τρελλῶ κανόνων, καὶ τε-
λος πάντων ὁ ὑπὲρ πάντα ἄλλον παράσιτος τῆς ρώμης
ἐπίσκοπος Καῖσαρ Βαρόνιος ὁ Καρδινάλιος.

θ'. Ζαχαρίας Πολυχρονίης Βυζαῖτιος· Δικλείης
ποιμὴν καὶ δὲ τῶν μεγάλων ἀρετῶν τῆς διεδέχθη
γρηγόριον τὸν γ'. ἐν τῇ α'. τῆς δεκεμβρίου μηνός,
πρὸς τὸ ἔτος φμά. Ἐξ αὐτῆς σώζονται μερικὰ ἐκ-
κλησιαστικὰ συγγράμματα· τὸ δὲ ἐξοχώτερον πάν-

σεως ἐν ποῖς ἀειθαλέσι τόποις τῆς Ἀχαιῆας, ἐν ἣ
 ὁ Ἄρης ἐδωρήσατο αὐτῷ τὴν ἀνδρείαν, ὁ Ἄτλας
 τὴν σταθερότητα, ἡ Ἀθηνᾶ τὴν σοφίαν, καὶ ὁ Ἑρ-
 μῆς τὴν ἀφράθειαν καὶ λόγον.

Τέλος ἡγὶ τῷ Θεῷ δόξα,

Περί Αἰώνων.

Αἰών Α΄	σελ:	107
Αἰών Β΄		111
Αἰών Γ΄		120
Αἰών Δ΄ καὶ Ε΄		127
Αἰών ΣΤ΄		146
Αἰών Ζ΄		153
Αἰών Η΄		157
Αἰών Θ΄		160
Αἰών Ι΄		167
Αἰών ΙΑ΄		168
Αἰών ΙΒ΄		170
Αἰών ΙΓ΄ καὶ ΙΔ΄		172
Αἰών ΙΕ΄		176
Αἰών ΙΣΤ΄		191
Αἰών ΙΖ΄		197
Αἰών ΙΗ΄		203
Περί πῶν Συνοδῶν		63
Περί πῶ Λαθῆρα		198
Ἐπίλογος		225

37	μεταχώρησιν	ἔδει	μεταχέμεσιν
27	18 ἐτραλμένων, ἀπὸ τῆ καὶ ἐκ εἰς τὸν Ἰδιον καερόν ἕως τῆ ἀνχώρησε.		
41	ἀρχῆς	ἔδει	ἀρχῆς
	ὁμῆ	—	ὁπῆ
	τοιαύτης	—	τοιαύτης
43	ὡσαύτως	—	ὡσαύτως
	συγκεινομέμει	—	συγκεινομέμει
45	ἐππλήθησαν	—	ἐπλήθησαν
50	ἐπαράδωσαν	—	ἐπαράδωσαν
51	ονμάζοισιν	—	ὀνομάζοισιν
53	ἐμποδίων	—	ἐμποδίων
54	προγονίωντων	—	προγόνωντων
	ἔμφυτον	—	ἔμφυτον
55	ἀκείβειαν	—	ἀκείβειαν
58	λοον	—	λόγον
60	ἀξιοτίμητα	—	ἀξοτίμητα
61	μεταφράσεις	—	μεταφράσεις
64	οί	—	οί
65	ἐν	—	ἐν
71	αὐτί	—	αὐτί
72	ἀπόδειξιν	—	ἀπόδειξιν
	ἐν ᾧ	—	ἐν ᾧ
	Κοραῆς	—	Κοραῆς
76	ἀλιμῆς	—	Αλιμῆδων
80	βασιλεῖς	—	Βασιλεῖς
84	μύρμηγαι	—	μύρμηγαι
90	ὡς ε	—	ὡς ε
105	Αὐτή	—	αὐτή
107	ἀξιόλογος	—	ἀξιολόγος
	ἐπιδεικνύσει	—	ἐπιδεικνύσει
108	σικελιώτης	—	σικελιώτης

Αὐτὰ εἶναι τὰ ἐσφαλμένα τῶν τύπων, ὅσα ἠμπό-
 ρησε γὰρ ἰδεῖν τὸ ὀφθαλμικόν· τὰ δὲ λοιπὰ, ἅς λάβῃ
 τὴν καλωσιμίαν τὰ ἐπιδιαρρώσει ὁ φιλαναγνώστης·
 αὐτὰ δὲ φανῆναι πάντοτε ἐλάττωμα, καὶ εἴτιμι λέξαι, ἢ
 εἴτιμι συντάξαι; ἅς δάσει τὴν συγγράμην ὁ εἰδήμων
 ἀναγνώστης, καὶ ἅς μὴ εὖρη ἀφορμὴν γὰρ προσάψῃ
 πάντοτε μῶμον· διότι ἀνθρώπινον τὸ ἀμαρτάνειν· αὐτὰ δὲ
 καὶ εἰς τὸ τέλος εὖρη καὶ πάντα ἀσπίον ἅς μὴ ξενισθῆ.

ὁ τιμ:	κὺρ Ἀλέξιος Πετκίσης Με-								
	λενικιώτης	-	-	-	-				1
ὁ τιμ:	κὺρ Ἀνδρέας Ἀνδρελῆ Ψαλειανός								1
ὁ τιμ:	κὺρ Ἀθανάσιος Πλατίνας								
	μεσολογκίτης	-	-	-	-				1
ὁ τιμ:	κὺρ Ἀλέξανδρος Κωνσταντίνος								1
ὁ τιμ:	κὺρ Ἀγγελέτος σαρατινός								1
ὁ τιμ:	κὺρ Ἀποστόλης Λαδός								1
ὁ τιμ:	κὺρ Ἀπος. μπεζεργιανόπουλος								1
ὁ ἐντιμολ:	κὺρ Ἀρισείδης Κωνσταντίνος								
	Παπιολάκη	-	-	-	-				1
ὁ τιμ:	κὺρ Ἀναστάσιος Ἀγγελῆ Δη-								
	μητρόπουλος ἀπὸ πάτραν	-	-	-	-				1
ὁ τιμ:	κὺρ Ἀναστάσιος Λαγέδι								1
ὁ τιμ:	Ἀθανάσιος καλογεώργη								1

B.

ὁ τιμιώτατος	κὺρ Βασίλειος Χρυσοδέλης								
	βασιλικιάτης	-	-	-	-				1
ὁ τιμ:	κὺρ Βασίλειος Θεοδώρου μαν-								
	ζιβράνη	-	-	-	-				1

Γ.

ὁ Πανοσιώτατος Ἱερομ:	κὺρ Γρηγόριος								
	Δημητρεῖς Προηγέμενος Χιλιαταρεῖνός								
	ἐκ ποληγύρου τῆς Θεσσαλονίκης	-							3
ὁ ἐντιμώτατος	κὺρ Γεώργιος καριτζιότης								1
ὁ τιμ:	κὺρ Γεώργιος Βρετόπουλος								1
ὁ τιμ:	κὺρ Γεώργιος Μπαχαντάρης								1

ὁ ἐντιμ:	κὺρ Δημήτριος Κοιτογιάνης	-	1
ὁ τιμ:	κὺρ Δημήτριος Ντακέρης	-	1
ὁ τιμ:	κὺρ Δημήτριος Καραβέλας	-	1
ὁ τιμ:	κὺρ Δημήτριος Γωάνης	-	3
ὁ τιμ:	κὺρ Δημήτριος Εὐειπιώτης	-	1
ὁ τιμ:	κὺρ Δημήτριος Δῆμος	-	1

Ε.

ὁ ἐκλαμπ:	κὺρ Εὐλαδίου Μπεράνης	-	5
ὁ τιμ:	κὺρ Εὐματηλ Γωάννης ἀπό-	-	-
	σέρρας	-	1
ὁ τιμ:	κὺρ Εὐστάθιος Διαμαύτης	-	1

Η.

ὁ τιμ:	κὺρ Ηλίας Σαββόπουλος	-	1
ὁ τιμ:	κὺρ Ηλίας Κόνταρης	-	1

Θ.

ὁ ἐντιμ.	κὺρ Θεόδωρος Μαυροειδῆς	-	-
	Σμυρναῖος	-	120
ὁ τιμ:	κὺρ Θεόδωρος Μπαζέκης	-	1
ὁ τιμ:	κὺρ Θεόδωρος Ζάρκα	-	1
ὁ τιμ:	κὺρ Θωμᾶς Κιχρᾶ	-	1

Ι.

ὁ Πανοσιολογιώτατος Γερομόναχος	κὺρ	-	-
Γωακείμ ὁ νῦν ἐφημέριος τῆς ἐν Τελεσίφ	-	-	-
ἐκκλησίας	-	-	1
			ὁ ὄσιο-

- ο̅ εντιμ: κὺρ Κωνσταντῖνος Βένιας - 8
- ο̅ τιμ: κὺρ Κωνσταντῖνος Τεργάνης - 1
- ο̅ τιμ: κὺρ Κωνσταντῖνος Μπελαγῆρας - 1
- ο̅ τιμ: κὺρ Κωνσταντῖνος Πωτηρόπελ. - 3
- ο̅ τιμ: κὺρ Κωνσταντῖνος καλογηρόπελι: - 1
- ο̅ τιμ: κὺρ Κωνσταντῖνος Καφρόπελος - 1
- ο̅ τιμ: κὺρ Κωνσταντῖνος καραντζῆλα - 1
- ο̅ τιμ: κὺρ Κωνσταντῖνος Μαυροειδῆς - 8
- Α'νδριανοπολίτης
- ο̅ τιμ: κὺρ Κωνσταντῖνος Θεοδώρη Πο- 1
- λίτης Πελοπονησίος ἐκ καλαμάτας, 1
- ἦτοι γιάνιτζας
- Λ.
- ο̅ εντιμοτ. κὺρ Λευκῆς Κομπινός - 1
- ο̅ τιμ. κὺρ Λάμπρος Ἀναστασις 1
- Λαζάρη
- ο̅ τιμ. κὺρ Λασκαράνης Στεφανάη Χα- 1
- τζῆ Λασκαράκη ἐξ Αἴνου . 1
- Μ. Χ
- ο̅ εντιμοτ. κὺρ Μιχαὴλ Ἀνδρολάνης - 1
- ο̅ τιμ. κὺρ Μιχαὴλ Παπεδάκ. κρητικὸς - 1
- ο̅ τιμ. κὺρ Μιχαὴλ Πύλης Θεσσαλο- 1
- τικῆς
- ο̅ τιμ. κὺρ Μιχαὴλ Ἀποστολόπελος - 1
- ο̅ τιμ. κὺρ Μιχαὴλ Γεωργίου μελισσιῆ - 1

ὁ τιμ. κὺρ Παναγιώτης Μπενιαέρη 2
 ὁ τιμ. κὺρ Παναγιώτης Καντάρα ἀπό- 2
 κορώνη 2

Σ.

ὁ ἐντιμότης. κὺρ Σπυρίδων Γεωργόπουλος 2
 ὁ τιμ. κὺρ Σπυρίδων Κόνταρης 2
 ὁ τιμ. κὺρ Σαρρῆς Στέρις 2
 ὁ ἐντιμότης. κὺρ Στέριος Θωμᾶ Μανιάρη 2
 ὁ ἐλλογ. κὺρ Σπυρίδων Χρόνη Κερκυραῖος 2
 ὁ ἐντιμότης. κὺρ Στέφανος Κλήμης Χῖος 2
 ὁ τιμ. κὺρ Στέριος Κωνσταντῖνος νένια 2
 ὁ τιμ. κὺρ Σπυρίδων Τζαγκάρης 2
 ὁ τιμ. κὺρ Σταῦρος Σαυτοπούλος πε- 2
 λοποννήσιος 2
 ὁ τιμ. κὺρ Σπυρίδων Μητρόπουλος 2
 Καλαβρίτης 2
 ὁ τιμ. κὺρ Σωτήριος Ντιέδος ἀγιο- 2
 μαυρίτης 2

Φ.

ὁ ἐντιμότης. κὺρ Φραγκῆλης Γλύκοφρύδης 2

Χ.

ὁ τιμ. κὺρ Χείσος Κατράρος 2
 ὁ τιμ. κὺρ Χείσος Κονιάλης 2
 ὁ τιμ. κὺρ Χείσος Κωνσταντῖνος Μαρίνογλου 2
 ὁ τιμ. κὺρ Χείσος Νικολάος Ρενέρη 2
 ὁ τιμ. κὺρ Χείσος ἀπὸ Βετζάνη 2
 ὁ τιμ. κὺρ Χριστόφορος Λιβαδίτης 2

ὁ τιμ.

Γ.

ἐντιμ. κὺρ Γεώργιος Κ. Τζίκας

Δ.

- ἐντιμ. κὺρ Δημήτριος Κωνσταντιάδης
- ἐντιμ. κὺρ Δημήτριος Μάλλιος Κότσιγλα
- ἐντιμ. κὺρ Δημήτριος Αἰδρεόπουλος
- ἐντιμ. κὺρ Δροσιός Κώμη Μπαντάνη
- ἐντιμ. κὺρ Δημήτριος Αὔξεντιάδης
- ἐντιμολ. κὺρ Διαμαντῆς Θωμᾶ Μανιάρη
- ἐντιμ. κὺρ Δημήτριος Νάσσης
- ἐντιμ. κὺρ Δημήτριος Γεωργίος Σφάρτζης
- ἐντιμ. κὺρ Δημήτριος Εἰμμανὴλ
- ἐντιμ. κὺρ Δημήτριος Πέτρος Σάββα

- ἐντιμ. κὺρ Εἰμμανὴλ Γεργυσόπουλος
- ἐντιμ. κὺρ Εἰμμανὴλ Δημητριάδης

Ζ.

- ἐντιμ. κὺρ Ζαχαρίας Πρασᾶ
- ἐντιμ. κὺρ Ζαφείρης Αἰθανασίος
- ἐντιμ. κὺρ Ζαχαρίας Νικολάος Λεονάρδου
- ἐντιμ. κὺρ Ζαφείρης Σινάπαλος
- ἐντιμ. κὺρ Ζαφείρης Χ. Κυρδέλας

Μ

ὁ ἔλλογ.	κὺρ Μιχαὴλ Γεωργίε Διδασκάλε	1
ὁ ἐντιμ.	κὺρ Μιχαὴλ Νικολάε Γερμάνη.	2
ὁ ἐντιμ.	κὺρ Μιχῆς Ποῦς	3
ὁ ἐντιμ.	κὺρ Μιχαὴλ Νικολαΐδης	3

Ν.

ὁ εὐγεν.	κὺρ Ναὴμ δὲ Νίπα	3
----------	------------------	---

Π.

ὁ ἐντιμ.	κὺρ Πέτρος Νεδέλιοβιτς	3
----------	------------------------	---

Χ.

ὁ ἐντιμ.	κὺρ Χρόνιας Γωάννη Χρόνια.	1
ὁ ἐντιμ.	κὺρ Χεισόδελοσ Γραμματέσ	1

Prepared by
B. W.

πριμάρια κεφάλαια, τὰ ὅποια ἀρίσκονται εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῶν πατέρων.

Εὐμένιος φημισμένος ῥήτωρ, τιμηθεὶς χαρυσάτως ἔχει τὴν μεγάλην σοφίαν τε παρὰ Κωνσταντίνου χλωρῶ, καὶ παρὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου ἔδειξε μεγαλότατον ζῆλον ἔχει ναὶ ἀποκαταστήσει εἰς τὰς πόλεις τῆς Ἰταλίας τὰ κοινὰ γυμνάσια, τὰ ὅποια ἐξ αἰτίας τῶν συνακολέθων διωγμῶν καὶ τῆς ἀμότητος τῶν τυράννων εἶχον σβυθῆ ὀλοτελῶς.

Εὐσέβειος περιβόητος καὶ περιφανὴς ἐπίσκοπος Καισαρείας ἐν τῇ παλαισίνῃ. εἰς τῶν ἐλλογιμωτέρων ἀνδρῶν τοῦ αἰῶνος τε δοξάζεται παρὰ πάντων παρεσάθη ἐν τῇ δεξιᾷ τοῦ Εὐσεβεσάτου Αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου ἐτέθη ἔχει τὴν Φήμην πρὸς τὸς Θεοφόρος πατέρας ἐκείνας καὶ ἀξιοῖται αὐτῶν. ἔτος ἦν φίλιαιος τοῦ ἁγίου μάρτυρος Παμφίλου. σώζονται ἐξ αὐτοῦ διάφορα πολύτιμα συγγράμματα περὶ ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων ἢ δὲ αὐτῶν ἐκκλησιαστικῆ Ἰστορίας ὑπερβαίνει πᾶσαν ἄλλην ὁ ποιηδῆποτε συγγραφέως πραγματεῖν. ὡσαύτως καὶ τὰ τέσσαρα βιβλία περὶ προπαρασκευῆς καὶ θαγγελικῆς ἐνδείξεως.

Τὰ Παρ' αὐτοῦ χρονικά μετεφράθησαν λατινιστὶ παρὰ τοῦ ἱεροῦ ἱερωνύμου παρῶν ἔτεθη ἀκόμι εἰς τὴν ἁγίαν Σύνοδον τῆς ἀντιοχείας συγκροτηθεῖσαν κατὰ τὸ ἔτος τλ'. καὶ ἐν ἐκείνῃ τῆς τύρας τοῦ τλέ. ἔτος. καὶ ἀπεπληρώσατο τὸ κοινὸν χρέος πλήρης φήμης καὶ ὑπολήψεως, πρὸς τὸ τλή. ἢ καθολικῆ ἐκκλησία χρεωςεῖ πολλά τῶν σοφολογιωτάτω τε καὶ θεοφιλεσάτω ἐπισκόπῳ τέτῳ, ἔχει τὰ ὅσα φιλοπονήματα ἄξια ἐπαίνου καὶ ὠφελείας παρέδωκε τοῖς φιλοχρείοις.

Φιλοσόργιος ἐκ τῆς Καππαδοκίων χώρας, ἐκ-
κκλησιαστικὸς Ἰσορικός· ἔχομεν ὑπ' αὐτῆ μίαν ἐπι-
τομὴν γινοσῖαν ἐκκλησιαστικῆς Ἰσορίας τῆ κατὰ ἐπειρῆ
εἰς αὐτὸν ἀποδίδεται καὶ τὸ βιβλίον συντεθέν κατὰ
τῆ Πορφυρεῖς.

Φιλόστρατος ἔγγονος τῆ περὶφανεστάτης Σοφιστῆ
φιλοστράτη· εἶτος εἶναι ὁ αὐτὸργὸς τῆς βιογραφίας
τῶν σοφιστῶν.

Φωτεινὸς αἰρέσιάρχης, ἀνὴρ μεγάλῃ πνύματος
καὶ ῥητορείας ἐξέδωκε πολλά συγγράμματα πλήρη
μαθησεως, μετὰξὺ τῶν ἄλλων καὶ ἐν πόνημα κατὰ
τῶν ἐθνικῶν, καὶ ἄλλα βιβλία καλῶς γεγραμμένα
τῷ Αὐτοκράτορι Οὐαλεντίνιανῶ. εἶτος ἐχρημάτισε διά-
κονος καὶ μαθητῆς τῆ Μαριέλλης Ἀγαύρας, με ἀγαλ-
λίασιν προεβιβάθη εἰς τὸν θρόνον τῆ Συρμῖς, ὅπε
ἐπολιτεύετο βίον ἀνατηγόρητον, πλὴν περιέπεσον
ὑσερον εἰς τερατώδη σφάλματα, διήχρηίετο ὅτι
ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἦν ἀπλῆς ἄνθρωπος. Ἀπεβλήθη
ἀπὸ τῆ συγκροτηθεῖσαν ἐκ Συρμῖω αἰούδου ἐν
ἔτει τριά. καὶ ἐξωρισθεῖς παρὰ τῆ Αὐτοκράτορος
Κωνσταντίας Ἰσλιανὸς ὁ παραβάτης τὸν ἀνεκάλεσε
γράφας

ἔναν ἀδελφὸν ὀνόματι Ρῆμον, καὶ ἐφόνόησεν αὐτὸν,
διότι ἐπήδησε μετωρίζοντῆς τὸ χαιτάκι, ὅπερ ἦν
περὶ τῆ νέαν πόλιν τῆς Ρώμης· ὁ Ρώμολος ἐβα-
σίλοισε λήχρονος, καὶ ἐδέξατο τὸν θρόνον αὐτῆ εἰς
ὀνόματι Νεμάς Πομπηῖλιος Σαβῖνος καταγόμενος
ἐκ τῆς πόλεως Κέρρας. Ὁ πρῶτος ἐχρημάτισεν ἐπι-
δέξιος πολεμιστῆς. Ὁ β'. Εὐσεβῆς καὶ πολιτικὸς
δυνετός.

Θέντα ὑπὸ τῆς ἐκλογιματώσας Κονδιλλάου τὰ κείμενα
ἐν τῇ κδ'. σελίδι τῆδε τῆς ποιήματος.

Ξενοφῶν ὁ νέος ἐξ Ἐφέσας. ἔπος εἶναι γνωστός
εἰς τὴν σύλλογον τῶν ἐπισημόνων ὅσα τὰ ἑφεσιακά
αὐτῆς. Ἐπίπλασον ἰσόρημα τῆτο διηρημένον εἰς πέν-
τε βιβλία πολλὰ ἐπαινετὸν, ὅσα λαμβάνει τῆς ἔρω-
τας μὲν τῶν συμβάντων Ἀμβροκόμωτε καὶ Ἀνδρίας
παρὰ τῆς κυρίας Γωρδαίης ἐκ Μασιλίας μετεφράσθη
εἰς τὸ γαλλικὸν ἐν ἔτει αψμή. καὶ τῆτο ἀξιοσημείωτον
εἰς τὸν ἀειδμὸν τῶν ἐκδόσεων.

Ἰσαάκιος ἐκ Βυζαντίς, ἅγιος ἐρημίτης. Αὐτὸς
προῖπε τῷ Αὐτοκράτορι Οὐάλκετι, ὅτι ἀπὸ τῆς
μάχας κατὰ τῶν Γότθων δὲν ἦθελεν ἐπιστρέψῃ
καθὼς καὶ ἐγένετο. Οὗτος ὑπῆρχεν εἰς τῶν συγ-
καθημένων τῶν ἐν τῇ συνόδῳ τῆς Κωνσταντινουπό-
λεως ἕως τῆς ἔτος, τπά. οἰκουμένης κατὰ Μακεδο-
νίαι σφοδρῆς πολεμιστῆς τῶν τῆς θεῆς πνεύματος ὑπο-
στατικῶν ἰδιωμάτων. Μοναρχεῖντος ἐν πάσῃ τῇ γῆ
Θεοδοσίῃ τῆς Μεγάλης, ὁ σοφὸς ἐρημίτης ἔπος ἔλαβε
πολλὰς μαθητὰς ἀξιοτάτας· ἔπος σπέγραψε τὴν
πολυμαθέςατῳ συνομιλίαν, ἐν εἶδει συλλογῆς
ἐπισημῶν, ὁποῖα ἐτυπάθη ἐν Φλωρεντία ἐν ἔτει
1720. εἰς δ'.

Ἡλινόδωρος ἐξ Ἐμέσης ὁ ἀκμάσας ἐπὶ Θεοδο-
σίῃ τε καὶ Ἀρκαδίῃ τῶν αὐτοκρατόρων παρὰ πάντας
χερὸν τῆς μυθιστορίας. Νέος ὢν ἐσωθέσσε τῆς
ἔρωτας Θεαγένους καὶ Χαριελείας μυθιστορία ἐπίση-
μος καὶ τεχνικωτάτη, ἢ ὁποῖα ἐχρημάτισεν εἰς
ὑπόδειγμα τῶν μεταγενεσέρων συγγραμμάτων τῆς
ποιήσεως εἶδος. Ὁ Ἡλινόδωρος αὐτὸς τέλος πάντων
εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις προεβιβάσθη κοινῇ ψήφῳ, καὶ μὲν
πάσης Ὀχαιοσύνης τῆς λαῶν εἰς τὸν ἐπισκοπικὸν θρό-
νον Τεϊκῆς ἐν Σερταλία. Ἀλύ-

καταστάνει τὴν διδασκαλίαν τῆς ἐκκλησίας κατὰ τῶν κακοδόξων ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἄλλω ζωῇ, τῇ ἡ. μαῖς ἔτει τπς.

Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἔπος ἐπονομασθεὶς διὰ τὴν ὑπερύψωσιν τῶν νοημάτων ἐν τοῖς συγγράμμασιν αὐτοῦ. Πατὴρ ἔπος καὶ διδάσκαλος οἰκουμενικὸς τῆς ἐκκλησίας, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἀιμάσας ἐν σοφίᾳ καὶ ἀρετῇ ἐπὶ τῆς Αὐτοκρατορίας Οὐάλευτος καὶ Θεοδοσίᾳ τῆ μεγάλης. Ἐβάσασε μὲ δύναμιν λόγου καὶ γραφῶν μαρτυρίας τὴν ἀλήθειαν τῆ θεῖς δόγματα προφερομένῃ ὑπὸ τῶν ἁγίων Πατέρων ἐν τῇ β. οἰκουμενικῇ συνόδῳ, ὡς ἐρρέθη ἔμπροσθεν κατὰ τῆ πνευματομάχῃ Μακεδονίᾳ. Ἐκάθισεν εἰς τὸν θρόνον χρόνος δώδεκα, καὶ ἀπεδήμησεν εἰς τὴν ἀκήρατον ζωῇ, ὁδοοῦντα ἔτων ἡλικίας, πλήρης δόξης καὶ ἀξιομιθίας, ὡς μόνος (ἔπος εἰπεῖν) ὑπερασπιστὴς καὶ Ἰσχυρὸς κῆρυξ τῆς τῆ θεῖς πνεύματος θεότητος. Ἡ ἁγία μνήμη αὐτοῦ εὐορτάζεται ὑπὸ τῆς ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας τῇ κέ. τῆ Ἰαννουαρίου μηνὸς ἐξυφαίνουσα τῷ Πανευδόξῳ ὀνόματι αὐτοῦ ἀπειρηὲς ἐπαίνους, πρὸς τοῖς ἄλλαις προδέξασα καὶ τὸ ἀκόλαστον ἐγκώμιον, χαίροις πάτερ, εὐήχος σάλπιγξ ἀληθείας, ποιμενικὸς αὐλὸς τῶν τῆ θεῖς πνεύματος ἰδιοτήτων καὶ θεότητος ὁ νῆς ὁ ἀκρότατος Θεολογίας. »

Νεμέσιος φιλόσοφος, ἔπος ἠσάθη τὴν χειριστικὴν θρησκείαν, καὶ ἔγινε διὰ τὴν ὁσέβειαν καὶ ἀρετὴν ἐπίσκοπος Ἐμέσης. Σώζεται ἐξ αὐτοῦ ἐν ἐπίσημον βιβλίον Ἑλληνιστῶν καὶ λατινιστῶν συντεθέν περὶ φύσεως ἀνθρώπου.

Πρόκλος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἅγιος, διὰ λάμπας ἐν ἀρετῇ καὶ μαθήσει ἐπὶ Θεοδοσίᾳ τῆ μεγάλης

με, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ πολυμαθὴς φώτιος ἐποίησε
μίαν ἐπιτομὴν. Ἄλλα δύο εἶναι περὶ τῆ Βανδα-
λικῆ πολέμου, ἢ τέσσαρα περὶ τῶν Γότθων.

Ἐπιφανέιος ἅγιος πατὴρ καὶ διδάσκαλος τῆς
ἐκκλησίας, Ἐπίσκοπος Σαλαμῖνος μητροπόλεως Κύ-
ρου· προσφύλαξε τὴν νῆσον ἐκείνην ἀπὸ τῶν νακο-
θυμῶν τῆς Ἀρείου καὶ Ἀπολλωνίου. Ἐχειροτόνησε τὸν
Παυλιανόν, ἀδελφόν τῆς Ἱερῆς Ἱερωνύμου ἐπισκόπου
παλαιστίνης. κατέχειν εἰς μίαν σφόδρον τὰ βι-
βλία τῆς Ὠρειγένους· τὰ κυριώτερα συγγράμματα
τῆς τῆς Ἱεράρχου, εἶναι τὸ κατ' αἵρέσεων, ἢ ἡ ἐξή-
γησις τῆς ἀσματος τῶν ἀσμάτων· ὅσα καὶ αὐτὸν ἐσύν-
θεσεν, ἐξεδόθησαν ἑλληνιστὶ καὶ λατινιστὶ παρά τῆ
πατρὸς Πεταβίου πρὸς τὸ ἔτος αχχιγ'.

Γεννάδιος ἁ. Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως
διάδοχος τῆς Ἀνατολίας κατὰ τὸ ἔτος υη'. Ποιμὴν πε-
φημισμῶν ἐν ἀρετῇ καὶ μαθήσει. Διώκησεν τὴν
ἐκκλησίαν μὲν μεγάλης φρονήσεως ἀναμεταξὺ εἰς τὰς
θρησκωδολογίας τελευτίας τῶν αἵρέσεων καὶ τῶν δυ-
σμερῶν, σάζονται αὐτῆ μερικοὶ λόγοι.

Καισαρίης ὁ ἅγιος, ἀδελφὸς Γρηγορίου τῆς Να-
ζιανζῆ. Ἄνθρωπος εἰς ἅπρον ἀρετῆς καὶ ἐπιστήμης φθόσας.
Ἠνθισεν ἐγγίζοντος τῆς ἑαυτοῦ αἰῶνος, ἐξ αὐτῆ σώζονται
περιφημώτατοι διάλογοι ὑπερβαίνοντες πολλὰ τῆς
Γρηγορίου Ρώμης.

Αἰνεῖας ἐκ τῆς Γάζης, περιβόητος πλατωνικός
φιλόσοφος πρὸς τὸ τέλος τῆς ἑαυτοῦ αἰῶνος. Ἐχόμεν ἐξ
αὐτῆ τὸν ἐπίσημον διάλογον περὶ Ἀθανασίας ψυχῆς
καὶ Ἀναστάσεως νεκρῶν, ὁ ὁποῖος καλεῖται κοινῶς
θεόφρατος, αὐτὸς ὁ διάλογος μετεφράσθη εἰς λατι-
νίδα διάλεκτον μὲν σημειώσεων ὑπὸ τῆ Βορτίου καὶ
ἄλλων ἐλλογιμῶν ἀνδρῶν.

Θεόδωρος Μωφβεςίας, ἀνὴρ λίαν πεπαιδευμένος
 τῆς κειρῆς ἀλλὰ κακόδοξος ἐκ τῆς ὁποίας καὶ ὁ βλά-
 σφημος Νεσόειος, ἠντλησεν ὡς μαθητὴς τὴν αἴρε-
 σιν αὐτῆς. Τὰ τρία κεφάλαια σὺ τοῖς λοιποῖς συγ-
 γράμμασι τῆς Μωφβεςίας κατεκρίθησαν ἐν τῇ ἐ-
 οἰκουμενικῇ συνόδῳ ἐπὶ Γεσινιανῆς τῆς αὐτοκράτορος,
 εἰς τὴν ὁποίαν συνόδον κατεκρίθησαν τινὰ φροῦ-
 ματα τῆς Ὠριγένους ἀσύμφωνα μὲν τὴν τῆς Γερῆ
 Εὐαγγελίης διδασκαλίαν.

Γισίδωρος Ἀλεξανδρείας ἅγιος ἐρημίτης ἐπονο-
 μαζόμενος ζεινοδόχος διὰ τὴν φιλοζείαν ἣν αὐτὸς
 εἶχε. Σωμένωσιν ὁ ἐνάρετος πατὴρ ἕτος τὴν αὐστη-
 ρότητα τῆς βίης μὲν τὴν συνεχῆ παιδείαν, καὶ ὑπερα-
 σιόδη τὴν μνήμην καὶ τὰ γεγραμμένα τῆς ἁγίας
 Ἀθανασίης

Ἡ ἁγία συνόδος λοιπὸν ἠθέλησεν ὁμοφωνέν-
 των τῶν Πατέρων σὺ τοῖς δυσὶ τοποτηριταῖς καὶ
 θρόνῳ τῆς ῥώμης, νὰ ἐξιπᾷσῃ τὴν καθεδρᾶν τῆς
 Κωνσταντινουπόλεως εἰς τιμὴν καὶ ἀξίαν, ἐκτὸς τῆς
 πρωτοκαθεδρίας ἀνηκῶσιν τῷ θρόνῳ τῆς ῥώμης,
 τῇ ῥωμαϊκῇ καθεδρᾷ καὶ ἕτως ἐς ἐρεῖάν, ὑπεβε-
 βαιώδη καὶ ἀποφασιστικῶς ἐκυρώδη παρά πάντων
 τῶν ἀπὸ συναδρουσέτων Πατέρων, καὶ Πατριαρ-
 χῶν ἐπακολούθως, καὶ αὐτοκεφάλων, καὶ ἐπισκοπι-
 κῶν θρόνων τῆς οἰκουμένης.

Τινὲς δὲ ζασιασαὶ καὶ σκανδαλοποιοί, ἐκ κλή-
 σεως φιλοτύραχοι διέωπειραν εἰς τὸν ὄχλον, ἀνόμι-
 καὶ εἰς αὐτοὺς τὰς φιλοῖσoras πειρτολογίας ψόδεις,
 ἀλλὰ καὶ ἐγγράφαις ἐπόντες ἀσωειδήτως, ὅτι ὁ ἅ-
 γιος Λέων νὰ μὴν ἐδέχθη μὴ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν
 Ληγάτων

Τὰ συγγράμματα τῆς Ἱεράρχου τῆς Διαφέρεισι τῶν ἄλλων, καὶ εἰς τὸ ὕψος, καὶ εἰς τὸ εὐλιπτον, ἦτοι εἰς τὴν σαφήνειαν καὶ ἀγλωττίαν, τὸ ὁποῖον φυσικὸν προτέρημα, εὐκόλως δὲ εὐείσκειται εἰς ἄλλον συγγραφεῖα. Ἐχει εἰς τὰς ὁμιλίαις τῆς τοιαύτας ἀποδείξεις περὶ θεότητος καὶ εὐσεβείας κατὰ τῶν ἀπίστων, ὥστε ἀποσομῶναι καὶ δε σοφιστῶν φιλονεικόν. Τῆς δὲ ἀσεβείας καὶ ἀσώτης ποιεῖ τῆς εὐφραδείας τῆς λέγειν αὐτῆς, καὶ τῆς πατριῆς συγκαταβάσει νὰ ὑποτάσσωνται ἀσμένως, καὶ μετὰ σέβας εἰς τὴν ἀρετὴν καὶ εἰς τὰς διαταγὰς αὐτῆς. Περιττὸν ἐκτείνει τὸν λόγον περὶ τῶν ἐνδόξων κατορθωμάτων Ἰωάννου τῆς Χρυσόστομου γνωστῶν καὶ εἰς αὐτὸ τὸ πλῆθος. Ἀρκεῖ μόνον νὰ εἰπῶμεν ὅτι δις ἐξωρίσθη ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς μεγάλης ζήλῃς αὐτῆς καὶ ἀγάπης πρὸς τὸν θεόν, καὶ ὑπὲρ τῆς ἀκριβῆς διατηρήσεως τῶν ἐντολῶν αὐτῆς. Ἐξώσθη ὑπὸ Ἀρκαδίου τῆς Αυτοκράτορος, ἐπειδὴ δὲν ἠθέλησε νὰ συγκατανεύσῃ ποσῶς εἰς τὰ ἐκαλῶς πραχθεῖσα παρὰ τῆς Εὐδοξίας γυναικὸς τῆς Αυτοκράτορος

ἅγιος Ἰλάειος πάπας διάδοχος τῆς προρρηθέντος λέοντος, συγκροτήσας σινόδον ἐν Ρώμῃ κατὰ τὸ ἔτος υἱγ'. ἐβεβαίωσεν ἀρκεντῶς μετὰ παρρησίας καὶ κηρύξεως πρὸς τὸν λαὸν τὰς τῆς τῆς τῆς συγκροτηθείσας οἰκουμενικῆς σινόδου, Νικαίας λέγω, Κωνσταντινουπόλεως. Ἐφέσῃ, καὶ Χαλκιδῶνος μετὰ ὅλα τὰ πρακτικῶν.

Τέλος πάντων ἐν τῆς Λάρνακι τῆς μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας ἐκυράσθη ὁ ὅρος τῆς σινόδου ἐπὶ Μαρκιανῆ κατὰ Εὐτυχῆς καὶ Διοσκόρου.

Νεῖλος ἅγιος, μαθητὴς Ἰωάννη τῷ Χρυσοστόμῳ.

Ὁ μεγαλύτερος διδάσκαλος τῆς πνευματικῆς
 ἡγεγῶν καὶ πᾶν μοναζόντων, ἠνιγκαλίθῃ τὴν ἔρη-
 μικτὴν ζωὴν σὺν τῷ ἡγῶ αὐτῷ Θεοδώρῳ ἐπὶ τὸ ὄρος
 Σινᾶ καὶ ἐκεί ἐσύνηθε ταῦτα ὅσα ἄξια ἐγνωμίμην παρέδωκε
 τῇ Ἐκκλησίᾳ· τὰ ὁποῖα συγγράμματα ἐτυπώθησαν
 ἑλληνιστὶ καὶ λατινιστὶ εἰς τὴν ῥώμην τῷ ἔτει α.χ.ογ.

Θεοδώρητος ἐπίσκοπος Κύρου ἐν τῇ Συρίᾳ. Εἰς
 τῶν πολυμαθῶν πατέρων τῆς ἐκκλησίας, διδασκαλὸς
 ἐν τῷ κοινοβίῳ τῷ ἁγίῳ Εὐπρεπίῳ, μαθητὴς Θεο-
 δώρου τῷ Μαψωσίῳ, καὶ Ἰωάννη τῷ Χρυσοστόμῳ.
 Μὲ τὴν σοφίαν καὶ τὴν ἀφράδειαν τῶν λόγων ὑπέ-
 σπρεψε εἰς τὴν ὁμολογίαν τῷ ὁρθῷ δόγματι πολλὰς
 κακοδόξους καὶ πολλὰς ἀπίστους ἔφερεν εἰς τὸν κόλπον
 τῆς ἁγίας ἐκκλησίας. Ὅλα τὰ ἐπισημονικώτατα συγ-
 γράμματα αὐτῷ εἶναι ἄξια ἀναγνώσεως καὶ συνεχῶς
 μελέτης.

Κύριλλος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, ὅστις
 ἡγαδέχθη εἰς τὸν θρόνον Θεόφιλον τὸν θεῖον τῇ σ'.
 τῷ ὀκτωμβρίῳ μηνὸς υἱβ'. ἔγραψε κατὰ τῷ Νεσορίῳ,
 ὃν καὶ κατέκρινε λογιστικῶς, καὶ ἐπιτιμίας ἐν τῇ
 συνόδῳ τῇ ἐν Ἐφέσῳ, εἰς τὴν ὁποίαν συνῆλθον
 ἐπιτιμηθῆναι πρόεδρος ὡς Πατὴρ τῆς ἐκκλησίας καὶ Πα-
 τριάρχης. Ἐγραψε προσέτι κατὰ Θεοδώρου Ταρσέως,
 καὶ κατὰ Ἰσλιανῶν τῷ Παραβάτῳ (δ) ἔχει χόλια
 εἰς

(δ) Ἰσλιανὸς ὁ παραβάτης αὐτοκράτωρ Ἑλληνο-
 ρωμάνος, ἦν ὑψὸς Ἰσλίου Κωνσταντίνου ἀδελφῶν τῷ μέ-
 λει Κωνσταντίνου καὶ Βασιλίνης ἐξ οἵων περιφανῶν.
 ἐγεννήθη τῇ σ'. τῷ νοεμβρίῳ μηνὸς, τλά. ἐξ ἀπα-
 λῶν

Νόνος Ποιητής γεννηθεὶς ἐν Πανόπλω τῆς Αἰ-
γύπτου. Συγγραφεὺς ἐνός ποιήματος ἑλληνικῆ σωτε-
ραίουτος εἰς εἴχρας ἠρωϊκῆς. εἰς μὴ. βιβλία, καὶ μιᾶς
παραφράσεως εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον.

Πέτρος Χρυσολόγος ἅγιος ἐπίσκοπος Ραβέννης
περὶ τὸ τλγ. ἔτος. μεγάλῳ ὑπόληψιν ἔλαβε καὶ
ὡς.

αὐτῶ. Ἀλλ' ὁ θάνατος ἀπέκοψε τὴν βελόνην, καὶ
αὐτὸν τῆ ἀ πῆ νοεμβεῖς ἔτει τξ'. εἰς Μομφικελίην
τῆς Κιλικίας. Ὁ Ἰβλιανὸς μόλις ἤνευσε τὴν θανάτῳ
τῆ Κωνσταντίου, ἐκπηδᾷ μὲν δυνατῆς στρατίας εἰς
τὰ μέρη τῆς ἀνατολῆς, ὅπως ἀνηγορεύθη ἀπαράχως,
καθὼς ἐκ τῆ δύσει Αὐτοκράτωρ.

Πολλοὶ τῶν Χριστιανῶν ἐμαρτύρησαν ἐν ταῖς ἡ-
μέραις τῆς βασιλείας τῆς, περνήσαντες καὶ ταῖς ἀπῆ-
πιλὰς ὑποχέσεις, καὶ τὴν ἀμόνητα τῆ τυρανίᾳ. Καὶ
ἔτσι πάντες εἰσὶν ἐκ τῆ ἀρεθμῆ τῶν σφρηφόρων,
οἵτινες ἀνεπλήρωσαν τὸ κενὸν τῆς ἐρανίᾳ Ἰερουσα-
λήμ, ὡς ἐδηλώθη κατὰ δύναμιν ἐν τῆ ἀπολογία.

Τελειῶται ἐν τῆ κατὰ τῶν περσῶν μάχῃ, πρὸ
τῆ συγκροτῆσαι πόλεμον μετ' αὐτῶν ποφανῶς πλη-
γώνεται ὁ Ἰβλιανὸς μόνος δὲ βέλῃς θανασίμως.
Καὶ σωμαθάνθεις ὁ θρασύς καὶ ἀντίθεος, ὅτι χεῖρ
ὑπερτάτη ἦν ἥτις αὐτὸν ἐπλήγωσεν, λαβῶν ἐν χει-
ρόβολον τῆ τρέχοντος αἵματος ἐκ τῆς πληγῆς,
καὶ ρίψας αὐτὸ πρὸς τὸν Οὐρανὸν ἐφώνησε. ,, κορέ-
θητι γαλιλαῖε γενίπικας,, καὶ ἔπως βοῶν ἐξέψυξεν
αἰθλίας.

Ἡ ἐπισημονική σύλλογος ἔχει ἐξ αὐτῆς μερικῆς
λόγους δὲ φέρει ἐπισολὰς, ἐξόχως τὴν πρὸς τὸν
μέγαν Βασιλεῖον. Προσέτι ἐν ἐγχειρίδιον, ἔ ἢ ἐπι-

τὸ λατινικὸν πρὸς ἐκκλησιαστικὰς ἰσοειογράφας, τὸν Σωκράτιν, Σαζόμβρον, Θεωδώριτον ἢ ἄλλας.

Ἐπιφάνιος πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν ἔτει φκ. Μέγας σινήγορος ὑπῆρχε τῆς ἐν Χαλκηδῶνι συνόδου, ἢ τῶν ἱερῶν πρακτικῶν αὐτῆς ἐξόχως τῶν κατὰ τῆς αἰρετικῆς Εὐτυχῆς, ὃν κατέπεινε ἐπὶ φεικτῶ ἀναθέματι ἢ ἱερά σύλλογος ἐκείνη. Ἐχομῆ ἐν τῆ ἀξιοτάτῃ ἀρχιερέως τέτρ μερικὰς ἐπιστολάς πλήρεις πνύματος ἢ δ'υλωττίας.

Ἀππιανὸς Ἀλεξανδρὸς διαβόητος ἰσοεικός· σώζεται εἰ μέρος μόνον τῆ πολυμαθεῖς συγγράμματος αὐτῆ περὶ ῥωμάνων.

Ἀπολλόδωρος ἐξ ἀθηνῶν διάσημος γραμματικὸς, μαθητὴς τῆ Ἀριστάρχου· ἔχομῆ παρ' αὐτῆ τὴν βιβλιοθήκην τῶν θεῶν, διαμοιρασθέντων εἰς τέρα βιβλία· σύγγραμμα ἀφέλιμον δια τὴν μυθολογικὴν ἐπίγνωσιν.

Ἀπολλόδωρος ἐξ Ἀθηνῶν ἔξοχος ζωγράφος, περὶ τὰ τῆ χρωματισμῆ, ἢ τὴν ἐφάρμοσιν τῶν μερῶν.

Ἀμφιλόχιος ἅγιος ἐπίσκοπος Ἰκονίης μέγας ὑπερασπιστὴς λόγῳ ἢ γραμματικῆς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως· σώζονται ἐξ αὐτῆ μερικαὶ ὁμιλίαι πλήρεις μαθησεως ἢ ἀποδεικτικῆς δυνάμεως. ἀπεδήμησε πρὸς Κύριον ἐν ἔτει φγδ.

Ἀναστάσιος σιναΐτης ὁ χρηματίσας ἢ πατριάρχης Ἀντιοχείας ἐν ἔτει φξά. σώζονται ἐξ αὐτῆ πολλὰ παρωφέλιμα ποιήματα· πέδνηκεν ἐν ἔτει φγδ.

Δωρόθεος Ἀββάς πολυμαθέστατος κατὰ τὸ ἔτος φξ'. εἶναι εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῶν πατέρων πολλὰ ὁμιλία

ἐκκλησιαστικῆς διατάξεως ἐτυπώθησαν ἐν Παρισίοις ἐν ἔτει 1638. Τὴν μνήμην αὐτῆ ἐορτάζει ἡ ἀνατολικὴ ἐκκλησία εἰς τὰς 4 τῆ φάρμακείας μηνός ἀπεδήμησε πρὸς Κύριον εἰς τὰς φιλί. ἐπὶ Θεοδοσίῃ τῆ μικρῆ. Παμμακάρι Θεόφρων ἕτος, ὃν εὗρεν ὡς ἄλλον ἐωσφόρον ἡ ἐκκλησία, ταῖς τῶν λόγων αὐτῆ ἀσραπαῖς λαμπρωμένη, ἕτως ἀνυψοῖ αὐτὸν ἡ Θεολόγος ἐκκλησία.

Ἡσύχιος ὁ περὶφανέστερος τῶν παλαιῶν γραμματικῶν, καὶ τῶν Ἐφεζῆς παρ' ἡμῖν σωζομένων ἔχομεν ἐν τῶν ποιημάτων αὐτῆ ἐν λεξιμὸν ἑλληνικὸν τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν κείσιν τῆ ἐλλογίμα Κασαβίνε εἶναι τὸ ἀκρεβέστερον τὸ ἐπισημονικώτερον καὶ χρησιμώτερον τῶν παλαιῶν τῆ αὐτῆ εἶδος συγγραμμάτων. Οὗ Ὁχρηβέλιος ἐξέδωκε πῆτε τῆ λεξικῆ μίαν ἀρίστην ἔκδοσιν, ἐν ἔτει αχξή. εἰς δὲ μὲν σημειώσεων ἀλλὰ πλέον ἔξοχον εἶναι κατὰ τὴς συνικίας Ἰωάννε τῆ Αλβέρτε, ἐκδ. ἐν τῷ αψμς. ἔτει, διηρημένον εἰς δύο τόμους, εἰς φύλλα ἀκέραια.

Εὐάγειος ὁ χολασμὸς, ἕτως ἐποιομαζόμενος, διότι ἐπηνγγέλετο τὴν δικαιοσύνην, ἦτοι νομοδιδασκαλίαν, καὶ ὀνομάζοντο τότε χολασμοὶ (ὅσοι ὑπεραπίζοντο τὰ δίκαια τῶν κεισολόγων) ἐγεννήθη εἰς πόρον τῆς μικρῆς Ἀσίας καλέμενον ἐπιφανεία. Ἐξ αὐτῆ ἔχομεν τὴν περίφημον ἐκκλησιαστικὴν ἰσοεῖαν ἔργον ἀξιοτήμητον, καὶ πάσης ἐπιευρώσεως ἀπὸ αὐτῆ τὴν ἰσοεῖαν ὄχι ἀδιάφορον, εἶναι καὶ ἄλλα φιλοπονήματα τῆ Εὐαγείας γνωστὰ τῆ συλλόγῳ τῶν πολυμαθῶν, καὶ εἰς μεγάλην τιμὴν. καθὼς καὶ παρὰ τῶν τῆς Ἀνατολῆς αυτοκρατορῶν βλαβήθη ὁ συγγραφεὺς περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλου.

Εὐλόγιος

ρολτικῆ καὶ κανονικῆ) ὁ συγγραφεὺς κατὰ τὸν φῶτιον
εἶναι σαφὴς καὶ γλαφυρὸς εἰς τὸ ὕφος κ.

Ἰωάννης ὁ τῆς κλίμακος συγγραφεὺς ἅγιος, ὁ καὶ
χολασμὸς, καὶ σιναιτικῆς ἐπικαλεθεὶς ἐγγενήθη.
εἰς τὴν παλαισίνην ἐξ ἐλλήνων γεννητῶν πρὸς τὸ
ἔτος φηγ. δεκατεσσάρων ἐτῶν ὧν ἐδιοικῆσε πρὸς Ἱε-
ρομονάχης τῆ μοναστηρίῳ τῆ σινᾶ ὄρους, εἰς τὸ ὁποῖον
ὄρος σῶον καὶ ἀνελλειπὲς δέξεται καὶ Προσκυ-
εῖται τὸ ἅγιον λείψανον τῆς μεγαλομάρτυρος παν-
σόφου καὶ πανδφήμου Αἰκατεζίνης τῆς παρθένου·
ἔχει ἡ πολιτεία τῶν ἐπιστημόνων εὐ βιβλίον αὐ-
τῆ ἐπιγραφόμενον κλίμαξ συνδεμένη μετὰ τειάκον-
τα βαθμίδας εἰς τιμὴν τῆ μοναδικῆ βίης, καὶ ὁ
δηγίαν τῶν μοναχῶν δεχά τὴν ἀπόλαυσιν τῆς αἰωνίης
ζωῆς. τὸ β. μέρος ἐπιγράφεται ἡ ἐπιστολή πρὸς
τὸν ποιμένα φιλοπόνημα τῆτο, τὸ ὁποῖον ἔδωκεν εἰς
τὸν Ἰωάννην τὸ ὄνομα τῆς κλίμακος. Παρομοία σύν-
δεσις δὲν δέξεται εἰς τινὰ συγγραφεὶα ἐκκλησια-
στικὴ φαίνεται δεχά τὴν ὑπεροχὴν αὐτῆς, ὅτι θνη-
τῆ ἀνθρώπου χεεὶ δὲν ἐσιώθησε τὸ βιβλίον, καθὼς
ὁμολογεῖσιν ἀπαθῶς οἱ ἀναγινώσκοντες καὶ συνιέντες
αὐτὸ. Πολλὰ μεταφράσεις δέξονται τῆ συγ-
γράμματος, ἡ δὲ γαλλικὴ τῆ κυεῖς Αῤριάλδου Δαν-
δύλη ὁμῶ μετὰ τὸν βίον. τῆ ἁγίῳ ὑπερβαίνει πᾶσαν
ἄλλω κατὰ τὴν εἰλικρινῆ μαρτυρίαν τῶν αὐτῶν
λατίνων μεταφρασῶν· ἰύθισεν ὁ πατὴρ ἔτος ἐπὶ
Ἰησῆ τῆ μικρῆ, ἐν ἔπει φ. ἡ δὲ μνήμη αὐτῆ
τελεῖται τῆ λ. τῆ μαρτίῳ μινός.

Ἰωάννης ἅγιος ἐπονομαθεὶς ἐλήμων δεχά τὸ πολὺ
αὐλάγχθος αὐτῆ καὶ συμπάθειαν πρὸς πρὸς ἐνδεεῖς·
κύπειος τὸ γένος, ἐχρημάτισεν χεδὸν ἐν ἔτεσι χ.
Πατριάρχης Αἰλεξάνδρειας, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἡρα-
κλεῖς.

ΑΪΩΝ Ζ΄.

Γωσήφ ἅγιος ὁ ὑμνογράφος ἐπιλιθεὶς ἔτι δὲ τὴν
 τὴν μεγάλῃ ποσότητι ἑξαίσιων ὑμνωδῶν πᾶς ὁ-
 ποίας συνέγραψεν ὁ ἅγιος (β) μὲ νοήματα ὑψηλά,
 καὶ βαθύαν μάθησιν τῶν θείων γραφῶν, ἕως τῆ
 ἀειδμῆ τε. πᾶς ὁποῖος ὕμνος ἦτοι ᾠδᾶς, μεταχει-
 εῖζεται ἢ γραικορροσική καθολική καὶ ἀποστολική ἐκ-
 κλησία χαρμοσύνης ἐν ταῖς Ἱεροτελεσίαις αὐτῆς,
 μὲν μεγάλης κατανύξεως τῆ χειροῦμα λαῶ, ὧντας
 τὸ περιεσώτερον μέρος τῶν τῆ ἁγίῃ μελωδιῶν σω-
 θεῶν εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς Θεωόντης ἡμῶν
 Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ τῆ μονογενῆς
 ἡς αὐτῆς Κυεῖς καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
 Πολλὰ ὑπέμεινεν ὁ ὅσιος ἔπος, ἀπὸ τῆς διώκτας
 τῶν

(β) Ἐκτὸς τῆ ἁγίῃ ὑμνογράφος τῆς, καὶ τῆ Ἱερωτάτης
 ποιητῆ τῶν ἀναστασίμων μελωδιῶν Γωάννης τῆ Δαμα-
 σκηνῆ, περὶ ἧ κατωτέρω ρηθῆσεται καὶ ἄλλοι ὑμνω-
 δοὶ ἀδοξάσθησαν εἰς κάθε ἐποχὴν τῆ χειρισανῆ ἔτης,
 οἵτινες μὲ πνδματικὰ ἄσματα ἐσόλισαν τὴν ἐκκλησίαν
 τῆ Χριστοῦ, ἀπὸ τὰ ὁποῖα θερμανόμενοι οἱ πιστοὶ προ-
 σρέχουσιν τῆς πόδας τῆ Θεωόντης ζῆκντες συγχάρισιν
 τῶν παραπτωμάτων καὶ ἔλεος, διὰ τὴν ἀπόλαυσιν τῶν
 θείων ἐπαγγελιῶν. Εἶναι δὲ ἔτσι οἱ τῆ θυγατρὶ
 Σιών τὸν πνδματικὸν αὐτῶν πλῆτον προσενέγκαντες.

Ὁ ὅσιος ῥωμανὸς ὁ μελωδός, ποιητῆς τῶν κον-
 τακίων, σωθεὶς ἐν ἔτει υψ'. ἡ δὲ μνήμη αὐτῆ ἐν
 τῆ ἀ. τῆ ὀκτωμβεῖς μηνός.

ἄλλα ἁεφόρων ὑποθέσεων, τὰ ὅποια ὁ πατήρ Κομπάσης ἔδωκεν εἰς τύπον μῦθου σχολίων. Τέτις τῆ ἀγίης ἢ ἀπολεθρία ψάλλεται τῇ ἰβ'. τῆ αὐγέσης, ἀν κῆ ἢ μνήμη αὐτῆ εἶναι ἐν γ'.

Καλλίνικος ἐξ ἡλυσπόλεως ἐφόρητις τῆ γραμμικῆ Πυρός (γ) τὸ ὅποιοι Κωνσταντῖνος ὁ Παγωνάτος μετεχειρίσθη μὲ τελεσφορίαν ἐν τῇ ναυμαχίᾳ κατὰ τῶν σαρακηνῶν.

Γωάννης δοξόπατρος, διδασκαλία καὶ χρυσοθεῖα περιφανής. Συνέγραψε πολλὰ ποιήματα, ἀλλὰ ἐπὶ τὸ βιβλίον τῆ Ἑρμογένους περὶ ὀρέσεως ἐξεχειρίσθη. Εἶναι ὅμως ἐκ τῶν συγγραμμάτων αὐτῆ τὰ περισσότερα ἀνέκδοτα.

Παῦλος ὁ αἰγινήτης μέγας Γατροσοφιστής, ἄφησε μίαν σύνοψιν φυσιολογικῶν περὶ τῶν συγγραμμάτων τῆ Γαλινῆ, καὶ ἄλλα πολλὰ ἐδικάτης γεγραμμένα μὲ σαφέςατον ὕφος ἑλληνισμῶ, καὶ ἀναγκαῖα ὁμῶ εἰς ὅσους ἐπαγγέλλονται τὴν θεραπευτικὴν τέχνην.

Γωάννης Δαμασκηνὸς ἅγιος Ἱερομόναχος ἐν τῇ μονῇ τῆ ἀγίης Σάββα, διδάσκαλος καὶ σεπτὸς θεολόγος τῆς ἐκκλησίας παιδαγωγός. Ὁ ἀντίπαλος τῶν ἑχτρῶν

(γ) Βαλτέρνιος ἐν τῷ ἰα. βιβλίῳ περὶ τῶν τῆ πολέμου διδάσκει τὸν τρόπον νὰ ἐτοιμάσῃ τις τὴν ἑλπίω τῆ προλεγομένης πυρός. Λοιπὸν ἀπίθανον εἶναι νὰ ἔλαβον τότε τὴν ἀρχὴν τὰ Πυροπολέοντα Πλοῖα, τὰ ὅποια κοινῶς λέγονται μπερλότα ὅθεν καὶ ἢ μηχανὴ αὐτῆ δὲν εἶναι νέα ἔτε ἢ κατασκευεῖν εἰς τῆς πωρεῖς Πυροτέχνας.

τῆς ἐκκλησίας ψαλμωδίαν, ἣτις παρακινεῖ τὸν αὐ-
θραπὸν εἰς ἀγαθίασιν ψυχῆς καὶ σιωπειβίῳ, καὶ
λέγεται αὐτὴ ἡ ψαλμωδία ἰταλισί Κάντο φέρμο,
καὶ Κάντο Γρηγοριάνο.

Γρηγόριος ἀκραγαντίων ἅγιος ἐπίσκοπος, καὶ
μέγας συνήγορος τῆς δόγματος τῆς πίστεως. αὐτὸς
ἔγραψε μὲ μεγάλην δύναμιν κατὰ πᾶν αἰρεσιάρχῶν
τῆς καιρῆς ἐκείνης, ὅθεν ἡ ἐκκλησία ὑπερυψοῖ τὸ ὄνομά της
τῇ κγ. τῆ νοεμβρεῖς μηνὸς μὲ τροπάεια καὶ αἰτίφω-
να προσαρμόζοντα τῇ ἀξίωσιν καὶ ἀρετῇ αὐτῆς. ἔτος
ἤκμασεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰασηνιανῆς τῆς ῥινότμητος.

ΑΪΩΝ Η΄.

Γερμανὸς ἅγιος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως,
Γεράρχης καὶ πατὴρ τῆς ἐκκλησίας. Ἀντεσάθη μὲ
ζῆλον τῷ αὐτοκράτορι Λέοντι Ἰσαύρω τῷ Εἰκονο-
κλάσῃ, ἀπὸ τὸν ὁποῖον καὶ ἐξορίσθη τῆς θρόνου σαλ-
θεῖς εἰς μακρὰν ἐξορίαν, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ ἀπῆλ-
θεν εἰς τὴν ἄλλω ζωῇ κατὰ τὸ ἔτος ψλ. μαῖς
ιβ. εἰς τὴν ὁποίαν ἡμέραν καὶ ἡ μνήμη αὐτῆς ἐκτε-
λεῖται. Ἡ ἀεισοκρατία τῶν πεπαιδευμένων ἔχει ἐξ
αὐτῆς πόλλα συγγράμματα πλήρη ζωρότητος καὶ
ἀληθῆς σοφίας, σερεῶς καὶ ἀξιωματικῆς μὲ τὰ ὁ-
ποῖα ὁ ἅγιος κατέφλεξε τῶν ἀσέων πῆς Γλώσσας,
διαδέχμενος πῆς πιστοῖς δόγματι σωφάπτικα πρὸς τὸ
ὀρθοτομεῖν τὸ μέγα μυστήριον τῆς Εἰσεβείας.

Ἀγαθίας σχολαστικὸς ἐκ τῆς Μυείνης ἰσορικός
(τῆς ὁποῖας ἡ μαρτυρία προσετέθη ἐν τῷ περὶ
Σαλμονέως πυροτεχνίτῃς θετταλῆς) τὰ συγγράμμα-
τά της μετεφράσθησαν εἰς τὸ Γαλλικὸν παρὰ τῆς Προέ-
δρου Κοσσίν. Γεώργιος

είπονται μερικά συγγράμματα, ἡ δὲ Γερά μὴ-
μη αὐτῆ ἐπιτελεῖται τῇ ἰά τῆ μαρτίῃ μινός.

Ταράσιος πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, συνε-
κρότησε τὴν ἐβδόμην οἰκουμενικὴν σύνοδον, περὶ ἧς
ἀνώθεν κατὰ τὸ ἔτος ψπζ'. εἰς ὑπεράσπισιν τῆς τι-
μῆς ἀληθείας εἰς τὰς Γεράς εἰκόνας τῆ Χρυσῆ τῆς
δεωοίνης ἡμῶν Θεοτόκῃ, καὶ πάντων τῶν ἁγίων καὶ
ἀγγέλων ἐπὶ τῆς Εὐσεβεΐας αυτοκρατορίας Εἰ-
ρήνης συζύγῃ χήρας Λέοντος τῆ τετάρτῃ, καὶ μητρὸς
τῆ Κωνσταντίνῃ τῆ Πορφυρογενίτῃ ἐπισκοπῶντος ἐν
ράμῃ Ἀδριανῆ ἁ. ἔτος ὁ ἅγιος ἐποίμανε τὴν ἐκ-
κλησίαν τῆ ὁγδοῦς αἰῶνος. Εἰς τὸν τόμον τῶν συνό-
δων δεύσεται μία ἐπιστολὴ αὐτῆ πρὸς τὸν ρηθού-
τα Ἀδριανόν, προέχουσα πᾶσαν ἄλλην, εἰς τὴν
ὁποίαν θεωρεῖται τῆ πατριάρχῃ τῆς ἁγίας ζηλω-
τῆ τῆς εὐσεβεΐας καὶ τῆ ὀρθῆς δόξατος, ἡ με-
γάλη μάθησις, καὶ ἡ ἀρετὴ. Ἐκτός τῆς εἰρημῆς
ἐπιστο-

λήμ ἀφ' ἧ ἔχει ὑποτίξη τὴν παλαισίνην μὲ
χῆμα ὑποκείσεως ἢ εἰς ἄλλος· καὶ ἐζητήσῃ
διδύς τὸ ἐβραϊκὸν γένος νὰ μάθῃ τὸν τόπον, ἐν ᾧ
ἔχει κτιοῦν ὁ ναὸς τῆ Σολομώντος, προσάξας ὅτι
καὶ ἐκεῖνὰ οἰκοδομητῆ παρόμοιον εἰς ἀφιέρωσιν τῆ
Μαάμεθ, ἰδὼν αὐτὰ ὁ Σωφρόνιος ἐβόησεν, ὡ ἀλη-
θῶς ἐστὶν ἔτος τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, τὸ ρη-
θού ἤα Δανιὴλ, καὶ παρὰ τῆ Κυεῖς ἡμῶν βεβαιω-
θού ἐν τῷ κατὰ Ματθ. Εὐαγγ. αὐτῆ· νέυσει θεῖα
δού ἐγγίξε τὸν ἅγιον τάφον· καὶ μὴ χρόνῃ δύν
τῆς διοικήσεως αὐτῆ τέθνηκεν εἰς τὰς χμῖε τῆ σω-
τηεῖς ἔτος

σλικῶν σωματοφυλάκων. Πρέσβυς ἀπεστάλη εἰς τὴν Βασιλέα Περσῶν. Εἶτα ἀρχιγραμματεὺς γέγονε τῆς πολιτείας ὁ Βάρδας τὸν ἐβίασε νὰ δεχθῆ τὸ πατριαρχικὸν ἀξίωμα καὶ ἐχειροτονήθη κοινῇ ψήφῳ ἐν τῇ ἐκ. τῆ μινὸς ὀκτωμβρίαι, ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ 58 ὠνζ'.

Ἡ χειροτονίατε ὑποβεβαιώθη ἐν τῇ συγκροτηθείσῃ ἐν Κωνσταντινουπόλει συνόδῳ ὑπὸ τῆ ἐπισκοπῶν καὶ ποιμῶν τῆς ἐκκλησίας περὶ τὸ ἔτος ὠζα' εἰς τὴν ὁποίαν σύνοδον καὶ οἱ σωτρέςαντες λιγῶτοι
τῆ

κλίτωτε καὶ τοῖς προκρίτοις τῶν ἐπαρχικῶν ἐν τῇ Μαγναύρα τῆ αυτοκρατορικῆ Παλατίαι ἀνεγνώθη ὁ προεπιτεθεὶς ὅρος εἰς ἐπίσκοπον πάντων, καὶ μὴ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῆ ἐπερωτηθέντες οἱ Πατέρες καὶ οἱ ἀποκρισάριοι τῆ θρόνου τῆς ῥώμης, εἰὰ κατὰ σὺνέσειν κοινῶς ἐξεφανήθη ὁ ὅρος, ἐβόησαν ὁμῶ πάντες. « ἕως ἡμεῖς πιστοῦμεν ἕτω φρονεῖμεν. » καὶ πάντες συναινέσαντες συνέγραψαν.

Εἶτα ὑπέβαλλον τῷ ἀναθέματι πρὸς εἰκομόχους, ἐξόχως τὸν Θεόδωρον, Ἐφέσε, Σισίνιον Πέργας, Τριανάρον ἐξόχον τῶν μισοθεῶν. σὺ τοῖς συγκαθέδροις αὐτῶν καὶ ἕως οἱ ἅγιοι πατέρες ἐκείνοι, ἔνδοιοι ζηλωταὶ καὶ ἀφιλοπροσωποὶ τῶν τῆ Θεῶ δικαιομάτων, σὺ τοῖς ἄσεβεστάτοις αυτοκράτορσι ἔδωκαν τελείαν εἰρήνην τῇ ἐκκλησίαι. Ταῦτα πάντα δεῖσονται γεγραμμένα πιστῶς ἐν τῷ β' γινώσκῃ τῶν τῶν σινοδῶν, καὶ ὑποβεβαιωμένα μετὰ μαρτυριῶν ἀληθεῶν ἐν ταῖς ἐνακοπιετηγείαισι καὶ πιστοῦταις τῶν ἐκ τῆ Μαγδεμβέργαι.

ὁποίας ὅλας ὁ φώτιος ἰὼ καλῶς γυμνασμένος. Πρὸ πάντων δὲ ἐπαινῆται ὡς πολῦτιμος θησαυρὸς ἢ βιβλιοθήκη αὐτῆς, σιδερένη ἐκ χιλίων καὶ ἑπέκεια βιβλίων πασῶν τῶν ἐπισημῶν, ἔτι καὶ ἁφύρων γλωσσῶν. Σύγγραμμα τῆςτο ὡς ἀληθῶς ἐν ᾧ ὁ φώτιος δίδει τὴν γνώμην καὶ ποιεῖ κείσιν περὶ ἐνὸς μεγάλου ἀειθροῦ συγγραφέως παλαιῶν καὶ ἰσάτων τῶν ὁποίων πολλὰ ἀξιόλογα ἀποκόμματα ἀναφέρει, καὶ πολλῶν τῶν αὐτῶν συγγραφέων ἔλλειψιν ἀναπληροῖ μετὰ τὸ ἴδιον τὸ νόημα, μετὰ τὸ ὕφος αὐτῶν καὶ μετὰ τὴν φράσιν τῆς συγγραφῆς, τὸ ὁποῖον εἶναι θαυμαστὸν ὁμοῦ καὶ ἄξιον παρατηρήσεως ἀπὸ καθεστὸς ἀνδρῶν ἡστεινοσῶν ἀξιόσημος.

Τὸ τεῦχος αὐτὸ τῆς φωτίς τὸ ὁποῖον καλεῖται καὶ μυειόβιβλος καὶ νομοκάνων εἶναι τῷ ὄντι ἐκεῖνο, ὅπῃ ἔδωκε φῶς εἰς τὰς περισσοτέρας τῶν φιλομάσων ἐφημερίδας, καθὼς μαρτυρεῖ τὸ καθολικὸν σῶμα τῶν εἰδημόνων, χωρὶς τῆς πᾶσι παιδαγωγίας τὸ πλήρωμα τῶν πεπαιδευμένων ἠθέλε εἶναι ἰσχυρότερον πολλῶν ὧν ὑπερτερεῖ τῶν ὁσημέραι ἁφύων σῶσεων· διὸ καὶ ὑπὸ πάντων προτιμᾶται ὁ ἐπισημονικός κανὼν αὐτὸς ὑπὲρ τῆς ἐπιτελειότητος αὐτῆς.

Ἄλλως ἠθέλει εἶναι πολὺ ὄφελος εἰὰ τινὰς τῶν πεπαιδευμένων ἠθέλει ἐκδώσῃ εἰς φῶς ὅλα τὰ συγγράμματα τῆς φωτίς, ἀπὸ τῶν ὁποῖα τὰ περισσότερα μένουσιν χειρόγραφα, ἄξια ἀναγκαίας ἐκδόσεως τύπῃ ἵνα ἀπολαύσωσιν οἱ ἐλλόγιμοι τῆς φωτισμῆς ἐκείνης ὅπῃ τῆς λείπῃσιν· καὶ εἶναι τὰ συγγράμματα αὐτὰ ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐλληνισμῆς μέχρι τῆς ἐποχῆς τῆς φωτίς.

Πᾶσαι αἱ ἐπιστολαὶ τῆς σοφῆς ἀρχιποίμενος τῆς σὺ ταῖς σιδ. τῆς μεγάλου βασιλεῖς μετεγλωττίσθησαν εἰς

σκινος ἔτος ἐν τῇ ἡσῶ Χαλκίδος τῇ ια. τῆ νοεμ-
βείας ὡς. σάζονται ἐξ αὐτῶ λόγοι ἐπιστολαί, καὶ
ἄλλα συγγράμματα.

Ἀναστάσιος Βιβλιοθηκᾶριος τῆς ἐν Ρώμῃ Βατι-
καῖης βιβλιοθήκης. Ἄνθρωπος πολυμαθὴς αὐτὸς καὶ φιλα-
λίτης εἰς τὰ τῆς ἰσορίας. ἦτον παρὼν ἐν τῇ ὀγδοῇ
οἰκουμενικῇ συνόδῳ συγκροτηθείσῃ κατὰ τὸ ἔτος ὡςδ.
ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ Βασιλέως τῆ Μακεδονίας.
Ἄλλοι θέλουσι τῶν ἐκκλησιαστικῶν συγγραφέων, ὅτι
τὰ ἔργα ἢ ἁγία αὐτῆ συνόδου εἰς τὴν ὡπ. προε-
δρέοντος ἐν αὐτῇ φωτίε τῆ ἱερωσύνης. Αὐτῆς τῆς
συνόδου τὰ πρακτικά καὶ τὴν κανόνα μεταφράσεν ὁ
Ἀναστάσιος (β) ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸν εἰς τὴν τῶν λατί-
νων διάλεκτον. Εἶτα συνέγραψε τὸν βίον τῆς Ρώμης
ἐπισκόπων, καὶ ἄλλα συγγράμματα ἐπωφελεῖ.

Εὐθύμιος

(β) Εἰ μόνον συνεπτόμεθα περὶ τῆς ἡ. συνόδου,
λέγει ὁ βιβλιοθηκᾶριος ἐν Σέργιῳ (σελ. λγ. εκδ.
ἐν ἔτει αψκ.) ὅτι ὁ Σέργιος ἔχ' ὑπεγράψατο αὐ-
τῷ, εἰ καὶ πανηγυρίδι καὶ πληρυσίας συνελεύ-
σεως πατριαρχῶν, αυτοκεφάλων ποιμένων, τειῶν
ράμης λιγύτων, καὶ λοιπῶν ἐπισκόπων, τῶ ἀειθ-
μῶ περίεβ τῶν ἑξακοσίων, ἐπειδὴ περιεπλέχθη-
σαν ἐν αὐτῇ κατὰ τὰς πράξεις (γράφει ὁ Ἀναστά-
σιος) τεία κεφάλαια ἔξω τῆς συνδικισμένης συνου-
κῆς τάξεως. Ἀλλὰ ὁ συγγραφεὺς ἔτος ἐναυτιῶται,
ὡς δοκεῖ, εἰς ἐκείνα ὅπῃ ὁ ἴδιος γράφει εἰς τὸν
βίον Ἰωάννου τῆ ζ'. ἐκεῖ ὅπῃ λέγει ῥητῶς, ὅ ἔχ'
ὑπέγραψεν ὁ Σέργιος καθάπερ οἱ λοιποὶ τῶν συνε-
ελθόντων εἰς τὴν ἡ. οἰκουμενικὴν συνόδον, διότι
ἦσαν

Ἐκκλησιολογικῶν ὑποθέσεων κρίσκονται πεφυλαγμένα ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ πολλάκις ἐπαινεθῆναι τῶν πατέρων.

Νικηφόρος χαρτοφύλαξ συγγραφεὺς τῆς ἐνάτης αἰῶνος. Σώζονται πολλὰ ἀποκλάσματα αὐτῆς εἰς τὴν εἰρημῶν βιβλιοθήκῃ τῶν πατέρων εἰς τὴν συλλογὴν τῆς ἀποδοχαικῆς ἕως ἐπονομαζομένης γραμμορωμαῆς.

ΑΪΩΝ Γ΄.

Συμεὼν μεταφραστὴς συγγραφεὺς τῶν βίων τῶν ἁγίων τῆς ἐκκλησίας ἐγεννήθη εἰς Κωνσταντινέπολιν, ὅπως ἐπηγγέλθη τὰς πλέον περιβλέπτους ἀξίας ἐνεκεν τῆς αὐτῆς προκοπῆς καὶ γενεαλογίας. Εὐχρημάτισεν ἀρχιγραμματεὺς Λέοντος τῆς σοφῆς, καὶ Κωνσταντίνου τῆς πορφυρογεννήτου ἢ αὐτῆς. Ἐκαλέσθη μεταφραστὴς, ἐπειδὴ ἔγραφεν εἰς τὰ συγγράμματά τε μὲ ὕψος, δλακεχυμῶρον καὶ νομῶρον.

Οἰκουμενίος πρόκριτος συγγραφεὺς τῆς δεκάτης αἰῶνος. Εἶναι ἐξ αὐτῆς μερικὰ ὑπομνήματα εἰς τὰς πράξεις τῶν ἀποστόλων, εἰς τὴν ἐπιστολὴν τῆς ἁγίας Γαλιῆς, καὶ ἄλλας τῆς αὐτῆς ὕλης τετυπωμένα ἐν Παρισίοις ἐν ἔτει αχλὰ, εἰς δύο τόμους εἰς φύλλον ἑλληνιστὶ καὶ λατινιστὶ

Μεθόδιος

Ὁ ἕτερος ἐπικαλεῖται μέγας δλα τὰ μεγάλα κατορθώματα αὐτῆς, καὶ τὴν σοφίαν ἐπεδήμησε πρὸς Κύριον ἐπὶ Λέοντος τῆς μεγάλης, ἐν ἔτει υἱέ. ἢ δὲ μνήμη αὐτῆς τελεῖται Γανναρῆς ἢ. ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας.

Γρηγόριος Δεκαπόλιτης ὁ ἀκμάσας ἐπὶ Λέοντος Ἀρμενίου. Ἡ ἐκκλησία εὐορτάζει τὴν μνήμην τῆς ἡ. π. ἀπειρίας σου τῷ ὁσίῳ Ἰωάννῃ μαθητῇ αὐτοῦ. Τῆς ἀγίας π. π. σώζονται πολλὰ συγγράμματα, τὰ ὁποῖα εἶδεις μετέφρασεν ἄλλοι τῶνδε εἰς ἄλλω διάλεκτον.

Ἀννα Κομνηνὴ θυγάτηρ Ἀλεξίου Κομνηνοῦ π. π. πρεσβυτέρη κυρία περὶφανής, ἔχει τὴν μεγάλην μάθησιν καὶ τὸ πνεῦμα τῆς βασιλείας π. π. πατρός τῆς, καὶ ἤρξατο γράφειν περὶ αὐτῆς ἐκ π. π. ἀπὸ ἄλλοι π. π. ἀρίθ., ἕως τῆς ὁποίας ἰσορίας ὁ Δεκαγγῆς ἔδωκε μίαν ἐκδοσιν κεισομημῶν με πολυμαθεστάτας σημειώσεις. καὶ μ. ταῦτα τὴν ἐμεταγλώττισεν εἰς τὸ γαλλικὸν ὁ κύριος. Κασίν.

Γρηγόριος ἅγιος ἐπίσκοπος ἀκραγαυτίνων, ὁ ἀκμάσας ἐν ἔτει φιά. ἐπὶ Ἰεζυριανῶν ρινοτμήτης, ὁ ὀλοθρομένης τῶν αἰρέσεων ἢ κοίμησις αὐτοῦ τῇ κ. ν. νεμβρῆς τὸ ὄνομα κατὰ λάθος δὲν ἐγράφθη εἰς τὸν ζ. αἰῶνα, καὶ ἂς ἦναι συγγνώμη.

Εὐθύμιος ὁ Ζυγαβανὸς πεπαιδευμένος μοναχὸς ἐκ τῆς τάξεως π. π. ἀγίας Βασιλείας. Ἐγράφη κατὰ αἰρέσεων πῶμα θεολογικώτατον, καὶ ἐπέγραψεν αὐτὸ πανοπλία, ἔδωκεν εἰς φῶς ὑπομνήματα λίαν ἐπαινετὰ εἰς π. π. σαβιδικῆς ψαλμῆς, εἰς τὰ Εὐαγγέλια, καὶ ἄλλα ἀξιοπρεπῆ συγγράμματα.

Μιχαὴλ Κιρβλάγιος πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἀνὴρ πολυμαθέστατος. Τρεῖς ἐπιστολαὶ σώζονται ἐξ αὐτοῦ καλῶς συνδεμέναι. καὶ γραφικῶς ἀποδεικτικαὶ κατὰ τῶν νεοτερισμάτων, ὑπότινων φιλοπαράχων μᾶλλον εἰπεῖν σασιασῶν, εἰσφερομένων εἰς τὰς ἐκκλησίας.

ὁ Νικήτας ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Νικαίαν τῆς Βιθυνίας, καὶ οὐκ ἀπέθανεν εἰς τὴν α.σ.σ. Μία ἰσορροπία αὐτῶν, ἣτις ἀρχεται ἐκ τῆς ἑβδ. α.ρ. ἄχει τὴν α.σ.σ. εἶναι εἰς μεγάλην τιμὴν. Καὶ ἐν φιλοπόνημα τῶν ἰδίων περὶ ὀρθοδόξου πίστεως σὺν ἄλλοις ὠφελιμότητος συγγράμμασι, καὶ ὁποῖα αὐτὸς ἐσώθησε μετὰ τὴν ἐκ Πόλεως Κωνσταντίνου εἰς Βιθυνίαν μετακινήσιν αὐτῶν, εἶναι ἓνας πολύτιμος θησαυρός.

Κωνσταντῖνος Μανασῆς ἰσορροπὸς τῆς β.β. πέντε αἰώνος. Ἐχόμενον ἐξ αὐτῶν τὴν ἐπιτομὴν τῆς παγκοσμίου ἰσορροπίας (καθολικῆς) εἰς εἴχους συνδεσμῶν. Ἔργον θαυμάσιον, ὃ δὲ αὐτῆς ἀγὼν ὑπέρμετρος.

Εὐστάθιος πεπαιδευμένος ἐπίσκοπος Θεσσαλονίκης. Ἀκμάσας ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἐμμανουὴλ Ἀλεξίου, καὶ Ἀνδρονίκου Κομνηνῶν, περιέλειτος γραμματικός. Συνέγραψε διάσημα ὑπομνήματα εἰς τὸν Διονύσιον τὸν γεωγράφον. Ἀποδίδεται ὁμοίως εἰς αὐτὸν ἡ μυθιστορία τῶν Ἰσμελίων καὶ Ἰσμελίας. Τὰ ἀνωτέρω συγγράμματα ἐτυπώθησαν εἰς τὴν Ρώμην ἐκ ἑτέρας α.τ.μ. καὶ ζητῶνται παρὰ τῶν δημοσίων βιβλιοθηκῶν μὲ ἀπειρὴν τιμὴν, διότι ὑπερβῆναι τῶν αὐτῶν συγγραμμάτων.

Ἰωάννης Τζέτζης, ποιητὴς κριτικός καὶ γραμματικός, ἐκ γενετῆς Βυζαντινὸς πεπαιδευμένος εἰς τὰς ἐλθόμενας ἐπιστήμας, εἰς τὴν ἑλληνικὴν διάλεκτον, ἐξόχως εἰς τὴν μαθηματικὴν καὶ θεολογίαν. Τὸ μνημονικόν τε ἦτον θαυμάσιον, ἵξασεν ἐκ εἴδους ὅλην σχεδὸν τὴν ἀγίαν γραφὴν. Τὰ συγγράμματά τε μεγάλας ἐπαινεῖται ὑπὸ τῶν ἀξιωματικῶν ἀνδρῶν, καὶ αἱ ἀλλογενεῖαι εἰς τὸν ὄμιρον εἶναι ἀφιερωμέναι εἰς τὴν Εἰρήνην, συζυγον τῶν αὐτοκράτορος Μανουὴλ Κομνηνῶν. Ὅσα ἔγραψεν ὅλα τύποις ἐδόθησαν ἐν Παρισίοις.

καθαρτικῶν Γαμάτων μελίχων (ἦτοι γλυκῶν ἐλαφρῶν). (γ)

Νικηφόρος Γρηγόριος ἰσοεὶκὸς καὶ βιβλιοθηκᾶριος τῆς μεγάλης ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκκλησίας. Σώζεται αὐτῷ ἡ ἰσοεὶα τῶν συμβεβηκότων ἐκ τῷ αδ'. ἔπρὸς ἄχει τῷ ατμά, τῆς χάριτος. Ἡ καλιπτέρα ἐκδοσις τῷ ποιῆτε συγγράμματος εἶναι τῆς Λεῖβρε, καὶ ἑλληνισί καὶ λατινισί τετυπωμένη κατὰ τὸ ἔτος αψε.

Ματθαῖος ὁ Βλάσαρης, Γερομόναχος τῆς τάξεως τῷ ἁγίῳ Βασιλείῳ. Εἶναι συγγραφεὺς εὐκλεινέστατος μιᾶς συλλογῆς ἐκκλησιαστικῶν διαταγῶν:

Γεώργιος γεμισός, ἐπικαλεσθεὶς Πλάτωνος ἔχει τὸ πλατωνικὸν λέγειν καὶ φιλοσοφεῖν αὐτῷ, ὡς εἶδεις ἄλλος περὶ τῷ αἰῶνος τῆς χάριτος· τέλειος καὶ εἰς τὰς μαθηματικὰς ἐπιστήμας, καὶ εἰς τὴν ἰσοεὶαν.

Οὗτος ἐγενήθη εἰς Κωνσταντινουπόλιν, καὶ ἦν προσφιλεὶς ὑπὲρ πάντα ἄλλον τοῖς μεγιστάνοις τῆς βασιλικῆς αὐλῆς, καὶ τῷ αὐτοκράτορι αὐτῷ. Οἱ σωματῶντες ἐν τῇ λεγομένῃ Φλωρεντινῇ ματαίᾳ σινώδω (ε) καὶ αὐτὸς ὁ Εὐγένιος δ'. πάπας, ἐξέστησαν
ἔχει

(γ) Σημειωτέον ἐνταῦθα, ὅτι πρὸς τὸ τέλος τῷ παρόντος αἰῶνος γγ'. (ασού) ὁ οἶκος Ἀρσείας ἤρξατο βασιλεύειν ἐν τῇ Γερμανίᾳ μετὰ τὴν ἐκλογὴν Ρόδολφου Κόμπετος τῷ Χαποβέργου, πρῶτος Ἰμπεράτωρ Ἀρσείας, βασιλεύωντος εἰς τὰς Γαλλίας Φιλίππου τῷ Τολμπεῖ, ὅστις ἀπὸ τῆς ἀσού. ἀνόμι εἶχε ἔλαβε τῇ Λεῖγγιον δ'. τὸν πατέρα του.

(ε) Πρόσεχε ὀρθόδοξε, ὅστις εἶσαι τέκνον τῆς ἀνατολικῆς

μον ὑπόμνημα περὶ τῶν Μαγικῶν Χρισμῶν τῆ Ζω-
ροάστρε (α) καὶ ἕν βιβλίον ἔτι περὶ τῶν διαφορῶν
Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους μετ' ἄλλα συγγράμματα
ἀξιόλογα.

ΑἴΩ'Ν ΙΕ΄.

ὄρον τῆς ἐνώσεως· καὶ τέλος πάντων ὁ μέγας ἐκ-
κλησιάρχης, ὅστις ἐξέδωκε τόμον περὶ πασῶν τῶν
πράξεων, καὶ συμβεβηκότων ἐν τῇ συνόδῳ μετ' ἀν-
ειβесаίτης ἐπαρριθμύσεως.

(α) Εἰκεῖνο ὅπερ ἀνέκει ἄρα τὸν πειριβόντον φι-
λόσοφον τῆς ἀρχαιότητος Ζωροάστρον γράφει ὁ Γεμι-
σὸς· ἔτος ὑπῆρχε Βασιλεὺς τῶν Βασιλιανῶν, καὶ
ἀπειθήσατο μεγάλῳ φήμῳ πρὸς τῆς Πέρσας, εἰς
τῆς ὁποίας αὐτὸς ἐδωκε νόμους περὶ ἄσεβείας. τι-
νὲς τὸν θελοῦσι ἀρχαιότερον τῆ Ἀβραάμ, καὶ ἄλλοι
σύγχρονον Δαρείῳ δευτέρῳ τῆ Καμβύσης, καὶ ἄλλοι
τέλος πάντων διορίζουσι πολλὰς Ζωροάστρε· ἔτος
περὶ δὲ γράφει ὁ Γεμισὸς ἡμᾶσιν μεταξὺ εἰς τῆς
Πέρσας πρὸ τῆ Πλάτωνος, καὶ εἰσήγαγον εἰς τὰ
ἔθνη ἐκεῖνα τὴν ἀσθεδίαν τῆς ἄσεβείας καὶ διαφορῶν
ἐπισημῶν, ἧς κορυφαῖος τῶν μάγων, καὶ τῶν σοφῶν,
περὶ ὧν ἡ ἰσοεῖα διηγῆται.

Ὁ Ζωροάστρε ἐδιαρῆσε δύο βασιλικὰς ἀρχάς,
τὴν μίαν ἔλεγεν ἁρομάζην, ἦγεν τῆ ἀγαθῆ, τὴν
ἄλλην ἐκάλετο ἀειμάνην, ἦτοι τῆ κακῆ, καὶ εἰς τὴν
ἀρχὴν ἐδίδασκον, ὅτι οἱ ἄνθρωποι χρεωστῆσι
σέβας καὶ πίσιν. Ἐδίδαξον ἔτι εἰς τῆς Πέρσας νὰ
λατρεύουσι τὴν θεότητα ὑπὸ τῷ συμβόλῳ τῆ πυ-
ρὸς, ὅθεν ἐδιάταξε νὰ δευτηρηθῇ πῦρ αἰδίως ἄσ-
βεσον

Χαφόρων ὑποθέσεων, καὶ ἐτυπώθησαν εἰς τὴν ρώ-
μην ὅπως καὶ ἀπέθανον εἰς τὰς αὐτὰς.

Δημήτριος Χαλκοκονδύλης ἐκ τῆς Κωνσταντι-
πόλεως, ἀνὴρ πολυμαθὴς καὶ ἀπελθὼν εἰς Ἰταλίαν,
ἐδίδαξεν εἰς Χαφόρος πολιτείας αὐτῆς τὰς ἐπιση-
μας. Σωεγράφη μίαν ἑλληνικὴν γραμματικὴν ἀξιό-
παινον, καὶ ἐτελείωσε τὸ κοινὸν χρέος ἐκ Μεδιολά-
νοις περὶ τὸ ἔτος αφίγ.

Βησσαρίων Νικαίας ἀρχιεπίσκοπος τραπεζέντιος.
Μετὰ τὸν αὐτοκράτορα Γεωργίου Παλαιολόγον ἦλθεν εἰς
τὴν Φλωρεντινὴν σύνοδον, ἣτις ἤρξατο τὰς πρώτας
πράξεις αὐτῆς εἰς Φερράριαν. Εὐγένιος ὁ Πάπας
(δ) περὶ ἧ ἀνωθεν, ἐκλεξεν αὐτὸν καρδινάλιον
κατὰ τὸ ἔτος αὐλθ'. ἔνθα ἔμεινεν εἰς τὴν ρώμην,
ὅπως ἡ ἀξιοσύνη τε τόσοι ἦσαν γνωστὴ καὶ περιβλεπτος
εἰς

(δ) Εὐγένιος ὁ κληθεὶς πρότερον Γαβριήλ κον-
δολμήμιος, υἱὸς τῆς Ἀγγελικῆς κονδολμητικῆς ἀγενῆς
ἐκ τῆς Βενετίας. Ἐχρημάτισε ἐπίσκοπος τῆς Σιή-
νης, ἔπειτα καρδινάλιος εἰς αὐτήν. ἔπαρσάθη εἰς τὴν
σύνοδον τῆς Κωνσταντίας. Ἐκλέχθη πάπας μετὰ
τὸν θάνατον Μαρτίνου τῆς ε'. τῆς γ'. μηνὸς μαρτίου ἔτει
αὐλά. ἔτος κατ' ἀρχὰς ἐβεβαίωσε τὴν ἐν βασιλείᾳ
σύνοδον. εἰς ὅλας τὰς πράξεις αὐτῆς· ἀλλὰ μετὰ τὸν
θάνατον τῆς Ἰμπεράτορος Σιγισμούνδου δὲν ἔλαβε δυ-
σκολίαν να τὴν ἐκφωνήσῃ ἄκυρον ὅλα τὰ τέληα.
Οἱ πατέρες τῆς συνόδου τὸν ἐκάθησαν τῶ ἔτει αὐλθ'.
καὶ αὐτ' αὐτῶ ἐκλεξάν πάπαν Ἀμυδαῖον ἢ δῆνα
τῆς Σαβωτίας, ὅστις ἐπῆρε τὸ ὄνομα φηλιζ ε'. ὁ Εὐ-
γένιος τέθεικεν εἰς τὰς αὐμθ'.

Τὰ αὐτὰ ρητέα περὶ Ἰωάνη καὶ Χρυσολοῦ εἰς τὴν
 καὶ Ἐμμανὴλ Χρυσολοῦ ὅσις ἐχρημάτισε καθά-
 περ ὁ θεὸς καὶ ἀργετικός πρὸς τὴν λατίναν. ἕως
 ὑπέρωτος ὁ μαθητὴς ἐν Ἰταλίᾳ τῆ ἐλληνικῆ
 διάλεκτον, ἵτις ἡμελίθη σὺ ταῖς λοιπαῖς ἐπιστή-
 μασι ἐν ὁμοίᾳ χροίῳ ἐπτακοσίων, κα-
 θὼς φανερώσει ἡ ἰσορροπία τῶν ἐποχῶν ἐκείνων ἵφα-
 νομένη ὑπὸ φιλαληθιστῶν συγγραφέων Γάλλων τε
 καὶ Βορείων, ὑπερτίμων, μεγάλης ἐλλογιμότητος καὶ
 εὐλιπειείας.

Οἱ Ἰωάνη

Βεγγιστὰς ἐκλεχθεὶς ἀποκράτωρ Γερμανίας εἰς τὴν
 αὐτὴν ἐπρόσαξεν ὅτι νὰ σωμαχθῆ σινόδος ἐν Κων-
 σταντία τῆς Ελβετίας (σβίτζερας) ὅθεν νὰ σβίσον
 τὸ παρόλεθρον χίσμα τῶν τριῶν παπικῶν κεφα-
 λῶν ὅπερ ἐπάραττε τὴν ἀλλάγην τῆς δυτικῆς
 ἐκκλησίας.

Ἡ σινόδος ἤρξατο τὴν πρῶτην αὐτῆς εἰς τὴν
 αὐτὴν τῆ ἐ. καὶ νοεμβρίου μηνός, καὶ ἔχε ὅθεν πρὸς
 κειτον αὐτῆς Ἰωάνη καὶ καὶ προσάττω τὴν ῥηθὴν
 Σιγισμῦνδον, καὶ ζητεῖ ὅθεν νὰ λάβῃ τέλος τὸ
 χίσμα καὶ ἐκκλησιῶν, καὶ πειγνίπαν προαπι-
 στῶν, ὅτι ὁ πρόεδρος ῥηθὴς Ἰωάνη σὺ ταῖς ἄλ-
 λοις καθολικοῖς ποιμέσι τῶν ῥωμαϊκῶν λαῶν, Βενε-
 δίκτω γ'. Γεγορεῖς ἱβ'. νὰ κάμωσι παραίτησιν καὶ
 παπικῶν θρόνων.

Οἱ Ἰωάνη καταβλεῖ εἰς τὸ δίκαιον ζήτημα τῆς
 σινόδου, ὅμως ἔτις, ὅταν δηλαδὴ καὶ οἱ συμπα-
 ρίζοντες αὐτῶ ποιήσωσιν ὡσαύτως. Ἀπὸ τὸ ἄλλο
 μέρος μετανοήσας εἰς τὸν λόγον ὅπερ ἔδωκεν εἰς τὴν
 ἐκείνην

α. 3. Αἱ προσωπικαὶ παρατηρήσεις ὡς πρὸς τὸ ὑποκείμενον· περὶ ἧ οὗτος ὁ λόγος.

β. Τέσσαρες ἐπιστολαὶ τῆ Γραεῖνς Βερωνίνης· ἢ μὲν πρὸς τὸν Ἐμμανὴλ Διδάθυνομην, αἱ δὲ τρεῖς ἀποβλέπουσιν τὸ αὐτὸ ὑποκείμενον.

γ.

Οὗ Βενέδικτος δὲ ἀνὴρ Ἰχυρογυμῶν, καὶ πεισματικὸς δὲ ἐθέλησε νὰ ὑπανέσθῃ τῆς συνόδου ἅχει τῆς πελαταίας καὶ ἀναπνοῆς· καὶ ἀπελθὼν εἰς εὐκασίον τῆς Ἰωαννίας ἐπικαλέσμενον πενίσκολα, ἐδῶ μὲν ὀλίγας καρδιναλίους τῆς αἰρέσεώς τε ἔθηκε τὸν ἀντιπαπικὸν θρόνον, ἐναντίον εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς συνόδου, καὶ πρὸς ἀμεταβλήτους κανόνας τῆς ἐκκλησίας.

Ἀποθανόντος αὐτοῦ ὑπὸ τῆ ἀρχῆς τῆς συνόδου ἐκείνης, οἱ παράσιτοι οὕτως ἐκλέγουσιν ἀντιπάπαν, Κλήμεντα τὸν ἱ. Ἰωαννῶν, ἀντιμαχόμενον κατὰ πάντα τῷ προηγουμένῳ ἀρχιερεὶ ὑπὸ τῆς συνόδου ὡς κατωτέρω.

Οἱ συναχθέντες ἐν Κωνσταντία μὴ δυναμένοι ἄλλοτι πράξαι κατὰ τῆ Βενέδικτου, ἢ καὶ τῆ διαδόχου καὶ τῶν ὁπαδῶν αὐτῶν, ἐκδιύοντες πρὸς πάσης ἀρχιερατικῆς ὑπεργίας, καὶ βάλλοντες αὐτοὺς ὑπὸ τῷ ἀναθεματί ὡς ἀποστάτας καὶ φανεροὺς αἰρετικούς ἐκλέγουσιν πάπαν, ἵνα μὴ μείνῃ ἡ ἐκκλησία χωρὶς κεφαλῆς (ὡς πρὸς πρὸς ἀντιμαχομένης ἀπειθειασμένης τῇ ἀθανάτῳ αὐτῆς κεφαλῇ) Μαρτίνον ἑ. εἰς πρὸς αὐτοὺς. ὅσις ὀνομάζετο πρὸ τῆς εὐλογίας ὄδου κολλόνα, καὶ ἐνταυτῷ λυέται ἡ σύνοδος κατὰ τὸ ἔτος αὐτοῦ. ἀπειλίαις καὶ ἀφ' ἧ κατέκεινε τὰ σφάλματά

τῆ

Μάρκος Εὐγενικός, ἢ Εὐγένιος ἐξ Ἐφέσου ἀφ' ἧς
παρέδωκεν ἐν τῇ ἀνατολῇ τὴν ῥητορικὴν σὺν ἄλλαις
ἐπισήμαις, ἐψηφίσθη ἀρχιεπίσκοπος Ἐφέσου, καὶ
ἀπεσάλθη εἰς τὴν συνόδον τῆς Φλωρεντίας ἐκ μέ-
ρους τῶν Πατριάρχων καὶ πολλῶν ἐπισκόπων ἀνατο-
λῆς, προσφέρων τὴν ἀξίαν ἐπισήμης ἐξάρχης.

Οὗτος ἐπεκράτησε μὲν μεγάλῃ ἰσχύν, καὶ ἐτράνωσεν
ἀνδρειοφρόνως τὰ δίκαια τῶν ἀνατολικῶν καὶ πρὸς ὄρθε
δόγματος αὐτῶν, κατέναντι πολυαῤῥίδμων ἀντι-
λεγόντων, καὶ σωτρεζάντων, ἀπὸ καθέ μέρους τῆς
δύσεως ὅσα νὰ τὸ ἀποσβύσωσιν ἐκ τῆς κοινωρίας
τῶν πιστῶν. Ἀλλ' ὁ Ἐφέσεσ ὑπερασπίδθη αὐτὸ μὲν
ἀγχινοίαν, μὲν σαθερότητα, μὲν ἐπιδεξιότητα, καὶ
λαμπρὰς μαρτυρίας γραφῶν καὶ Πατέρων, εἰς τὸσον
ὅπως ὁ Εὐγένιος ὁ πάπας σὺν τοῖς Ἰχυροῖς ὀπαδοῖς
αὐτῶν καὶ χολαστικοῖς θεολόγοις, μῆτε μὲν εὐνοχαι-
ρίας, μῆτε μὲν πλεσιοδώρες ὑποχέσεις ἐδυνήθη
ποτέ νὰ καταφέρῃ τὸν Ἐφέσεσ νὰ ὑπογράψῃ τὸν κώ-
δικα τῆς συνόδου ἐπιγραφόμενον ὡς θεόπισμα ἐνώ-
σεως ὡς ἐπειδὴ ἢ αὐτῶν συνείδησις, καὶ ἢ ἀξία ἐξάρ-
χης ἐκ ἐσυγχωρῆσεν αὐτῷ (καθὼς ὁ ἴδιος γράφει
εἰς τὴν δικαιολόγον διήγησιν τῶν ὑπ' αὐτῶν πραχ-
θέντων ἐν τῇ συνόδῳ) νὰ συγκαταβῇ εἰς τοιαύτῳ
ἀπέλειαν (θ).

Σάζοντα

(θ) Ὁ Μάρκος Ἐφέσεσ ἐπιστρέψας εἰς Κωνσταν-
τινέπολιν, ὁ λαὸς ἐσασίασε κατὰ τῶν σωτρεζάντων
εἰς τὴν συνόδον τῆς Φλωρεντίας, διόπερ συνεκροτή-
θη ἀντισυνόδος εἰς τὴν βασιλεύσαν (ἣτις ἐχάκει
ὑπῆρχεν ὑπὸ ῥωμαίων αυτοκρατόρων ὡς λαλιθεῖσα)

καὶ

καὶ εἰς αὐτὸ τὸ Παρίσιον ἀκόμι, ὅπως τέρψηκε περὶ
τὸ ἔτος αὐτῆ. λίαν ἐπαινέμενος παρά πάντων.

Μιχαὴλ γλυκῆς ἰσορικός τῷ αὐτῷ αἰῶνος. Ἐγ-
ραψε ἀπὸ κτίσεως κόσμου μέχρι Ἀλεξίου τῆ Κομ-
νηνῆ, ἐσωθήσε καὶ ἓνα ἀειδμὸν ἐπιστολῶν πολυ-
μαθεστάτων.

Λεόντιος Πιλάτος διδάσκαλος τῷ Πετράρχῃ καὶ
τῷ Βωβικαίῃ, εἰς τὸν ὁποῖον τόσον οἱ κατοικοῦντες τὰς
τόπας τῆς Ἰταλίας, ὅσον καὶ τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν
τῆς δύσεως χρεωστῆσι, καθάπερ καὶ εἰς τὰς ἄλλας
σοφῆς Ἑλλήνας τὴν ἐξωάσαν τῶν γραμμάτων καὶ
τῆς φιλομαθίας ἦιον χαλκηδόνιος ὁ Λεόντιος, ἔζη
πρὸς τῶν μέσῳ τῷ 11. αἰῶνος, περὶ δὲ ἡ ἰσορική
ἐπαρρίθμησις. Τέρψηκεν εἰς τὸ θαλάσσιον ταξίδιον
τῷ ἀδριατικῷ Πελάγῃ, ἐπιστρέφων ἀπὸ τῆς Κων-
σταντινέπολις εἰς Ἰταλίαν μετὰ μίαν μεγάλην πο-
σότητα χειρογραμμάτων.

Θεόδωρος Γαζῆς περίφημος συγγραφεὺς τῷ αὐ-
τῷ αἰῶνος, γέννημα Θεσσαλονίκης. Διέβη εἰς τὴν
Ἰταλίαν μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως,
καὶ ἔμαθε ποῦτον ἐκ βάθους τὴν λατινικὴν διάλεκ-
τον, ὥστε ἀπέδειξεν εἰς τὰς αὐτὰς λατίνους τὸ ἀξιο-
ματικὸν καὶ τὸ ὠραῖον τῆς γλώττης τῶν.

Συνέδραμε καὶ αὐτὸς μετὰ τῆς συνομοίους τῆ τῆ παι-
δείας εἰς τὴν ἐν Ἰταλίᾳ ἀναζωπύρωσιν τῶν ἐπιση-
μῶν αἰτίνας εἶχον σβυθῆ καὶ εἰς τὰς χώρας αὐτῆς,
καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς Εὐρώπης. Μετέφρασε πρὸς
περισσότεραν ὠφέλειαν τῶν μαθητῶν τῆ εἰς λατινί-
δα διάλεκτον τὴν ἰσορίαν τῶν ζώων τῷ Ἀριστοτέ-
λης ἐκείνῳ τῷ Θεοφράστῃ περὶ τῶν φυτῶν, καὶ τὰς
ἀφορισμοὺς τῷ Ἰπποκράτῃ. Τὸ δὲ ὄνειρον τῷ Σκι-
πίωνος λατινιστῇ μετέφρασεν ἑλληνιστῇ. Ἐἴξτος πά-
πας

ῥώμη ἀνεξετάσως εἰς δικαιολογίαν καὶ τιμὴν τῆς
 ὑγιαίνουσας διδασκαλίας τῶν ἀνατολικῶν ἐλλήνων,
 ὁμολογούντων ἀπ' ἀρχῆς εἶτι διδάσκει καὶ κηρύττει
 τὸ σύμβολον τῆς πίστεως, ἐν πνεύματι ἀληθείας
 ἐξυφανθέν, παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων καὶ συνόδων,
 εἰς σωτηρίαν τῶν ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς ἀλη-
 θείας.

Ἰσαάκιος

λαῶ τῆς ῥώμης, ὅτι δέχεται καὶ σέβεται τὰς τέσ-
 σαρας οἰκουμενικὰς συνόδους, καθὼς σέβεται τὰ τέσ-
 σαρα Εὐαγγελία, καὶ προσάπτει εἰς τὴν αὐτὴν ἐπι-
 σολλῶ λέγων, ὅτι αὐτὸς προσφέρει τὸ αὐτὸ σέβας,
 καὶ ἀποδίδει τὴν αὐτὴν τιμὴν καὶ ὑπακοὴν εἰς τὰ
 θεασίσματα παρὰ τῆς πέμπτης οἰκουμενικῆς συνόδου,
 ἧτις ἐπανηγυρίσθη εἰς Κωνσταντινέπολιν τῷ ἔτει
 φϛγ'. (553).

Προσέτι γράφει ἐν ἐκείναις ταῖς ἰδίαις ἑράϊς,
 εἰς τὰς ἐπισκόπους τῆς ἰσραίας νὰ δεχθῶσι τὴν ἐ-
 χάτην συνόδον ταύτην, ὡς ἁγίαν οἰκουμενικὴν, καὶ
 τὰς προσκαλεῖ εἰς ῥώμην ὅλα νὰ γήσῃ μίαν τοπι-
 κὴν συνόδον πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἀνωθεν οἰκουμε-
 νικῆς συνόδου. Εὐρήσεις δὲ ταῦτα πάντα εἰς τὴν
 σελίδι: υδ'. τῆ ἰα' τόμου τῶν συνόδων.

Τετάρηοντα ἐπτὰ γενικαὶ συνόδοι ἔγιναν εἰς τὸ
 Παρίσιον τῆς Φραντζας ἀπὸ τῆς τμ'. (340) σωτη-
 εἰς ἔκτος καὶ κἀτω, καὶ ὅλαι ἐκήρυξαν τὰ αὐτὰ, κα-
 θὼς καὶ τῆς ῥώμης καὶ Γρηγορεῖς τῆ μεγάλης συνὸς
 Ἰερρινοῖς Ἐπισκόποις.

Δώδεκα ἐν ῥαβείῃ ἐκηρύχθησαν ὑπὸ διαφόρων
 ῥώμης ἐπισκόπων, καὶ αὐτοκράτορσιν ὡς γράφει ὁ ἐ-
 τόμος ἐν τῇ ιβ'. σελίδι.

Πληθός

Χαλείου, ὅπερ μετέφρασεν εἰς τὸ λατινικὸν τῷ
 φυσικῷ καὶ ἡθικῷ τῷ Ἀριστοτέλει μετ' ἄλλα συγ-
 γράμματα ἐπισήμων ἑλλήνων ἀνδρῶν, πῶς ὅποια ἔ-
 δωκεν εἰς φῶς ἐπὶ τῆς ἐπιπρατείας Κοσίμου δὲ
 Μεδίκου, ἀντάρχου Ἐτρυαίας. Ὁ Ἀργυρόπελος τέ-
 θνηκεν ἐν ρώμῃ ἐβδομηκονταετῆς περὶ τὸ ἔτος
 αὐτοῦ (1474).

Τέλος τῆς γ'. μέρας.

ΤΜΗΜΑ Δ.

Περὶ Τωρινῶν Ἑλλήνων βιβλιοφιλοσόφων ἐν πά-
ση παιδείᾳ καὶ ἐπισήμῃ, ἐπὶ τῷ αἰῶνος τῆς νῦν
Δεσποτείας τῶν Οὐθωμανῶν, φωτισαίτων ἐν παντὶ
εἶδει λόγου πολλῆς τῶν ἐν σκότει ἀμειρίας κατὰ βί-
βλῳτων.

ΑΐΩΝ ΙΣΤ΄.

Αἰκολοθία τῷ χριστιανικῷ ἔτις.

Ἐκ τῷ ἀφ' (1500) ἔτις, ἄχει τῷ ἡμετέρῳ αἰῶνος
ἐπαρριθμῶνται ἀνδρες ἐπισήμονες.

Γεώργιος Τραπεζέντιος,
Δημήτριος Χαλκοκονδύλης,
Βησσαρίων Νικαίας,
Ἐμμανὴλ Χρυσολωρᾶς,
Γωάννης Χρυσολωρᾶς,
Δημήτριος Χρυσολωρᾶς,
Μάρκος Ἐφέσσος,
Δῆκας Κωνσταντινουπόλεως,
Ἀνδρόνικος Θεσσαλονικεύς,
Λεόντιος Πιλᾶτος,

Θεόδωρος

Εξ ὧν πάντων φαίνεται ὅτι ὁ Μαργάριος νὰ ἦτον εἰς τῶν ἀείρων ποιητῶν τῆ καιρῶν (α)

Γιώσηππος Μελέτιος περίφημος φιλόσοφος, Γάτρος καὶ μαθηματικός ἐφορετής τῶν ἐφημερίδων καὶ πινάκων· ἔτος πρὸς τιμὴν καὶ ὀφειλόμενον σέβας Γρηγοεῖς γ. πάπα Ρώμης ἐπωνόμασεν αὐτὸς Γρηγοριανὸς. Ἐν τῆς ὁποίας ἐποχῆς ἔπειτα τὸ μινολόγιον λατινικὸν ἔλαβε τὴν ὀνομασίαν καλεστέριον Γρηγοριανὸν· ὁ Μελέτιος ἐν τῷ γυμνασίῳ τῆ Παταβίαι

(α) Ἐνδεκα χρόνος ὕπερον ἀπὸ τὸν θάνατον τῆ Μαργωνίαι, ἀνταρχεῖντος ἐν γερμανίᾳ Φερδινανδῶ β. ἀρχιδουκὸς Ἀυστρίας, ἑξαδέλφου τῆ Ματθίαι, ὅσις ἐν νέος ἐδιοίκησε τὰς Φιανδρας, βασιλεύοντες ἐν Κωνσταντινῶπολει Μωάμεθ γ. Ἄναψεν ἡ πολυχρόνιος, ἀπηνὴς μάχη πίσεως, ρηθῆσαι κοινῶς μάχη τῶν τελειόντα ἐτῶν, ἡ ὁποία εἶχε λάβη τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τὸ βασιλεῖον τῆς Βοεμίας, τὸ ὁποῖον ἠρνήθη νὰ γνωρίσῃ τὸν Φερδινανδὸν δ'α Βασιλέα, καὶ ἔκλεξαν αὐτ' αὐτῆ Φεδερεῖγον ἐ τὸν Παλατιῖνον.

Οὗτος ἐσέφθη βασιλεὺς εἰς Πράγαν ἐν ἔτει αχί. (1620) καὶ μετὰ τὸ νὰ ἐχαλάσθη εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν ἀπὸ τὸ ἰμπεριάλικον στρατόμα, ἐβιάσθη νὰ φύγῃ παρατῶν τὰ πάντα. Τῆτο τὸ ἀντιμαχόμενον μέρος (λέγω οἱ προτεσάται ὀπαδοὶ τῆ Λεθέραι) ἀδυνάτησε παλὺ εἰς τὴν Βοεμίαν. Οἱ Φεδερεῖγος ἐσερήθη ἀκόμι τῆ ἐλλεκτοράτῃ αὐτῆ, καὶ ἀνεχώρησε εἰς τὴν Ὁλλανδίαν, καὶ μετὰ δώδεκα χρόνος τῆς φυγῆς τῆ τέθνηκεν εἰς Μαγνυτίαν, ἐν ἔτει αχλβ. (1632) ἔνθεν οἱ προτεσάται (Λεθιροκαλβινισαί)

νά βάλῃ ὄρος εἰς μερικὰς ὑποθέσεις τῆς Θεολογίας.
 Τέθεικεν ἐν ρώμῃ ἐν ἔτει αχκά. (1621) καὶ
 ἄφησεν ἔξω ἀπὸ διάφορα συγγράμματα διεφόρων
 ὑποθέσεων ἐν βιβλίον δίγλωσσον (λατινικὸν καὶ
 ἑλληνικὸν) περὶ συμφωνίας ἀμφοτέρων τῶν ἐκκλη-
 σιῶν ἐν τῇ χρήσει τῶν ἐπιτὰ μυστηρίων.

Ἰωάννης Ἀνδρέας Λάσκαρις ἀνὴρ πεπαιδευμένος
 ἐν πάσῃ ἐπιστήμῃ. Διέβη εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν
 ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑποδεχθεὶς ἀμφοῶς
 παρὰ Λαυρεντίου δὲ Μεδικῆ ἄρχοντος καὶ Δεκάνου
 τῆς Ἐτρεβίας, ἀπεστάλη δις ὑπ' αὐτῶ εἰς Κωνσταν-
 τινέπολιν ὑπὲρ ἀκριβοῦς ἀναζητήσεως ἑλληνικῶν χει-
 ρογράφων. Ἐπιστρέψας δὲ ὁ βασιλεὺς Γαλλίας Λο-
 ῦγγης δωδέκατος τὸν ἔκλεξε μέλος τῆς ἀκαδημίας
 τῶν Παρισίων, καὶ σέλλων αὐτὸν ὡς Πρέσβιου εἰς
 τὴν Βενετίαν τῷ ἔτει αφεέ. (1525) ἔλαβεν ἀπὸ
 τοῦ Δέκα καὶ καιρῶ ἐκείνου μεγάλας τιμὰς· ἴσπερον
 ἀπὸ δέκα χρόνου ὁ Καρδινάλιος Ἰωάννης δὲ Μεδικῆ
 προχειροθεῖς πάπας ὑπὸ τὸ ὄνομα Λέοντος ι. ὁ
 Λάσκαρις παλαῖος καὶ φίλος ἐπῆγεν εἰς ρώμην διὰ
 νὰ τὸν εὔρη, καὶ ἐκεῖ λαμβάνει τὴν ἐπισκοπίαν τῆς
 Φροντισιανῆς τῶν ἀνατολικῶν (β) πάλιν ἐπέστρεψεν
 εἰς τὰς Γαλλίας διὰ ὑποθέσεις πολιτικάς, καὶ ἐρ-
 χόμενος εἰς τὴν ρώμην καὶ τὴν πρεσβείαν τὴν ἐκ
 κα

(β) Οὗτος ὁ πάπας εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος
 ἐξέλεψε τὴν πραγματικὴν σιμνημοσύνην. Βασιλεὺς
 οντος, εἰς τὰς Γαλλίας Λοδοβίκος ιβ'. καὶ αὐτοκράτορ
 ος ἐν Γερμανίᾳ Φραγκίσκος α'.

(γ) Εἰς

Εἰς αἶδιον μνήμῃ αὐτῆ καὶ τῶν κατορθωμάτων, καὶ εἰς ἀντάλλαγμα τῶν λειτουργιῶν ἢ τῆ τύπῃ Γερουσία ἤγειρε δι' αὐτὸν πολυέξοδον τάφον ἀπὸ μάρμαρα ἐκλεκτὰ μὲ μίαν ἐπιτάφιον ἐπιγραφὴν ἐπάξιον τῷ ἀνδρὶ. Οἱ Καρδινάλιοι Βέμβος, καὶ ἄλλοι δὺλεῖς ἄνδρες τῆ καρῆ ἐκείνῃ ὑπῆρχον μαθηταὶ αὐτῆ.

Α Γ Ω Ν Ι Ζ'.

Γωάννης Βαπτιστῆς κατωμουεῖτης διάσημος κερτικὸς. Παρέδωκεν ἡμῖν μερικὰ ἀξιόλογα χειρόγραφα. Αὐτὸς φανερῶν εἰς ἓνα τῆ ἐγχειρίδιον δὺφωῶς συμπεμμένον τὸν Κερκυραῖον Ἀρχιδιὸν περιπεσόντα εἰς τὸ φρόνημα τῆ Καλβίνῃ, ὡς πρὸς τὴν θεωρίαν τῶν μισησιῶν.

Κύριλλος

τὰς αὐτῆς σινελόσεις τῆ 17. τῆ δεκεμβρεῖς μηνὸς τῆ ρηθ' αὐτὸς ἔτεσ ἐν Τελεσίτῳ κατὰ τῆ Λαθίνας, Ζεγγλίε τῆ Καλβίνῃ, καὶ ἄλλ' τὴν ἀναμόρφωσιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς διαγωγῆς καὶ τῶν ἡθῶν.

Ἡ συνὸδος βεβαιωθεῖσα παρὰ τῆ ρηθ' αὐτὸς πάπα μὲ μίαν βῆλλαν, ἐκδιδομένη εἰς ῥώμῃ τῆ κς'. (26) τῆ Γανναεῖς ἔτει αφξδ'. (1564) πολλοὶ ὅμως δὺ τὴν ἐδέχθησαν καθολικοὶ ῥωμαῖοι καὶ ἔξ αὐτῶν βασιλεῖς, οἱ ὁποῖοι δὺ ἐσυγκατέειδον εἰς τὰ θεωρίσματα τῆς συνὸδος συμπεπλεγμένα μὲ ποιαύτας σοφιστικὰς λέξεις, καὶ ἀντιφάσεις τὰς ὁποίας ὁ ἑρμηνεύτης ἄλλ' γὰρ τὰς σαφηνήσῃ, πρέπει γὰρ ἔχει σίδηρον ὅμοιον τῷ τῆ Ἀλεξάνδρου ξίφει.

(δ)

τὸ διασπείρη ἀνάμεσα εἰς τὰς γραικὰς μὲ τὴν εὐγλωτ-
 τον Διπέθειαν, μὲ τὴν ὁποίαν ἦτον κερκομημένος, ἀλλ' οἱ ὀρθόδοξοι σφοδρῶς αὐτεσάφησαν εἰς αὐτὸν,
 καὶ ἐκλέξαντες συνέδρον ἐν Κωνσταντινῶν πόλει, ἥτις
 ἀναγινώσκουσα τὰ παρ' αὐτῶν δυσσεβῆ συγγράμματα,
 γέμοντα τῶν δογμάτων τῶν προτεσαντισμῶν, κατέκρι-
 νεν αὐτὸν, καὶ τὰ δογματιοδύτα παρ' αὐτῶν, καὶ
 ὡς ἀμετανόητον ἀμφὶ τῶν φρονιμάτων αὐτῶν ἐξεμά-
 κρινεν αὐτὸν, πόρρω τῆς κοινωρίας τῶν ὀρθοδόξων,
 κατὰ τὸ ἔτος αχρη (1658) παραδῶσα καὶ τὰ γε-
 γραμμένα

τεχνουργία, ἣν εἶχον μηχανοδῆ κατὰ τῶν λιθινα-
 νῶν. Ἐπειδὴ ὁ Λιθῆρος ἔμεινε κερκομημένος ἐννέα
 μῆνας εἰς τὸ κάστρον Βισπέρ εἰς τὴν Σαξωνίαν, βε-
 βαιωθεὶς ὑπὸ τῆς Ἰχυρᾶς ἐπιμελείας τῆ σαξονικῆ
 Δεωότης (Ἐλέκτορος). Μετὰ ταῦτα ἀνεφάνη Παρρη-
 σία κατέναντι τῶν ἐχθρῶν τῶν, καὶ μὲ ταῖς διμηγο-
 ραίαις τῶν εἰλκυσε μέγαλον ἀριθμὸν προσηλιτῶν, καὶ
 ἐξέσειρε μὲ τὰς διδασχὰς τῶν ἀπὸ τῆς κόλπης τῆς
 ῥωμαϊκῆς ἐξουσίας πολὺ ἀριθμὸν λαὸν τῆς Εὐρώπης.

Ἡ ἐπιθυμία μιᾶς φήμης ἀθανάτου ἐσάθη ἡ
 πρώτη αἰτία τῆς ἀναχωρήσεώς τῶν ἐκ τῆ κλήρης τῆς
 ῥώμης. Ἀνὴρ μεγαλόνης καὶ βαθείας πεδῆς, ἔγνω
 καλῶς τὴν κλίσειν καὶ τὸν σοχασμὸν τῶν Ἀλαμα-
 νῶν. Ὁ Θεὸς ἐδυνήθη μὲ φήμης νὰ καταστήσῃ τὸν
 λαὸν ἐκείνον καὶ πολλὰς ἀρχοντας ἀντιμαχομένους τῶν
 Πάπα καὶ τῶν κλήρων, λύωντας τὰς ἀνθρώπους ἀπὸ
 τῆς πλέον ἱερῆς δεσμῆς, καὶ τῆς ἐκκλησίας ἀκόμι,
 παρειαμῆς εἰς συνέδρον, ναὶ μὲν καὶ τῶν Χαλιῶν
 τῆς ὀτικῆς ἐξομολογήσεως.

Ἐσοχάθη

τὸν Κύριλλον ἐν τῷ ἔτει αχξζ'. (1667) ἔπραξε τὸ αὐτὸ τῆς ὁποίας συνόδου τὰ πρακτικὰ ἐπεβεβαιώθησαν ἐν ἑτέρᾳ συνόδῳ συγκροτηθείσῃ ἐν Γλασκῶ κατὰ τῶν φρονιμάτων τῆ Λεκάρου.

Λέων Α' Λάτιος Χῖος τὴν πατερίδα εἰς τῶν παιδομάχων ἀνδρῶν τῆ καιρῆ τῆ. Ἐχρημάτισε τοποτηρητὴς γενικὸς Ἀγγλῶν, φύλαξ τῆς Οὐατικανῆς βιβλιοθήκης ἐπὶ Ἀλεξάνδρου ἐβδόμου. Τέθνηκεν
ἐν

εἰς δύο διαλέκτους ἑλληνικὴν καὶ λατινικὴν, καὶ ὅστις εἶναι φιλόπονος καὶ φιλομαθὴς ἄς τὸ ἀναγνώσῃ νὰ μάθῃ τὰ τότε γενόμενα ἐν ἔτει (1483).

Ὁ Λεθῆρος ἐγενήθη εἰς τῆς αὐγῆ. καὶ ἀπέθανεν εἰς τῆς αἰμῆς. (1546) ἀφίνοντας μὲν τὸν θάνατόν τε κορυφαίως τῆ προτεστυτισμῆ τὸν Μελάδου, καὶ Βέκκρον οἵτινες εἰς τὴν σωέλδου (δίαιταν τῆς Ρ'ατισβῶνῆς, ἡ ὁποία σωεκροτήθη ἐν τῷ ἔτει αἰμῆ (1543) ὑπὸ τῆ βασιλείᾳ Καρόλου τῆ ε'. ἀπέθανον μερικὰ ἄρθρα τῆ διδασκαλίας, χωρὶς νὰ συγκατέβωσιν εἰς τὰ ζητηθέντα παρὰ τῆ ῥωμαϊκῆ θρόνου διὰ τὸ ὁποῖον ὁ Ἰμπεράτωρ ἐξέδωκε νέον θέσπισμα ὑπὸ τῆ ὀνομασίᾳ ἐν ὅσῳ (λατινισί interim) ἀφίνοντας τὸ ἐλάθερον τῆς σωειδίσεως εἰς τῆς Λεθῆραν ἐξω ἀπὸ τὸ δόγμα τῆ Λεθῆρος ἐξερεώθη εἰς τὴν Γινεῦραν ἡ αἵρεσις τῆ Καλβίνου, ὡς ἑαυτῆ καθέδρα. Ἡ ὁποία αἵρεσις μὲν ταῦτα εἰσήχθη εἰς τὸ Βρανδεμβούργον ὑπὸ Ἐλέντορος Ἰωάννου, καὶ τῆ Λεθῆρος εἰς Βρετανίαν ἀμποτε νὰ φωτίσῃ ὁ Θεὸς τῆς λαὸς νὰ γνωρίσωσι τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ ἐπιστρέψωσιν ἐκ τῆς πλάνης αὐτῶν.

ἐκ πολλῶν ἀνθέων τὸ γλυκὺ ὄλα' τὴν κατασιδαιῶ
 τῆς Μέλιτος. Εἰς τὴν τῶν πατέρων βιβλιοθήκην
 εἶναι ἓν φιλοπόνημα ἐδιδόντα, ἐπιγεγραμμένον ἔτσι.

» Κοινὸν τόπον πρὸς τὸ ἐσακολοθεῖν τὰς ἀρετὰς,
 καὶ ἀποφύγειν τὰς κακοεξίας. »

Μητροφάνης κριτόπυλος πρωτοῦγγελος τῆς με-
 γάλης ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκκλησίας. Ἐξάλθη
 παρὰ τῆς πατριάρχης Κυρίλλου εἰς Βρετανίαν (ἀγγ-
 γλίαν) ὄλα' τὰ πληρωθῆ ἀκρεβῶς περὶ τῆς κατα-
 στάσεως καὶ διδασκαλίας τῆς ἀγγλικανῆς ἐκκλησίας,
 ἔνθα ὄλαπεράσας εἰς Γερμανίαν, συνέγραψεν ἐκεῖ
 μίαν ὁμολογίαν πίσεως τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας,
 ἐν ἣ ὁ συγγραφεὺς ὀμιλεῖ καὶ ὡς κραταιὸς θεολό-
 γος, καὶ ὡς κριτικὸς ἐν ταύτῳ ἀπροσωπόληπτος.
 αὕτη ἡ ὁμολογία ἐτυπώθη ἐκ τῶ Χελμσαδ, ἀμφὶ
 τὸ ἔτος αχξά. (1661). ἑλληνιστὶ καὶ λατινιστὶ.

Α' Ι Ω' Ν ΙΑ'.

Ἀργεῦτης ὁ Χῖος, Γατρὸς φιλόσοφος περιπα-
 τητικὸς καὶ θεολόγος. Ἐνέδειξεν ἔτσι τεκμήρια τῆς
 ἀρυχώρου καὶ μεγάλης αὐτῆς μαθήσεως, καὶ παιδείας
 εἰς διάφορα ἀπαντήματα ἐκ τῶν ὁποίων ἦτον κερκο-
 σμημῆος, καθὼς φαίνεται ἀπὸ εἰς φιλοπόνημα αὐ-
 τῆς πετυπωμένον ἐν Λειψία τῆς Σαξωνίας περὶ ὀρ-
 θεδόξου πίσεως, ἐκτὸς ἄλλων χρησίμων συγγραμμά-
 των, ἅπερ συνεγράφατο περὶ Γατριῆς, τὸ ὁποῖον
 προσεῖε θαυμασμὸν εἰς τὸν ἀναγνώστην ὄλα' τὰ ἐκεῖ
 ἀποδεδειγμένα καὶ σέβας πρὸς τὸν συγγραφεῖα, σο-
 χαζὸς ὄμοιος ὁ κατ' εἰς τὰ πάμπολλα ῥητὰ τῆς ἀγίας
 γραφῆς,

περισσότερα ἐκκλησιαστικά. Οὗ δὲ τόμος αὐτῆ ἐπαύω
 εἰς τὰς διδασχάς, καὶ λόγους πανηγυρικοὺς εἰς τὰς
 κυριακάς καὶ ἐνιαυτῆ τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς, καὶ
 ἐπισήμων ἡμερῶν εἶναι εὖ φιλοπόνημα, τὸ ὁποῖον
 ἐκπλήττει τὸν ἀνθρώπον διὰ τὴν πληροφορητικὴν
 ἀπόδειξιν καὶ κατ' ἐνός ἐπιχειρήματος διὰ τὸ βάθος
 τῶν γραφικῶν ἐπιγνώσεων, καὶ τὴν ἀμετρον παιδείαν
 καὶ τὴν λοιπὴν ἀφράθειαν καὶ χάριν ὅπερ θεωρεῖνται
 εἰς τὰ δύο ἀκροδύναμα, ὡς ἐβιάζουσι τὸν ἀμετάτρεπτον
 εἰς τὴν γνώμην νὰ συγκατανύσῃ εἰς τὰς ἀποδεικτι-
 κὰς συλλογισμὰς διακεχυμένους εἰς τὰς Ἰσχυρὰς λό-
 γους καὶ Μινιάτη. Καὶ αὖ αὐτοὶ οἱ λόγοι μετεγλωτ-
 τίζοντο εἰς τὰς καθομιλεμένας διαλέξεις, τὰς ὁ-
 ποίας μεταχειρίζεται ἡ σειρά τῶν ἐπὶ λόγοις διδο-
 κίμων βεβαιώμεθα, ὅτι πολλοὶ τῶν ἐπ' ἄμβωνος
 ἐπιβα-

λείατε ἠνοχλήθη ἀπὸ συχνὰς μάχας ὀθωμανῶν καὶ
 Γάλλων, ὅμως οἱ ἀρχιστράτηγοί τε ἀντεπολέμησαν
 αὐτοῖς ἀνδρειοφρόνως. Τέθηκεν εἰς τὰς αψέ. (1705)
 ἐτῶν ξε (65) πρὸ καὶ νὰ ἰδῆ τετελειωμένον τὸν
 πόλεμον διὰ τὴν διαδοχὴν εἰς τὴν μοναρχίαν τῆς
 Ἰωαννίας διὰ τὸν θάνατον Καρόλου καὶ β'.

Ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ καὶ ἱμπεράτορος τέως, καὶ καὶ τῆ
 Μοντενικιόλη ἀρχιστράτηγος, οἱ Οὐγγροὶ ἐκάλεσαν
 πρὸς βοήθειάν των τὰς τέρας εἰς τὰς αχπγ'. (1683)
 αὐταρχῆντος ἐν Κωνσταντινὸς Σωλιμάν β'. καὶ
 Σελήμ α' καὶ διαδεχθῆντος τὸν θρόνον καὶ πα-
 τρὸς αὐτῆ εἰς τὰς αφμ' (1549) ὁ μέγας Βεζίρ
 εἰσεβαίνωντας εἰς τὴν ἐγγείαν μέ διανοσίς τεσα-
 ράκοντα χιλιάδας πολεμιστὰς, ἤρξατο νὰ πολυορκη-

τῶν ὁποίων καὶ ἀπεκτίσαστο παρὰ τῶν πολυμαθῶν
τὴν λαμπρὰν ὀνομασίαν ἀκαδημικῆς συγγραφέως.

Χρυσόφορος Ἄγγελος συγγραφὸς ἐνὸς ποιημα-
τίου ἐπιγραφομένου ἢ παρῆσα κατὰσασι τῆς τῶν
γραμμῶν ἐκκλησίας - Μετεφράσθη εἰς τὸ λατινικὸν καὶ
ἐκ δὲ δώτερος ἐτυπώθη.

Παναγιώτης ὁ Χίος, καὶ πρῶτος ἐρμηνεύς τῶν
σεβαστῶν τῆς ὀθωμανικῆς βασιλείας, ὁ καὶ τελοῦ-
σας ἐν τῇ 18. πρὸς Σεπτεμβεῖς μηνός, πρὸς τὴν
ἀρχὴν τῆς 11. αἰῶνος. Σώζεται ἐξ αὐτῆς ἐν ἐξαιρετῶν
βιβλίῳ περὶ ὀρθοδόξου ὁμολογίας τῆς ἀνατολικῆς
ἐκκλησίας γεγραμμένον εἰς πεζῶν φράσιν καὶ τετυ-
πωμένον εἰς τὴν Οὐλανδίαν.

Ἀντώνιος Κατήφορος ὁ ἐκ Ζακύνθου Γερμῆς ἀνὴρ
λίαν διαβεβημένος ἐν παιδείᾳ τε καὶ ἀρετῇ. Ἐχο-
μεν ἐξ αὐτῆς μίαν γραμματικὴν πᾶν ὠφέλιμον καὶ
ζητημένην εἰς ὅλα τὰ ἡμέτερα χολεῖα διότι ἐπαι-
νεῖται τὸ συντακτικὸν καὶ ποιητικὸν μέρος αὐτῆς πρὸς
ἑτέροις ἔπος συνέγραψε τὸν βίον καὶ κατορθώματα Πέ-
τρου τῆς μεγάλης αὐτοκράτορος Ρωσίας ἰταλίστι μὲ
φρασιολογίαν ἑλληνικὴν ὥστε καὶ τὸ σύγγραμμα τό-
σον ἐπαινεῖται παρὰ ἰταλοῖς, ὥστε συναρθεμένη ἐν
τῷ καταλόγῳ τῶν ἰταλῶν συγγραφέων· ἔπος ὁ μέ-
γας ἀνὴρ σύγχρονος ὢν τῆς μεγάλης Πέτρου ἐδυνήθη
να καταγράψῃ μὲ ἀκριβεστάτῳ ἀλήθειαν τὰ κατορ-
θώματα τῆς ῥητορίας αὐτοκράτορος πρὸς ἀναίρεσιν τῶν
ἰσχυρῶν κατορθωμάτων τῆς μεγάλης αὐτῆς αὐτοκρά-
τορος παρὰ τῆς ψευδοῦς Βολταίριου. Μαθηταὶ αὐ-
τῆς τῆς Δισεβῆς Γερμῆς ἐχρημάτισαν οἱ Φωσῆρες,
Νικηφόρος Θεοτόκης, Εὐγένειος Βέλγαρης, Γεώργιος
Κορνήλιος, Ἀγάπιος Λίτινας.

Νικηφόρος

ἀνδρός, ὡς ἠθέλησε γὰρ τὸν Χαβιβάση ἐπὶ ἀξίας καὶ τιμᾶς.

Ἡ σύλλογος τῶν ἐπισημόνων ἔχει ἐξ αὐτῆς μίαν ποσότητα συγγραμμάτων διαφόρων ὑποθέσεων, τὴν ὑπερθαύμασον λογικῶς, τὴν θεολογίαν, τὴν ἐπιτομὴν τῆς ἀστρονομίας, ἐκκλησιαστικὰ συγγράμματα, τὴν ἀδολεχίαν φιλόθεον εἰς τὴν θείαν γραφὴν βιβλίον πανύ ωφέλιμον καὶ ἄλλα· τὸ δὲ σιβαρὸν τεύχος σωπεθεῖ βιργιλιανῆς μεταφράσεως, ἐν τῷ λιποψυχεῖσθαι, λέγω ἔγω, τὸν κύνον, ἐκ τῆς δευτέρας τῆ ποιητῆς μεταφράσεως εἰς σίχως ἀττικῆς, ἐξ ἴσων ἠρωϊκῆς καὶ ἀνηκόντων χολείων, ἀναξίτων εἰδήσεων, συνέπλεξεν αὐτῷ τοῖον δε δάφνιον σέφανον, ὅς ἐν ᾧ τὸ πᾶν ἴσεται, ἢ μαρτυρήσεται.

Ὁ Δ. Κοραῆς ὁ ἀδαμάντινος χῖος, ἀνά πᾶσαν τὴν Εὐρώπην περιβόητος Ἰατροφιλόσοφος, ἐν Παρισίοις νῦν ποιέμενος τὰς χεῖρας φιλογενέστατος καὶ ἄκρος ζηλωτῆς τῆ φωτισμῆς τῆς πατρίδος ἔπος ἐγκαρδιώνει τὰς νέας τῶν ἐλλήνων, γὰρ καταγίνονται μὲ μεγάλῳ ἐπιμέλειαν εἰς τὰς μαθήσεις, παριστῶν τὸν ἑαυτὸν καὶ παράδειγμα μὲ τὰς ἀπείρους ἰδρωτάς εἰς κατέβαλε, καὶ καταβαίνει καὶ τὴν αὐξήσει τῆς μαθήσεως, συγγράφας πλεῖστα βιβλία καὶ τύποις ἐκδῶς· καὶ εἰσέτι γέρον ὢν, μεγάλως ἀγωνίζεται εἰς τὸ συγγράφειν. Μανασία θέλει εἶσαι ἢ Ἐλλάς, ἂν ποιεῖται δέκα ἀνδρας κήσαιο, ὡς τῆτον τὸν ἀνδρα. Τὰ βιβλία τῆς εἶναι γνωστὰ εἰς ὅλας τὰς ἐλλογίμους δεδωμένα εἰς τύπον περὶ διαφορῶν ὑποθέσεων, τὰ ὅποια ἐπαρρίθμῶνται ἕως δέκα τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἀρήσεις εἰς τὸν λόγιον, Ἐρμῆν καὶ μάλιστα πάντων ἐπαινεῖται ἢ πολὺτῶχος ἑλληνικὴ βιβλιοθήκη.

Α'θανάσιος Φαλίδας Ἰωαννίτης ἐπισήμων ἀνὴρ, καὶ εἰδήμων ξένων ὀχλήκτων, ἐξέδωκε σύγγραμμα δίγλωσσον ἑλληνισί καὶ λατινισί ἐπιγραφόμενον ἐληθῆς Ἰδαμονία.

Α'θανάσιος Χρυσόπελος, ἐξέδωκε τὴν αἰολο-δωρικὴν γραμματικὴν.

Α'θανάσιος Ἰωάννης Βογορίδης ἄριστος διδάσκαλος.

Α'λέξανδρος Βασιλεῖς ἀνὴρ ἐπισήμων, ἐν πάσῃ παιδείᾳ κεισομηλέος, ἔχουσα ἐξ αὐτῆς διάφορα συγγράμματα.

Α'μβρόσιος Παμπέριος, σωεταξε ποίημα καρκινιόν.

Α'νανίας ἄριστος διδάσκαλος τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πατριαρχικῆς σχολῆς ἔχουσα ἐξ αὐτῆς τὴν θαυμασίαν, περὶ μορίων γραμματικὴν, καὶ ἄγαθον ἐπαινεῖται παρὰ τῶν ἀκαδημικῶν γερμανῶν, καὶ ἄλλα συγγράμματα.

Α'νθιμος Γαζῆς Μιλιώτης ὁ Ἀρχιμανδρείτης ἄριστος φιλόσοφος καὶ φιλοσοφῆς εἰς ἄκρον. ἔχουσα ἐξ αὐτῆς διάφορα συγγράμματα εἰς τύπον δεδομῆα, γεωγραφίαν, μαθηματικὴν γραμματικὴν, καὶ ἄλλα ἕτοις ὅμοια. Τὰ πλέον δὲ κοπιαστικά καὶ περιφανέστερα, εἶναι τὸ μέγα λεξιμὸν τὸ εἰς τρεῖς τόμους ἐκδοδομῶν ἐπ' ἄγαθῇ τύχῃ καὶ ὁ λόγιος Ἑρμῆς, ἐφάρμακα ἐπαινετὸν τῆ πρὸς αὐτῆς, διδομῶν ἀπολέθως καθε κατὸν εἰς τύπον πρὸς εἶδῃσιν τῶν εἰς καθε τόπον συμβαινόντων, ἐν τῷ ἡμετέρῳ γένοι ἀξίων μνήμης.

Α'ναςάσιος Γεωργιάδης Ἰατρός ἐκ Φιλίππουπόλεως, ἐξέδωκεν ἀντιπανακείαν, ἥτοι περὶ αἰτιῶν αἰτίας ἀνιάτης νόσους, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀπεργάζονται.

Α'ναςά-

μένων. Ἐχομῆ ἐξ αὐτῆ τὰ σύμμικτα ἀνεκ-
δοτα.

Γεώργιος Ζαβείρας ὁ Σιατισδῆς, συνέγραψε πολλὰ
βιβλία τὸν ἀριθμὸν ἕως δώδεκα, ἀπὸ τὰ ὁ-
ποῖα τὸ ἕν ὀνομάζεται θεάτρον Ἑλληνικόν, ἢ
νέα Ἑλλάς περιέχον τὴν ἰσορίαν τῶν πεπαι-
δευμένων Ἑλλήνων, τῶν μὲν τὴν πτῶσιν τῆ
γένεος ἡμῶν ἀκμασάντων. Βιβλίον ἀξιολογώτα-
τον, τὸ ὁποῖον τῶρα θέλει δωθεῖ εἰς τύπον
ἐν Βιέννῃ παρὰ τῆ Κυρεῖς Ανδρέας Γαζῆ· καὶ
ἃς κοπιάσεν οἱ Ἑλληνοκατήγοροι Κομπαγνώτης
καὶ Βελθόλδης νὰ τὸ ἀναγνώσῃ διὰ νὰ ἐγνω-
ρίσῃν τὸ γένος ἡμῶν, τὸ ὁποῖον καθὼς ἀντι-
λέγουσιν δεισκέταται εἰς παντελεῖ ἀμάθειαν.

Γρηγόριος Γεροδιάκονος Κωσαντῆς, ἀπὸ Μηλιῶν τῆ
Πηλῆς ὄρης. Ἐχρημάτισε διδάσκαλος τῆς
σχολῆς τῶν Ἀμπελακίων εἰς διάστημα ἐτῶν
ἑπτὰ μὲν μεγάλης φήμης, καὶ ὠφελείας τῶν
μαθητῶν αὐτῆ, ἅμα δὲ καὶ διαχειρίσας τῶν
πολιτῶν. Ἐξέδωκε τὰ σοιχεῖα τῆς φιλοσοφίας
τῆ Σοαβίς εἰς τέσσαρας τόμους. Ἐτι μίαν
γεωγραφίαν εἰς πεζύκῃ φράσει, τὸ ἐπισολάριον
τῆ σμωσῆς μὲν σχολίων. Μετέφρασε καὶ μὲν τῆ
Γατρῆ Ζήση ἀμπελακιάτικῃ καὶ τὴν γενικὴν
ἰσορίαν τῆ Μιλλότ.

Γρηγόριος Βρακοβάνης Βασαράβα ἐκ τῶν πρώτων
ἀπατριδῶν τῆ Βενιαρῆς, μετέφρασεν ἐκ τῆ
λατινικῆ εἰς τὸ ἑλληνικόν, καὶ ἐξέδωκεν ἰδίᾳ
δαπάνῃ σοιχεῖα τῆς λογικῆς καὶ ἠθικῆς φιλο-
σοφίας.

Γρηγόριος Παλιεράς ἐξ Ἠπείρου, ἐξέδωκεν ἐν Βιέννῃ
τὴν ἰσορίαν τῆς Ἑλλάδος.

Γεωργίος

Φρέπτιω, ἦτοι συντόμον βιογραφίαν τῶν ἄχρι
 τῆς ἰ.ε. αἰῶνος ἀκμασάντων ἑλλήνων καὶ ἐκκλη-
 σιαστικῶν συγγραφέων· τὴν ἰσορρομίαν τῆς ἐλλά-
 δος ἄχρει τῆς ἀλώσεως Κωνσταντινουπόλεως.

Δημήτριος Ραζῆς ὁ φιλογενέστατος καὶ ἐπισημονικώ-
 τατος ἰατρός. Ἔχομεν ἐξ αὐτῆς μίαν γεωμε-
 τρίαν.

Δημήτριος Παναγιώτης Γοβδελάς ἀνεψιὸς ἐξ ἀδελφῆς
 τῆς σοφώτατης Ἀρχιερέως Πλαταμῶνος κυεῖς
 Διονυσίᾳ ἐκ Ραφάνης τῆς κατὰ τὴς πρόποδας
 τῆς Ὀλύμπου, ἀνὴρ φιλογενέστατος, καὶ κερκο-
 σμηκῆρος παντοίας μαθητῶσι καὶ ξένης δια-
 λέντοις, μετέφρασεν ἐκ τῆς Γαλλικῆς τὴς τύ-
 χας τῆς Τηλεμάχου· ἐξέδωκε σοιχῶα ἀλγέ-
 βρας, καὶ μέρος ἀ. μαθηματικῆς, καὶ ἄλλα
 συγγράμματα.

Δημήτριος Δέρβαρις ἐκ Κλεισούρας τῆς Μακεδονίας,
 καὶ ἐν Βισύνῃ τῆς Ἀσρίας νῦν παροικῶν. Ἀνὴρ
 λόγιος, φιλογενής, καὶ πᾶσι μαθητῶσι κερκο-
 σμηκῆρος, καὶ εἰδήμων τῶν ἑρωπαικῶν γλωσ-
 σῶν. Ἔχομεν ἐξ αὐτῆς γραμματικῆς, καὶ διά-
 φορα βιβλία τὸν ἀειθμὸν 23 γνωστὰ εἰς ὅλας
 τὴς ἐλλογίμας.

Ε.

Εὐγένιος ὁ Βέλγαρος ὁ σοφώτατος Γεράρχης, περὶ
 αὐτῆς εἶπομεν ἀνωτέρω.

Ζ.

Σπύριος μαθητῆς λάμπρου Φωτειάδου. Ἔχομεν ἐξ
 αὐτῆς ἓνα σοχασμὸν παλαιᾶς μετρικῆς, τὸν
 ὁποῖον

εἰς τόμους δύο ὅλον τὸ σύγγραμμα, καὶ εἰς τὸ
δύτερον περὶ ῥητορικῆς πραγματείας.

Γωάννης Χῖος τῆς πικλῆς τζελεπῆς, διδάσκαλος
πρωτότων τῆς ἐν Κωνσταντινπόλει πατριαρ-
χικῆς σχολῆς μαθηματικὸς ἄριστος.

Γγνάτιος μητροπολίτης Οὐγγροβλαχίας πολυμαθέ-
στατος καὶ φιλογενῆς ἀνὴρ, καλλωπιστῆς καὶ κη-
δεμῶν τῆς ἐν Βεσκορεσίῳ σχολῆς. Τανυῶ δὲ
τεῖβει ἐν Βιέννῃ.

Γωάννης Γερβὸς οἰκονόμος ἐκ Τυρνάβης τῆς Θεσσαλίας
καθηγητῆς ἄριστος τῆς ἐν τῇ πατρίδι αὐτῆ
σχολῆς, ἐπισημονικώτατος καὶ μαθηματικώτατος.
Ἔλαβε πολλὰς μαθητὰς, ἐξ ὧν οἱ πλείονες
εἰσὶ διδάσκαλοι.

Γωάννης Δονᾶς Κερκυραῖος ἐξέδωκε ἐν Βενετίᾳ τῷ
1823 εἰς ἀναίρεσιν κατὰ τῆς συγγράμματος τῆς
Αἰββᾶ Κομπανώνης, τῆς κατὰ τῶν παλαιῶν καὶ
νεοτέρων Ἑλλήνων δεισιδαιμόνως συγγράψαντος.

Γωνᾶς Γεροδιδάσκαλος ἀπαρμιώτης μιᾶς ἐν Οὐλύπω
μονῆς. ἐξέδωκε τὴν ἀριθμητικὴν καὶ ἄλγεβραν,
καὶ τὰς τῆς Γρανῆ κωνικὰς τομὰς.

Γγνάτιος ἐξ Ἀμπελακίων, ἐπίσκοπος Ἀρδαμερίων,
μιᾶς ἐπισκοπῆς τῆς μητροπόλεως Θεσσαλονί-
κης πεπαιδευμένος ἀνὴρ καὶ φιλογενῆς, ζηλω-
τῆς τῆς μαθήσεως μεγάλως ἠγωνίσθη νὰ συστή-
σῃ σχολεῖα εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτῆ.

Κ.

Κωνσταντῖνος Ἀνασσασιάνης Ἰατρός ἡπειρώτης, ἐξέ-
δωκε πραγματείαν περὶ τῆς μαρasmus τῆς γε-
ροντικῆς ἡλικίας.

Μακάριος Ἱεροδιδάσκαλος τῆς ἐν Πάτμῳ ἑνπαλαε
 συσημῆτις Χολῆς. Ἐχομεν ἐξ αὐτῶ ἐν βι-
 βλίον μὲ διαφόρας παιηγυεικῆς λόγους ὀνομα-
 ζόμενον Εὐαγγελικὴ Σάλπιγξ.

Μακάριος Χεισιανπόλεως ὁ καὶ μυειδάκης. Ἐχο-
 μεν ἐξ αὐτῶ ἐν βιβλίον ὀνομαζόμενον Χεισο-
 παιηγυεικόν.

Μεθόδιος Ἱερομόναχος ἐξ ἀγείας τῆς ἐν τῇ Θεσσα-
 λομαγνησίᾳ. Ἐχομεν ἐξ αὐτῶ μίαν ἱεραὴν
 κατήχησιν τῆ βαπτίσματος.

Μπαλάσις Ἀχυρᾶς ἐξ ἐνὸς χωρίου τῆς Κωνσταντι-
 νουπόλεως, ἄριστος διδάσκαλος καὶ εἰδήμων
 πολλῶν ἐπισημῶν καὶ διαλέκτων. Ἐχομεν ἐξ
 αὐτῶ μίαν γραμματικὴν. Καὶ μίαν μετὰ φρασιν
 ἐνὸς ἡθικῆ συγγράμματος τῆ Σοαβίς.

Μιχαὴλ Γεωργίος διδασκάλος ἐξ Ἀμπελακίων περὶ
 τῶ ὁποῖς ἔπομεν ἀνωθεν ἐλλόγιμος ἀνὴρ.
 Ἐξέδωκε μίαν ἀποθήκην καὶ μίαν στυτόμον
 συλλογὴν διαφόρων Ἱσορικῶν καὶ μυθολογικῶν
 ἀντικειμένων.

Μοισιόδαξ Ἰωσήπος ἱεροδιάκονος ἀνὴρ ἐπισημαντικῶ-
 τatos καὶ εἰς ἄκρον φιλογρηκῆς καὶ φιλάρετος,
 εἰδήμων ἐντελέστατος τῆς ἑλληνικῆς καὶ διαφό-
 ρων Ἑρωπαϊκῶν ἄλλων διαλέκτων. Ἐχομεν
 ἐξ αὐτῶ τὸ σύγγραμμα θεωρίαν γεωγραφίας
 λίαν ἀξιέπαινον, μίαν παιδαγωγίαν, καὶ τε-
 λολταῖον, τὴν μετὰ φρασιν ἐκ τῆ Ἱταλικῆ τῆς
 ἡθικῆς φιλοσοφίας τῆ Μερατόρη εἰς δύο τόμους,
 ἐν οἷς φανερεῖται ὁ ζῆλος καὶ ἀγχινοια τῶ αἰ-
 δεσίμου τῆς ἀνδρός πρὸς ὠφέλειαν τῶ ἑλλη-
 νικῆ ἡμῶν γένους.

ἄγιμος ἀνὴρ καὶ ἐπισήμων, καὶ εἰδήμων ξένων
 γλωσσῶν. Δίαν φιλογενῆς καὶ εἰς ἄκρον ἐπι-
 μελής, καὶ καλλιωπιστῆς τῆς Χολῆς, μετὰ ζήλῳ
 παρακινῶν τὴν αὐξήσιν τῶν σπουδαστηρίων δι-
 δασκάλων, καὶ μαθητῶν καὶ διὰ σωτηρίων δια-
 ταγῶν παρ' αὐτῶν δόδοισιν ἀπεκατέστησε ταύ-
 τῳ τὴν Χολὴν ἀξιοθεώρητον παρὰ τῶν ἐγκρί-
 των φιλομαθῶν τῆς Ἰβηρίας Εὐπαρχίας μὴ
 ἔσα ἄλλη ἑλληνικὴ εἰς ταύτῳ τὴν πάμφυλον
 ἀστυριανὴν πόλιν. Ἐχομῆ ἐξ αὐτῶν μίαν με-
 τὰφρασιν ἀνέκδοτον.

Ρ.

Ῥίγας Θεσσαλός, ἐξέδωκε Χάρτιον τῆς Ἑλλάδος εἰς
 δώδεκα φύλλα μεγάλα, περιέχοντα καὶ πᾶς
 διὰ τὸν νέον Ἀνάχαρον ἐπιπεδογραφίας μετὰ
 τῶν παλαιῶν νομισμάτων, καὶ τὸν δὲ τίμον τῆς
 περιηγήσεως τῶν νέων Ἀναχάρσιδος.

Σ.

Σέργιος Μακρᾶϊος, ἐξέδωκε πινδαρικούς ὕμνους εἰς
 τὴν ἁγίαν Τριάδα, καὶ ἓν σύγγραμμα κατὰ
 τῶν Κοπερνικῶν συστήματος.

Σεραφίμ Ἱεροκήρυξ, ἐλλόγιμος ἀνὴρ καὶ ἀρετῇ κε-
 κοσμημένος, ἔχομῆ ἐξ αὐτῶν τὴν πινδαρικήν
 κισθάραν.

Στέφανος Κομητῆς ἐκ Φθίως, ἀπότινος Χωρεῖς κω-
 φοὶ καλεσμένος, συνέγραψε καὶ ἐξέδοτο τὴν
 παιδαγωγίαν, ἢ πρακτικὴν γραμματικὴν ἐκ
 Βιζάντιου.

Στέφανος

ὅσοι ἀπὸ ξένης τύπης ἐκεῖ βεβήκοντο, διὰ τὸν
 εὐθεὸν ζῆλον ὅπῃ ἔιχε.

Ἐνταῦθα ἐσημειώθη μόνον ἕνας ὀλίγος
 ἀριθμὸς τῶν πωρινῶν ἐλλογίμων, καὶ σοφῶν
 πῆμετέρη γένεσι. Εὐεβήκονται ὅμως ἀνάπασαν
 τὴν Ἑλλάδα καὶ πολλοὶ ἄλλοι πρὸς ὁποῖα παραι-
 τῆμα, διὰ τὰ μὴ κάμωμεν ὀγκῶδες τὸ βιβ-
 λίον, καὶ διὰ τὰ μὴ βαρύνωμεν πρὸς ἀναγνώσας,
 προδύτοντες τόσον μέγαν ἀριθμὸν ὀνομάτων.
 Ἀρκῆσι λοιπὸν ταῦτα τὰ ὀνόματα τὰ ὅποια
 ἐσημειώθησαν, διὰ τὰ γνωρίσωσι οἱ ἐναντίοι
 ἡμῶν, ποῖον γένος εἶναι ἀμαθῆς πάντη καὶ
 ἐτιδανόν, κατὰ τὰς φρενοβλαβεῖς καὶ φθορεὰς
 αὐτῶν ῥήσεις, καὶ τὰ κατατήκωνται ὑπὸ τῆ
 φθόρου αὐτῶν, διὰ τὰ καλὰ τῶν ἄλλων. Λύ-
 πη γὰρ ἐστὶν ὁ φθόρος ἐπ' ἀλλοτριῶσι ἀγαθοῖς.
 Ὁ φθόρος δὲ εἶναι ἄλλο, παρὰ μία λύπη διὰ
 τὰ ζῆλα καλὰ. Λυπεῖται ὁ φθορεὸς ἄνθρωπος
 καὶ κατατρώγεται ἀπὸ τῆ λύπῃ, ὅταν βλέπῃ
 πρὸς ἄλλου τὰ δτυχεῶσι. Ἡμεῖς δὲ ὡ φιλογυμῆσι
 καὶ φιλέλληνας ἄς ἀφίσωμεν αὐτῆς πρὸς φθορεὰς
 κατηγορεῖ τῆ γένεσι μας τὰ τρώγονται ἀπὸ τὸν
 φθόρον πρὸς, καὶ ἄς ἀγωνιζώμεθα ὁ καθ' εἰς
 τὰ φανῆ ὠφέλιμος εἰς τὸ γένος πρὸς μὲ ὅποιον
 τρόπον δυναθῆ. καὶ ἄς παρακινή καὶ πρὸς νέεσι
 τῆ γένεσι τὰ καταγίνωνται εἰς τὰς σπυδαῖς καὶ
 μαθήσεις, διὰ τὰ ἦναι πεφωτισμένοι καὶ κε-
 κοσμημένοι παντοίας ἀρεταῖς καὶ μαθήσεσι καὶ
 τὰ λάμπωσι διὰ τῶν Χριστῶν ἡδῶν αὐτῶν εἰς
 κάθε τιμίαν συναναστροφῆ καὶ προσέτι τὰ γνω-
 εῖζονται ὅτι εἶναι ἀπόγονοι ἐκείνων τῶν πα-
 λαιῶν σοφωπέτων ἐλλήνων, τῶν καὶ τὰ ἄλλα
 γένη

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ανάλογος τῇ ὑποθέσει περὶ ἧς ἡ παρῶσα
πραγματεία.

Εἶναι καὶ ἄλλοι ἐξ ἑλλήνων συγγραφεῖς χαπρέψαν-
τες εἰς τὰς πρὸς ἀρετὴν, καὶ φιλοσοφίαν ἐπιδόσεις,
εἰς τὰς παρελθόντας αἰῶνας, τῶν ὁποίων τὰ συγ-
γράμματα μὴ ὄντα γνωστὰ εἰς τὰς διδασκομένας.
(οἵτινες μεγάλῃ προθυμίᾳ ἔχουσι διὰ τὴν αὔξησιν
τῆ ἐπισημονικῆς θησαυρῆ τῆς εἰδήμονος πολιτείας)
δὲν ἐβάλλθησαν ἄχει τῶδε εἰς χεῖρας ἀνδρῶν, οἵτινες
ἐπιποθεῖσι νὰ παραδώσωσι, μὴ πάσης εὐλιμενείας
εἰς τὰς πολλὰς, τὰ ἐκείνων φιλοποιήματα.

Οὔτε πολλὰ μακρὰν οἱ τοῖδετι μεγαλόνομοι
ἄνδρες τῆ λοιμώδους ἐκείνης καὶ ἐπάρτης πάθους τῆ
φθόνου, τὸ ὁποῖον ἐπαρακίνησε τὰς φθονερὰς Κομπα-
γνάνην καὶ Βερθόλδην, νὰ φέρωνται τούτων ἀπει-
σκέπτως εἰς λέξεις ἀσωτῆρας καὶ κατηγορι-
τικῆς, εἰς αὐτῶν ἑνὸς γένους τὸ ὁποῖον δὲν τὰς
ἐβλάψεν εἰς εἰδὴ ὥστε αὐτοὶ ἐκείνοι ἐδύνατο νὰ
ἐγείρωσι ἐκ τῶν ἀποδίων τάφων τὰ αὐτῶν μέτωπα,
μὲν εὖ μόνον βλέμμα ἤθελαν κάμῃ αὐτὰς τὰς δὲ
ἐκάντις νὰ ἐντραπῶσι, καὶ νὰ μένωσιν ἄφωνοι ἐκ
τῆ φόβου αὐτῶν· διότι ὄχι οἱ Θεοδόσιοι ὁμῶς μὲ

ἡ Μακεδὸ-Ἰλλυρικὴ, καὶ τῆ Μαυρικίᾳ ἡ Θηβαία
 ὑψώθησαν, ἔχι· Ἀλλ' αὐ ἐδύσαντο νὰ ἐξέλθωσιν
 ἀπὸ τῶ κόνιν τῶν τάφων αὐτῶν ὄρδιοι καὶ ἀνωφε-
 ρεῖς Ἑλληνο-ἐπίσκοποι ὀνόμασοι, οἵτινες διώκησαν
 ἀγίως τὸ ποίμνιον τῆ Χρυσῆ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς
 ῥώμης, καὶ περιεκόσμησαν τὴν καθέδραν αὐτῆς·
 ἔχι μὲ νεοφανεῖς σιμηθείας, ἔτε μὲ μεταχηματι-
 σμῆς νόμων, ἀλλὰ μὲ μόνῳ τῶ ὑγιαίνεσαν διδα-
 σιαλίαν, καὶ μὲ τὰς πλέον διακηκεϊμῆας καὶ κα-
 θαρὰς πράξεις τῆς ἀρετῆς (β) ὁμόφωνοι πάντες
 ἔμελλον νὰ κεραινοβόλῃσωσιν αὐτὰς τῆς συνοφαίντας
 ἐκ

(β) ἁ. Κλήμης ἁ. ἅγιος Μάρτυς, διάδοχος τῆ
 ἀγίᾳ Κλητῆ ὅσις ἤμασε κατὰ τῶ ἀρχῆ τῆ β'
 αἰῶνος περὶ ἔ λέλενται.

β'. Εὐσέβειος ὁ διαδεχθεῖς τὸν ἅγιον Μαρκέλ-
 λον, ἐν τῇ ε' τῆ φάρμακίᾳ μινὸς ἐν ἔτει ρε'.
 (105)

γ'. Ο' ἅγιος Ἀνδρῆος, προχειροθεῖς ἐπίσκοπος
 τῇ κγ'. τῆ νοεμβεῖς μινὸς ἔτει σλέ.

δ' Εἷσος β' Ἀθηναῖος προχειροθεῖς μὲ τὸν
 Στέφανον τῶ ἔτει σνζ'. ἔτος ἐμαρτύρησε ἐπὶ Οὐά-
 λεριανῆ, ἡ δὲ μνήμη αὐτῆ τῇ σ' τῆ αὐγῆς, ὅν
 καὶ διεδέχθη ὁ ἅγιος Διονύσιος.

ε'. Ἰωάννης ε' γέννημα Ἀντιοχείας διαδεχθεῖς
 Βενέδικτον γ' τῇ σ'. τῆ Ἰαλίᾳ μινὸς, ἔτει χπδ'.
 σοφώτατος Ἀρχιερός καὶ ζηλωτῆς τῆς ὀρθοδοξίας.
 Ἐχηματίσε πρότερον ληγάτος τῆ ῥωμαῖκῆ θρόνε
 ἐν τῇ σ'. οἰκουμενικῇ συνόδῳ, ἀρχιερατεύοντος Ἀ-
 γάθωνος ἐν ῥώμη.

ὄχι ὑφιλοφροσύνην, ὄχι ἐχθροπάθειαν, ὄχι σκαύ-
δαλον φθοροποιόν, ἕτε ἐπίδειξιν πολυμηχανῆς μα-
θήσεως, μὴ χειριθεῖς ὑφ' ἐνός δοκισιόφου πρὸς
μεγαλαυχίαν σοφιστικῆς μαθήσεως, ἐναντίον ἐνός
γένους καλῶς πεφωτισμένου ὑπὸ τῆς Δεργετικῆς φύ-
σεως

των ἐσὶν ἡ περιφημος μετάφρασις ἐκ τῆς λατινίδος
διαλέκτου εἰς τὴν ἑλληνικὴν τῶν διαλόγων τῆς πάπα
γρηγορίου α'. ἡ δὲ πᾶσι ἔκδοσις ὠραιότερα ἀρυχω-
ροτέρα εἶναι τῆς Καμισίας.

ι. Ζαφεινός ἐκ τῆς ὑπεὶρ διαδεχθεῖς τὸν Βί-
πορα τῆ ἡ τῆς αὐγέσης, ἕτε φμά, καὶ ἔλαβε διά-
δοχον Κελεστίνον τὸν α'.

ιδ. Ἀλέξανδρος ε'. πτωχὸς προσαίτης ἐκ τῆς
Κρήτης· προχειθεῖς πάπας ἐκ τῆς α' συνόδου τῶν
πιστῶν ἐν Ἐτρεβία τῆ ἰ. τῆς μινός αὐγέσης αὐτῆ.
ἦτον προτίτερα φραγκισκάνος, καὶ διδάσκαλος Σορ-
βάνης· εἶτα ἐπίσκοπος Ναβάρρας, εἶθι ἀρχιεπί-
σκοπος Μεδιολάνων, καὶ τέλος πάντων πάπας (ὁ
ζήτλας) ὅσις καὶ πείγνιψ, ἦτοι ἄρχων ἐκφανθη-
ναι τῆς ῥωμαϊκῆς ἱμπερίας κατηξιώθη, πρὶν ἐκλεχ-
θῆ πάπας ἐναλῆτο πέτρος φιλάργιος.

ιβ. Γιονέντιος ἡ. Εὐγενής γενεόνσιος, ἐκ προ-
γόνων δὲ γραικῶν λεχθεῖς Ἰωάννης Βαπτισθεῖς Κῆβος.
Προχειθεῖς πάπας κατὰ τὸ ἕτεσ αὐτῶν. διεδέχθη
Σίξτον δ'. λίαν ζηλωτῆς ὑπῆρχεν ἕτεσ τῆς ἐνώσεως
τῶν Χριστιανῶν Βασιλέων κατὰ τῶν ἀγαρηνῶν. Αὐ-
τοὶ ἐσάθισαν πάπιδες καταγόμενοι ἀπὸ τὸ γένος τῶν
ἑλλήνων, καὶ ἐπροδέσαμην πᾶτων τῶν οὐόματι πρὸς
ἀπόδειξιν μείζονα ἐναντίον τῶν ἑλλήνοκατηγόρων.

Π Ι Ν Α Ξ

Τῶν περιεχομένων ἐκ τῆ παρῶση πραγματείας.

Ὀμιλία κατὰ τῶ ἑλληνοκατηγόρου Ἀββα. σελ:	3
Ἀρχὴ τῆς Ἀπολογίας.	5
Τμήμα Α' περὶ ἑλλήνων σοφία, παιδεία, καὶ ἀρετῆ ἁμασάντων περὶ τῶν χρόνων τῆς Δεσποτείας τῶν Ἀσυρίων, Μήδων, περσῶν, καὶ μεχερ Μακεδόνων ἐκπορθωτῶν.	75
Τμήμα Β'. περὶ ἑλλήνων σοφία, παιδείατε καὶ ἀρετῆ ἁμασάντων ἐπὶ τοῖς χρόνοις τῶν αὐτοκρατόρων ἑθνικῶν ῥωμαίων	107
Τμήμα Γ'. περὶ χριστιανῶν ἑλλήνων, τῶν καὶ ῥωμαίων ὀνομαζομένων ἐκ τῆς νέας ῥώμης Κωνσταντινουπόλεως, σοφία παιδείατε καὶ ἀρετῆ ἁμασάντων ἐπὶ τοῖς χρόνοις τῶν Σεβαστῶν Αὐτοκρατόρων βασιλευσάντων ἐν Βυζαντίῳ	127
Τμήμα Δ'. περὶ τωρινῶν ἑλλήνων ἀδοκιμησάντων ἐν πάσῃ παιδεία καὶ ἐπισήμη, ἐπὶ τῶ αἰῶνος τῆς νῦν Δεσποτείας τῶν Ὀθωμανῶν φωτισάντων ἐν παντὶ εἶδει λόγου πολλὰς τῶν ἐν τῷ σκότει ἀμυσίας καθιδόντων.	191

Σημείωσις τῶν σφαλμάτων.

σελ:

3	κομπαγνώης	ἔδει ἄρθως.	Κομπαγνώης
4	ὄν	_____	ον
6	ὄμιρον	_____	ὄμιρον
11	ἔρατώ	_____	ἔρατώ
14	αἰθιρὸν	_____	αἰθιρὸν
	ἰσοθέου	_____	ἰσοθέου
	πεπαιδευμένον	_____	πεπαιδευμένον
	ἐξαιρέντες	_____	ἐξαιρέντες
	ἀσιληπίς	_____	ἀσιληπίον
15	πέρα	_____	πέρας
	φίλος	_____	φίλος
18	ἐν τελή	_____	ἐν τελή
19	τῆς ἐλλάδος	_____	τῆς ἐλλάδος
21	ἄλλων	_____	ἄλλων
22	ἐπιμήδαιοι	_____	ἐπιμήδαιοι
26	Νειδάμει	_____	Νειδάμει
	λείπει τὸ δε — τὰ ζῶα	ἀπαιτῆσι τὴν ὑπαρ-	
	ξίντων ἐξ ἄλλων ζῶων,	καὶ ὅτι ἀγαλύονται	
	εἰς ἕτεραζῶα, καθὼς καὶ τὰ φυτὰ.		
28	δημοκρίτον	ἔδει —	Δημοκρίτου
29	μαθηματικαῖς	_____	μαθηματικαῖς
30	προδίδεται	_____	προδίδεται
32	ολστ	_____	πλαστ:
	παρακινήσι	_____	παρακινήσι
33	μαρανθῆ	_____	μαρανθῆ
	τὴν αὐτίκρες	_____	τὴν αὐτίκρες
35	ἐδύνατο	_____	ἐδύνατο

115	ἄβρααμ	ἔδει	ἄβραάμ
120	Παρτενίς	—	Παρτενίς
	ἄρχηγός	—	ἀρχηγός
121	ἅγιος	—	ἅγιος
125	ἐγκολαπτός	—	ἐγκολαπτός
127	Ἀυτοκρατόρων	—	αὐτοκρατόρων
132	ἡλικία	—	ἡλικία
134	Ἀκλωττίαν αὐτῶν	—	Ἀκλωττίαν αὐτῶν
137	διωκίσα	—	διώκισα
038	κωνσταντίν.	—	κωνσταντίν.
	ἔλεξανδρῖ	—	ἄλεξανδρῖ.
146	ἡμέασα	—	ἡμέασα
	μισοπάγων	—	μισοπάγων
147	θεοδώρητον	—	θεοδώρητον
	φθδ	—	φθδ.
	φθδ	—	φθδ.
151	ἔπει	—	ἔπει
	ἐλήμων	—	ἐλήμων
164	πρωτεῦοι	—	πρωτεῦον
165	βιβλιοθηκᾶριος	—	βιβλιοθηκᾶριος
167	εἰς	—	εἰς
182	διαγωγί	—	διαπαγῶν
194	κατ' ἀρχαί	—	κατ' ἀρχαίς
203	πληρωθῆ	—	πληροφορηθῆ
	Αἰών ΙΑ΄.	—	πάσης
208	πάπης	—	θεολόγος
210	θεολῶγος	—	Μανεσθονίας
212	Μανεσθονίας	—	αὐτοὶ λέγασσι
213	ἀντίλέγασιν	—	ἐξέδωκε
215	ἐξέδωκε	—	Αἰών ΙΗ΄.
222	Σμύρνης	—	Σμύρνης.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

Τῶν Συνδρομητῶν τῶν ἐν Τριεσίῳ ἐκ
 διαφόρων πόλεων.

Ο	Πανοσιώτατος Γερομόναχος καὶ Ἀρχιμὰν Δείτης κὺρ Ἀνατόλιος, ὁ πρῶτὸν Ἐφημέριος τῆς ἐν Τριεσίῳ ἐκκλησίας	-	-	-	-	2
ὁ	ἐντιμότητος κὺρ Ἀνδρέας κλοκῶνης					2
ὁ	ἐντιμότητος κὺρ Ἀντώνιος νέσιος					2
ὁ	ἐντιμ: κὺρ Ἀλέξανδρος σσειάνος					1
ὁ	ἐντιμ: κὺρ Ἀλέξανδρος Κωνσταντίνος					1
ὁ	ἐντιμ: κὺρ Ἀναστάσιος Ἀπηνόπελος					2
ὁ	ἐντιμ: κὺρ Ἀναστάσιος μπαζένης					1
ὁ	τιμ: κὺρ Ἀποσόλης κράλης					1
ὁ	τιμ: κὺρ Ἀποσόλης Νικολάου					
	Ἀναστασία	-	-	-	-	1
ὁ	τιμ: κὺρ Ἀθανάσιος Χείρας κερπυρῆ ἀρτενός	-	-	-	-	1
ὁ	τιμ: κὺρ Ἀθανάσιος Τζιαναβέλας					1
ὁ	τιμ: κὺρ Ἀγκώνιος γιανκερόπουλος Πελοποννήσιος	-	-	-	-	2
ὁ	τιμ: κὺρ Ἀθανάσιος Ἀλεξίεσσαςινός	-	-	-	-	1
ὁ	τιμ: κὺρ Ἀναστάσιος Μελέσιος βασιλιάνος	-	-	-	-	1

ὁ τιμ:

ὁ τιμ:	κὺρ Γεώργιος Γωάννης	-	1
ὁ τιμ:	κὺρ Γεώργιος Βηκιάσοβικ	-	1
ὁ τιμ:	κὺρ Γεώργιος Θεοχάρη Γω-		
	ανίτης	- - - -	1
ὁ τιμ:	κὺρ Γεώργιος Νικολάε Λα-		
	γέδη	- - - -	1
ὁ τιμ:	κὺρ Γεώργιος Χείσβ κατράρβ		1
ὁ τιμ:	κὺρ Γεώργιος λιβαδίτης	-	1
ὁ τιμ:	κὺρ Γεώργιος κομνηνός	-	1
ὁ τιμ:	κὺρ Γρηγόριος Γωάννης Ντα-		
	μπίσκις	- - - -	1
ὁ τιμ:	κὺρ Γεώργιος γιέγιης	-	1
ὁ τιμ:	κὺρ Γεώργιος Βλαχαήτης	-	1
ὁ τιμ:	κὺρ Γεώργιος κσταφᾶς	ὁ	
	παιδαγωγός	- - - -	1
ὁ τιμ:	κὺρ Γεώργιος γιατρακέλης.		1
ὁ τιμ:	Γεώργιος Σερεμέτης	- -	1
ὁ τιμ:	Γρηγόριος Μάρτινας ἐκ με-		
	σήνης	- - - -	1

Δ.

ὁ ἐντιμολ:	κὺρ Δέκας κανέλης	-	2
ὁ τιμ:	κὺρ Δημήτριος Καρητζιότης		2
ὁ τιμ:	κὺρ Δημήτριος Κατράρος	-	2
ὁ τιμ:	κὺρ Διονύσιος Μαύζι	-	1
ὁ τιμ:	κὺρ Δημήτριος Κωνσταντίνε		
	Βένια	- - - -	1
ὁ τιμ:	κὺρ Δημήτριος Παπᾶ Χεί-		
	ςβ ἄρτεινός	- - - -	1
ὁ τιμ:	κὺρ Διονύσιος κράλης λδ-		
	κάθλιος	- - - -	1

ὁ ἐντιμ:

ὁ ὄσολογ.	κὺρ Γωακείμ	Ιεροδιάκονος	τῆς		
	ἐκκλησίας	πολίτης	πελοποννήσιος		
	ἐκ	καλαμάτας	ἦτοι	γιάνιτζα	2
ὁ ἐξοχ.	Γατροφολόσοφος	κὺρ Γωάννης	Βορ-		
	δῶνις	-	-	-	2
ὁ ἐντιμολογ.	κὺρ Γάκωβος	Ρώτης	-		2
ὁ τιμ.	κὺρ Γωάννης	Καράναλος	-		1
ὁ τιμ.	κὺρ Γεώργιος	Τζατζαράγκος	-		1
ὁ τιμ.	κὺρ Γωάννης	Α΄ Θανασίς	-		1
ὁ τιμ.	κὺρ Γωάννης	Μπαλλαδοκλῆς	-		1
ὁ τιμ.	κὺρ Γωάννης	Α΄ τωνίς	Παπα		
	Πυρόπελας	-	-	-	1
ὁ τιμ.	κὺρ Γωάννης	Μιχαήλ	Α΄		
	δρελάκη	-	-	-	1
ὁ τιμ.	κὺρ Γωάννης	Παπαδάτος	-		1
ὁ τιμ.	κὺρ Γωάννης	Βασιλειάδης	-		1
ὁ τιμ.	κὺρ Γάκωβος	Παξιμάδης	-		1
ὁ τιμ.	κὺρ Γωάννης	Θάνελαζαράκος	-		
	Αδελιάδης	-	-	-	1
ὁ τιμ.	κὺρ Γερεμίας	Α΄ τωνίς	Βα-		
	σιλείς	-	-	-	1
ὁ τιμ.	κὺρ Γωάννης	Α΄ βασιώτης	-		1
ὁ τιμ.	κὺρ Γωάννης	Χρονόπελος	-		1
ὁ τιμ.	κὺρ Γωάννης	Καταπόδης	-		1
ὁ τιμ.	κὺρ Γωάννης	Α΄γγελικόπελος	-		1
ὁ τιμ.	κὺρ Γωάννης	Τζεκαλαδέλης	-		
	Κιδωνίτης	-	-	-	1
Κ.					
ὁ ἐντιμ.	κὺρ Κωνσταντῖνος	Νιότης	-		2
ὁ ἐντιμ.	κὺρ Κυειάκος	Κατράρος	-		1
ὁ τιμ.	κὺρ Κωνσταντῖνος	Παπιολάκης	-		1
ὁ τιμ.	κὺρ Κωνσταντῖνος	Πέλις	-		1
ὁ τιμ.	κὺρ Κωνσταντῖνος	ἐγναρέζος	-		1

		Ν.	
Ι	ο	ἐπιμότ. κὺρ Νικόλαος Κωνσταντίνου	
Ι		κεπίσιογλαφάλης	2
Ι	ο	τιμ. κὺρ Νικόλαος Γλυκοφρύδης	2
Ι	ο	τιμ. κὺρ Νικόλαος Ρενιέρης	2
Ι	ο	ἐπιμόλ. κὺρ Νικόλαος Ζωγράφος	2
Ι	ο	τιμ. κὺρ Νικόλαος Κωνσταντίνου εὐ- καρέξ	Ι
Ι	ο	τιμ. κὺρ Νικόλαος Καλογηρόπουλ.	Ι
	ο	τιμ. κὺρ Νικόλ. Γεωργίουταμπίσκου	Ι
	ο	τιμ. Νικόλαος Ασιασίου	Ι
Ι	ο	τιμ. κὺρ Νικόλαος Αγαλλόπουλος	Ι
	ο	τιμ. κὺρ Νικόλ Αἰτωνίου Βασιλείς	Ι
	ο	τιμ. κὺρ Νικόλαος Μαυρίκιος	Ι
	ο	τιμ. κὺρ Νικόλαος Γεωργίς	Ι
Π	ο	τιμ. κὺρ Νικόλαος Παναγιώπουλος Γαργαλιανός	Ι
Π	ο	τιμ. κὺρ Νικόλαος Γεωργίου Μέγικης.	Ι
Χ		Π.	
Ε			
	ο	ἐπιμότ. κὺρ Χατζῆ Πέτρος Νικολαῖς	2
	ο	τιμ. κὺρ Παῦλος Μπαχαντῶρης	4
Ι	ο	τιμ. κὺρ Πέτρος Μωραϊτίνης	2
Ι	ο	τιμ. κὺρ Πάνος Κωνσταντίνου	2
	ο	τιμ. κὺρ Παναγιώτης Βλάχος	Ι
Ι	ο	τιμ. κὺρ Παναγιώτης Παπαδάτος	Ι
Ι	ο	τιμ. κὺρ Παρασκευᾶς Καζίρας	Ι
Υ	ο	τιμ. κὺρ Πέτρος Λιγνός Χίος	Ι
	ο	τιμ. κὺρ Παναγιώτης Χ. Γέσις Θεσσαλονικῆς	2
	ο	τιμ. κὺρ Παναγιώτης Γεωργίς	Ι
		ο ἐπιμότ.	

ὁ τιμ.	κὺρ Χείσος Ἀδάμ Σαφείρη .	1
ὁ τιμ.	κὺρ Χείσος Καλογεώργος .	1
ὁ τιμ.	κὺρ Χείσος Λαγέδης .	1

ἡ καγγελαρία π̄ γένεος δεῖ τὸ ἐδῶ ἐλ- ληνικόν χολέον	10
ἡ χολή τῶν Ἀμπελακίων	10

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

Τῶν συνδρομητῶν τῶν ἐν Βιέννῃ ἐκ δευτέρων
Πόλεων.

A.

οἱ κύριοι	Αὐτάδελφοι Μελάνοβιτς	2
οἱ κύριοι	Αὐτάδελφοι Ποσολάνα	2
ὁ ἐντιμ.	κὺρ Ἀναστάσιος Ἐμμανήλ παπᾶ	3
ὁ ἐντιμ.	κὺρ Ἀναστάσιος παρά Θανάση	1
ὁ ἐντιμ.	κὺρ Ἀναστάσιος Χ. Κερδέλα	1
ὁ ἐντιμ.	κὺρ Ἀρσένιος καραντζιτς	1
ὁ ἐντιμ.	κὺρ Ἀθανάσιος Παπᾶ Ἀβραάμ	1
ὁ ἐλλογ.	κὺρ Ἀθανάσιος Καραζήση ἐκ Ρά- ζάνης	1

B.

ὁ ἐντιμ.	κὺρ Βασίλειος Γεωργίε	1
----------	---------------------------------	---

• έντιμ. κύρ Θεόδωρος Ράλη
 • έντιμ. κύρ Θεόδωρος Νικολάου Δημόλεκα

I.

• έντιμ. κύρ Γεωργίου Ιωάννου Αδάμ δ' Εκίρα
 • έντιμ. κύρ Γεωργίου Μπούλιαρη έξ Γεωργίου
 • έντιμ. κύρ Γεωργίου Νικολάου Πέτροβιτς.
 • έντιμ. κύρ Γεωργίου Νικολάου Πέτροβιτς.
 • έντιμ. κύρ Γεωργίου Ευθυμιάδου.
 • έντιμ. κύρ Γεωργίου Νικολάου Χ. Ζαφείρη
 • έντιμ. κύρ Γεωργίου Διαμαντή
 • έντιμ. κύρ Γεωργίου Νάτιτς.
 • έντιμ. κύρ Γεωργίου Βάλκοβιτς.
 • έντιμ. κύρ Γεωργίου Δημητρίου Σαββόπουλου
 • έντιμ. κύρ Γεωργίου Δημητρίου Τζαντζάλη

• έντιμ. κύρ Κωνσταντίνος Μ. Δεκα.
 • έντιμ. κύρ Κωνσταντίνος Κάπρα
 • έντιμ. κύρ Κωνσταντίνος Κύρουλας
 • έντιμ. κύρ Κώμης Δημητρίου Τζαντζάλη
 • έντιμ. κύρ Κυριάκος Βαρδάκα
 • έντιμ. κύρ Κώστας Χ. Δημητρίου.
 • έντιμ. κύρ Κωνσταντίνος Νέοσι
 • έντιμ. κύρ Κωνσταντίνος Στεργίου
 • έντιμ. κύρ Κώστας Μιχαήλ
 • έντιμ. κύρ Κωνσταντίνος Χ. Τζιζκα.
 • έντιμ. κύρ Κωνσταντίνος Ρίγα
 • έντιμ. κύρ Κυριάκος Στέλιος Βαρδάκα

